

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 39 / Hejmar 459 / Adar 2020

8 Mart ve Newroz direniş ruhuyla

Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Demokrasiyi Kuralım

Bakur, Başûr, Rojava halkları ve özgürlükçü devrimci güçler, güçlerini birleştirir ve herkes her cephede görevini başarıyla yerine getirirse, önümüzdeki yakın süreçte bölgesel ve küresel düzeyde yaşanacak en önemli siyasi-askeri olay Tayyip Erdoğan yönetiminin yıkılması, AKP-MHP faşizminin çökertilmesi olacaktır.

Eğer gerilla Serhed'teki gibi vurursa, kadınlar her günü 8 Mart yapmayı bilirse, gençlik ve halkımız her zaman Newroz'daki gibi direnirse, Bakur'da, Başûr'da, Rojava'da ve yurtdışında kadınlar ve gençler öncülüğünde halkımız ve dostlarımız faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı tecridi kırma ve faşizmi yıkma hedefi temelinde birlikte etkili mücadele ederse, o zaman AKP-MHP faşizminin yıkılışı her an gerçekleşebilir. Bu kanlı faşist diktatörlük yıkılıp tarihin çöp sepetine atılabilir. Böylece başta Kürtler ve kadınlar olmak üzere tüm halklar, ezilenler, bütün insanlık DAİŞ ve El Kaide zihniyetiyle bir ve bütün olan bu faşist diktatörlükten kurtulabilir.

Bu Newroz süreciyle başlattığımız yeni direniş hamlemizin hedefi kesinlikle budur. Yeni Newroz yılında böyle bir sonucu almak hem mümkün ve hem de zorunludur. Bunun dışında bir hedefi kesinlikle öngörmemek gerekir. Farklı hedefler, yanlış değerlendirmeleri ve geri durumlara düşmeleri ifade eder. Oysa bu kadar aydınlatılmış gerçeklik içerisinde kendimizi yanılgılara düşürecek durumda değiliz. Doğruyu ve gerçek olanı görüyoruz. O halde onun gereğini mutlaka yerine getireceğiz. Yeni Newroz yılında tecridi mutlaka kıracak, faşizmi mutlaka yıkacağız, Önder Apo'nun özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşmasını mutlaka sağlayacağız. Bunun için imkânlar ve fırsatlar her zamankinden fazla, koşullar son derece uygundur. Gerisi bize kalmaktadır. Mücadeleye öncülük eden güçlere ve direnen halka kalmaktadır.

>7-12

Küreselleşen kapitalizm çökerken, Demokratik Halklar Konfederalizmi yükselişe geçecektir

Mustafa Karasu >2-6

Biz, önümüzdeki dönemde kapitalizmin daha çok sorgulanacağı, anti-kapitalist alternatif bir sistemin daha fazla tartışma konusu olacağı ve bu temelde de anti-kapitalist güçlerin bir araya gelerek kapitalizmi aşıp yeni bir sistemi nasıl kuracaklarını gündeme koyacakları bir döneme girileceğini düşünüyoruz.

Kapitalizmin sonu yaklaşmıştır ama sonu kendiliğinden gelmeyecektir. Demokratik güçlerin müdahalesi ve mücadelesiyle gelecektir. Bu ne ulus devlete dönüş olacaktır, ne de yeni devletler kurma biçiminde olacaktır. Tamamen özgürlükçü demokratik bir anlayışla iktidara, devlete dayanmayan, sömürüyü ve baskıyı ortadan kaldıracak, eko-endüstriye ve halkın demokratik yönetimi olan Demokratik Konfederalizme dayalı, yerel komün ve meclislerin güç olduğu, yerel demokrasinin güçlendiği, demokrasinin gerçek anlamda doğrudan demokrasiye yaklaştığı yeni bir mücadele dönemine girilecektir.

Kürt kadınları 8 Mart'ta Newrozlaştı!

Şimal Ülkem 13-15

Kadının mücadelesi sıradan ve basit bir mücadele değildir. Basit sorunlar ve gündemler etrafında da mücadele etmemektedir. Kadın merkezli sorun tüm toplumsal, siyasal, kültürel, ekonomik ve askeri sorunlarında çözümünü hedeflemektedir. Kadının eksiltilmeye çalışıldığı alanlara kadınların katılması, çoğaltılması ve belirgin kılınması önemlidir. Kadın nerede en çok vuruluyor, yok ediliyor, görünmez kılınmaya çalışılıyorsa o alanlara yönelmek, kadını orada nicelik ve nitelik olarak çoğaltmak mevcut politikaları boşa çıkarma anlamında önemli olacaktır.

Bu açıdan, 2020 yılının 8 Mart'ıyla birlikte kadınların yeni bir kavgaya girişmek için kollarını sıvadığını, görmek mümkündür.

En sert ve derin mücadele İmralı'da yaşanmaktadır

Duran Kalkan >20-22

Zindandan Mektup var

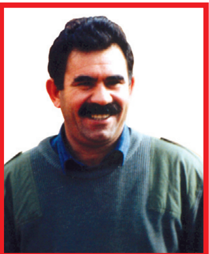
Hêvi Varto >29-30

Murat Saat Yoldaş, Samsun'un gerçek düşüdür

Bandırma 2 Nolu T tipi Kapalı Cezaevi'ndeki mücadele yoldaşları

Devrim, sonuna kadar yürüyebilen ve yaratabilenlerin eseridir

Rêber Apo'nun 25 Mart 1997 tarihli çözümlemesidir

Dünya kadar yük omzumda olmasına rağmen, hiç sıkıldığımı söyledim mi? Hemen hemen her şey önümüzde bir engeldi, hiçbir zaman bundan şikayet ettim mi? Sizin önünüzdeki görevler sınırlı ve şikayet edilecek hiçbir yanı da yok. Altından kalkılamayacak hiçbir görev de önünüzde yoktur. Hepsi rahatlıkla üstesinden gelinebilecek görevlerdir.

İşte bizim burada kararlaştırmak istediğimiz ve temsil ettiğimiz kişilik budur, amacımız buna ulaşmaktır. Bu bizim alfabemiz, amentümüz, bizim şartımız, bizim yeminimiz, bizim sözümüz ve bizim emrimizdir.

>16-19

Hakikat arayışçılığı bir sorgulama işidir -II-

Duran Kalkan

Diyalektik yöntemin temel ilkeleri var. Her şey birbirine bağlı, bir bütünlüğü esas alıyor. Diyalektikte parçalanma yoktur. Değişim içtedir, her şey çelişki halindedir. Çelişki de karşıt iki ucun birliği ve mücadelesi vardır. Bunlar diyalektiğin temel ilkeleriydi. Birlik esas olandır. Fakat bunu giderek topluma uyarlayarak özellikle de topluma dönüştürüldüğünde zıtlar, çelişki, karşıtlar yok edici, yıkıcı olarak değerlendirildi.

Çelişki teorisi önemliydi, gelişmeyi ifade etme noktasında hala da öyledir. Mücadele ve değişimin kaynağı gerçekten de önemlidir. Fakat şöyle tanımlanıyordu: Yıkıcı karşıtlık tanımlaması vardı, antagonist tanımlaması, çelişen tarafın zıtların birbirini yok etmesi ve birinin kalması olarak, birinin diğerini tüketmesi olarak tanımladı. Önderlik en temel itirazı burayadır.

>25-28

Newroz halkı

Kasım Engin

Düşman, yasak, baskı ve katliamlarla Kürdistan'daki işgal ve sömürgeciliğini uzatmaya çalışmıştır. Ancak halkımız her koşulda ve büyük bedeller pahasına da olsa Newroz'u kutlamıştır. Newroz'u bir gün ile sınırlamaktan çıkarmış, her günü Newroz ve mücadele günü haline getirerek, bizatihi kendisini Newroz halkı haline getirmesini bilmiştir.

Kürt halkının PKK öncülüğünde gelişen ve Newroz ile özdeşleşen özgürlük mücadelesi 47 yıldır aralıksız bir şekilde devam etmektedir. Kürt halkı Newrozu tarihin derinliklerinden gün yüzüne çıkarırken, Newroz da Kürt halkını kökleriyle buluşturmuş ve düşmana karşı direnme cesareti aşılamıştır. Her Kürt çocuğunun ilk eylemi denilebilir ki, Newroz bayramına katılmaktır. Zafer işareti eşliğinde "Biji Serok Apo" sloganını haykırmaktır.

>23-24

Küreselleşen kapitalizm çökerken,
Demokratik Halklar Konfederalizmi yükselişe geçecektir

Mustafa Karasu

Mevcut durumda dünya siyasetini, Ortadoğu ve Türkiye siyasetini değerlendirirken Koronavirüsün ortaya çıkardığı siyasal durumu ve yarattığı siyasal sonuçları görmezlikten gelmek olmaz. Koronavirüsün toplumlarda yarattığı etki, sarsıntı, bunun iktidarlara ve devlete yansıması hem tek tek ülkelerin iç siyasetini hem de Ortadoğu ve dünyadaki tüm siyasi durumu etkileyecektir. Bu yönüyle gelinen aşamada bu virüsün etkisini değerlendirmeden, yarattığı sonuçları ortaya koymadan yapılacak bir siyasal değerlendirme eksik ve yetersiz kalır. Bir kere bunu vurgulamak istiyoruz.

Şöyle bir senaryo var; Türkiye tümden Rojava Devrimi'ni, Kuzey-Doğu Suriye'de Kürtleri tasfiye edemezse o zaman Derîk-Rimelan gibi petrol bölgesi olan alanları KDP'ye teslim edip diğer alanları da çetelerle birlikte işgal edip Rojava Devrimi'ni tasfiye edecek. Böylece Suriye rejimi üzerinde daha fazla baskı kurarak Suriye'yi çete zihniyetinde bir kesime teslim etmeyi düşünmektedir. KDP'nin de ENKS'nin de buna yattığı söyleniyor. Rojava Kurdistan'ın yüzde 80'ini bırakıp, petrol bölgelerini ele geçirip burayı ilerde Başûrê Kurdistan'a bağlama planının olduğu dillendiriliyor. Türk devletinin ENKS'yle, KDP'yle ilişkilerinin bu yönlü olduğu düşünülüyor.

Bu virüs birçok gerçeği ortaya çıkardı. Halkların, toplumların daha önce çok iyi göremediği gerçeklikleri tüm çıplaklığıyla gün yüzüne vurdu. Kapitalizmin yetersizlikleri, eksiklikleri, defoları ortaya çıktı. Hiçbir dönemde olmadığı kadar kapitalizmin, devletlerin sorgulanacağı bir durum yaşanmaktadır. Bunların çok dikkatle takip edilmesi, üzerinde durulması, değerlendirilmesi ve sonuçlar çıkarılması gerekmektedir. Kuşkusuz hala virüsle mücadele edildiği için bunun sonuçlarının çok kapsamlı irdelenmesi, değerlendirilmesi yapılmıyor ya da yetersiz yapılıyor. Ancak şu andaki telaş, panik, yani güncel durum geride bırakıldığında kapitalizmin, devletlerin topluma karşı politikalarının çok fazla sorgulanacağı açıktır. Toplumlar kapitalizmi, iktidarcı devletçi sistemi sorgulayacaktır. Belki şimdiye kadar daha çok sosyalistler, emekçiler, demokratlar sistemi sorguluyordu ama artık kapitalizmi, mevcut iktidarcı devletçi sistemi sadece bu kesimler değil, tüm insanlık sorgulayacaktır. Kapitalizmden nemalanan insanlar da, kapitalizmin parçası olan orta sınıf ve küçük burjuvazi de kapitalizmin ortaya çıkardığı bu sonuçları sorgulayacaktır.

Kuşkusuz bu sorgulama bazıları açısından kapitalizmin defolarını gizleme, örtme, kapitalizmi belli düzeyde restore edip yeniden sürdürme biçiminde olacaktır ama kapitalizmin yenilenmesi, restore edilmesi, ayıplarının örülmesi mümkün olmadığından önemli oranda kapitalizme karşı köklü eleştiriler, kapitalizmin köklü biçimde aşılması yönlü değerlendirmeler, tartışmalar ortaya çıkacak ve bunun da tabii ki siyasal sonuçları olacaktır. Kapitalizmin eleştirilmesi, kapitalizmi eleştiren düşüncelerin mayalanması, bunun toplumlar içinde yayılması ve böyle bir bilincin ortaya çıkarılması başka sonuçlar ortaya çıkaracaktır. Bilinç yerinde kalamaz; bilinç amaca, amaç için örgütlenme ve eyleme dönüşecektir. Bu yönüyle bu sürecin yarattığı bilincin ortaya çıkaracağı sonuçlar da olacaktır. Bunu önümüzdeki dönemde daha kapsamlı değerlendirmek mümkündür. Ama bugünden de bazı değerlendirmeler yapmak gerekmektedir. Bu açıdan bölgemizdeki, dünyamızdaki bazı siyasi gelişmeleri, özellikle Türk devletinin yaklaşımlarını değerlendirdikten sonra bu virüsün yarattığı sonuçlar konusunda kapitalizmin durumunu ortaya koymak ve yapılması gerekenleri belirtmek açısından da bazı şeyleri ifade edeceğiz. Ama ilk önce Ortadoğu'daki siyasal gelişmeleri etkileyen, özellikle Kürt halkı açısından tamamen bir soykırım devleti olan Türk devletinin ve bunun politikalarının değerlendirilmesi gerekmektedir.

Türk devleti, Kürt'ü soykırıma uğratma amaçlı bir özel savaş devletidir

Türk devletinin politikaları tüm Ortadoğu'yu etkilemektedir. Hatta dünyadaki politik duruma da etkide bulunmaktadır. Bu açıdan Türk devletinin temel politikalarının ve stratejisinin bilinmesi önemlidir. Türk devletinin temel politikaları, ulusal stratejisi, öncelikleri bilinmeden Suriye'de, Libya'da, Irak'ta, bir bütün olarak Ortadoğu'da ve Avrupa'da yürüttüğü politikalar anlaşılamaz. Türk devletinin Türkiye Cumhuriyetiyle birlikte temel politikası Kürtleri soykırıma uğratmak, Kürdistan'ı Türk uluslaşmasının yayılma alanı haline getirmek olmuştur. Bu, Türkiye'nin temel anayasası, politikası ve stratejisidir. Anayasası da stratejisi de politikaları da uygulamaları da bu doğrultuda şekilleniyor. Bu gerçeklik bilinmeden doğru Türkiye değerlendirmesi yapılamaz. Türk devletinin hiçbir politikası doğru ele alınıp değerlendirilemez. Zaten birçok gücün Türk devlet politikasında yanlışlıklara savrulması, Türk devlet politikasını doğru anlayamaması bu temel amacın, stratejinin ve politikanın anlaşılamamasından kaynaklanmaktadır.

Türk devletinin bir politikası varsa; bu politikası mutlaka Kürtleri soykırıma uğratma amaçlıdır. Uygulamaları buna yöneliktir. Türk devletinin bir dış politikası varsa; Kürtleri soykırıma uğratma amaçlıdır. Diplomasisini, dış ilişkilerini Kürtleri tümden soykırıma uğratma çerçevesinde yürütmektedir. Türk devletinin her ilişkisini böyle anlamak gerekiyor. Bunun dışındaki her ilişki Türk devleti açısından kabul edilemez. Buna hizmet etmeyen her ilişki, her politika, her strateji, her söylem Türk devletine düşmanlık olarak görülür. Türk devleti sadece içte değil, dışta bile bu politikaya hizmet etmeyenleri hain ya da Türk ve Türk devleti düşmanı olarak değerlendirmektedir. Rêber Apo'nun dediği gibi Türk devletinin 'Tunç Kanunu' budur. Bu gerçekliği en başta da Kürtlerin anlaması gerekiyor. Kürtler bu gerçeği anlamadan Türkiye'ye karşı doğru politika ve mücadele yürütemezler. Türkiye herhangi bir devlet olarak ele alınırsa doğru politikalar yürütülemez. Türk devleti herhangi bir devlet değildir. Kürt'ü soykırıma uğratma amaçlı bir özel savaş devletidir. Kürt düşmanıdır. Kürt'ü yok etmek, Kürdistan'ı Türk uluslaşmasının yayılma alanı haline getirmek temel politikasıdır. Ekonomi politikası da eğitim politikası da dış politikası da kültür politikası da sağlık politikası da sosyal politikaları da spor politikası da askeri politikaları da kadın politikaları da gençlik politikaları da tümüyle buna endekslidir. Kürtleri soykırıma uğratmaya hizmet etmeyen hiçbir politikanın Türkiye'de değeri yoktur ya da Türk devleti tarafından böyle bir politika kabul edilemez. Bu amaca hizmet etmeyen tüm düşünce ve politikalar düşmancadır, haindir, yok edilmek ve ezilmek istenir. Biraz farklı politika izlemek istediğinde kendi cumhurbaşkanlarını, bakanlarını, milletvekillerini, generallerini bile katlettikleri bilinmektedir.

Türkiye'nin demokrasi düşmanlığı neden bu kadar fazladır? Çünkü demokratlar, aydınlar, yazarlar, vicdanlı ve ahlaklı insanlar bu politikayı doğru görmüyor ve hizmet etmek istemiyor. Bu politikayla ters düşüyor. Böyle olunca da onlar düşman, hain, ezilmesi ve susturulması gereken topluluklar, insanlar, siyasi hareketler olarak değerlendiriliyor. Bu yönüyle de bütün herkesin bu politikaya hizmet etmesi isteniyor. İşte Suriye politikası; herkesin bu politikaya hizmet etmesi isteniyor. Libya politikası; herkesin bu politikaya destek vermesi isteniyor. Çünkü bütün bu politikaların temel hedefi özünde Kürtleri soykırıma uğratma amaçlıdır. Kürtleri soykırıma uğratmaya hizmet edecek, bunu destekleyecek politikalardır. Bu yönüyle de bu politikaları desteklemeyen hain, düşman görülüyor ve her türlü saldırının hedefi haline getiriliyor. Türk devletinin Suriye politikasını, Libya'ya asker, çete ve silah göndermelerini ele alırken bu eksende değerlendirmek gerekiyor.

Türkiye'nin Suriye politikasının esas amacı, Kürtlerin hak elde etmesini engellemektir

Türk devletinin Suriye politikası iki eksene dayanıyor. **Birincisi;** Kürtlerin hiçbir hak kazanmamasıdır. **İkincisi;** bununla bağlantılı olarak Suriye'nin demokratikleşmemesidir. Çünkü Suriye'nin demokratikleşmemesi demek; Kürtlere hak tanımamak demektir. Suriye demokratikleşirse Kürtler hak kazanır. Bu bakımdan Suriye'nin demokratikleşmesine karşıdır. Bu açıdan erkenden rejimin devrilip, kendi amacı doğrultusunda Kürt ve demokrasi düşmanı bir iktidarın kurulmasını istedi. İhvanı Müslimin'i, çeteleri bunun için destekledi. Çeteleri destekleyerek Kürt düşmanı demokratik olmayan yeni bir Suriye şekillendirmek istedi. Çünkü demokratik bir Suriye Kürtlere hak tanır.

Bu bakımdan Türkiye'nin Suriye politikalarının esas amacı Kürtlerin hak elde etmesini engellemektir. Bunun önüne geçmek için Suriye'ye girmiştir. Suriye'deki politikalarını ve adımlarını bu çerçevede yürütmekte ve atmaktadır. ABD'yle de Rusya'yla da İran'la da ilişkileri bu çerçevededir. Suriye'deki farklı güçlerin politikalarına karşıtlığı da yakınlığı da bu çerçevededir. Kürt halkının Özgürlük Mücadelesine karşı olmayan, Kürtlerin kazanımından yana olan herkese düşmandır. Ama Kürt kazanımlarına karşı çıkan herkesle dosttur ve ilişki kurabilir. İlişkisinin, ittifakının ölçüsü tamamen Kürtlere yaklaşımdır.

İdlib politikası da tamamen buna yöneliktir. İdlib'te çeteleri desteklemesi bununla ilgilidir. İdlib üzerinden Suriye'nin şekillenmesinde rol almak istemesi de bununla ilgilidir. İdlib'te, buralarda kendini etkin kılarak aslında Kürtlerin Suriye'de hak kazanmasının önüne

Gelen bilgilere göre; ABD ve KDP'nin Başûrê Kurdistan'da böyle bir devletçik için Türkiye'yi ikna etmede PKK'nin tasfiyesini kullanmak istediği söylenmektedir. Türkiye'nin kabul etmeyeceği, karşı çıkacağı, böyle bir şeyin gerçekleşmesinin zor olacağını düşünüyorlar. Çünkü ABD ile Türkiye müttefik, KDP ile Türkiye'nin ilişkileri sıkı. Böyle bir durumda ABD'nin ve KDP'nin Türkiye'yle tümden karşı karşıya gelmemek için Türkiye'yi ikna edecek tek yöntem olarak PKK'nin tasfiye edilmesine ve bu temelde de Bakurê Kurdistan'da Kürtlerin soykırıma uğratılmasına göz yumacakları belirtiliyor.

geçmek istiyor. İdlib'te kalırsa hem Efrîn üzerindeki soykırım politikasını yürütmeye devam edecektir, hem de Şehba, Cerablus o alanlarda Kürt karşıtı politikalar izlemeye devam edecektir. Yine İdlib'te bulunursa, güçlü olursa buna dayanarak Suriye'nin doğusunda Kürtlerin hak elde etmesini önlemek için çeşitli güçlerle politik ilişkiler kuracak ve baskılar yapabilecektir. Neden İdlib'te bu kadar ısrarlı ve kalmak istiyor sorusunun cevabı tamamen Kürt düşmanlığıyla ilgilidir. Burada kalarak Suriye'yi Kürt düşmanlığı ekseninde şekillendirmek istiyor. Rejimi de Kürt düşmanlığı eksininde yönlendirmeye çalışıyor. Rusya'yı Kürt düşmanı politikalarının destekçisi haline getirmek istiyor.

İdlib'te kalarak NATO'ya, ABD'ye Suriye'nin şekillenmesinde rol oynarım, diyor. ABD ve NATO da Suriye'nin kendilerine göre yeniden şekillendirilmesini istiyorlar. NATO, üyesi olan Türkiye'yi de Suriye'nin şekillenmesi doğrultusunda kullanmak istiyorlar. Bu ortamda da Türkiye; evet beni kullanabilirsiniz, ama kullanmak istiyorsanız Kürtlerin Suriye'de hak, kazanım elde etmesini kabul etmeyeceksiniz, benim Kürt politikama uygun davranacaksınız, dayatması yapıyor. İdlib'te kalması, bu kadar direnmesi, çeteleri sahiplenmesi bu nedenledir. Çünkü çetelerin hepsi artık Kürt düşmanı olmuş. Çeteler eliyle Kürtlere karşı savaşıyor, çetelerle Kürt düşmanı bir Suriye yaratmak istiyor. Bu açıdan NATO'nun, ABD'nin İdlib'te Türk devletine, Türk devletinin orada varlığını sürdürmesine destek vermesi Kürtler açısından tehlikeli bir politikadır. Çünkü Türkiye eğer buralarda var olur ve konumunu güçlendirirse bunu Kürt karşıtlığı üzerinden pazarlık kozu olarak kullanacak. ABD ve Avrupa'ya karşı bu tür dayatmalar yapacak.

Dikkat edilirse Rusya'yla rejim aslında bir yıl önce İdlib'te bir hamle yapacaktı ve çeteleri temizleyeceklerdi. Çünkü Türk devleti Soçi'de çeteleri temizleme sözü vermişti, ama verdiği sözün gereğini yapmadı. Aksine çeteleri besledi, korudu, çetelerin örgütlenmesi, nefes alması ve güçlenmesi için o anlaşmayı kullandı. Rusya ve Suriye bu durumu gördü ve çeteleri oradan çıkarmak istedi. Türk devleti ne yaptı; hemen yaygara kopardı. Suriye'yle Rusya İdlib'e saldıracak, bir-iki milyon mülteci gelecek, ben bunları kaldıramam, o zaman da Avrupa'ya gönderirim propagandası üzerinden ABD'yi ve NATO'yu oraya müdahil yaptı. Aslında ABD ve NATO mültecilerden dolayı değil -o çok zayıf bir etkendir, temel etken değildir- Suriye rejiminin orada hakim olmasını istemediğinden Türkiye'ye destek oldu. Rejimin orada hakim olarak Suriye içinde güç kazanmasını istemiyorlar. Çeteler orada etkisizleştirildiğinde aslında Suriye'nin genelinde etkisizleştirilmiş olacak, bunun sonucu da Suriye devletinin konumu güçlenecektir. Bundan dolayı geçen yılki Rusya ve Rejimin İdlib'e yönelik harekatına NATO ve ABD hemen müdahale etti.

Böylelikle ABD ve NATO'nun Türk işgaline, Türk devletinin varlığına nasıl baktığı da ortaya çıktı. Türkiye'nin Suriye'deki varlığını kendi çıkarına görüyorlar. NATO üyesidir, ben yönlendiririm, diye bakıyor. Türkiye de İdlib'teki pozisyonunu kullanarak ABD ve NATO'ya Kürtlerin kazanım elde etmemesini dayatacak. NATO ve ABD'ye oradaki özgürlükçü Kürt hareketinin tasfiyesini dayatacaktır. İdlib politikalarını değerlendirirken bu arka planların görülmesi gerekiyor. Sorun sadece Türkiye-Rusya arasında bir sorun değildir. Kürtleri ve tüm demokrasi güçlerini doğrudan ilgilendiren bir sorundur. ABD ve NATO'nun politikaları İdlib'te açığa çıktı. Efrîn'de, başka yerlerde Türk işgaline işgale sessiz kalanlar, o alan bizi ilgilendirmez, diyen ABD ve Avrupa, şimdi İdlib bizi ilgilendirir diyor. ABD ben silah, cephane desteği veririm diyor ve politik destek sunuyor. Ama Türkiye aynı bölgede bulunan Efrîn'i işgal ettiğinde, Şehba'ya saldırdığında hiç sesini çıkarmadılar. Halbuki şu anda İdlib'te ABD'nin de Avrupa'nın da herkesin de terörist gördüğü örgütler var. Demek ki terörizme karşı oldukları söylemi de bir demagojiden ibarettir. Kimin terörist olup olmadığı o ülkelerin çıkarına bağlı. O ülkelerin politikalarına ters ise hangi grup olursa olsun o teröristtir. Ama çıkarlarına hizmet ediyorsa o grubun, o düşüncenin karakteri ne olursa olsun; insanlık dışı mı, insan kasabı mı; onlar için sorun yoktur. Onlarla yan yana yaşayabilirler. Hatta onları kendi politikaları doğrultusunda kullanılabilir. Bu açıdan İdlib'teki gelişmeleri değerlendirmek sadece İdlib'teki durumu değil, bölgedeki ve dünyadaki durumu değerlendirmektir. Türk devletinin, ABD ve NATO'nun politikalarını anlamaktır. Bu yönüyle İdlib'teki gerilim ve çatışmalar, ortaya konulan politik tutumlar çok öğretici olmuştur.

Rusya ile Türkiye dönemsel olarak birbirilerini kullanmaya çalıştılar

Türkiye'yle Rusya ilişki kurarken öyle stratejik bir ittifakın olmayacağını her ikisi de biliyordu. Rusya, Türkiye'nin NATO'dan, Batı'dan kopmayacağını biliyordu. Türkiye de Rusya'nın kendisine stratejik ittifak olmayacağını biliyordu. Ama dönemsel olarak birbirilerini kullanmaya çalıştılar. Birbirlerinin pozisyonundan faydalanmaya çalıştılar. Rusya, çetelerin bazı yerlerden geri çekilmesini sağladı. Türkiye ise bunun karşılığında Efrîn'i işgal etti ve bu alanda kendisini güç yaptı. Rusya mı, Türkiye mi kazançlı çıktı, daha belli değil. Bu, ilerde alandaki güçlerin konumlarının ne olacağına bağlıdır. Alandaki duruma göre bu politikadan kimin kazançlı çıktığını söyleyebileceğiz. Kuşkusuz bu politikadan Kürtler zarar gördü. Efrîn'in işgal edilmesi, Suriye'nin doğusunda işgal harekatlarına göz yumulması gibi şeyler de bu çirkin politikaların sonucu oldu. Efrîn'de Rusya açıktan açığa işgalin önünü açtı ki, çeteler Halep ve Şam taraflarından çıkarılsın.

Tekil bir olaya bakarak, İdlib'teki duruma bakarak, Türkiye-Rusya ilişkisini değerlendirmek yanlış olur. Bu bakımdan dar yaklaşımlar var. Türkiye'yle Rusya'nın sadece İdlib'te değil, birçok yerde karşı karşıya gelme durumları var. Kafkaslar üzerinde, Balkanlar üzerinde, Orta Asya üzerinde Türkiye-Rusya çelişkisi var. Yine Ukrayna konusunda farklı politikaları var. Kırım'ın Rusya tarafından işgal edilmesi ve buna karşı Türkiye'nin tutumu var. Tüm bunlar dikkate alındığında İdlib'teki Rusya-Türkiye ilişkisine bakarak bunlar stratejik ilişki kurdu denilemez. Bu ilişkiler çerçevesinde ne Rusya ne de Türkiye stratejik ilişki kurduklarını düşünemez. Bu bakımdan Türkiye bir dönem hem Rusya'yı kullandı, hem de ABD ve NATO'yu Rusya'ya yanaşırım biçiminde zorlayarak kendi politikalarına destek verir hale getirmeye çalıştı. Rusya da çok zor duruma düşen Suriye'yi kurtarmak için Kürtler üzerinden verdiği tavizle Türkiye'yi belli düzeyde kullandı. Kuşkusuz İdlib'teki politikalar, ilişkiler, çelişkiler güçlerin tutumu konusunda önemli veriler sunmuştur. Özellikle son İdlib krizi her gücün politik yaklaşımının gerçek karakterini daha fazla ortaya koymuştur. Türkiye'ye her destek aslında Kürt düşmanlığına, Kürt karşıtlığına verilen destektir. Bugünkü Türkiye'yle mevcut her ilişki, Türkiye'ye verilen her politik destek Kürt düşmanlığı olmaktadır. Bunun böyle görülmesi gerekiyor.

Rusya-Türkiye ilişkilerinin yeni bir döneme girdiği söylenebilir

İdlib'teki son gerilimle birlikte Türk devleti ABD'ye daha fazla yaklaştı. ABD açıkça TC'yi destekledi. Bu normal bir durumdur. Ancak Türkiye ile Rusya hala ilişkilerini sürdürmek istiyorlar. Acaba nereye kadar sürdürebiliriz, hesabı yapıyorlar. Çünkü tümden koparmak istemiyorlar. Bu ilişkiyi nereye kadar sürdürebileceklerini her ikisi de denemeye çalışıyor. Mevcut durumu öyle görmek lazım. Ama eninde sonunda Türkiye NATO üyesi ABD'yle hareket edecektir. Rusya da Türkiye'yi sınırlamaya çalışacaktır. Özellikle İdlib olayında ABD'nin ve Avrupa'nın destek vermesini, Türkiye'nin tutumlarını ve saldırılarını Rusya da, Suriye Rejimi de, İran da unutmayacaktır. Şu anda belli bir anlaşma oldu, ama dediğimiz gibi bu anlaşma ABD ve Batı'nın politikalarının yarattığı zorlanma nedeniyle yapıldı. Rusya ve Suriye rejimi, ABD ve Avrupa'nın bu düzeyde Türkiye'ye arka çıkacağını beklemiyordu. Türkiye'nin de hemen böyle çark edeceği beklenmiyordu. Bu bakımdan Rusya'yla Suriye rejimi, İdlib hamlesinde bazı hesapları eksik yaptılar. Tüm olasılıklara tam hazırlanmamışlardı. Bu açıdan hamleleri belli bir noktaya geldikten sonra durdurmak ve Türkiye'yle uzlaşmak zorunda kaldılar. Aslında Rejim, bir dönem daha beklemek istiyormuş. Ancak Rusya, operasyonu biraz erken başlatmış. Rusya hem erken başlattı hem de başladıktan sonra da Rejim'e istediği desteği vermedi. Bu da Rejim ile Rusya ve Rusya'yla İran arasında belli bir güvensizliğe yol açmıştır. Kuşkusuz Rusya, Rejim ve İran'ı bırakmaz.

Bu vesileyle şunu da belirtmek isteriz; Rusya'yla İran ilişkileri çok sıkıdır. Belki stratejik demiyorlar ama bu düzeyde bir ittifak vardır. Haritaya açıp bakıldığında bu gerçeklik görülür. Coğrafya çok önemlidir. Coğrafya siyasal ilişkileri belirleyen ve etkileyen önemli bir etkendir. İran, Rusya'yla neredeyse sınırdır. Hem Kafkaslar üzerinden hem Hazar denizi üzerinden ilişkileri vardır. Orta Asya'da İran ve Rusya'nın ortak çıkarları ve ilişkileri var. Zaten Tacikistan üzerinde ortak politikalar yürütüyorlar. Bir yönüyle İran, Rusya için çok önemli, hatta Suriye'den daha önemli.

Rusya'yla Türkiye ilişkilerinin yeni bir döneme girdiği söylenebilir. Ama kısa sürede bu son bulmayacaktır. Önümüzdeki dönemde bir çatışma ve gerilim ortaya çıkabilir. İdlib'in, o çevrenin politik durumunun nereye varacağı çok çok önemlidir. Türkiye ben bırakmam diyor. NATO ve ABD de Türkiye'ye "bırakma, bir nevi Suriye'nin şekillenmesine kadar orada kal", diyor. Bu ciddi sorunlar oraya çıkaracaktır. Gelişmelere göre herkes tutumunu belirleyecektir. Türkiye şimdi buralarda kalıyor. Fakat bakarsınız öyle gelişmeler yaşanır ki, Türkiye oradan çıkmayabilir. Orayı da Hatay gibi ilhak edebilir. Bu olasılık vardır. Türkiye her ne kadar "Suriye'nin toprak bütünlüğüne bağlıyız," diyorsa da bu konjonktüreldir. Bugün böyle söylemek zorunda. Böyle söylemeden Astana'da, Soçi'de bir araya gelebilirler miydi? Ortak politikalar yürütemezlerdi. Ama bu söylem bugüne aittir. Yarın siyasal koşullar değişince bu tür söylemler de değişir. Türkiye zaten şunu söylemedi mi, Türkiye'nin güvenliği sınırlarının dışında başlıyor. Bu ne demektir? Ben oralarda etkili olacağım demektir. O zaman sınırların ne anlamı var? Türkiye'nin güvenliği sınırlarının dışında başlar, demek sınırların ötesinde belli yerlerde etkili ve hakim olacağım demektir. Bugün çeteler ve askeri güçlerinin varlığı üzerinden siyasi bir etki sağlamaya çalışır, ama koşullar değişirse bunu bir işgal ve ilhaka dönüştürür.

Erdoğan'ın ideolojisi İhvanı Müslimin ideolojisidir

Türkiye çeteleri kullanmak istiyor. Çetelere o kadar yatırım yaptı. Bir de bu çeteleri ne yapacak, nerede kullanacak? Bunlar da Türkiye için bir sorun arz ediyor. Diğer yandan Türk devletinin, özellikle AKP'nin politikaları ideolojiktir. Bu çetelerle aynı ideolojik yaklaşıma sahip. Onlarla Ortadoğu'da, Suriye'de etkili olmak istiyor. Nitekim Libya'ya gönderdi. Libya'da olması ideolojiktir. Kendi ideolojik etkisiyle Arap dünyasında etkili olmak istiyor. Askeri ve başka gücünü de kullanıyor ama ideo-

lojik bir yayılma ve etki kurma çabası da var. Çünkü İhvanı Müslimin'in Suriye'de bir etkisi vardı. Onlarla başından beri bir ilişki kurdu. Zaten Erdoğan'ın ideolojisi de İhvanı Müslimin ideolojisidir. İhvanı Müslimin, tümden Batı'yla, ABD ve NATO'yla karşı karşıya gelmeden, kendini biraz ılımlı gösterip Ortadoğu'da hakim olmak istiyordu. Ama Muhammed Mursi ve Erdoğan'ın politikalarında ve tutumlarında görüldü ki bunlar aslında kendi ideolojik hakimiyetlerini sağlamak istiyorlar. Böyle bir mücadele veriyorlar. Türkiye bu çeteleri kullanmaktadır. Ama bölgesel ve uluslararası düzeyde bunlarla ilişkisi nedeniyle bir sıkışma yaşarsa bu çetelere verdiği desteği kesebilir. AKP'nin karakterinde bu var. Ama bugün hala o noktada değil ve onları kullanıyor.

Birçok DAİŞ'li Suriye'den kaçarak Türkiye'ye gitti ve oradan da ülkelerine geçtiler. DAİŞ'lilerin hepsi Türkiye'ye geçmek istiyordu. Çünkü Türkiye üzerinden istedikleri yerlere gideceklerini düşünüyorlardı. Zaten Türkiye, DAİŞ'i kullanıyordu. DAİŞ'in içinde MİT var, MİT yönlendiriyor. Ebubekir Bağdadi İdlib'te nasıl kaldı? Türkiye'nin hakim olduğu yerde, Türkiye'nin ilişkide olduğu çeteler üzerinden orada kaldı. MİT ve Hakan Fidan biliyordu ve koruyorlardı. Erdoğan ve yakın çevresi de bu gerçeği biliyordu. Türkiye, Türkiye'ye bağlı çeteler orada hakim olduğu bir yerde DAİŞ gibi bir örgütün lideri barınacak ve hiç kimse duymayacak! Bu mümkün değildir. Kuşkusuz DAİŞ'le bu örgütler arasında geçirgenlik var. Bir DAİŞ'li oluyor, bir El Nusracı oluyor, bir El Kaideci oluyor, bir Tahrir El Şam oluyor. Şu bu örgüt oluyor. Böyle bir geçişkenlikleri var. Siyasal İslam'ın tarihinde böyle takkiye yapma, bu tür politik esneklikler var. İslam tarihindeki bu politik çark etmeleri fazlasıyla görmek mümkündür. Erdoğan'ın karakteri bu kadar çok esnek şekillenmişse, çok fazla takkiye yapıyorsa nedeni İslam tarihindeki politikacılardan aldığı derslerdir. Aslında siyasal İslam'ın tüm kadrolarında bu özellikler vardır. Takkiyeyi, dönekliği, bir uçtan bir uca gitmeyi, şuradan şuraya geçmeyi hemen bir hadise, bir ayete, şuna buna dayandırarak kendi tutumlarını, adımlarını meşrulaştırmaktadırlar. Yakın zamanda görüldü; cuma namazları iptal edildi, hemen Türkiye'de diyanet işleri başkanı buna bir gerekçe buldu. Hz. Muhammed böyle demiş, hadiste şu yazılmış, diyerek virüs salgınında cuma namazının iptal edilmesini gerekçelendirdi. Olabilir, olmayabilir, ama esas karakterlerinin böyle olduğu açıktır.

Türk devleti tüm politikalarını Kürt düşmanlığı, Kürtleri soykırıma uğratma temelinde belirliyor. Nitekim amaç doğrultusunda Fırat'ın doğusuna saldırdı, Serêkaniyê ve Grê Spî'yi işgal etti. Bu işgalde Rusya'nın teşviki de vardı. Rusya güya bu işgale göz yumarak ABD ile Türkiye'yi karşı karşıya getireceğini sandı. Aslında Rusya da Türkiye ve ABD politikasını anlamamış. Gerçekten çok apolitik bir yaklaşım ortaya koydular. Türkiye, ABD'ye dayanarak işgal saldırısını başlattı. ABD, Türkiye'ye izin verdi, böylece Serêkaniyê ve Grê Spî'ye girdi. Bu süreçte ABD'yle Türkiye'nin bazı çelişkileri ortaya çıktı. Daha doğrusu Kürt halkının mücadelesi, Rojava'da DAİŞ'e karşı mücadele, Rojava devrimcilerinin Kuzey-Doğu Suriye halklarıyla birlikte kurduğu sisteme dünya halklarının duyduğu sempati ve verdiği destek, ABD kamuoyunu, kongreyi, temsilciler meclisini etkilemesi mevcut ABD politikalarını yürüten Trump'ı zor duruma düşürdü. Trump'la Erdoğan arasındaki çelişki ortaya çıktı, ama sonunda Kürtlerin izlediği bazı politikalardaki kimi eksikliklerden de yararlanarak hemen bir uzlaşma içine girdiler. ABD eğer tutum alsaydı Türkiye Rojava'ya giremezdi. Kaldı ki bütün ABD kamuoyu, kongre, temsilciler meclisi Türkiye'ye karşı tutum almıştı, Avrupa tutum almıştı. Direniş devam etseydi ABD ile Türkiye'yi karşı karşıya getirebilirdi. Ancak Trump, Türkiye'yle bazı çelişkiler yaşasa da esas olarak Türkiye'yle bir uzlaşmayı esas almıştı. Trump, hem Kuzey-Doğu Suriye'deki demokratik sistemi kendi çıkarına görmediğinden, o sistemi geriletmek, sınırlamak ve böylelikle üzerinde daha fazla etkili olmak istediğinden hem de Türkiye'yi Suriye politikalarında kullanmak istediğinden Türkiye'nin işgallerine göz yumdu.

Kuzey-Doğu Suriye için esas tehlike Türk devletidir

İdlib'teki mücadele daha sürecek. Bu tabi ki Kürtleri, Kuzey-Doğu Suriye'yi yakından ilgilendirecektir. Efrîn'i yakından ilgilendirecektir. Eğer Türkiye o alandan atılmazsa, Suriye'nin ve Rusya'nın Suriye genelinde etkili olması söz konusu olamaz. Bu açıdan orada karşı karşıya gelmeleri olasıdır. Bu karşı karşıya gelmeyi Kürtler değerlendirebilir. Özellikle Efrîn'in özgürleştirilmesi konusunda değerlendirebilirler. İdlib ve o alanlarda Rusya ve Rejim etkili olursa Suriye genelinde kendilerini güçlü hissedebilirler. Şu da bir gerçektir; Suriye çok yıprandı, Rusya zaten bir dış güç. Türk işgaline, çetelerine karşı mücadeleleri belli düzeyde meşru ama Kuzey-Doğu Suriye'de Araplara, Kürtlere karşı bir savaşı kolay kolay yürütemezler. Kuşkusuz Türk devletine karşı savaşmalarının da büyük zorlukları vardır. Çünkü arkasında ABD ve NATO var. Kuzey-Doğu Suriye ve Kürtlere karşı savaşın çok daha fazla zorlukları var. Askeri zorluktan öte politik ve kamuoyu zorlukları var. Oradaki herhangi bir savaş Suriye ve Rusya'ya tersine dönebilir. Bu açıdan Türkiye'yle karşı karşıya gelip, orada Türkiye'yi geriletip, İdlib'ten çıkarıp belli bir güç kazansalar da bu güçlerini Kürtlere karşı çok fazla kullanamazlar. Kullanmak isteyebilirler, ama kullanmak istediklerinde ters tepebilir. Bu yönüyle Kürtler bu gerilimi değerlendirebilirler. Kuşkusuz Rejim'in zihniyetinde merkeziyetçilik, ulus devletçilik hala vardır. Bu bakımdan zayıf bir ihtimal de olsa Kuzey-Doğu Suriye'ye saldırmalarını ihtimal dahilinde de görmek gerekir. Ancak Kuzey-Doğu Suriye için esas tehlike Türk devletidir. Eğer Türk devletine karşı ciddi bir direniş hazırlığı olursa bu aynı zamanda Suriye'nin herhangi bir saldırısına karşı da hazırlıklı olmak anlamına gelir.

> **Kuşkusuz Türk devleti işbirlikçi de olsa Kürtlerin hak kazanmasını istemez. Kürt'ün varlığına karşıdır. Nitekim Başûrê Kurdistan'daki referandumda görüldü. KDP'yle en sıkı ilişki içindeydi ama KDP'yi de tehdit etti. Türk devleti Kuzey-Doğu Suriye'de hiçbir Kürt'ün kazanım elde etmesini istemez. Ancak zorlandığı takdirde oradaki devrimci güçleri, Önderlik çizgisinde Rojava'da devrim yapan, Süryani ve Araplarla birlikte özerk yönetim kuran sistemi yıkmak için ENKS'yi ve KDP'yi kullanmak ister, nitekim kullanmaktadır.**

Şimdiye kadar Rusya-Türkiye ilişkisi Kürtlerin aleyhine oldu. Efrîn işgal edildi, Kuzey-Doğu Suriye'nin işgaline göz yumuldu. Ama İdlib'te gerçekleşecek çatışmadan Kürtler yararlanabilir. Çünkü Kürtlerin de belli bir askeri ve siyasi gücü var. Suriye'nin istikrara kavuşmasında da Kürtlerin, Kuzey-Doğu Suriye'nin tutumu çok önemlidir. Bu yönüyle böyle bir durum Suriye'yle Kürtler arsındaki uzlaşmaya da vesile olabilir. Çünkü İdlib'te hakim olup da Kürtlerle uzlaşmazsa yine çok fazla kazanç elde etmiş olmaz. İdlib'ten Türk devletini ve çetelerini sökmesi ancak Kuzey-Doğu Suriye'de Kürtlerle bir uzlaşma içine girdiğinde anlamlı ve sonuç alıcı olabilir. Şu anda Türkiye'nin orada gerilim yaratmasını bir yönüyle Kürtler değerlendirebilirler. Aslında orada gerilim olmasaydı Türk devleti Kuzey-Doğu Suriye'de saldırı alanlarını genişletecekti. Ancak Libya'ya çete göndermesi, İdlib'te gerilim ve çatışma yaşaması yeni bir cephe açmasını zorladı. Yoksa şu anda Kuzey-Doğu Suriye'ye saldırılarını artırıp genişletecekti. Zaten şimdi de saldırıları durmuyor, durdurmayacaktır da. Çünkü Türk devletinin amacı Kürtlerin kazanım elde etmesidir. Özellikle özgürlükçü demokratik bir Kürt gerçeğinin ortaya çıkmasını ve bunun Suriye'nin demokratikleşmesinde rol almasını istemiyor.

Kuzey-Doğu Suriye yönetimiyle Rejim arasında zaman zaman görüşmeler olduğunu biz de duyuyoruz. Ancak Rejim, bazen görüşmeler yapıyor, bazen de çok keskin ve kabul edilemez değerlendirmelerde bulunuyor. "2011 öncesi nasılsa, Kürtlerin durumu da öyle olacak", diyor. Buna benzer şeyler söylüyor. Bu tutum çözümü engelliyor. Şu ana kadar yapılan görüşmelerden herhangi bir sonuç çıkmamış. Daha doğrusu Kürtlerin talepleriyle Suriye'nin istediği çözümü uzlaştırmak mümkün değil. Yakınlaşma bile yok. Herkes kendi durduğu yerde duruyor. Kürtler esnek yaklaşıyor ama Rejim esnek yaklaşmıyor. Bu da bir yakınlaşma ve çözüme doğru adım atma sonucu yaratmıyor. Ama iki taraf da ilişkileri koparmak istemiyorlar. İlişkileri koparmak istememe de bir çözüm iradesini ifade ediyor. Aslında Rejim'in Kürtlerle uzlaşmasından başka bir çaresi yok. Ama onlar Kürtleri en aza razı etmek istiyorlar, politikaları bu. Yoksa Rejim de Kürtlerin konumunun eski düzeyde olmayacağını bilir. Kürtler o coğrafyada var olacaksa, o coğrafya içinde kalacaksa o zaman farklı bir çözümün bulunması gerekiyor. Biz Suriye rejiminin tümüyle eskide kalmak istediğini, esas politikasının bu olduğunu sanmıyoruz. Ama Kürtleri en aza razı etme politikası yürüttüğünü düşünüyoruz. Bunu da sonuna kadar sürdürecektir. Durumu gelecekteki gelişmeler ve tarafların konumu belirleyecek. Süreç içerisinde Kürtler örgütlülüklerini ve ilişkilerini güçlendirirlerse, toplumu örgütlerler ve Rejim'e senin isteklerin Suriye'ye istikrar getirmez, biçiminde bir irade, güç ve tutum ortaya koyarlarsa o zaman Suriye rejimi bu katı tutumunda ısrar etmeyip geri adımlar atabilir. Özcesi bugünkü bir durumu genelleştirmemek gerekiyor. Bir-iki ay sonra, altı ay sonra her şey değişebilir, tersine de dönebilir.

Tabii ki bugünkü durumu değerlendirmek gerekiyor ama hala mücadelenin sürdüğünü, kısa sürede çözüm olmayacağını da görmek gerekiyor. Kısa sürede çözüm aramak zaten yanılgı. Kuzey-Doğu Suriye'de Özerk Yönetim'in yanılgılarından biri de kısa sürede çözüm aramasıdır. Buna erken iktidar hastalığı deniliyor. Erken çözüm isteme Kürtlerin özgürlük mücadelesine, konumlarına zarar vermiştir. Erken çözüm arama değil de savaşın uzayacağını düşünme, buna hazırlıklı olma, mücadele edip konumunu güçlendirerek kendi çözümünü kabul ettirme yaklaşımının olması gerekiyor. Bu da en başta halkı güç yapmaktan, örgütlemekten, QSD'yi güçlü kılmaktan geçiyor. Rêber Apo da son görüşmede QSD kendini güçlendirmeli, güçlendirmezse elindeki de gider, mevcudu da koruyamaz, dedi. Bu açık. QSD kendini güçlü kılmazsa, oradaki devrimci güçler halkı örgütlemezse, halka dayanarak her türlü saldırıya karşı mücadele iradesini göstermezlerse bugün var olanları da kaybedebilirler.

Türk devleti, işbirlikçi de olsa Kürt'ün varlığına karşıdır

Öte yandan Kuzey-Doğu Suriye'de çeşitli güçlerin Rojava devrimci güçleri, Kuzey-Doğu Suriye Özerk Yönetim'ini zayıflatma, geriletme ve kendi çizgilerine çekme çabaları var. Hatta devrimi tasfiye etmek istiyorlar. Bunun için de ENKS'yi, KDP'yi kullanmaya çalışıyorlar. ENKS ve KDP de Türk devletinin saldırılarına dayanarak kendilerini Rojava'da etkili kılmak istiyorlar. Çeşitli güçler Türk devletinin saldırısıyla, sopasıyla Kürtlerin statüsünü zayıflatma, geriletme, devrimci güçleri tasfiye etme politikasını şimdiye kadar izlediler, bundan sonra da izleyecekler. Yakın zamanda ENKS'lilerin, "Türkiye Kürt düşmanı değil, Kürtlerin haklarına karşı değil," demesi bir planın olduğunu gösteriyor. Kuşkusuz Türk devleti işbirlikçi de olsa Kürtlerin hak kazanmasını istemez. Kürt'ün varlığına karşıdır. Nitekim Başûrê Kurdistan'daki referandumda görüldü. KDP'yle en sıkı ilişki içindeydi ama KDP'yi de tehdit etti. Türk devleti Kuzey-Doğu Suriye'de hiçbir Kürt'ün kazanım elde etmesini istemez. Ancak zorlandığı takdirde oradaki devrimci güçleri, Önderlik çizgisinde Rojava'da devrim yapan, Süryani ve Araplarla birlikte Özerk Yönetim kuran sistemi yıkmak için ENKS'yi ve KDP'yi kullanmak ister, nitekim kullanmaktadır. KDP'yi Efrîn'de kullanmadı mı? Efrîn'de ENKS'yi kullanmak, KDP'yi kullanmaktı. ENKS işgale onay verdi. Bu son işgale de yine ENKS'liler destek verdi. Geçen yıl ele geçen belgelerde KDP'ye yakın çevreler, hatta bizden kopup hainleşenler Türk devletine, "birlikte orada devrimi yıkalım, size destek veririz" diye mesajlar, mektuplar göndermişlerdi. Türk devleti bu çevreleri, ENKS ve KDP'yi kullanmak ister.

Son zamanlarda ENKS'nin çeşitli güçler tarafından öne çıkarılmak istendiği görülüyor. ENKS açısından iki yön var. Rojava devrimcileri, Kuzey-Doğu Suriye yönetimi; ENKS'yle ya da diğer Kürtlerle ittifak yaparak, ilişkiye geçerek, Kürt birliğini kurarak, Kuzey-Doğu Suriye'de Kürtlerin statü kazanmasını sağlamaya çalışmaktır. Kuzey-Doğu Suriye yönetimi, bu karşıt güçlerle birliğe gidemezse en azından destek konumunda tutmayı hedeflemeli, hedefliyor. Yani bu karşıt güçleri Kuzey-Doğu Suriye yönetimi birlik içine çekmek istiyor. Kuzey-Doğu Suriye yönetiminin, QSD'nin, oradaki devrimci güçlerin böyle bir çaba içinde olduğunu görüyoruz. Ama diğer yandan da ENKS'nin bırakalım bu çabaya olumlu cevap vermesi, aksine işgalci Türk devletiyle birlikte olması, Türk devleti, Kürtlerin haklarına karşı değil, diyerek işgalciliği meşrulaştırması ENKS'yle Kürtler arası birliğin kolay olmayacağı, zorlukların yaşanacağını gösteriyor. Türkiye'yi bırakmadan, Türkiye'ye karşı tutum almadan orada Kürtler arası birlik nasıl olacak? Kürdistan'ı işgal eden güçlere karşı tutum almayanlarla nasıl yan yana gelecekler? Efrîn işgaline karşı çıkmayanlarla nasıl yan yana gelecekler? Bu yönüyle orada Özerk Yönetim'in ENKS'yle ilişkileri, görüşmeleri nereye varacak, insan kestiremez. Ama ENKS sistem içine alınmak istendikçe o Türkiye'ye yanaşıyor. Herhalde Rojava devrimcilerinin olumlu yaklaşımlarını zayıflık var, bu nedenle bana ihtiyaç duyuyorlar, biçiminde düşünüp Türkiye'ye daha fazla yanaşarak Rojava Devrimi'ni teslim almayı amaçlıyor. Bu zihniyette olan ENKS'yi de tabii ki Türk devleti kullanır.

PKK'nin tasfiyesi ve Bakur'daki Kürt soykırımına göz yumma temelinde bir Kürt devleti olamaz

Şöyle bir senaryo var; Türkiye tümden Rojava Devrimi'ni, Kuzey-Doğu Suriye'de Kürtleri tasfiye edemezse o zaman Derîk-Rimelan gibi petrol bölgesi olan alanları KDP'ye teslim edip diğer alanları da çetelerle birlikte işgal edip Rojava Devrimi'ni tasfiye edecek. Böylece Suriye rejimi üzerinde daha fazla baskı kurarak Suriye'yi çete zihniyetine bir kesime teslim etmeyi düşünmektedir. KDP'nin de ENKS'nin de buna yattığı söyleniyor. Rojava Kurdistan'ın yüzde 80'ini bırakıp, petrol bölgelerini ele geçirip burayı ilerde Başûrê Kurdistan'a bağlama planının olduğu dillendiriliyor. Türk devletinin ENKS'yle, KDP'yle ilişkilerinin bu yönlü olduğu düşünülüyor.

ABD gibi bazı güçlerin de KDP ve ENKS'ye destek vererek Kürtlere belirli petrol bölgelerini teslim etme çabaları görülüyor. Kürt Özgürlük Hareketi'nin tasfiyesi karşılığında da Türkiye'yi buna razı etme çabası içinde oldukları yönünde bilgiler var. Tabii bunlar ne kadar doğru bilinmez, fakat pratikte bu tür eğilimler, yönelimler ve adımlar görülüyor. ENKS'nin hiçbir gücü olmadığı halde çok fazla dayatılması, Rojava devrimci güçlerinin onlarla anlaşmak istemesine rağmen ENKS'nin anlaşma yerine tamamen kendisini dayatması, bu ilişkileri çözümsüz kılması, tıkatması, "ya bana teslim edersin ya da kabul etmem" demesi söz konusudur. Bu gerçeklik Rojava'nın Başûr'a sınır petrol bölgelerinin bu güçlere teslim edilmesi çerçevesinde Rojava Devrimi'nin tasfiye edilmesi planının olduğunu göstermektedir. Rojava'daki durum, ENKS'nin ve KDP'nin yaklaşımları, Türk devletinin saldırıları ve ABD'nin izlediği politikalar böyle bir senaryonun, böyle bir planın olma olasılığını yükseltmektedir.

Irak'ta ABD'yle İran'ın güç mücadelesi içine girmesi, Kasım Süleymani'nin öldürülmesi, Irak'ta yaşanan toplumsal hareketler, toplumsal hareketler sürecinde Şiilerin ikiye bölünmesi, DAİŞ'in Irak'ta aktifleşmeye çalışması ve bunların sonucunda Irak'ta krizin ağırlaşması sonrası yeniden KDP'nin

Başûrê Kurdistan'da devlet kurmak isteyeceği, devlet kurma arayışı içinde olduğu biçiminde duyumlar almaktayız. Bu yönlü bazı değerlendirmeler ve yorumlar yapılmaktadır. Hatta gelen bilgilere göre ABD ve KDP'nin Başûrê Kurdistan'da böyle bir devletçik için Türkiye'yi ikna etmede PKK'nin tasfiyesini kullanmak istediği söylenmektedir. Türkiye'nin kabul etmeyeceği, karşı çıkacağı, böyle bir şeyin gerçekleşmesinin zor olacağını düşünüyorlar. Çünkü ABD ile Türkiye müttefik, KDP ile Türkiye'nin ilişkileri sıkı. Böyle bir durumda ABD'nin ve KDP'nin Türkiye'yle tümden karşı karşıya gelmemek için Türkiye'yi ikna edecek tek yöntem olarak PKK'nin tasfiye edilmesine ve bu temelde de Bakurê Kurdistan'da Kürtlerin soykırıma uğratılmasına göz yumacakları belirtiliyor. Bunun dışında Türkiye'yi ikna edecek bir yöntem ve verilecek tavizin bulunmadığı söylenmektedir.

ABD gibi bazı güçlerin de KDP ve ENKS'ye destek vererek Kürtlere belirli petrol bölgelerini teslim etme çabaları görülüyor. Kürt Özgürlük Hareketi'nin tasfiyesi karşılığında da Türkiye'yi buna razı etme çabası içinde oldukları yönünde bilgiler var. Tabii bunlar ne kadar doğru bilinmez, fakat pratikte bu tür eğilimler, yönelimler ve adımlar görülüyor. ENKS'nin hiçbir gücü olmadığı halde çok fazla dayatılması, Rojava devrimci güçlerinin onlarla anlaşmak istemesine rağmen ENKS'nin anlaşma yerine tamamen kendisini dayatması söz konusudur.

Türkiye 2017'de yapılan referandumla işbirlikçi de olsa, küçük bir alanda da öngörülse böyle bir Kürt devletçiliğini kabul etmeyeceğini ortaya koydu. Ama şimdi Türkiye'nin ikna edileceği düşünülüyor. Türkiye nasıl ikna edilecek; hem PKK'nin tasfiye edilmesi konusunda ABD ve KDP destek verecek, hem de Bakurê Kurdistan'daki Kürt soykırımına göz yumulacak onay verilecek. Böyle bir küçük Kürt devletçiği uğruna tüm parçalarda Kürtlerin feda edildiği bir projeden söz ediliyor. Rojava'nın yüzde 80'nini feda etme, Bakurê Kurdistan'ı feda etme temelinde böyle bir durumun gündeme geleceği belirtiliyor. Bunlar tabii ki söylemler. Böyle bir Kürt devletçiği artık Kürt devletçiği olmaz, Kürt'e karşı savaş ve Kürt soykırımında kullanılan bir araç haline gelir. Kürdistan'ın en büyük parçası Bakur'dur, en fazla nüfus Bakur'dadır. Hatta Bakurê Kurdistan olmasaydı şu anda Başûrê Kurdistan'daki kazanımlar bile elde edilemezdi. Böyle bir devletçik oluşumu en başta Başûr'un bindiği dalı kesmesi olur. Bu yönüyle böyle bir Kürt devletçiliği, Kürtlerin faydasına değil, zararına olur. İlerde Başûrê Kurdistan'ı tümden tasfiyeye götürecek bir duruma yol açar. Bu durumun Kürtler tarafından çok iyi değerlendirilmesi, düşünülmesi ve tartışılması gerekir.

Buradaki Kürtler devlet olmak isteyebilir, şuradakiler devlet olmak isteyebilir. Biz Kürtlerin esas olarak Ortadoğu'da devlet olarak değil de tüm ülkelerin demokratikleşmesiyle büyük kazanacağını düşünüyoruz. Irak'ta büyük kazanma da Irak'ın demokratikleşmesiyle olur. İran'da da Suriye'de de Türkiye'de de Kürtlerin büyük kazanması böyle olur. Kürtler, Başûrê Kurdistan kendini demokratikleştirir Irak'ın demokratikleşmesinde etkili olurlarsa Irak'ın en büyük siyasi gücü olur. Mevcut tartışmalı bölgelerde de Kürtlerin etkinliği artar. Söz konusu bir devletçiğin sağlayamayacağı faydaların on katını böyle bir demokratik Başûrê Kurdistan sağlayabilir. Bu sadece Başûrê Kurdistan'a büyük kazanımlar sağlamaz. Bakurê Kurdistan için de Rojava Kurdistan için de Rojhilat Kurdistan için de çok önemli kazanımlar ortaya çıkarır. Bu bütün bölge ülkelerinin demokratikleşmesini, Kürtlerin özgür ve demokratik yaşama kavuşmasını sağlar. Böylelikle bütün Kürtlerin tüm parçalarda statü kazanmasının önü açılır. Bölge ülkeleri demokratikleşince sınırlar geçirgen hale gelir, tüm parçadaki Kürtlerin geçirgen bu sınırlar temelinde demokratik bir konfederasyon kurmaları da sağlanır. Biz demokratik çözümün Başûrê Kurdistan'da Kürtlere daha büyük faydalar sağlayacağını, Kürtlerin hem ekonomik, hem coğrafik, hem toplumsal, hem siyasi, hem kültürel olarak daha fazla kazanacağına inanıyoruz. Bu temelde de enerjinin bu doğrultuda kullanılmasının doğru olacağını düşünüyoruz.

PKK'nin tasfiyesi ve Bakur'daki Kürt soykırımına göz yumma temelinde oluşacak bir Kürt devleti, Kürt devleti olamaz. Ona Kürt devleti denilemez, böyle bir Kürt devleti de kabul edilemez. Kuşkusuz doğru bulmasak da her parçada Kürtler devlet de kurmak isteyebilir. Biz bunun Ortadoğu'da Kürtler açısından doğru bir strateji olduğunu ve Kürtlere kazandıracağını düşünmesek de böyle bir hakka yok diyemeyiz. Ama Bakurê Kurdistan'da soykırım, PKK'nin de tasfiyesini hedefleme temelinde Türkiye'yi ikna eden bir devlet arayışına da karşı çıkarız ve kabul etmeyiz. Bu yönüyle tabii ki bu süreci takip etmemiz gerekiyor. Belirttiğimiz çerçevede tüm Kürdistan'daki Kürtlerin yararına olmayacak, PKK'yi tasfiyeyi amaçlayacak, Bakurê Kurdistan'daki Kürt soykırımını tamamlanmasına zemin olacak bir oluşum olursa buna sessiz kalmamız düşünülemez. Bu bakımdan bu tür durumları takip etmek, nereye evrildiğini, nasıl şekillendiğini görmek ve buna göre de tutum almak gerekecektir.

ABD'nin Ortadoğu'da amacı demokratikleşme değil işbirlikçi iktidarlar oluşturmadır

İran'da Kasım Süleymani'nin ölümünden sonra politik durum etkilenmiştir. İran önemli bir güç ve itibar kaybına uğramıştır. ABD-İran çatışmasında ABD'nin psikolojik üstünlük kazanması vardır. Bu gerilim-çatışma sürecek. Aslında doğrudan savaşa girmekten çok birçok aracı kullanarak karşılıklı birbirlerini yıpratmaya çalışacaklardır. ABD doğrudan askeri müdahale yapmadan İran'daki rejimi değiştirmeye ve kendi politikalarıyla uyumlu hale getirmeye çalışacaktır. Şu anda böyle bir yaklaşım görülüyor. İran'ı çeşitli biçimlerde baskı altına almaya çalışıyor. İçerde ekonomik sıkıntılar yaratarak toplumda yeni patlamalar yaratmayı hedefliyor. Çeşitli güçleri İran devletiyle karşı karşıya getirmek istiyor. Bu temelde İran'da kendi amacına uygun yeni bir yönetim oluşturmaya çalışıyor. ABD'nin amacı İran'ın demokratikleşmesi değildir. İran'da kendi politikalarına uygun bir iktidar yaratmaktır. Bunu özellikle bilmek gerekiyor. Hatta tek tek ülkelerin demokratikleşmesini, Ortadoğu'nun demokratikleşmesini kendi çıkarına görmediğini anlıyoruz. İzlediği politikalar bunu gösteriyor. Suriye ve Rojava'daki yaklaşımları bunu kanıtlıyor. Herhalde ABD şöyle düşünüyor; demokratikleşme olursa halklar irade kazanır, irade kazanan halklar da dış güçleri kabul etmez. Ya da irade kazanan halklar, ülkeler üzerinde dış güçler istediği politikayı yürütemez, demokratikleşmenin, halk iradenin olduğu yerde yönetimler işbirlikçi olmaz, böylelikle kendi politikalarımızı yürütemeyiz. Aradıkları demokratikleşme değil işbirlikçi iktidarlardır. Bu yönüyle ABD'nin işbirlikçi iktidar yaratma doğrultusunda politikalar yürüttüğünün bilinmesi gerekir.

Tabi İran'ın mevcut durumda sisteminde demokratikleşme doğrultusunda değişim olmadığı takdirde ayakta kalması kolay gözükmüyor. Türkiye belki ayakta kalıyor ama ABD ve Avrupa'ya dayanıyor. İran da biraz Rusya'ya dayanıyor ayakta kalmak için. Ama bu İran'a yeter mi? Bu anlamda İran'ın durumu zordur. Değişmediği takdirde toplumsal hareketlerin yükselmesi, krizlerin yaşanması, bundan da ABD'nin yararlanması durumu ortaya çıkabilir. Ama İran'ı hemen teslim olacak bir ülke olarak görmemek lazım. Zaten mevcut durum İran'da siyasal durumu daha da farklılaştıracaktır. Virüs, Kasım Süleymani'n öldürülmesinden daha fazla İran'da sorunlar yaratabilir. İran'da şu anda en temel sorun virüsle mücadeledir. Bunun da yaratacağı sorunlar olacaktır. Ama İran'la ABD arasındaki gerilimin süreceğini görmek gerekiyor. İran'da zaten seçime katılım oranı düşük oldu. Mevcut durumda seçimler çok fazla anlamlı olmadığı için ilgi de az oldu. Kürtler de boykot etti seçimi. Bu bakımdan İran'ın seçimlere dayanarak meşruiyetini uzun süre sürdürmesi zor görünüyor. İran'daki durum önümüzdeki dönemde daha da karmaşık hale gelecektir. Burada önemli olan demokratik güçlerin ABD'nin politikalarına, bir iktidarın gidip diğer iktidarın gelmesi, yani işbirlikçi bir iktidarın gelmesine alet olmadan İran'daki mevcut rejimi demokratikleştirecek, demokratik karaktere kavuşturacak bir yaratıcılığı ve mücadeleyi gösterip göstermeyeceğidir. İran'daki gelişmelerin yönünü demokratik güçlerin tutumu mu belirleyecek, ABD ve ABD'nin kullandığı güçlerin tutumu mu belirleyecek? Yoksa İran devleti inisiyatif kazanıp bazı değişiklikler yaparak mevcut iktidarını belli değişim ve yumuşamalarla mı sürdürecek, bunu önümüzdeki dönemde daha net görebileceğiz.

Türkiye'deki faşist iktidar, Kürt soykırımını tamamlamaya kilitlenmiştir

Tabi Ortadoğu'daki gelişmelerin ne olacağı konusunda Türkiye'nin tutumu ve politikaları çok önemli. Türkiye şu anda sadece Ortadoğu'nun değil, dünyanın en faşist, en otoriter ülkesidir. Özel savaş gereği bazı kurumlar varlığını sürdürse de bu, Türkiye'nin karakterini değiştirmemektedir. Türkiye'deki faşist iktidar, soykırımcı sömürgeci iktidar, Kürt soykırımını tamamlamaya kilitlenmiş iktidar, Türkiye'deki devrimci demokratik güçlerin geçmişte verdikleri mücadele sonucu toplumda yaşanan değişiklikler nedeniyle bazı sınırlı örgütlenmelere, oluşumlara tahammül etmektedir. Ama esas karakteri değişmemiştir. Kürt düşmanlığı değişmemiştir. Bütün politika ve stratejisi, her şeyi Kürtleri yok etmeye endekslidir. Bu bakımdan Kürt'ü yok etmeye endeksli politikasında en ufacık bir taviz ve yumuşama yoktur. Çeşitli demokratik güçler eğer Kürtlere biraz yanaşıyorsa onların üzerine gitmektedir. Ama Kürtlere yanaşmayan, Kürtlerle ortak olmayan muhalif kesimlere hala belli düzeyde göz yummaktadır. Türkiye'deki mevcut devlet gerçeğini politikasını anlamak için bunu görmek gerekiyor. Kürtlere düşmandır, Kürt'ü soykırıma uğratmak istiyor. Kürtlerle bir arada olan demokrasi güçlerine de düşmandır, bunları da etkisizleştirmek istiyor. Ama Kürtlerin mücadelesi karşısında devlete fazla ses çıkarmayan, devletin politikalarına engel olmayan kesimlere muhalif de olsa belli düzeyde yaşama hakkı tanıyor. Demokratik karakterinden değil, Kürtlere karşı yürüttüğü özel savaştan dolayı böyle davrandığını ve yaklaştığını görmek gerekiyor.

Türk devleti AKP-MHP faşizmi şahsında şu anda Kürtler üzerinde soykırım yürütmek için baskısını yoğunlaştırmış bulunuyor. Suriye'deki politikaları da bununla ilgili. Irak'taki politikaları da bununla ilgili. Irak'ta zaten sürekli saldırı içinde. Şengal'e, Maxmur'a saldırılarda bulunuyor. KDP ve YNK üzerinden istihbarat alıp Özgürlük Hareketi'nin kadrolarına, yönetimlerine saldırılar yapmaktadır. MİT, KDP alanında daha fazla olmak üzere tüm Medya Savunma Alanları'nda, YNK'ye yakın olan Qendîl alanı dahil bütün alanlarda istihbarat çalışması yapmaktadır. Tüm politikalarını Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmeye yöneltmiştir. Mültecileri de Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye politikalarına onay alabilmek için kullanmaktadır. Mültecileri, İdlib politikası için bir şantaj olarak kullansa da esas olarak, "Benim Kürt politikama ses çıkarmayacaksınız," yönünde kullanmaktadır. "Benim Türkiye'de izlediğim politikalara göz yumacaksınız", demektedir. Nitekim yakın zamanda Erdoğan Avrupa'ya gittiği bir görüşmede ülkelerin siyasi görüşlerine bakmadan, iktidarın politikalarına bakmadan, "Avrupa Birliği'nin destek vermesi gerekiyor," diyordu. Yani açıkça Avrupa ülkelerine, "benim politikalarıma bakmadan bana destek vereceksiniz," diyor. "Ben içerde Kürt düşmanlığı mı yapıyorum, demokrasi güçlerine mi saldırıyorum, hangi politikayı izliyorsam bu sizi ilgilendirmez, bize destek vereceksiniz; vermezseniz mültecileri böyle kullanırım, sizin politikalarınıza şurada burada taş koyarım", şantajını yapmaktadır. Yani hep negatif ve yıkıcı rol oynayarak, "eğer olumsuzluk çıkmasını istemiyorsanız, rahat yaşamak istiyorsanız o zaman benim Kürtler üzerinde yürüttüğüm soykırım politikalarıma, demokrasi düşmanlığıma, Rojava'da yaptığım işgale göz yumacaksınız", diyor.

Özgürlük Hareketi büyük direnerek AKP-MHP iktidarını yıkılma noktasına getirmiştir

Buna karşı Kürt halkı, Özgürlük Hareketimiz, gerilla direniyor. Yetersizlikleri olsa da bu direniş kararlılıkla ve fedaice sürüyor. AKP-MHP faşizmi kısa sürede sonuç almak istiyordu. Bütün politikalarını Kürt düşmanlığı üzerine kurmuştu ama istediği sonucu alamadı. Mevcut durumda AKP-MHP faşizmi en zayıf dönemini yaşıyor. Bu gerçekliğin görülmesi gerekiyor. AKP-MHP ittifakı güçlü değildir, zayıftır. İçerde toplumsal desteği çok zayıflamıştır. Dışarda çeşitli güçlerle sorunları var. ABD, Avrupa Türkiye'yi bırakmaz, bu yönüyle müttefikliği var. Ama mevcut AKP iktidarından da rahatsızlar. Bu durum AKP-MHP iktidarını zayıf bırakıyor. Bu kadar saldırganlığının nedeni de budur. Sürekli saldırarak kendisini ayakta tutmaya çalışıyor. Ancak Özgürlük Hareketi büyük direnerek AKP-MHP iktidarını teşhir

etmiştir, amaçlarına ulaşmasını engellemiştir ve yıkılma noktasına getirmiştir.

Üçüncü Dünya Savaşı ortamında mücadele yürütüyoruz. Üçüncü Dünya Savaşı koşullarında tabii ki zorluklar ve sıkıntılar olur. Üçüncü Dünya Savaşı demek birçok cephede mücadele içinde olmak demektir. Birçok güçle karşı karşıya olmak demektir. Üçüncü Dünya Savaşı koşullarında birçok güçle çatışma koşulları ortaya çıktığı gibi, çok güçlü ittifak kurma imkanları da ortaya çıkmıştır. Özellikle Kürtlerin askeri ve siyasi güç olduğu, örgütlü olduğu düşünülürse birçok güçle karşı karşıya gelse de birçok güçle ittifak kurma imkanları eskiye göre çok artmıştır. Bu da AKP-MHP iktidarını zorlamaktadır. AKP-MHP iktidarının tüm politikalarını Kürt karşıtlığı üzerine kurması, aslında izlediği politikaların da sonuçsuz kalmasına yol açmaktadır. Yürüttüğü bu politika nedeniyle ekonomik, toplumsal, diplomatik, yani her yönden sorunlar yaşamaktadır. Her şeyi Kürt karşıtlığı, soykırımı üzerine kurunca bunun getirdiği sorunlar ve sıkıntılarla karşılaşmıştır. İçerde toplumsal desteğini kaybeden AKP, dışarda da ciddi sorunlar yaşayınca çok zayıf duruma düşmüştür. Zaten AKP çok zayıfladığı için bu kadar MHP'ye, Ergenekonculara, herkese sarılmıştır. Mücadele edildiği takdirde iktidardan düşecek bir noktaya gelmiştir.

2019'da AKP-MHP iktidarına karşı çok önemli bir mücadele verildi. Siyasi olarak zayıflatıldı. Eski etkisi, itibarı kalmadı. Tılsımı bozuldu. AKP iktidarının da sonunun geleceği anlaşıldı. Nitekim AKP'den iki ayrı parti çıktı. Bunu geçen yılki mücadelemiz yarattı. Bu yıl da böyle bir mücadele süreci olacak. Ama Koronavirüs bazı şeyleri değiştirdi. Sokağa çıkılamaması, etkinliklerin yapılamaması, yine insanların sağlığının öne çıkması politik mücadelede bazı sıkıntılar yaratacaktır. Newroz meydanlarda kutlanamadı ancak bütün toplum evinde, mahallesinde, sokağında coşkuyla kutladı. Kürdistan'da boydan boya bir Newroz coşkusu yaşandı. Bu, AKP iktidarını rahatsız etti. Newroz'dan hemen 2 gün sonra Kürdistan'da belediyelere kayyumlar atanarak gasp edilmesi, Kürt'ün Newroz'daki tutumuyla ilgilidir. Diğer yandan da Koronavirüs salgını toplumda büyük bir tehditken, buna karşı mücadele ortamında böyle bir saldırı yapması da psikolojik bir savaş oluyor aynı zamanda. "Ben her koşulda size saldırırım" mesajı vermek istiyor. Kürt halkına, "sağlık, şu bu demem her koşulda size saldırırım", diyerek Kürt'ün iradesini kırmaya çalışıyor. Ama Newroz'da da görüldü; Kürt halkı özgür ve demokratik yaşamda ısrarlıdır. AKP iktidarının bu Koronavirüs salgını ortamında bile belediye eşbaşkanlarına saldırması güçsüzlüğünü ortaya koyuyor. Kürt'ü güçsüz düşürmek için ne kadar çaba harcadığını ortaya koyuyor. Kürt'ü güçsüz düşürmek için her fırsattan yararlandığını gösteriyor. Bütün derdi Kürt'ü güçsüz düşürmektir. Bu da kendi güçsüzlüğünün sonucu olarak ortaya çıkmaktadır.

AKP-MHP iktidarı ne kadar gizlese de Türkiye'de büyük bir Koronavirüs salgını var

Belki Koronavirüs günlerinde siyasal mücadelede biraz sıkıntılar yaşanacak ama AKP-MHP iktidarının sonuna gelindiğini düşünmek gerekiyor. Özellikle Koronavirüs ilk Çin'de çıktı, sonrasında İran'da görüldü, Avrupa'ya yayıldı, ama AKP-MHP iktidarı bizde yok dedi. Toplum da normal yaşamına devam etti ve virüs Türkiye'de yaygınlaştı. Her ne kadar özel savaş, psikolojik savaş gereği ölümler ve hasta sayısı az verilse de toplum bunu yaşamında görüyor, pratiğini yaşıyor. AKP-MHP iktidarı ne kadar propaganda yapsa da Türkiye'nin en büyük şehri olan İstanbul'da büyük bir salgın var. Bu tabii ki AKP'yi yıpratacaktır. Özellikle AKP'nin "yok" deyip zamanında tedbir almaması, toplumun normal yaşama devam ederek salgının toplum içinde rahat dolaşması ve çok geniş kesimlere bulaşması halk tarafından AKP'ye fatura edilecektir. Her ne kadar AKP iktidarı bütün imkanlarını ve basın-yayın organlarını kullanarak, tehdit ederek, şantaj yaparak, panik yaratanları tutukları, diyerek suçunu örtbas etse de toplum yaşananların farkında. Söz konusu olan sağlıktır; salgın da toplumun yaşamına nüfuz etmiştir, evinde, sokağında, yaşamının tüm alanlarında görüyor ve AKP gerçeğini yaşayarak anlıyor. Bu da zaten yıpranan AKP-MHP iktidarını önümüzdeki süreçte daha da güçsüz düşürecek, demokratik ve muhalif güçler mücadele ettiğinde sonuç almasını sağlayacaktır.

> **Newroz meydanlarda kutlanamadı ancak bütün toplum evinde, mahallesinde, sokağında coşkuyla kutladı. Kürdistan'da boydan boya bir Newroz coşkusu yaşandı. Bu, AKP iktidarını rahatsız etti. Newroz'dan hemen 2 gün sonra Kürdistan'da belediyelere kayyumlar atanarak gasp edilmesi, Kürt'ün Newroz'daki tutumuyla ilgilidir. Diğer yandan da Korona virüsü salgını toplumda büyük bir tehditken, buna karşı mücadele ortamında böyle bir saldırı yapması da psikolojik bir savaş oluyor aynı zamanda.**

AKP-MHP iktidarının Kürt düşmanlığı her kesin gözünde netleşti. AKP faşist bir iktidar ve faşist bir iktidardan farklı bir şey beklenemez. AKP'den farklı bir şey beklemek gaflettir. Ama toplumdur; toplumun vicdanı ve ahlakı var. Toplumun ahlakı, vicdanı olduğu için, "böyle bir ortamda da bu yapılır mı?" dedi. Bu AKP'ye çok büyük bir öfkeyi, tepkiyi ifade ediyor. İnsanlık değerlerinden nasibini almadığını gösteriyor. Halkın, "bu koşullarda da yapılır mı?", demesi AKP iktidarını çok teşhir edecek ve geriletecek bir durumu ifade ediyor. Öte yandan da AKP iktidarı konusunda çok geniş bir bilinçlenmeyi ortaya çıkaracaktır. Biz, Koronavirüsün kapitalizmi teşhir ettiğini, kapitalizmin toplum, insan ve doğa düşmanı olduğunun bu virüsle daha net görüleceğini, tartışılacağını, sorgulanacağını söylüyoruz. Aynı şekilde AKP iktidarı da bu dönemde sorgulanmaktadır, gün geçtikçe daha fazla sorgulanacaktır. AKP iktidarının miadı artık dolmuştur. Türkiye halklarının ihtiyaçlarına cevap vermeyen, sadece kendisini ayakta tutmak isteyen ve kendi çıkarını düşünen bir özel savaş devleti ve iktidar olduğu toplum tarafından daha fazla görülecek, bu da AKP iktidarının sonunu getirecektir.

Koronavirüs, çöküntüye uğrayan kapitalizmin tümden teşhirini sağlayacaktır

Bu dönemdeki en önemli durum Koronavirüsün bütün dünyada yaygınlaşmasıdır. Hiçbir durumun sarsamayacağı kadar kapitalizmi sarsmıştır. Kapitalizmi ciddi sorgulatmıştır. Reel sosyalizmin yıkıldığı ve kapitalizmin tek hakim sistem haline geldiği bu 30 yıl içinde kapitalizmin bütün boyaları dökülmüştür. 1990'ların başında, "dünyada ideolojilerin sonu geldi", dediler.

"Neoliberalizmden başka sistem yoktur" dediler. "Neoliberal ekonomik sistem en doğru sistemdir, buna dayalı siyaset en doğru siyasettir", dediler. Ama 30 yıl sonra bu çöktü. Aslında kapitalizm daha önce krize girmişti, çöküntüye uğramıştı, çökmüştü. Bu Koronavirüs bu çöküntüye uğrayan kapitalizmin gerçeklerinin tümden görülmesini ve teşhirini sağlayacaktır. Çökmüştü ama kapitalizm propaganda araçlarıyla, elindeki askeri ve siyasi güçle, ideolojik güçle kendi gerçeğini gizleyerek, ayıplarını örterek yola devam ediyordu. Ama Koronavirüs günlerinde artık bunu başarması mümkün değildir. Çünkü sadece işçileri, emekçileri vurmuyor, tüm insanlığı vuruyor. Bu yönüyle kapitalizm karşıtları çoğaldı, anti-kapitalist cephe büyüdü.

Sadece sosyalistler, demokratlar, emekçiler, kadınlar, anarşistler değil, artık orta sınıf da küçük burjuvazi de birçok çevre de kapitalizme karşı bir duruş içinde olacaktır. Tabii bunların çıkarları önemlidir ama yaşam en güçlü güdüdür. En güçlü saiktir. Çıkar, insanları ve sınıfları harekete geçirir ama var olma daha güçlü bir güdüdür. Üç tane temel güdü var; beslenme, korunma ve üreme. Yani insanın kendini var etme güdüsü. Şimdi var olma, korunma güdüsü en güçlü güdüdür. Bütün canlılarda vardır. Bu bakımdan kapitalizme karşı öfkenin daha da artacağını görmek gerekiyor. Endüstriyalizm insanlığı yok oluşa götürüyor. Bu önceleri defalarca söylendi. Dünya S.O.S, yani alarm veriyordu. Bu nedenle geçen yıl İsveçli genç bir kadın olan Greta Thunberg'in iklim değişikliğine yönelik çabaları büyük bir yankı buldu. Kadın özgürlük mücadelesinin çok büyük etkisi ortaya çıktı. Kadın hareketi de ekolojiktir, demokratiktir. Bu yönüyle kadın hareketi doğası gereği anti-kapitalisttir. Kadınlar güçleniyor, ekolojik bilinç gelişiyor. Kapitalizm bireyciliği, maddiyatçılığı, konformizmi geliştirerek toplumu dağıttı; insanlık, vicdan, ahlak bırakmadı. İnsanları tüketim peşinde koşan robotlar haline getirdi. Sadece cinsel güdüleriyle hareket eden varlıklar haline getirdi. Bu kapitalizmin toplumu, insanlığı çürütmesi anlamına geliyor. İşte bu, insanlığın kaldıramayacağı düzeye geldi. Yani toplum dibe vurdu. Toplum dibe vururken, kapitalizm ağır bir bunalım yaşarken bir de üstüne tüm insanlığı tehdit eden sağlık sorunu ortaya çıkınca kapitalizm açısından çanlar çalmaya başladı.

Bu konuda Rêber Apo'nun çözümlemeleri çok çok önemlidir. Ekolojik çözümlemeleri, kadın çözümlemeleri, iktidar çözümlemeleri, buna karşı ortaya koyduğu kadın özgürlükçü demokratik ekolojik paradigma, örgütlü demokratik topluma dayalı devlet dışı demokratik konfederal yönetim ve yerel demokrasi, Demokratik Özerklik, bütün bunlar bugün insanlık için bir çıkış olacak ideolojik-teorik belirlemelerdir. Bu yönüyle Rêber Apo'nun ve çizgisinin önemi bundan sonra daha da anlaşılacak ve artacaktır. Devlet dışı sosyalizme, toplumculuğa, kadın özgürlük çizgisine, ekolojiye daha fazla yönelim olacaktır. Kapitalist modernite karşısında alternatif modernitenin, yani Demokratik Modernite'nin olabileceği daha fazla görülecektir. Tüketim toplumuna dayalı küreselleşme çökmüştür. Artık örgütlü demokratik topluma dayalı, halkların demokratik konfederal ilişkisine dayalı bir küreselleşme, yani bir enternasyonalizm ortaya çıkacaktır. Demokratik Halklar Konfederalizmi ortaya çıkacaktır. Bazılarının dediği gibi ulus devlete dönülmeyecektir. Aksine artık halkların birbiriyle daha sıkı ilişki kurduğu, kapitalizme karşı mücadeleyi ortaklaştırdığı ve dünya genelinde birbirini tamamlayan, besleyen simbiyotik bir ilişki, yani demokratik konfederal ilişki kurulacaktır. Bu yönlü mücadele gelişecektir. Bu demokratik konfederal ilişki sisteminde her ünitenin bir anlamı ve değeri olacaktır. Her konfederal birimin kendi özgünlüğü olacaktır. Ama diğer taraftan da bütün dünyadaki diğer konfederal üniteler demokratik konfederal tüm ünitelerle simbiyotik bir ilişki içinde olacaktır. Böyle bir yeni dünyaya doğru gidilecektir.

Artık neyin olup olamayacağı netleşti. Neyin olacağını da Rêber Apo çok kapsamlı biçimde ortaya koymuştur. Yine Murray Bookchin gibi entelektüeller de önemli değerlendirmeler yaptılar. Alternatif sistemin nasıl olacağı konusunda çok değerli önerileri oldu. Demokratik konfederal sistemin nasıl gerçekleşeceğini bazı boyutlarıyla ortaya koydular. Rêber Apo'nun ortaya koyduğu sistematik alternatif çözüm ve bu entelektüellerin değerlendirmeleri önümüzdeki dönemde kapitalizmi çok fazla sorgulatacağı gibi, kapitalizme karşı alternatifin ne olacağı arayışını da artıracaktır. Kapitalizme karşı alternatifin ne olduğu sorgulanırken de en fazla Rêber Apo'nun ortaya koyduğu sistematik paradigma ve çözümler ilgi görecek ve tartışılacaktır. Böyle bir döneme giriyoruz. Bu dönemde devrimcilere, sosyalistlere, demokratlara, kadınlara ve gençlere çok önemli görevler düşüyor. Rêber Apo'nun çizgisine bağlı olanlara çok önemli görevler düşüyor. Kadın özgürlük çizgisine bağlı olanlara, ekolojik hareketlere çok önemli görevler düşüyor.

Şuna da dikkat etmek lazım; bu durum karşısında kapitalizm ayakta kalmak için kendisini dönüştürmeye çalışacaktır. Kendisine yeni maskeler takmaya çalışacaktır. Buna karşı da ekolojistlerin de kadın hareketlerinin de demokratik güçlerin de halkların da demokratların da aydınların da yazarların da çok duyarlı olması gerekiyor. Artık liberalizmin, kapitalist modernitenin kendisini binbir kılıfa büründürerek halkları aldatmasına ve kendini yaşatmasına izin verilmemesi gerekiyor. Koronavirüs salgınının insanlığa mesajı budur.

Biz önümüzdeki dönemde kapitalizmin daha çok sorgulanacağı, anti-kapitalist alternatif bir sistemin daha fazla tartışma konusu olacağı ve bu temelde de anti-kapitalist güçlerin bir araya gelerek kapitalizmi aşıp yeni bir sistemi nasıl kuracaklarını gündeme koyacakları bir döneme girileceğini düşünüyoruz. Kapitalizmin sonu yaklaşmıştır ama sonu kendiliğinden gelmeyecektir. Demokratik güçlerin müdahalesi ve mücadelesiyle gelecektir. Bu ne ulus devlete dönüş olacaktır, ne de yeni devletler kurma biçiminde olacaktır. Tamamen özgürlükçü demokratik bir anlayışla iktidara, devlete dayanmayan, sömürüyü ve baskıyı ortadan kaldıracak, eko-endüstriye ve halkın demokratik yönetimi olan Demokratik Konfederalizme dayalı, yerel komün ve meclislerin güç olduğu, yerel demokrasinin güçlendiği, demokrasinin gerçek anlamda doğrudan demokrasiye yaklaştığı yeni bir mücadele dönemine girilecektir.

■■■

8 Mart ve Newroz direniş ruhuyla
Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Demokrasiyi Kuralım

PKK Yürütme Komitesi

PKK'nin tüm kadro ve sempatizanlarına!

Tecridi kırma ve faşizmi yıkma mücadelemizi bu esaslar temelinde daha da büyütmeyi, geliştirmeyi, her alanın özgünlüğüne göre tanımlayarak somut hedeflerle yürütmeyi öngörmüş durumdayız. Bu temelde her alanın özgünlüğüne göre hamlesel mücadelemizi yeniden tanımlıyor ve yeni Newroz yılını dört parça Kürdistan ve yurtdışında kendi somutuna uygun olarak geliştirdiğimiz yeni bir direniş hamlesiyle karşılıyoruz.

Aslında yeni Newroz yılında tecridi kırma ve faşizmi yıkma irademiz ve inancımız en güçlü düzeye ulaşmış bulunuyor. Bu temelde Önder Apo'nun özgür yaşar, çalışır koşullara kavuşması hedefini başarmak için ne gerekirse kesinlikle yapacağız. Tecridin kırılıp faşizmin yıkılması temelinde Kürdistan'ın özgürlüğünü, Türkiye'nin demokratikleşmesini, Ortadoğu'da demokrasinin önünün açılmasını sağlayacağız.

Değerli Yoldaşlar!

Tarihi kahramanlıklarla dolu yeni bir Mart ayına girdik. Tüm zamanların en görkemli, en geniş katılımlı, en coşkulu ve direngen 8 Mart'ını yaşadık. Bu ruhla şimdi yeni bir Newroz'u yaşıyor ve her alanda özgürlük ve demokrasi mücadelemizi geliştiriyoruz. Bu Newroz'la birlikte tecridi kıran ve faşizmi yıkan bir büyük direniş sürecinin zafer çizgisinde gelişeceğine inanıyoruz. Bu temelde öncelikle özgürlük için mücadele eden tüm kadınların 8 Mart'ını bir kez daha kutluyor ve mücadelelerinde üstün başarılar diliyoruz. Sara Yoldaş şahsında Kadın Özgürlük Mücadelemizin tüm kahraman şehitlerini saygı ve minnetle anıyoruz. Kadın Özgürlük Devriminin tarihin en büyük zaferlerini kazanacağına ve toplumsal özgürlük mücadelemizin bu temelde büyük başarılara ulaşacağına inanıyoruz.

Büyük 8 Mart coşkusunun şimdi dünyanın dört bir yanındaki Newroz meydanlarında yaşandığını, 8 Mart direniş ruhunun Newroz ateşlerinde doruklandığını görüyoruz. 2632. Newroz'un tüm zamanların en görkemli, coşkulu, direngen ve büyük zaferler yaratan Newroz'u olacağına inanıyoruz. Bu temelde başta Önder Apo olmak üzere, tüm yoldaşların, halkımızın ve dostlarımızın Newroz Özgürlük Bayramlarını kutluyor, yeni Newroz yılında yürütecekleri özgürlük ve demokrasi mücadelelerinde üstün başarılar diliyoruz. Büyük Newroz şehitlerimiz Mazlum, Zekiye, Rahşan, Berîvan, Ronahî, Sinan, Navdar ve Serhat yoldaşlar şahsında tüm özgürlük mücadelesi şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyor, amaçlarını başarma ve anılarını yaşatma sözümüzü yineliyoruz.

Bu Newroz'un her zamankinden daha fazla aydınlatıcı ve kazanım yaratıcı olacağına inanıyoruz. Bu inançla Ulusal Kahramanlık Haftamızı selamlıyor, tüm yoldaşlarımızı ve halkımızı Mazlum ve Egîd çizgisinde Tecridi Kırma, Faşizmi Yıkma ve Demokrasiyi Kurma Mücadelesini zafere taşımaya çağırıyoruz.

Değerli Yoldaşlar!

Newroz'un insanlık tarihinin yaşayan en eski Özgürlük Bayramı, dolayısıyla insanlığın en güçlü özgürlük bilinci olduğunu biliyoruz. Halkımız açısındansa Newroz özgürce var olma ve yaşama iradesini temsil ediyor. Halkımız Newroz'la her zaman yeni bir başlangıç yapıyor. Bunun için de Newroz'u bir yeni gün, yeni bir yıla giriş, bahara açılış ve yeni bir yaşama yürüyüş bilinci ve iradesi olarak ele alıyor, bu temelde tarihsel olarak Newroz'la özdeşleşmiş bir Kürt halk gerçeği ortaya çıkmış bulunuyor.

Newroz özgürlük bilincinin Önder Apo gerçeğiyle yeniden doğduğunu, daha derinlikli ve bütünlüklü bir anlam kazandığını ve bir özgürlük çizgisi haline geldiğini görüyoruz. Söz konusu özgürlük çizgisinin de Mazlum Doğan gerçeğiyle ete kemiğe büründüğünü ve bir direniş gerçeği haline geldiğini şimdi çok daha iyi anlıyoruz. Böyle bir özgürlük bilinci ve direniş ruhuyla 40 yıldır halkımızın yeniden dirildiğini, ulusal diriliş devrimini başardığını, halkların özgürlük mücadelesine öncülük eden bir konuma ulaştığını, 'Newrozlaşan Halk' haline geldiğini görüyoruz.

Her Newroz bize yol gösteren yeni kahramanlıkları ortaya çıkartıyor

Çok açık ki her Newroz özgürlük ruhumuzu, bilincimizi yeniliyor ve özgürlük irademizi pekiştiriyor. Her Newroz'la yeni bir yıla, özgürlük ve demokrasi mücadelesini çok daha bilinçli ve güçlü yürütmeyi hedeflediğimiz bir sürece giriyoruz. Her Newroz'la coşkumuz, heyecanımız güçleniyor, cesaret ve fedakârlığımız büyüyor. Her Newroz bize yol gösteren yeni kahramanlıkları ortaya çıkartıyor. Böylece Newrozlaşan bir halk, Newrozlaşan bir hareket, Newroz ateşlerinde pişen bir mücadele haline gelmiş bulunuyoruz.

Bu temelde inanıyoruz ki, bu Newroz tarihsel anlamına en uygun yaşanacak, tüm zamanların en görkemli özgürlük yürüyüşü olacak ve bizleri tecridi kıran, faşizmi yıkan ve Önder Apo'nun özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşmasını sağlatan tarihi büyük mücadelenin içine taşıyacaktır.

Değerli Yoldaşlar!

Çok iyi biliyoruz ki son Newroz'u büyük bir direniş hamlesi içinde kutladık. "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistanı Özgürleştirelim" direniş hamlemiz Kürdistan'ın her tarafına ve dünyanın dört bir yanına yayılarak en zengin eylemlilikle doruğa ulaşmıştı. Bu temelde Leyla Güven öncülüğünde gelişen Büyük Açlık Grevi Direnişi tüm zindanları içine alarak, dört parça Kürdistan ve yurtdışına yayılmıştı. Böyle bir direnişle AKP-MHP faşizmini dört bir yandan kuşatmış ve tarihi bir çöküşün eşiğine getirmiştik.

Bu durumda çöküşü önleyebilmek ve ömrünü biraz daha uzatabilmek için faşist diktatörlük de çılgınca saldırılarda bulundu ve bu temelde yeni şehitler verdik. Zülküf Gezen öncülüğünde zindan direnişi içinde yeni şahadetler yaşandı. Faşist saldırganlık sonucunda dağda büyük şehitlerimiz oldu. Newroz kutlamaları sürecinde Qendîl'de Sinan, Navdar ve Serhat yoldaşları şehit verdik. Son Newroz yılında bir yıl boyunca işte bu kahraman şehitlerimizin anısına tarihi bir intikam mücadelesi yürüttük. Gerilla güçlerimiz kahramanca savaştılar ve faşist düşmandan yaptıklarının hesabını tek tek sordular. Kadın ve gençlik hareketlerimiz Kürdistan'ın dört bir yanında ve dünyanın her alanında özgürlük ve demokrasi bilincini yayan, örgütlülüğünü geliştiren, herkesi eyleme çeken büyük bir çaba içerisinde oldular. Halk olarak yediden yetmişe direndik. Bakur'da, Başûr'da, Rojava'da, Rojhilat'da, yurtdışında, her alanda büyük bir intikam ve özgürlük mücadelesi verdik. Beyaz tülbentli analarımızdan, zindanlarda en ağır koşullarda bulunan insanlarımıza kadar tüm toplum direniş hamlemizi başarıya götürmek ve şehitlerimizin intikamını almak için bir seferberlik halinde direniş yürüttük.

İşte bu direnişlerin sonucunda AKP-MHP faşizmi defalarca yenilgiye uğratıldı. Faşizme darbe üzerine darbe vuruldu. Her türlü faşist özel savaş oyunu bozularak faşist saldırı planları boşa çıkartıldı. En somut örneklerini 31 Mart yerel seçim sonuçlarında gördük, 23 Haziran İstanbul seçiminde gördük; Serhed'ten Xakurkê'ye, Heftanîn'den Mêrdîn'e, Efrîn'den Serêkaniyê ve Şengal'e kadar yaşanan direnişlerin faşist-sömürgeci saldırganlığı darbeleyen ve kıran etkisinde yaşadık. Bu nedenledir ki faşist düşman İmralı kapılarını aralamak ve avukatlarıyla ailesini Önder Apo'yla görüştürmek zorunda kaldı. Bu temelde 2 Mayıs 2019 tarihinden itibaren birkaç kez avukat ve aile görüşü yapılabildi ve hepimiz, halkımız ve tüm insanlık Önder Apo'nun çözümleyici gücünü, mücadele çağrısını, umut ve heyecanını bir kez daha gördü.

Bu yıl her türlü imha ve tasfiye planı boşa çıkartıldı

Kuşkusuz mücadele tarihimiz boyunca her Newroz yılında yeni ve daha büyük mücadeleler yürüttük ve kazanımlar elde ettik. Her yıl yeni ve daha ağır mücadelelere sahne oldu. Hareket ve halk olarak biz de daha büyük güçle direnerek daha büyük kazanımlar elde etmeyi başardık. Son yılda özellikle verdiğimiz şehitlerimizin anısına ve yürüttüğümüz hamleyi zafere taşıma çerçevesinde daha büyük bir mücadele yılı oldu. Hareket ve halk olarak daha güçlü savaştığımız, faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasete daha ağır darbeler vurarak tarihi kazanımlar elde ettiğimiz bir mücadele yılı olarak yaşandı.

Bu yılda kapitalist modernite sisteminin bütün hile ve oyunlarını bozduk, AKP-MHP faşizminin imha ve tasfiye amaçlı bütün saldırı planlarını kırdık. Kuşkusuz büyük şehitler verdik ve ağır koşullarda mücadele ettik, ama sonuçta tüm bu mücadelelerin anlamını bulduğu, kazananın hareket ve halk olarak bizim olduğumuz gerçeği net bir biçimde açığa çıktı. Büyük savaştık, ağır koşullarda direndik, kahraman şehitler verdik, ama sonuçta büyük kazanmayı da bildik. Mücadele azmimiz ve bilincimiz daha çok gelişti ve pekişti. Her türlü imha ve tasfiye planı boşa çıkartıldı.

Özellikle ABD öncülüğünün, parti yönetimimize saldırı temelindeki Uluslararası Komplo'yu yenileme çabalarını ve bu çerçevede geliştirdiği planları büyük ölçüde başarısız kılıp boşa çıkardık. Yine aynı güçlerin her türlü desteği vererek TC eliyle hareketimizi ezme ve imha etme planlarını bozduk. Özgürlük umudumuzu ve bilincimizi daha canlı ve güçlü hale getirdiğimiz gibi, özgürlüğü her zamankinden daha çok yakınlaşır ve yaşanır kıldık. Faşist-soykırımcı güçlerin topyekûn özel savaş saldırılarına karşı biz de Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde topyekûn bir direniş yürüttük. İmha ve tasfiye planlarını boşa çıkartarak, özgürlük mücadelemizi zafere ulaştırmada yeni ve daha güçlü adımlar atmayı başardık.

Değerli Yoldaşlar!

Kahramanca yürüttüğümüz mücadelenin ortaya çıkardığı tarihi gelişmeler temelinde şimdi 2632. Newroz'u çok daha coşkulu, umutlu ve güçlü kutluyor, daha büyük bir birliğe ve mücadeleye dönüştürüyoruz. Yeni Newroz yılımızı daha da büyütülmüş ve geliştirilmiş bir direniş hamlesiyle karşılıyoruz. Aslında Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde mücadele etmek demek, her zaman hamlesel düzeyde mücadele yürütmek demektir. Askeri boyutta olduğu kadar, bunu ideolojik, siyasi, toplumsal boyutlarda da yürütmek anlamına gelir.

Nitekim geçen Newroz yılında yürüttüğümüz direniş hamlesi aslında sonuçlanmamıştır. Tersine bazı bakımlardan başarılar kazanıp sonuçlar yaratarak yeni biçimlere evrilmiş, yeni yöntemlerle sürdürülmeyi gerekli hale getirmiştir. Direnişin bölgeye ve dünyaya yayılması sonucunda hedefleri ulusal düzeyde ele almak dar kalmış, bu temelde yöntemlerde zenginlik yaratmak kadar hamlenin hedeflerini de daha genişletmek ve büyütmek gerektiği ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla tecridi kırma ve faşizmi yıkma mücadelemizi bu esaslar temelinde daha da büyütmeyi, geliştirmeyi, her alanın özgünlüğüne göre tanımlayarak somut hedeflerle yürütmeyi öngörmüş durumdayız. Bu temelde her alanın özgünlüğüne göre hamlesel mücadelemizi yeniden tanımlıyor ve yeni Newroz yılını dört parça Kürdistan ve yurtdışında kendi somutuna uygun olarak geliştirdiğimiz yeni bir direniş hamlesiyle karşılıyoruz. Tecridi kırma, faşizmi yıkma, Kürdistan'ı özgür, Türkiye ve Ortadoğu'yu demokratik hale getirme temel hedefimizi her alanın özgünlüğü çerçevesinde yeniden planlayıp yürütüyoruz.

Aslında yeni Newroz yılında tecridi kırma ve faşizmi yıkma irademiz ve inancımız en güçlü düzeye ulaşmış bulunuyor. Bu temelde Önder Apo'nun özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşması hedefini başarmak için ne gerekirse onu kesinlikle yapacağız. Tecridin kırılıp faşizmin yıkılması temelinde Kürdistan'ın özgürlüğünü, Türkiye'nin demokratikleşmesini, Ortadoğu'da demokrasinin önünün açılmasını sağlayacağız. Her türlü işgalci-faşist-soykırımcı saldırganlığa karşı zafer çizgisinde direnerek AKP-MHP faşizmini yıkacağız ve bu temelde kapitalist modernite sisteminin komployu ve Kürt sorununu sürdürme zihniyet ve siyasetini boşa çıkartacağız.

İmralı'daki 'yangın oyunu' halkımız, dostlarımız ve gerillanın direnişiyle boşa çıkartılmıştır

Değerli Yoldaşlar!

Dikkat edilirse öngörülen mücadeleyi yürütmek ve belirlenen hedefleri gerçekleştirmek için koşullar her zamankinden uygun, imkân ve fırsatlar her zamankinden fazladır. Gerçekten de AKP-MHP faşizmi tam bir çözülüş ve çöküş içerisindedir. Tayyip Erdoğan yönetiminin sonuna gelindiği her bakımdan açıkça görülmektedir. Artık ne ABD ve NATO desteği, ne de Rusya ve İran'la düşman kardeşler olarak içine girdikleri çıkar oyunları faşist diktatörlüğü ayakta tutacak güçte değildir. Tayyip Erdoğan yönetiminin, ABD ve Rusya arasında gidip-gelen bir topa dönüştüğü açıkça ortadadır. Artık öyle zayıf bir duruma düşmüştür ki, denize düşenin yılana sarılması misali, önüne çıkan her şeye ve karşıtlarına bile sarılarak ayakta kalmaya çalışmaktadır.

İşte bu temelde rehine ve şantaj politikasını daha çok açık ve derin kılmaya çalıştığı ortadadır. Mülteci krizi adı altında tam bir modern köle pazarı kurmuş durumdadır. DAİŞ ile birlikte çok çeşitli terör saldırıları, tehdit ve şantajla söz konusu pazarı işletmeye ve buradan bazı çıkarlar sağlamaya çalışmaktadır. Özel savaşı derinleştirebildiği kadar derinleştirme çabasındadır. Fakat ne yapsa da artık el attığı her şey kendi elinde kalmaktadır. Tutunacak hiçbir dal bulamaz hale gelmiştir. Rusya yönetimi önünde diz çöktüğünü artık herkes görmekte ve bütün basın-yayın organları açık bir biçimde ifade edip göstermektedir. Avrupa karşısındaki mülteci şantajının istediği sonucu vermediği son girişimlerle net bir biçimde ortaya çıkmıştır. Artık ne ABD ve NATO'dan, ne de Avrupa Birliği'nden gördüğü desteği alamamaktadır. İmralı'daki 'yangın oyunu', halkımızın ve dostlarımızın büyük ayağa kalkışıyla, gerillamızın kahraman vuruşlarıyla boşa çıkartılmıştır.

AKP-MHP ittifakının toplumu aldatma ve destek alma düzeyi en alt sınıra ulaşmıştır. AKP kendi içinde ikinci doğumu da yapmış ve böylece AKP'yi kuranlar içerisinde iki yeni parti ortaya çıkmıştır ki, bu durumda Tayyip Erdoğan kliğinin artık kemikleşmiş AKP tabanı içerisinde bile yeterli taraftara sahip olamayacağı açıktır. Yine KDP ve YNK'den faydalanacağı kadar faydalanmış, artık Kürt İşbirlikçiliğinin de faşist-soykırımcı zihniyet ve siyaseti ayakta tutma gücü kalmamıştır.

Aslında bir yıl önce, yani 31 Mart ve 23 Haziran yerel seçimlerinde AKP-MHP faşist iktidarı yenilmiş ve iktidardan düşmüştü. Eğer bir nebze demokrasi kırıntısı olsaydı, o zaman istifa edip yönetimi seçimi kazanan güçlere bırakması gerekirdi. Fakat birçok çevrenin de değerlendirdiği gibi, AKP-MHP faşizmi seçim yenilgisi sonucunda istifa ederek yönetimi bırakmayacağını, tersine faşist terörü, işgalci saldırıları, zorbalığı, zulmü artırarak bu temelde ayakta kalmaya ve iktidarının ömrünü uzatmaya çalışacağını açıkça ortaya koydu.

Çok açık ki, 23 Haziran İstanbul yenilgisi ardından söz konusu politikaları en ileri düzeyde uyguladı. İçte faşist baskı ve terörü, tutuklamaları, kadınlar üzerindeki tecavüz ve katliamları en ileri düzeye çıkardığı gibi, aynı zamanda dışta da 9 Ekim Rojava işgalini, Şengal'e saldırıları, Xakurkê'ye dönük işgal saldırılarını ve en son İdlib savaşını geliştirdi. Böylece gerçek yüzünü net bir biçimde ortaya koymuş oldu. Bütün bunlar sonuç vermeyip halkımızın direnişiyle, insanlığın karşı çıkışıyla, farklı politik güçlerin çıkar tutumlarıyla boşa çıkartılınca, en son kozu, gerçekten de modern köle ticaretini en aşağılık bir biçimde şantaj politikası olarak devreye koyması oldu. Yıllardır dünyanın dört bir yanından toplayıp bir ordu gibi örgütleyerek elinin altında tuttuğu bu güçleri Avrupa'nın üzerine salmaya, böylece Avrupa'yı ve kapitalist modernite dünyasını korkutup ürküterek kendi faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetinin kabul edilmesini sağlatmaya çalıştı.

AKP-MHP faşizminin mültecilere yaklaşımı köle ticaretinin en aşağılık, en onursuz, en alçakça biçimidir

Dikkat edilirse, böyle bir politikayı aslında DAİŞ bile uygulamadı. DAİŞ'in yaptığı ilk çağ köleciliğine benzer bir köle ticaretiydi. Ama Tayyip Erdoğan yönetiminin yaptıkları bu durumu kat kat aştı. Kapitalist modernite sisteminin

Kahramanca yürüttüğümüz mücadelenin ortaya çıkardığı tarihi gelişmeler temelinde şimdi 2632. Newroz'u çok daha coşkulu, umutlu ve güçlü kutluyor, daha büyük bir birliğe ve mücadeleye dönüştürüyoruz. Yeni Newroz yılımızı daha da büyütülmüş ve geliştirilmiş bir direniş hamlesiyle karşılıyoruz. Aslında Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde mücadele etmek demek, her zaman hamlesel düzeyde mücadele yürütmek demektir. Askeri boyutta olduğu kadar, bunu ideolojik, siyasi, toplumsal boyutlarda da yürütmek anlamına gelir.

Ne kadar çözülmüş, çökmüş, tecrit olup zayıf duruma düşmüş olsa da, bir siyasi güç kendiliğinden yok olup gitmez. Hiçbir askeri güç egemenliği kolayca başkasına devretmez. Dolayısıyla gerçekten tam bir çöküş konumunda bulunsa bile mevcut AKP-MHP faşist diktatörlüğünü tümden aşabilmek ve yenilgiye uğratabilmek için büyük bir çabaya, planlı-örgütlü bir çalışmaya, yani Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde başarılı bir mücadeleye ihtiyaç olduğu açıktır.

beyinlerini yıkayarak tam bir zihniyet kırımına uğrattığı, adeta farenin kediye koşması gibi kendi celladına koşar hale getirdiği insanları toplayıp kendi faşist-soykırımcı emelleri doğrultusunda kapitalist modernite güçlerine karşı bir ordu gibi kullanmayı ifade etti ki, herhalde insanları bu tür modern köleler haline getirmek köleciliğin yeni ve en kötü biçimidir. Söz konusu köleleri bu biçimde pazara sürmek, onları kendi faşist-soykırımcı emelleri doğrultusunda bu biçimde denizlere sürüp ateşe atarak kullanmaya çalışmak, çok açık ki köle ticaretinin en aşağılık, en onursuz, en alçakça biçimidir. Ancak mücadelede hiçbir ahlaki ve hukuki kural tanımamış olan AKP-MHP faşizmi gibi güçler böyle bir alçakça yöntemi uygulayabilir. Bu yaptıklarını psikolojik özel savaşla bir de olumlulukmuş gibi Türkiye toplumuna ve etkisi altındaki insanlara göstermeye, hatta bu temelde kendini savunmaya çalıştığı gözlenmektedir.

Aslında bu konuları yeniden ayrıntılı değerlendirmek ve dolayısıyla uzatmak istemiyoruz. Çünkü Önder Apo'nun aydınlatıcılığında tüm bu hususları biliyor ve anlıyoruz. Yönetimimiz de bu konular üzerinde sık sık çözümleyici değerlendirmeler yapıyor. Dolayısıyla tüm parti güçlerimiz günlük gelişmeleri anlayıp değerlendirecek bir bilinç düzeyine sahip bulunuyor. Bunlar temelinde olayları bütünlüklü ele alıp değerlendirdiğimizde şu sonucu net bir biçimde görüyoruz: Gerçekten de sicilli faşist Devlet Bahçeli'nin ipiyle kuyuya inen faşist şef Tayyip Erdoğan kelimenin gerçek anlamında yolun sonuna gelmiş durumdadır. Geçmişte 'komployu yürütsün ve başarıya götürsün' diye onu görevlendirmiş ve ona her türlü desteği vermiş olan efendileri de geçen süreçteki başarısızlıkları nedeniyle artık aynı desteği vermemekte, Tayyip Erdoğan'ı gözden çıkartmış görünmektedir. Yürüttüğümüz mücadele faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetin bütün direncini gerçekten de kırmış durumdadır. Eski arkadaşları artık Tayyip Erdoğan'dan bir bir ayrılarak kendi partilerini kurmuşlardır. Kürt işbirlikçiliği verebileceğinden çok daha fazla desteği Tayyip Erdoğan yönetimine vermiş durumdadır. Dolayısıyla Tayyip Erdoğan yönetimini ayakta tutacak hiçbir güç ortada kalmamıştır. Devlet Bahçeli'ye daha fazla sarılarak da kendini ayakta tutabilmesi ve iktidarının ömrünü uzatabilmesi mümkün değildir.

Bu durumda, 'mevcut Tayyip Erdoğan yönetiminin ne yapacağı ve sonunun ne olacağı' sorusu, bugün siyasetin en temel sorusu haline gelmiştir. Dikkat edilirse herkes bunu tartışıyor. Her yerde bu yönlü tartışma, değerlendirme, araştırma yapılıyor. Aslında Türkiye için farklı, yeni iktidar alternatiflerini oluşturma arayışı yoğun bir biçimde sürüyor. Şimdi bu durumda, kuşkusuz nelerin olduğunu, dolayısıyla geçmişte yaşananları anlamaya ve onların derslerini çıkarmaya çalışmak önemlidir. Çünkü bunlar, bundan sonra ne olacağını doğru anlayabilmek ve planlayabilmek için gereklidir. Fakat geçmişin anlamlandırılması ve derslerinin çıkartılmasının da temel hedefinin, bundan sonra ne olacağının doğru belirlenmesi ve değerlendirilmesi olduğu açıktır.

Belli ki ciddi bir soru olarak herkesin önüne 'Tayyip Erdoğan yönetiminin sonunun nasıl olacağı ve ne yapacağı?' sorusu çıkmaktadır. Bizim de bu soruya herkesten daha erken ve daha doğru cevaplar vermemiz gerektiği açıktır. Geçmişi bu temelde çözümleyip derslerini çıkartmak kuşkusuz anlamlı olabilir ve biz bunları şimdiye kadar yaptık. Mevcut durumda şunu ifade edebiliriz: Her işbirlikçi-egemen güç ne yapıyorsa, Tayyip Erdoğan yönetiminin de benzer şeyi yapacağı görülüyor. Yine her faşist diktatör nasıl davranıyor ve sonunu nasıl getiriyorsa, Tayyip Erdoğan'ın da öyle yapacağından kuşku duymamak gerekiyor. Bu nedenle, iktidarı kolay bir biçimde bırakıp gitmeyeceğine göre, o halde elindeki gücü, silahı sonuna kadar kullanmaya ve bu temelde ömrünü uzatmaya çalışacaktır. Elbette bunu da, her işbirlikçi diktatörün yaptığı gibi güçlü olana karşı kullanamayacağına göre, zayıfa yöneltecektir. Yani efendilerini vuramayan faşist diktatör halkları vuracak; ezilenleri, Kürtleri, kadınları vurmak isteyecektir.

Zaten şimdiye kadar yapmaya çalıştığı da bu olmaktadır. Dolayısıyla yürüttüğü çılgınca saldırıları halka ve ezilenlere karşı bundan sonra daha ölçüsüz bir çılgınlık temelinde yürütebilir. Bunu görmek, değerlendirmek, anlamak ve buna göre tedbirli, hazırlıklı olmak kesinlikle gereklidir. Bakurê Kurdistan ve Türkiye'de faşist baskı, terör, tutuklama ve katliamları çok daha ileri düzeye çıkarabilir. Faşist sokak terörünü yaygınlaştırarak, başta kadınlar ve gençler olmak üzere tüm ezilenleri tam bir sindirme altına almaya çalışabilir. Yine Başûr'a ve Rojavayê Kurdistan'a yönelik soykırımcı işgal saldırılarına devam etmek isteyebilir. Yeni işgal savaşları ortaya çıkartarak, içte demokratik halk muhalefetini şiddetle bastırmanın, katletmenin siyasi-askeri zeminini yaratmaya çaba harcayabilir. Kısaca sonu gelmiş olan bir sonradan görme, elindekileri kaybetmemek için her türlü çılgınlığı yapabilir. Kendi iktidar ömrünü biraz daha uzatabilmek için başkalarının fiziki katliamlarını, soykırımlarını geliştirebilir.

Ne kadar çözülmüş çökmüş olsa da AKP-MHP faşizmi kendiliğinden gitmeyecektir

Bütün bunları dikkate alarak, 'bundan sonra ne yapabiliriz?' sorusuna bu temelde cevaplar vermemiz gereklidir. Özellikle Bakurê Kurdistan ve Türkiye'deki, yine Başûr ve Rojava'daki halkımızın her türlü faşist-soykırımcı saldırı ve katliamlara karşı daha çok uyanık, örgütlü, hazırlıklı olmasına kesinlikle ihtiyaç vardır. Diğer yandan ise, hazırlıklı olmayla birlikte, artık herkesin başına ve dolayısıyla kendi başına da bela haline gelmiş olan bu faşist-soykırımcı çılgınlığı ortadan kaldırabilmek ve tarihin çöp sepetine atabilmek, dolayısıyla başta Kürtler, kadınlar, tüm halklar olmak üzere bütün insanlığı böyle bir faşist çılgınlıktan kurtarabilmek için çok daha aktif ve etkin bir mücadele yürütme gereği vardır.

Ne kadar çözülmüş, çökmüş, tecrit olup zayıf duruma düşmüş olsa da, bir siyasi güç bir başka güç tarafından ortadan kaldırılmaz ve aşılmazsa, kendiliğinden yok olup gitmez. Hiçbir askeri güç egemenliği kolayca başkasına devretmez. Dolayısıyla gerçekten tam bir çöküş konumunda bulunsa bile mevcut AKP-MHP faşist diktatörlüğünü tümden aşabilmek ve yenilgiye uğratabilmek için, çökmüş olan bu yıkıntıyı temizleyip altında kalanları bunlardan kurtarabilmek için büyük bir çabaya, planlı-örgütlü bir çalışmaya, yani Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde başarılı bir mücadeleye ihtiyaç olduğu açıktır. Ancak böyle bir mücadeleyle bu faşist diktatörlük tümden yenilgiye uğratılıp tarihin çöp sepetine atılabilir. Başka türlü kendiliğinden iktidardan düşeceğini ya da salt seçim yoluyla iktidarı kolayca başkasına devredeceğini beklememek gerekir. Onun için de AKP-MHP faşizmine karşı çok yönlü ve aktif mücadele etmek, günümüzün en devrimci-demokratik tutumu değil, aslında tek devrimci-demokratik tutumu, dahası tek insani tutumudur.

Gerçekleri gören herkesin, bu çürümüş ve yıkıntı haline gelmiş olan faşist enkazı temizleyip etkisinden kurtulabilmek için gerekli mücadeleyi yürütmek durumunda olduğunu görmesi gerekir. Bunun içindir ki, içinde bulunduğumuz süreçte hep hamlesel mü-

cadele halinde olmalıyız diyoruz. Devrimci Halk Savaşı Stratejisi de zaten sürekli hamlelerle süren bir mücadele oluyor. Öyle dar, savunmacı, kendini sınırlandıran bir mücadele tarzıyla yürütülecek bir strateji kesinlikle değildir. Tersine hep girişimler, hamleler, taktik saldırılar temelinde yürütülecek ve başarıya götürülecek bir mücadele stratejisi olmaktadır. O bakımdan da Devrimci Halk Savaşı Stratejisiyle mücadele eden güçler olarak, bu enkaz haline gelmiş ve tam bir çöküntüye dönüşmüş olan faşist diktatörlüğü yıkıp atabilmek için, her türlü mücadeleyi son derece yaratıcı yöntemlerle, birlik halinde ve örgütlü olarak yürütmemiz gereği vardır.

Yeni Newroz yılında tecridi mutlaka kıracak, faşizmi mutlaka yıkacağız, Önder Apo'nun özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşmasını mutlaka sağlayacağız. Bunun için imkânlar ve fırsatlar her zamankinden fazla, koşullar son derece uygundur. Gerisi bize kalmaktadır. Eğer parti öncülüğü olarak böyle görüyorsak, faşizmi yıkıp demokrasiyi zafere götürebileceğimize kesinlikle inanıyorsak, bunda sonuna kadar kararlıysak, geriye mevcut imkân ve fırsatları bu temelde örgütleyerek seferberlik düzeyinde anti-faşist direnişi geliştirmek kalır.

Bakur'un tüm özgürlük güçleri, kadınları, gençleri, halkı, yine Türkiye'nin metropollerinde biriken tüm halkları, emekçiler, AKP-MHP faşizmine karşı direnişi böyle ileri, hamlesel, yetkin bir düzeye çıkartmak durumundadırlar. Tecridi kırmak, faşizmi yıkmak, Kürdistan'ı özgür ve Türkiye'yi demokratik hale getirebilmek için AKP-MHP faşizminden kurtulmayı öngörmek, AKP-MHP faşizmine karşı direnişi her türlü yöntemi kullanarak, en zengin eylem biçimleriyle ve tüm anti-faşist güçleri birleştirip eyleme seferber ederek yürütmek zorundadırlar. Yine Rojava halkları ve özgürlükçü güçleri, TC işgaline karşı Efrîn'den Serêkaniyê'ye kadar her alanda bu soykırımcı işgali yenilgiye uğratabilmek amacıyla gece-gündüz demeden tam bir kurtuluş savaşını örgütleyip başarıyla yürütmekle yükümlüdürler. Başûr halkımızın, Başûr'daki özgürlük güçlerimizin tüm hedeflerini faşist TC işgal ve saldırılarını kırmaya yöneltmeleri, Başûr'u TC işgalciliğinden ve saldırganlığından kurtarmak için tüm güçleriyle mücadele etmeyi bilmeleri gerekir.

Eğer Bakur, Başûr, Rojava halkları ve özgürlükçü devrimci güçleri böyle bir çizgi izler, güçlerini birleştirir ve herkes her cephede görevini başarıyla yerine getirirse, önümüzdeki yakın süreçte bölgesel ve küresel düzeyde yaşanacak en önemli siyasi-askeri olay Tayyip Erdoğan yönetiminin yıkılması, AKP-MHP faşizminin çökertilmesi olacaktır. Eğer gerilla Serhed'teki gibi vurursa, kadınlar her günü 8 Mart yapmayı bilirse, gençlik ve halkımız her zaman Newroz'daki gibi direnirse, Bakur'da, Başûr'da, Rojava'da ve yurtdışında kadınlar ve gençler öncülüğünde halkımız ve dostlarımız faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı tecridi kırma ve faşizmi yıkma hedefi temelinde birlikte etkili mücadele ederse, o zaman AKP-MHP faşizminin yıkılışı her an gerçekleşebilir. Bu kanlı faşist diktatörlük yıkılıp tarihin çöp sepetine atılabilir. Böylece başta Kürtler ve kadınlar olmak üzere tüm halklar, ezilenler, bütün insanlık DAİŞ ve El Kaide zihniyetiyle bir ve bütün olan bu faşist diktatörlükten kurtulabilir.

Yeni Newroz yılında tecridi mutlaka kıracak, faşizmi mutlaka yıkacağız

Bu Newroz süreciyle başlattığımız yeni direniş hamlemizin hedefi kesinlikle budur. Yeni Newroz yılında böyle bir sonucu almak hem mümkün ve hem de zorunludur. Bunun dışında bir hedefi kesinlikle öngörmemek gerekir. Farklı hedefler, yanlış değerlendirmeleri ve geri durumlara düşmeleri ifade eder. Oysa bu kadar aydınlatılmış gerçeklik içerisinde kendimizi yanılgılara düşürecek durumda değiliz. Doğruyu ve gerçek olanı görüyoruz. O halde onun gereğini mutlaka yerine getireceğiz. Yeni Newroz yılında tecridi mutlaka kıracak, faşizmi mutlaka yıkacağız, Önder Apo'nun özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşmasını mutlaka sağlayacağız. Bunun için imkânlar ve fırsatlar her zamankinden fazla, koşullar son derece uygundur. Gerisi bize kalmaktadır. Mücadeleye öncülük eden güçlere ve direnen halka kalmaktadır.

Eğer parti öncülüğü olarak hepimiz böyle görüyorsak, faşizmi yıkıp demokrasiyi zafere götürebileceğimize kesinlikle inanıyorsak, bunda sonuna kadar kararlıysak, o zaman geriye mevcut imkân ve fırsatları bu temelde örgütleyerek seferberlik düzeyinde anti-faşist direnişi geliştirmek kalır ki, o da günlük olarak hepimizin işi olmaktadır. Hepimiz elbirliğiyle böyle bir parti öncülüğünü gerçekleştirir ve pratikte hayata geçirirsek, o zaman faşizmi yıkacağımız ve özgürlüğü kazanacağımız kesindir.

Değerli Yoldaşlar!

Kuşkusuz günümüzde siyasi-askeri sistemin en zayıf halkası AKP-MHP faşizmidir ve bu nedenle tüm gücümüzü böyle bir faşist diktatörlüğü yıkmaya yöneltmemiz gerekli ve anlamlıdır. Çünkü AKP-MHP faşizminin yıkılmasının sonuçları sadece Türkiye ve Kürdistan'ı değil, tüm Ortadoğu'yu ve dünyayı etkileyecek düzeydedir. AKP-MHP faşizmini yıkacak devrimin, bölgesel ve küresel etkileri çok fazla olacaktır. Bu açıdan da Ortadoğu Demokratik Devriminin önünü Türkiye'den açmaya çalışmak anlaşılır bir durumdur.

ABD-İran çelişkisi bölgesel düzeyde bir savaş halini almıştır

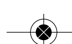
Ancak Kürdistan Özgürlük Hareketi olarak, bir yandan kendimizi böyle bir mücadele hedefine odaklandırır ve onu başarıyla yürütmeye seferber ederken, diğer yandan da ABD-İran çelişki ve çatışmasının geldiği düzeyi, bunun ortaya çıkardığı bölgesel imkân ve fırsatları da elbette görmemezlik edemeyiz. Dolayısıyla Devrimci Özgürlük Güçleri olarak bölgesel, hatta küresel düzeyde etkinliğe sahip söz konusu çelişki ve çatışma, dahası ABD-İran savaşının durumu ve sonuçları üzerinde de yoğunlaşmamız gereklidir.

Elbette söz konusu çelişki ve çatışmanın bir geçmişi vardır. Çeşitli aşamalardan geçerek bu güne gelmiştir. Bunlar da Önderliğimiz ve hareketimiz tarafından genişçe değerlendirildiği için burada yeniden ayrıntıları üzerinde durmayı gerekli görmüyoruz. Özellikle 2018 sonunda ABD'nin İran üzerindeki ambargoyu artırması ve 2020 başında İranlı General Kasım Süleymani'nin öldürülmesiyle söz konusu çelişkili ve çatışmalı durum bölgesel düzeyde bir savaş halini almıştır. Taraflar ordularını harekete geçirerek havadan ve karadan günlük ve açık bir çatışma sürecine girmiş değillerdir, ama gizliden gizliye de olsa 24 saat birbirine karşı mücadele halinde oldukları, fırsat buldukça birbirine darbe vurmak için hamle yapmaya çalıştıkları da açık bir gerçektir. Dahası söz konusu bu çatışmalı durumun derinleşip yaygınlaşarak devam edeceği anlaşılmaktadır. Her ne kadar taraflardan savaş istenilmediği, müzakereye açık olunduğu biçiminde açıklamalar yapılmış olsa da, mevcut haliyle bu açıklamaların propaganda etmekten öteye bir anlam ve etkisinin olmadığı, tersine bu tür söylemler altında tarafların birbirine darbe vurmayı hedefleyen askeri arayış ve girişimlerinin giderek derinleşmekte olduğu gözlenmektedir. Kuşkusuz böyle bir çatışma ve savaş durumu tüm dünyayı ve Ortadoğu'yu etkilediği gibi, daha fazla Kürdistan'ı da etkilemekte, Kürdistan Özgürlük Hareketi'nin bu durumu dikkate alan bir politika izleyip pratik geliştirmesini gerekli kılmaktadır.

Aslında gözlenen gerçeklik şudur: Mevcut çatışmada da taraflar son derece ihtiyatlı davranmakta, açıktan bir saldırı içerisine girememektedir. Çünkü, gerçekten her iki taraf da tıpkı TC gibi ciddi bir zayıflığı yaşamaktadır. ABD'nin ve dolayısıyla kapitalist modernite sisteminin Ortadoğu'daki egemenliği görünüşte çok güçlü gibi olsa da, aslında çok parçalı ve zayıf konumdadır. Mevcut çatışma içerisinde ABD neredeyse güçlerini koruyamamakta, Kürdistan'a sığınmak, buradan koruma istemek zorunda kalmaktadır. Mevcut İran yönetimi'nin durumu ise ortadadır. ABD savaşına kadar içerde çok yoğun bir toplumsal, muhalif hareketlenmenin ve eylemliliğin gelişmiş olduğu bilinmektedir. Yine son seçimler toplumun mevcut sisteme güveninin ne düzeyde zayıf olduğunu net bir biçimde ortaya koymuştur. İç ve dış çelişki ve çatışma bakımından İran yönetimi'nin de TC'ye benzer bir durumu yaşadığı açıktır.

Burada çatışan mevcut tarafların gücü, siyasi ve askeri varlıklarından gelmemektedir. Daha çok teknik güçlerinden ve liberalizm ideolojisinden kaynaklanmaktadır. Kapitalist modernitenin bireyciliği geliştiren liberalizm ideolojisi, gerçekten de günümüzde insanlığı tehdit eden korona virüsü gibi hızlı yayılmakta, etkili olmakta, dahası benzer bir biçimde insanların beynine hücum etmektedir. Nasıl ki korona virüsü hücreleri yok ederek fiziki ölüme yol açıyorsa, kapitalist modernite liberalizmi de insanların beynine hücum ederek zihniyet kırımlarını yaratıyor ve böylece fiziki olarak yaşayan, ama düşünce olarak asimile olmuşluğu, ölmüşlüğü temsil eden bir duruma getiriyor. Bu gerçekliği işte son 'mülteci krizi' adı altında ilkçağ köleciliğinden çok daha ağır bir köleciliği yaşayan ve kendi celladına koşmak için kendilerini denize atan insan yarışlarında görüyoruz. Halbuki ilkçağda köleler zorla köleleştirilirlerdi, zorla kölecilik altında tutulurlardı, zincire vurularak çalıştırılırlardı. Tabii fırsat bulduklarında da bu zincirleri kırarlar ve isyana kalkarlardı. İnsanlık değerlerini, demokrasiyi temsil eden temel ölçülerden bir tanesi bu kölelerin özgürlük için isyanları ve direnişleri olmuştu. Kölelerin direniş öncülüğü olarak Spartaküsler bu temelde insanlığın bilincine kazınmıştı. Oysa kapitalist modernitenin ortaya çıkardığı yeni modern kölecilikte insanlar zorla köleleştirilmiyor, zorla kölecilik altında tutulmuyor da; tersine beyinleri yıkanarak, beyinsizleştirilerek, zihniyet kırımına uğratılarak, farenin kediye koşması gibi celladına koşan, celladın yarattığı sahte cennette yaşayabileceğini sanan bir düşüncesizliğin getirilmişliği ifade ediyor. Yani 'gönüllü kölelik ve efendiye koşma' biçiminde ortaya çıkıyor.

Aslında küresel düzeyde hem sermaye egemenliği ve hem de ulus-devlet statükoculuğu biçiminde yaşanan egemenliklerin ve çatışmaların gücü, siyasi-askeri marifetlerinden çok, ortaya çıkarttıkları bu zihniyet kırımına, düşüncesizleştirme hareketine dayanıyor. Bu nedenle, öncelikle söz konusu çatışmayı anlamak, böyle bir çatışma içerisinde doğru olanı görmek, baskıcı ve sömürücü zihniyet ve siyasete karşı mücadele eder hale gelebilmek için başta bu zihniyet durumunun aşılması, zihniyet kırımına son verilmesi, günümüzün en tehlikeli Koronavirüs olan liberal saldırganlığa karşı güçlü bir özgürlük ve demokrasi bilincinin geliştirilmesi gerekmektedir. Günümüzün en temel demokratik-devrimci çalışması aslında böyle bir bilinçlendirme çalışması olmaktadır. Bu, kuşkusuz her yer için geçerlidir. TC'ye karşı yürüttüğümüz mücadele açısından da fazlasıyla geçerli olmaktadır. Tabii ABD-İran çatışmasını anlamak ve böyle bir çatışma içerisinde doğru tutum ve politika sahibi olabilmek, ortaya çıkan imkân ve fırsatlardan yeterince yararlanabilmek için de böyle bir ideolojik mücadeleye ve bilinçlendirme çalışmasına kesinlikle ihtiyaç vardır.

Rojhilat Özgürlük Güçleri, ideolojik ve stratejik bağımsızlıklarını sonuna kadar korumalıdır

Çok açık ki ABD-İran çatışması öyle erken ve kolaylıkla sona erecek bir çatışma konumunda değildir. ABD İran'ı kendi etkisi altına alabilmek, kendi öngördüğü sınırlar içerisine çekebilmek için her türlü yolla saldırılarını yürütürken, mevcut İran yönetimi de kendi varlığını korumak, zihniyetini sürdürmek için direnmeye devam edecektir. Dahası her iki güç de böyle bir çatışma içinde kendi çıkarını geliştirmeyi öngörürken, diğer yandan söz konusu çatışma içerisinde aslında kapitalist modernite sistemine karşıt olan güçleri, devrimci-demokratik hareketleri, kadın ve gençlik örgütlenmelerini, bir bütün demokratik modernite güçlerinin var olup gelişmesini engellemek ve boğmak hedefini de gütmektedirler. Tek çelişki ve çatışmayı kendi aralarındakiymiş gibi göstererek, herkesi böyle bir ikilem içinde taraf olmaya ve bunun içine girmeye mecbur bırakmaya çalışmaktadırlar. Bu, sistem dışı, özgürlük ve demokrasi hareketleri açısından en büyük tehdit ve tehlike olmaktadır. Öncelikle söz konusu çatışmanın bu boyutunu da görmek gerekiyor. Nasıl ki kapitalist modernitenin Koronavirüs benzeri liberal saldırısının yarattığı zihniyet kırımı tehlikesini görmek gerekiyorsa, benzer bir biçimde özgürlükçü-demokratik eğilimleri, muhalefeti söz konusu ikilem ve çatışma içerisine çekip boğma tehlikesini de görmek gereklidir.

Bu nedenle, söz konusu çatışma zemininde hareket eden güçlerin bu gerçekleri görüp, buna karşı son derece dikkatli ve tedbirli olmaları gerekir. Özellikle Rojhilat Özgürlük Güçleri'nin bu konularda son derece duyarlı, dikkatli ve tedbirli olmaları, söz konusu oyunlara kesinlikle gelmemeleri, kendi ideolojik ve stratejik bağımsızlıklarını ve özgürlüklerini sonuna kadar korumaları, bu temelde ortaya çıkan imkân ve fırsatları doğru taktiklerle ve yaratıcı politikalar geliştirerek değerlendirmeye çalışmaları en doğrusu ve gerekli olandır. Bu anlamda söz konusu çelişki ve çatışmanın da siyasi ve askeri bakımdan önemli imkânlar ve fırsatlar ortaya çıkartmakta olduğu açıktır. Dolayısıyla tüm demokratik güçlerin, özellikle Rojhilat Özgürlük Güçleri'nin bu imkân ve fırsatları doğru görmeleri, bunları usta taktikler ve yaratıcı politikalarla kendi yararlarına, özgürlük ve demokrasi hareketinin geliştirilmesi doğrultusunda kullanmayı bilmeleri çok çok önemli olmaktadır. ABD-İran çelişki ve çatışması alanına bu temelde yaklaşmak, oradan gelebilecek tehlikelere karşı tedbirli olurken, ortaya çıkan imkân ve fırsatları yerinde ve zamanında yaratıcı taktik yaklaşımlarla başarılı bir biçimde Özgürlük Hareketi'nin çıkarları doğrultusunda kullanmayı bilmek şarttır.

Dikkat edilirse, bu alan da ciddi bir biçimde hareketlenmiştir. Zaten baştan beri yoğun bir ideolojik ve psikolojik mücadele alanı olma özelliğine sahipti. Şimdi ise siyasi ve askeri bakımdan da çok yoğun, hareketli bir konuma doğru gidiş olmaktadır. O halde bütün bunların gereklerine göre özgürlük güçlerinin kendilerini planlamaları, kararlaştırmaları, örgütlemeleri, kendilerini başarıya uğratacak yaratıcı tarz, üslup ve yeterli tempoyu yakalayarak zamanında gerekli adımları atan bir mücadele içerisine girmeleri şarttır. Bunun da tıpkı AKP-MHP faşizmini yıkma kadar bölgesel ve küresel düzeyde özgürlükçü ve demokratik etkisi olacaktır. Yani ABD-İran çatışmasına, çatışmayı yürüten güçlerin oyununa gelmeden özgürlükçü ve demokratik mücadeleyi dayatarak bu temelde sonuç almayı bilmek, tıpkı Türkiye'den gelişecek bir anti-faşist demokratik devrim kadar Ortadoğu ve dünyada olumlu etkiye yol açacaktır. Bu gerçeğinde görülmesi, buna göre doğru ve yeterli bir yaklaşımın söz konusu çelişki ve çatışma alanına da dayatılması gereklidir.

Değerli Yoldaşlar!

Kuşkusuz mevcut siyasi-askeri durumun özellikleri ve yaşanan olayların anlamı üzerinde daha fazla değerlendirme yapılabilir, ayrıntılarıyla bu konular üzerinde durulabilir ve daha fazla ders çıkartılabilir. Elbette bunlar da önemli ve anlamlıdır. Birbiriyle çelişen ve çatışan farklı güçlerin amaçlarını, durumlarını, hedeflerini bilmek, onlara karşı doğru ve yeterli tutum geliştirip mücadele edebilmek için kuşkusuz gerekli ve de önemlidir. Bundan kaçınamayız. Her yeni gelişme olduğunda anında Önderlik çizgisi doğrultusunda gerekli değerlendirmeleri yapıp, dersleri çıkartarak kendimizi karar ve plan düzeyine kavuşturmamız, pratik yürütür hale getirmemiz şarttır. Fakat bu işin bir yanıdır. Neyi, nasıl yapacağımızı doğru ve yeterli bilmemiz açısından gerekli olan yanıdır. Ama bir de bu işi kimlerin, nasıl bir tarz, üslup ve tempoyla, yine disiplinli çalışma içerisinde yapacağını ortaya çıkartabilmek de başarıyla pratikleşebilmek açısından büyük öneme sahiptir.

Kuşkusuz söz konusu öncülük kendisini gerillada, kadın ve gençlik mücadelesinde somutlaştırmaktadır. İşte içinde bulunduğumuz süreçte sorunları ortaya doğru koyabilmek, onları çözüme götürebilmek ve esas olarak özgürlük ve demokrasi mücadelesini doğru yöntemlerle ve başarılı bir biçimde yürüterek zafere taşıyabilmek için böyle bir öncülüğü gerçekleştirme üzerinde yoğunlaşmamız kesinlikle gerekmekte ve her şeyin başında gelmektedir. Başarının sırrı, zaferi yaratmanın sırrı kesinlikle buradan geçmektedir. Başarının yolu Mazlum çizgisinde partileşmekten geçmektedir.

Dikkat edilirse, bütün hata ve eksikliğine rağmen, Önder Apo'nun aydınlatıcılığı temelinde yaşanan güncel siyasi-askeri olayları anlama, çözümleme, onlardan ders çıkarma noktasında çok fazla da zayıf bir konumu yaşamaktayız. Kuşkusuz eksikliklerimiz ve hatalarımız oluyor, yetersiz kaldığımız noktalar ortaya çıkabiliyor; ama genel planda PKK Hareketi olarak Önder Apo'nun aydınlatıcılığında önemli bir değerlendirme ve sonuç çıkartma gücüne sahip olduğumuz, böyle bir düşünce gücünü ve bilinçlenme düzeyini yaşadığımız açık bir gerçektir. Elbette bu noktadaki dar ve yüzeysel yaklaşımlarımız ve hatalı değerlendirmelerimiz başarılı devrimci pratiği geliştirme önünde engel olmaktadır. Bu yönlü engelleyici durumlarla da karşılaşmaktayız. Fakat çoğunlukla bizim sorunumuz, sadece siyasi-askeri gelişmeleri, günlük yaşanan olayları doğru ve yeterli değerlendirememe ve yeterince karar alamamaktan kaynaklanmamaktadır. Tersine değerlendirme yapıp karar aldığımız hususları zamanında, yeterli ve başarılı düzeyde pratiğe geçirmede de ciddi sorunlar yaşamaktayız. Ne yapacağımıza yeterince karar verememekten daha çok, bildiğimiz ve kararlaştırdığımız hususları doğru ve yaratıcı bir tarzla, kazanımcı bir üslupla, yeterli bir tempoyla pratiğe geçirememe nedeniyle zayıf kalmaktayız.

Başarının yolu Mazlum çizgisinde partileşmekten geçmektedir

Kuşkusuz hiçbir şey yapmıyor değiliz. Hiç pratik çalışma yapmıyor, propaganda, eğitim, örgütlenme ve eylem içinde bulunmuyor, mücadele etmiyor, dolayısıyla gelişme sağlamıyor değiliz. Fakat bunlar, yaptıklarımız ve ortaya çıkardığımız gelişmeler, Önderlik çizgisi temelinde yapmamız gerekenlere göre çok az ve yetersiz kalmaktadır. Nitekim Önder Apo, 26 Haziran 2014 tarihli talimatında bu düzeyin yüzde bir oranında olduğunu söyledi. Yani neredeyse bize hiç pratikleşemiyorsunuz, bu kadar büyük imkân ve fırsata sahipken onları yaratıcı bir tarz, üslup ve tempoyla yeterli bir örgüt ve eyleme dönüştüremiyorsunuz, dedi. Çok açık ki bu husus, üzerinde en çok durmamızı gerektiriyor. Bu bakımdan da kuşkusuz günlük gelişmeleri, siyasi-askeri durumun özelliklerini sürekli değerlendirmeliyiz, tartışmalıyız, Önderlik çizgisi temelinde doğru sonuçlar çıkartarak yapmamız gereken görevleri kararlaştırıp planlamalıyız. Örgütlü olarak başarılı iş yapabilmemiz için öncelikle bu çalışmaları sürekli yapmamız gereklidir. Fakat ondan çok daha önemli olarak, söz konusu karar ve planı hayata geçirecek kadroyu ve örgütü yaratma, öncüyü ortaya çıkartma üzerinde çok daha fazla durmamız gerekmektedir.

Yani bizim sorunumuz, gelişmeleri yeterince anlayıp değerlendirmekten çok, uygulanabilir pratik politikalar geliştirememe ve yaratıcı bir tarz, üslup ve tempoyla örgütlü bir biçimde kendini pratikleştirememeden kaynaklanmaktadır. Aslında dikkat edilirse içinde yaşadığımız koşullar, özgürlük ve demokrasi mücadelesi geliştirmemiz için son derece elverişlidir ve yeterli imkân ve fırsat sunmaktadır. Halkın devrime kalkması, cesaret ve fedakârlığı en üst düzeydedir. Doğru yolu gösteren Önderlik ve Şehitler gerçeğimiz bize komuta eden gerçek varlığımızdır. Geriye bu çizgiyi doğru anlayıp pratikte yeterince temsil eden, halkın gücünü ve koşulların ortaya çıkardığı imkân ve fırsatları doğru örgütleyip değerlendirerek eyleme dönüştüren bir mücadele gücünün ve öncülüğünün ortaya çıkartılması kalmaktadır. Bu da en genel ifadeyle parti öncülüğü olarak somutlaşmaktadır. Her şeye öncülük eden doğru kadrolaşmayı yaratmak, partileşmeyi geliştirmek olmaktadır. Kuşkusuz söz konusu öncülük kendisini gerillada, kadın ve gençlik mücadelesinde somutlaştırmaktadır. İşte içinde bulunduğumuz süreçte sorunları ortaya doğru koyabilmek, onları çözüme götürebilmek ve esas olarak özgürlük ve demokrasi mücadelesini doğru yöntemlerle ve başarılı bir biçimde yürüterek zafere taşıyabilmek için böyle bir öncülüğü gerçekleştirme üzerinde yoğunlaşmamız kesinlikle gerekmekte ve her şeyin başında gelmektedir. Başarının sırrı, zaferi yaratmanın sırrı kesinlikle buradan geçmektedir. Başarının yolu Mazlum çizgisinde partileşmekten geçmektedir.

Dikkat edelim, dünyada yaşananları, Ortadoğu'da olup bitenleri, Suriye'de ve İdlib'te, ABD-İran çatışmasında, Türkiye'de yaşanan gerçekleri, AKP-MHP faşizminin durumunu, 'İmralı'da yangın var' sözünün anlamını değerlendirmekte, çözümlemekte, onlardan sonuçlar çıkartmakta çok fazla zorlanmıyoruz. İktidar ve devlet sistemini biliyoruz. Erkek-egemen zihniyet ve siyaseti anlıyoruz. Kapitalist modernite sisteminin temel karakterine ve bin bir suratlı liberal ideolojisinin özelliklerine dair bilgimiz var. Yine özel savaşı çok iyi anlıyoruz, boyutlarını ve özelliklerini biliyoruz, psikolojik savaşın amaçlarına vakıfız. Bu temelde ABD'yi de, Avrupa Birliğini de, Rusya'yı da, Çin'i de çözümleyecek, İran'ı ve Türkiye'yi de anlayacak önemli bir bilgi düzeyimiz ve değerlendirme gücümüz kesinlikle bulunuyor. Bütün bunların Kürt sorunundan kaynaklanan yanlarını, Kürt sorunu açısından taşıdıkları anlamı, dolayısıyla Kürt halkının varlığı ve özgürlüğü açısından ne anlama geldiklerini de az çok cevaplayabiliyoruz. Bu konularda çok fazla bilgi zayıflığımız söz konusu değildir.

Sorunumuz bilme ve anlama sorunu değil, başarılı uygulama sorunudur

Evet, geçmişte, tarihin bazı dönemlerinde Kürt toplumu, onun aydınları, siyasetçileri, önde gelenleri süreci doğru değerlendirememişler, zamanında anlayamamışlar, dolayısıyla onun gerektirdiği örgütlenmeyi ve eylemi ortaya çıkaramamışlar, bu nedenle yenilmişler ve tarihi süreçlerin kaybedilmesini yaşamışlardır. Kürdistan tarihinin değerlendirilmesinden bu gerçekleri de açığa çıkartabiliyoruz, görüp anlayabiliyoruz. Kürt halkı tarih içerisinde zaman zaman böyle durumları yaşamıştır. Fakat günümüz açısından aynı şey söylenemez. Önder Apo'nun varlığı ortamında da aynı durumun devam ettiğini, dolayısıyla ondan dolayı özgürlük ve demokrasi mücadelesini başarıyla yürütemediğimizi, Kürt varlık ve özgürlük hareketini zafere taşıyamadığımızı söyleyemeyiz. Onu söylemek Önderliği inkâr olur, Önderlik gerçeğini reddetmek olur, Önderliğin gücünü küçümsemeye götürür.

Oysa geçmiş dönemlerde yaşanan o durumlar, toplumun içerisinden gerçekleri görüp aydınlatan yeterli aydınların, siyasetçilerin, önderlerin çıkamamasından kaynaklanmıştır. Günümüzdeyse Kürt toplumunun durumu öyle değildir. Önder Apo gerçeği bunu aştırtmıştır, tarihin bazı dönemlerinde yaşanmış olan o durumlardan Kürt halkını çıkartmıştır. Bugünü doğru çözümleyip özgür geleceği doğru ve yeterli planlayan bir Önderliği yaratmıştır. Değil sadece Kürtler için, aslında bütün ezilenler için, kadınlar için, gençler için, tüm ezilen halklar için özgür ve demokratik yaşamın, kurtuluşun yolunu gösteren bir Önderlik gerçeği ortaya çıkmıştır. Önder Apo gerçeği bunu ifade etmektedir. Dolayısıyla bugünkü durumda da sorunu eskisi gibi ele alırsak, olay ve olguları anlayamama, bilmeme ve çözememe olarak koyarsak, o zaman doğru yapmamış oluruz. Dahası böyle bir bakış açısı Önderliği görmemeyi ve inkâr etmeyi getirir ki, çok tehlikeli olduğu ortadadır. Dolayısıyla durumu bu biçimde ortaya koyup izah edemeyiz. Önderlik gerçeğinin her şeyi aydınlattığı, geçmişi çözümleyip derslerini çıkartarak geleceğin nasıl olması gerektiğini somutlaştırıp önümüze pratikleştirilmesi gereken görevler olarak koymuş olduğu açık bir gerçektir.

O halde sorun gerçekten de bilme ve anlama sorunu değildir. Aslında doğru ve yeterli anlamaya, kendine göre anlamaktan kurtulmaya ve bir de tabii ki başarılı uygulamaya ihtiyaç vardır. İşte bizde öncülük sorunu bu biçimde ortaya çıkmaktadır. **Bir,** Önderlik gerçeğini doğru ve özüne uygun anlama, özümseme ve benimseme sorunumuz vardır. **İki,** bunları Apocu tarz, üslup ve tempoyla, yani yaratıcı tarz, kazanımcı üslup ve yüksek tempoyla pratiğe geçirme sorunumuz vardır. Sorun esas olarak bu iki noktada ortaya çıkmaktadır. Öncülük zayıflığı ve partileşme sorunları esas olarak kendini bu noktalarda ortaya koymaktadır.

Önderliğe katılımda bireycilik ve kendine görelik yaşanıyor

Bunlar çerçevesinde Newroz özgürlük günümüzün aydınlatıcılığına da dayanarak ve esas olarak da Mazlum Doğan particiliğini esas alarak bazı hususları tekrarda olsa yeniden burada vurgulamak istiyoruz. Evet üzerinde duruyoruz, tartışıyoruz, çok fazla tekrarda oluyor, ama yukarda da belirttiğimiz gibi bir türlü bu sorunları çözme ve aşma gücünü gösteremiyoruz. O halde sorun varsa ve kendini devam ettiriyorsa, o zaman çözüm arayışı da var olmak ve kendini devam ettirmek durumundadır. Onun için de sorunlar varsa çözüm arayışı da var olacaktır. Çözüm için çaba harcama ve mücadele etme de kesinlikle sürecektir. Ne kadar tekrarda olsa, zorlayıcı da gelse, neden tespit ettiğimiz sorunları aşamadığımız sorusuna cevap arama temelinde tekrar tekrar bu hususlar üzerinde durmamız gerekecektir.

Bu noktada öncelikle şunu belirtelim ki, eğer Önderlik gerçeğini doğru ve yeterli anlama sorunumuz varsa, o zaman Önderliğe doğru katılma sorunumuz var demektir. Yani katılımda bireycilik ve kendine görelik yaşanıyordur. Önderlik gerçeği esas alınıyor gibi görünse de, esas olarak onu özümseme ve benimsemede ciddi bir zayıflık, dolayısıyla farklı anlayışların etkisinde kalma durumu yaşanıyor demektir. İşte bu noktada Önderlik ve Önder tanımını doğru yapmak, Önderlik gerçeğini doğru ele almak, Önderlik çizgisine katılımın nasıl olacağı sorusuna doğru ve yeterli cevap vermek gerekmektedir. Zayıflıklar esas olarak burada ortaya çıkmaktadır. Biraz ağır gibi gelebilir ama, bizde çoğunlukla Önderlik gerçeğini olduğu gibi özümseme, benimseme ve anlama yaklaşımı yerine, kendimize göre uyarlama, yani bir tür revize etme durumu çeşitli biçimlerde yaşanmaktadır.

Özellikle son eğitim tartışma ve yoğunlaşmalarımızdan ortaya çıkardığımız çok önemli bir sonuç bu olmaktadır. Önderliğe yaklaşımda kendine göre ele alma, Önderliği yorumlama, Önderliği olduğu gibi anlayıp özümsemeye çalışma yerine kendinde var olan anlayışa göre uyarlamaya çalışma, böylece kendine göre bir Önderlik tanımlayıp ona katılma yaklaşımı şu veya bu düzeyde ama yaygın bir biçimde yaşanmaktadır. Oysa Önder Apo, Hakki Karer Yoldaş için "Benim gizli ruhum gibiydi" dedi. Yani şunu söylemek istedi: Bana katılmak ruhumla bütünleşmek demektir. Nitekim Kemal Pir Yoldaş da "Önder Apo'nun ruhu hepimizin ruhudur" diyerek, Önderliğe katılımın ruhsal bütünlük temelinde olması gerektiğini ortaya koymuştur. O halde Önderliğe doğru katılmak, şu veya bu doğrularla birleşmek, anlaşmak, bazı doğrularını kabul etmek değildir; tersine ruhsal bütünlük düzeyinde katılmayı, Önderlik ölçülerini, ilkelerini, özelliklerini, anlayışlarını, felsefesini, teorisini yorumlamadan, revize etmeden anlamayı, özümsemeyi ve benimsemeyi gerektirir. Tabii her koşulda da yaratıcı tarz, kazanımcı üslup ve yüksek bir tempoyla başarılı bir biçimde pratikleştirmeyi ister. Elbette pratikleşme her koşulda olmalıdır. "İmkân yok, zorluk var, engeller önüme çıktı, şu beni kandırdı, diğeri yanılttı" diyerek gerekçe yaratan değil, Önderliğe katılmayı Hakice, Kemalce, Mazlumca ele alarak hiçbir zorluk ve engel tanımdan her koşulda başarıyla pratiğe geçirmeyi ifade eder.

Önderlik gerçeğini doğru özümseyenin başaramayacağı iş sağlayamayacağı gelişme yoktur

Bir Newroz değerlendirmesi ve bu temelde geliştirmeye çalıştığımız eleştiri-özeleştiri kapsamında Mazlum Doğan gerçeğini daha doğru anlamak, değerlendirmek, bilince çıkarmak durumundayız. 'Mazlumca direniş' deyip geçemeyiz. Evet Mazlumca direniştir, ama bunun özellikleri nelerdir? Ölçüleri nelerdir? Bu direniş neyi ifade etmektedir? Binlerce tutsak varken neden böyle bir direnişe giren Mazlum Doğan olmuştur? Mazlum Doğan böyle bir direnişe geçerken, eğer çok derin bir tarihi özgürlük bilincine sahip olmasaydı Newroz'u seçer miydi? Neden Newroz gününü eylem günü olarak seçmiştir? Mazlum Doğan'a 'şunları yapacaksın' diye verilmiş bir emir ve talimat var mıdır? Dikkat edilirse, bunların hiçbirisi yoktur. Ortada eylem yapmak için ne imkân vardır, ne de fırsat! Zindan gerçeği göz önüne getirilirse, düşman aslında her tedbiri almış, bütünüyle kuşatmış, inanç ve amaçlarından kopartarak fosilleşmiş fiziki varlık biçiminde bireyi yaşatmayı öngören bir ortam yaratmıştır. İşte böyle bir ortamda Mazlum Doğan direnişi başlattı. Peki, eylem yapma imkânını, fırsatını nereden ve nasıl buldu? Neden 'şu yok, şu engel var, şu zayıftır' diyerek kendini gerekçelendirip kandırmaya gitmedi de, amaca kilitlendi, hem de bir Newroz günü eylem yapıp faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetin yenilgisini kesinleştiren bir duruşu ortaya çıkardı? İşte benzer soruları sormamız ve bu temelde olup bitenleri daha doğru ve derinlikli anlamaya çalışmamız gerekiyor. Öyle anlaşılıyor ki biz, çok yönlü sorgulama yapma ve değerlendirme geliştirme noktasında bazı soruları sormaktan kaçınıyoruz. Sorgulama düzeyimiz zayıftır, dar ve yüzeysel kalıyoruz.

Şu çıkıyor ortaya: Demek ki Önderliğe doğru katılan, Önderlik gerçeğini doğru özümseyen ve benimseyenin yapamayacağı görev, başaramayacağı iş, gerçekleştiremeyeceği eylem, sağlayamayacağı gelişme yoktur. Hiçbir ortam, koşul bunları gerçekleştirmenin önünde engel olamaz. Dolayısıyla başaramamanın gerekçesi olamaz. Apocu devrimcilik başarısızlığı kabul etmez. Başarmamanın gerekçelerini dinlemez ve doğru saymaz. Bu nedenle kendimizi başarmamanın gerekçelerini bulmaya yoğunlaştıran değil de, tersine her koşulda, her yerde, her zaman doğru anlayan ve başarıyla pratik yapan olmaya yoğunlaşmamız, kendimizi başarıya kilitlememiz ve mutlaka bunun yolunu ve yöntemini bulup gerçekleştirmemiz şarttır. İşte Önderlik gerçeğine doğru katılmak ve öncülük sorununu çözmek bu biçimde olur. Böyle yaparsak, o zaman öncülük zayıflığı diye bir şey söz konusu olamaz, partileşme sorunu ortadan kalkar ve yüzde yüz partileşmiş hale geliriz. Mazlumca bir partileşmeyi, Önderlik gerçeğiyle bütünleşmeyi ortaya çıkartmış oluruz. Nitekim tüm yaptıklarına bakarak Önder Apo, "Parti Mazlum'dur" dedi. Mazlum gerçeğini her şeyiyle, bilinciyle, tutumuyla, kararıyla, eylemiyle, elde ettiği sonuç ve başarısıyla PKK gerçeğini tümüyle temsil eden özelliklere sahip olarak gördü. Demek ki partileşme gerçekleştirilebiliyor, partileşme önündeki engeller aşılabiliyor, partileşme sorunları çözülebiliyor, yani Önderlik gerçeğini doğru anlayan, doğru katılan ve başarıyla uygulayan militanlık ortaya çıkabiliyor. İşte Newroz gerçeği, işte Mazlum Doğan gerçeği bunun en somut kanıtlarından biri oluyor.

❧

Önderliğe doğru katılan, Önderlik gerçeğini doğru özümseyen ve benimseyenin yapamayacağı görev, başaramayacağı iş, gerçekleştiremeyeceği eylem, sağlayamayacağı gelişme yoktur. Hiçbir ortam, koşul bunları gerçekleştirmenin önünde engel olamaz. Dolayısıyla başaramamanın gerekçesi olamaz. Apocu devrimcilik başarısızlığı kabul etmez. Başarmamanın gerekçelerini dinlemez ve doğru saymaz. Bu nedenle her koşulda, kendimizi başarıya kilitlememiz şarttır.

❧

Parti bu kadar açıkken, Önderlik gerçeği bu kadar somutken, Mazlumca partileşme bu denli bir hakikatken o zaman "Ben bundan neden uzağım? Niye kopuğum? Böyle olmamı engelleyen hususlar nelerdir?" sorularını kendimize açık yüreklilikle ve cesaretle sorup onlara doğru cevaplar veren, dolayısıyla başaran bir Apocu militan olma önünde engel oluşturan hususları bulup gideren militanlar haline gelmeyi sağlayacağız. İşte Önderlik çizgisine doğru katılmaya ve bu çizgide eleştiri-özeleştiriye böyle yaklaşmak gerekiyor.

❧

O halde eğer biz partileşememişsek, o bizim sorunumuzdur, yoksa partinin sorunu değildir, Önderlik çizgisinin sorunu değildir. O durumda ne yapacağız? Parti bu kadar açıkken, Önderlik gerçeği bu kadar somutken, Mazlumca partileşme bu denli bir hakikatken o zaman "Ben bundan neden uzağım? Niye kopuğum? Böyle olmamı engelleyen hususlar nelerdir?" sorularını kendimize açık yüreklilikle ve cesaretle sorup onlara doğru cevaplar veren, dolayısıyla başaran bir Apocu militan olma önünde engel oluşturan hususları bulup gideren militanlar haline gelmeyi sağlayacağız. İşte Önderlik çizgisine doğru katılmaya ve bu çizgide eleştiri-özeleştiriye böyle yaklaşmak gerekiyor.

Buradan ikinci olarak şu hususa geliyoruz: Bu noktada içimizde açıklık zayıf, kendi içimizde gerçeği itiraf etme zayıf, iç sorgulama zayıftır. Hem kendi içimizde ve hem de dışımızda yoldaşlar arasında açık davranma durumumuz zayıftır. Açık ki yeterince soru sormuyoruz, soruları ortaya doğru koymuyoruz. Diğer yandan, özeleştiri yaklaşımımızda sorun vardır. Özeleştiriyi Önderlik, Şehitler ve parti çizgisinin gereklerine göre yapmıyoruz, ölçüyü onlara göre almıyoruz; eleştiri ve özeleştiriyi kendimize ve çevremize göre yapıyoruz, yaşanan olaylara göre yapıyoruz. Yani Önderliği ve Şehitleri değil, çevremizi ve kendimizi esas alıyoruz. Oysa ki çizgi Önderlik ve Şehitler gerçeğidir. Doğru olan gerçeklik burasıdır. Özeleştiri ise, Önderlik ve Şehitler gerçeğiyle çelişen yanları bulup aşma durumudur.

Önderlik ve Şehitler gerçeğinde kendimize karşı daha sorgulayıcı olmamız gerekiyor

İşte buraya da doğru yaklaşmıyoruz. Nasıl ki yorumlayarak kendimize göre bir Önderlik algısı yaratıyorsak, benzer bir biçimde özeleştiriyi de Önderlik ve Şehitler çizgisinde değil, çevremizdeki kişilere göre, yaşanan olaylara göre, kendimize göre yapıyoruz. Bunu bir türlü aşmıyor ve kırmıyoruz. Bir kabuk gibi kendi anlayışlarımız ve ölçülerimiz şekillenmiş; o kalıpları kıramıyoruz. Ağır bir zihniyet kalıplaşması var ve dogmatizmin etkisi çok güçlüdür; dogmaları ve zihniyet kalıplarını kıramıyoruz. Çünkü alışkanlıklar ve farklı anlayışlar edinmişiz ve bu alışkanlıklar ve anlayışlar bizde kemikleşmiş; bunları kıramıyoruz ve yıkamıyoruz. Yani dogmaları ve zihniyet kalıplarını kıramıyoruz. Diyorlar ya, 'alışkanlıkları kırmak atomu parçalamaktan daha zormuş'. İşte parti içerisinde böyle bir durum yaşanmaktadır. Nitekim HPG Komuta Konseyi de yürüttüğü tartışmalardan söz konusu sonucu ortaya çıkartmıştır. Bizde alışkanlıkların çok köklü olduğu, onları kırıp aşamadığımız, özellikle eski arkadaşların bu nedenle yeterli bir özeleştirel çözümleme geliştirip kendilerini yenilemekte zorlandıkları sonucuna varmıştır. Peki bu ne anlama geliyor? Çok açık ki, alışkanlıkların esiri olmak, zihniyet kalıplarının esiri olmak, dogmaların esiri olmak anlamına geliyor.

O halde biraz daha açık olmamız, kendimize karşı Önderlik ve Şehitler gerçeğinde sorgulayıcı olmamız gerekiyor. Kendimize daha çok ve cesurca sorular sorabilmeliyiz. Biraz kendi doğrularımızdan kuşku duyabilmeliyiz. Savunmaları okuyup incelerken, kendi dogmalarımıza ve zihniyet kalıplarımıza göre yorumlayan değil de, Önderliğin yazdıklarını olduğu gibi anlamaya, özümsemeye ve benimsemeye çalışan bir tutumun ve çabanın sahibi olabilmeliyiz. Arkadaşlarımızı, parti değerlendirme ve eleştirilerini daha açık bir zihniyetle dinlemeye ve anlamaya çalışabilmeliyiz. İşte bu noktalarda da kusurlar yaşanıyor. Savunmaları okuyup incelerken de kendi dogmalarımızın ve zihniyet kalıplarımızın esiri oluyoruz. Yoldaşları dinlemeye ve eleştirilere yeterince açık değiliz. Parti değerlendirmelerini büyük bir istek ve dikkatle ele alıp oradan sonuçlar çıkartmaya yönelmiyoruz. Yani 'Canım, ben de biliyorum' havası içimizde çok fazla egemendir. 'Ben de biliyorum, ben de yazıyorum, ben de okuyorum, benim de düşüncelerim var' diyerek, zaten bireyciliğimizi zihniyet düzeyinde ortaya koyuyoruz. Evet herkesin düşüncesi var ve herkes de yazıyor; ama birilerinin neyi düşünüp yazdığı da önemlidir. Sadece bir düşüncenin olması anlamlı değildir. 'O düşünce ne anlama geliyor? Nereden alınmış ve neye hizmet ediyor? Kimin düşüncesi? O düşünce Önderlik ve Şehitler çizgisinde neyi ifade ediyor?' ve benzeri sorular çerçevesinde de bakmak gerekir.Kısaca kendi doğrularına çok fazla kilitlenen, kendini çok fazla esas alan, çok beğenen, çok sevdalanan bir tutum var. Dogmatizm ve kalıpçılık işte bu düzeyde yaşanıyor.

Birinci maddede belirttiğimiz gibi, bizde önemli oranda revizyonizm (Önderliği yorumlama), dogmatizm (kendi kalıplarına inanma) ve oportünizm (Önderliği başarılı pratikleştirmeme) var. Ağır bir liberalizm yaşanıyor. Bireyci davranışlar çok ileri düzeydedir. Kendi doğrularını çok esas alan, onlara çok inanan, asla onların doğruluğundan kuşku duymayan, tartışmayan, tartıştırmayan, dolayısıyla hem zihniyette ve hem de alışkanlıklarda kemikleşmiş bir bireycilik düzeyi yaşanmaktadır. Çoğu zaman kendine sevdalanma düzeyine varıyor. Öyle ki, neredeyse okumaya, incelemeye, araştırmaya ihtiyaç duyulmuyor. 'Ben biliyorum, benim söylediğim doğru, en başarılı olanı ben yapıyorum' diyerek kendine sevdalanan, ama esas olarak kendini kandıran, bireycileşmiş, Önderlik çizgisinden ve partiden kopmuş bir duruş yaşanıyor.

İşin en tehlikeli ve garip yanı da, gerçek böyle olmasına rağmen, aynı kişi kendisini en iyi partili görüyor. Sözünün, davranışının, her şeyinin parti ve Önderlik gerçeğiyle uyumlu olduğunu sanıyor. Buna inanıyor ve bunu iddia ediyor. Dolayısıyla kendi kalıplarına, dogmalarına, alışkanlıklarına sıkı sıkıya sarılıyor.

Demek ki partileşme sorunlarımız, gerçekten anlayış ve kişilik sorunları olarak ortaya çıkmaktadır. Kendine göre anlayışlar, davranışlar, alışkanlıklar ne-

deniyle oluşmaktadır. Dolayısıyla kendine göre tarz ve üslup oluşturmaktadır.

Bildiğimiz gerçeklere de yeterince inanmıyoruz. Onları uygulayacak bir duyarlılık, titizlik, disiplin gösteremiyoruz. Üzerimizde alışkanlıklar oluşmuş, davranışlarımızı ve ölçülerimizi değiştiremiyoruz, düzeltemiyoruz. Gerekli özenle, duyarlılıkla, titizlikle çalışamıyoruz, gereken disiplini gösteremiyoruz. Bol bol basit hatalar yapıyoruz.

Liberalizme karşı mücadelenin çok bilinçli, örgütlü, planlı ve 24 saat sürdürülmesi gerekir

Çok açık ki, belirttiğimiz bu esaslar çerçevesinde liberalizmin her türlü görüntüsüne karşı yoğun bir mücadele içinde olmamızın gereği vardır. Birey-

Gerillamız Serhed'teki gibi vurursa, kadınlar 8 Mart'ı her güne yayarsa, gençlik ve halkımız her günü Newroz yaparsa, dört parça Kürdistan ve yurtdışında bütün imkân ve fırsatları tecridi kırma, faşizmi yıkma ve demokrasiyi kurma doğrultusunda seferber edip kullanırsak başaramayacağımız görev, yenemeyeceğimiz düşman, kazanamayacağımız zafer kesinlikle yoktur. Öyle bir yaklaşımla her günü bayram havasında, coşkuyla yaşanan büyük mücadele ve zafer günü haline rahatlıkla getirebiliriz.

ciliğin, bencilliğin, maddiyatçılığın, ahbap çavuşluğun her türüne karşı yoğun bir ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesi içerisinde olmamız kesinlikle gerekmektedir. Liberalizm deyip geçmemek lazım. 'Liberalizme karşıyım' deyince karşı olunduğunu sanmamak gereklidir. Çoğu zaman liberalizme karşı olduğumuzu söylerken bile liberalizmi yaşadığımızı, onun etkisi altında kaldığımızı bilmemiz ve kabul etmemiz gerekiyor. O halde liberalizme karşı mücadelenin çok bilinçli, örgütlü, planlı, çok duyarlı, titiz, disiplinli ve yöntemli olması gerektiğini ve bunun 24 saat hiç boşluk bırakmadan sürdürülmesi gerektiğini bilmemiz lazım.

İçimizde PKK'de değerlerin nasıl üretildiğini ve ne anlama geldiğini bilmeyen hiç kimse yoktur. Yine onları doğru kullanmamanın, israf etmenin ne anlama geldiğini bilmeyen de yoktur. Özerk yaşam, elitleşme, halktan kopuk kadro yaşamının olamayacağını, Apoculuğun halk içerisinde erimeyi öngören bir öncülük konumu olduğunu hepimiz çok iyi biliyoruz. Örneğin 'halktan kopan kadro, savaşçıdan kopan komutan' deniyor. Peki savaşçıdan kopuksa o kişiye nasıl komutan, halktan kopuksa ona nasıl kadro deniyor? Doğrusu bu durumu anlayamadık. Peki bu kadar mı bürokratikleştik? İçimizde memurculuk bu kadar mı gelişti? İşin özüyle ilgili olmak yerine bu denli mi biçimci hale geldik? Tabii anlamak çok zordur. Bunları eleştiri adına olsa bile söylemek dahi zor ve acı verici bir durumdur.

Bunlarla birlikte, bir kez daha yeni kadro katılımı, partiyi büyütme çalışması, kadroları eğitme görevleri üzerinde durmak, bunlara dikkat çekmek gereği vardır. Hazır kadro istemek 'hastalık' olarak tanımlanıyor ki, kuşkusuz biz de bu tanımlamaya katılıyoruz. Hazır kadro isteme hastalığından herkes kurtulmalıdır. Merkezden kadro isteyen değil de, kadro katan, eğiten, kendi ihtiyacını karşıladığı gibi, parti merkezine yeni kadrolar veren devrimci kadrolar ve komiteler haline gelmeyi öngörmeli ve esas almalıyız. Tabii bunları gerçekleştirebilmek için de yönetimlerde bütünlük, uyum gerekiyor. Mutlaka onu yaratabilmek lazım. Her çalışmanın ilgili alan yönetimlerinde mutlaka temsil edilmesi gereklidir. Yönetime her katılanın, yaptığı çalışmanın sonuçları temelinde rapor sunması, ortaya çıkan karar ve planları kendisi için talimat bilip pratik alanda başarıyla hayata geçirmesi gerekiyor.

Yine önceki talimatta da ifade etmiştik, ama bir kere daha vurgulamakta yarar var. Kadroların dar ve tek yanlı görev yürütür olmaktan kurtulmaları kesinlikle şarttır. Yani öyle ki, devrimci iş bölümü çok aşırı bir tek yanlı olma, daralma haline dönüştürülmüş durumdadır. Çoğu kadro bir işle uğraşıyor, günün bir-iki saatinde bu işte çalışıyor, geriye kalan yirmi iki saati kendi başına geçiriyor. Bazı raporlar bu duruma 'gizli işsizlik' diyor, kadronun gizli işsizliği yaşadığı ifade ediliyor. Ama aslında gizli işsizlik değil, 'açık işsizlik' var, dahası işlevsizlik vardır. Çünkü bir alandaki kadro, o alanın bütün çalışmalarından kendisini görevli, sorumlu görmüyor, hepsini yerine getirmek için zamanını planlayıp imkânları ve fırsatları kullanarak çalışma yürütmeye girmiyor; kendisine dar bir iş almış, adeta 'gözlerini kapatırım vazifemi yaparım' misali o dar işini yapıyor ve ondan sonra diğer işlere katılmadığı gibi, takip bile etmiyor. 'Yapılmış mı, yapılmamış mı, yapılmışsa doğru ve başarılı olmuş mu, yapılmamışsa neden yapılmamış?' biçiminde sorumluluk duyarak herhangi bir sorgulama bile yapmıyor.

Kadro, halkın bütün yaşamına devrimci temellerde öncülük eden komple bir militandır

Belli ki böyle kadroluk olmaz. Parti kadrosu mesleki eleman değildir. Bir bürokrat hiç değildir. Halkın bütün yaşamına devrimci temellerde öncülük eden komple bir militandır. Her görevi yürütür, her işten anlar, her çalışmaya katılım gösterebilir. Bilmediği, eksik olduğu şeyler varsa kendisini eğiterek kendisini bilen ve yeterli hale gelen konumuna ulaştırır. Yoksa diğer türlü olmaz. Örneğin hiç parti çalışmalarımızın olmadığı bir yer için bizden sadece bir işi yapmak üzere kadro görevlendirmemizi istiyorlar. Eğer bizim kadromuz olsa ve o alana görevlendirsek, oradaki bütün devrim işlerini yapmakla görevlendiririz. Niye bir tanesini yapmakla görevlendirelim? Niye sadece propaganda yapsın, niye sadece diplomasi yapsın? Niye sadece kitlelerle ilişki kursun? Bunların hepsini yapsın. Önder Apo hepsini yapmıyor mu? PKK militanlığı bunların hepsini yapan değil miydi? Ama bir yerde geniş bir örgütümüz var ve bu alanda görevler büyümüş, o zaman bu görevleri daha derinden yürütmek için kendi aramızda iş bölümü yapabiliriz. Bu doğaldır ve anlaşılırdır. Ama farz edelim hiçbir örgüt yok, bir temsilci var ya da üç kişilik bir birim var; böyle bir durumda bir kadro 'ben sadece dış ilişki çalışması yaparım, ama orada kitleler mi varmış, propaganda mı, örgütleme mi gerekiyor, beni ilgilendirmez' diyemez. İşte iş bölümü adı altında farklı görevlere göre örgütler geliştirip çalışmayı derinleştirmemizi hiç kimse kendimizi daraltma ve bürokratikleştirme düzeyine indirgeyemez.

Açık ki bütün bunları yeniden ele alma ve düzeltme gereği vardır. Dikkat edilirse, öncülük sorunu, çok daha yoğun ve derin bir biçimde üzerinde durup çözümlememiz gereken bir sorundur. Yine partileşme sorunu, öncülük sorunu bizim sorunumuzdur. Parti kadrolarının sorunudur. Bütün parti kadrolarını ilgilendiren bir sorundur. Başkasının, çevremizdeki yoldaşların bir sorunu değildir. Hepimizin 'her şeyden önce benim sorunumdur' diyerek yaklaşmamız ve mutlaka çözmemiz gereken bir sorundur. Ve bir Newroz gününde olduğumuza göre, bu sorunun çok güçlü bir çözümü vardır. Çok açık ki, bu da Mazlumca katılım ve pratikleşme çözümüdür.'Bu sorunu nasıl çözeceğim, partileşmeyi nasıl gerçekleştireceğim' diyen tüm yoldaşlara vereceğimiz cevap, 'Mazlumca yaparak' olacaktır.

Değerli Yoldaşlar!

Çok açık ki yeni Newroz yılında Mazlum çizgisinde doğru partileşerek ve Önderlik gerçeğine doğru katılarak Tecridi Kıran, Faşizmi Yıkan, Kürdistan'ı Özgür, Türkiye ve Ortadoğu'yu Demokratik hale getiren büyük bir mücadeleyi tüm gücümüzle ve başarıyla yürüteceğiz. Hiçbir dış ya da iç etken bizi böyle bir mücadeleyi başarıyla yürütmekten kesinlikle alıkoyamayacaktır. Özellikle ideolojik, siyasi, askeri, toplumsal alanlarda böyle bir hamlenin gerektirdiği bütün görevleri aktif bir mücadele temelinde ve kesinlikle başarıyla gerçekleştireceğiz. Gerilla güçlerimiz hamlenin öncülüğünü yapacak ve Serhed'teki gibi düşmanı kahreden ve faşist-sömürgeciliği tarihin çöp sepetine atan bir eylem çizgisini ortaya çıkartacaktır. İdeolojik alandaki propaganda, sanat ve edebiyat çalışmalarımızla düşmanın liberalize edici saldırılarını kırdığımız gibi, hareketimize ve halkımıza moral veren etkili bir düzeyi ortaya çıkartacağız. Doğru siyaset belirleyerek ve başarılı bir diplomasi çalışması yürüterek, oluşan taktik imkân ve fırsatları yerinde, zamanında ve başarıyla değerlendiren bir çalışmanın sahibi olacağız. Kadın ve gençlik öncülüğümüz toplumsal hareketi en zengin eylem çizgisinde sürekli serhildana kaldıracaktır. Böylece 8 Mart ve Newroz direniş ruhunu her yere ve her güne yayacağız. Her türlü eylem biçimini kesinlikle büyük bir yaratıcılıkla ve ustalıkla yürüteceğiz.

Yine ittifaklarımıza önem vereceğiz. Türkiye'de HBDH çerçevesinde Birleşik Devrim Hareketimizi etkili geliştirerek, demokrasi mücadelesini bütün Türkiye'ye yayıp faşizmi kendi zemininde yenilgiye uğratan birleşik bir mücadeleyi mutlaka ortaya çıkartacağız. Benzer bir durumu Suriye'de, Irak'ta, İran'da, bütün dünyada etkili bir biçimde geliştireceğiz. Özellikle sistem dışı güçlerle, stratejik müttefiklerimizle, özgürlük ve demokrasi hareketleriyle, kadın ve gençlik örgütleriyle her düzeyde daha güçlü ilişkiler kurup ittifaklar oluşturarak, iktidar ve devlet sistemine karşı, erkek egemen zihniyet ve siyasete karşı, kapitalist modernite sistemine karşı birlikte mücadele edip ortak zaferler kazanacağız.

Yukarıda ifade ettik, bir kere daha tekrarlamakta sakınca yoktur. Gerillamız Serhed'teki gibi vurursa, kadınlar 8 Mart'ı her güne yayarsa, gençlik ve halkımız her günü Newroz yaparsa, dört parça Kürdistan ve yurtdışında bütün imkân ve fırsatları tecridi kırma, faşizmi yıkma ve demokrasiyi kurma doğrultusunda seferber edip kullanırsak başaramayacağımız görev, yenemeyeceğimiz düşman, kazanamayacağımız zafer kesinlikle yoktur. Öyle bir yaklaşımla her günü bayram havasında, coşkuyla yaşanan büyük mücadele ve zafer günü haline rahatlıkla getirebiliriz. Doğru olan, Önderlik ve Şehitler gerçeğimize yakışan da budur. Newroz gerçeğiyle, Newrozlaşmış halk gerçeğiyle bizi en ileri düzeyde buluşturacak olan da kesinlikle böyle bir özgürlük inancıyla, direniş ruhuyla hareket etmemiz, öncülük görevlerimizi yerine getirmemizdir.

Bunlar temelinde, bir kere daha başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşların, yurtsever halkımızın ve dostlarımızın Newrozu'nu kutluyor, tüm yoldaşları Mazlum çizgisinde partileşerek öncülük görevlerini yerine getirmeye, yeni Newroz yılında tecridi kıran, faşizmi yıkan, Önder Apo'yu özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşturan bir mücadeleyi başarıyla ortaya çıkartmaya çağırıyoruz!

-Kahrolsun faşist-sömürgeci-soykırımcı diktatörlük!
-Yaşasın Özgürlük ve Demokrasi Mücadelemiz!
-Yaşasın Devrimci Halk Savaşımız!
-Bijî Newroz!
-Bijî Rêber Apo!

11 Mart 2020

Kürt kadınları 8 Mart'ta Newrozlaştı!

Şimal Ülkem

Kadınların hiçbir kazanımı emeksiz, bedelsiz, çabasız kan ter dökülmeden elde edilmemiştir. Kadını ve kadın eksenli olguların ele alınışında ve özgürlüğü sağlamada gerekli olan her türlü çabanın bin yıllara dayalı bir gücü olduğunu vurgulamakta fayda var. Nitekim günümüzde Kürt Kadın Hareketinin verdiği mücadelenin de bu bağlamda değerlendirilmesi ve özünden uzaklaştırılmadan çözümlenmesinin yapılması gerekmektedir. Elbette cins anlamında her kadının bir değeri, özü, kavgası ve katkısı olmuştur. Avrupalı ve Amerikalı kadınların da kadın özgürlük değerlerine katkıları küçümsenemez.

8 Mart 2000 kadınına;

Seninle yaşamak için
aramızda Adem ile Havva'dan beri
ekilen karaçalıların sökülmesi
yükseltilen duvarların
kaldırılması gerekir.

Bunun için;
İlk sınıf, ilk hakim,
Yalancı ve zalim erkekliğin yenilmesi
Ve uygarlığın çaldığı ateşin
alınması gerekir.

Bunun için;
Tüm Prometheuslara bedel
bir kavgayı göze aldım.
Dünyayı karşımda buldum.
Ve Promete'nin memleketinde
haince esir düşürüldüm.
Ey kutsal ana
Ve sevda kadını...

Rêber Apo

Önder Apo bundan 20 yıl önce 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle tüm kadınlara bu şiirle seslenmişti. Üzerinden bu kadar uzun bir süre geçmiş olmasına rağmen sanki dün gibi herkesin hatırındadır. Her kadın özgürlük savaşçısının ve kadın özgürlük mücadelesine gönülden bağlı olanların ya günlüğünün ya da özenle sakladığı anı defterinin arasında bu şiiri bulmak mümkündür. Yine her 8 Mart'ta kadın arkadaşların birbirine gönderdiği kutlama mesajlarında Önderliğimizin şiiri yer almaktadır. Önder Apo yaşamımızın merkezindedir. Kürt özgürlük gerillası, savaşçıları ve kadın özgürlük hareketinin birer neferi olarak her birimiz kendimizi Önderliğin etrafındaki bir nevi gezegenler olarak görürüz. Tüm çabamız Önderliğimizle birlikte özgürleşebilmek ve onurluca bir yaşamın yaratıcısı olabilmektir. Dolayısıyla Önderliğimizin bir 8 Mart'ı daha İmralı cehenneminde karşılıyor olması, bizler açısından acı ötesi, çok ağır ve kabul edilemez bir durum olmaktadır. Nihayetinde bizleri Kadın Özgürlük İdeolojisi ile buluşturan Rêber Apo, kendi ifadesiyle "Promete'nin memleketinde haince" esir düşürülüşünün 21. yılını tamamladı. 22 yıldır bizler 8 Mart'ı Önder Apo'suz karşılamaktayız. Bu açıdan Önder Apo'suz bir 8 Mart'ı daha karşılamayacağımızı belirtmek ve bunun için de kadın özgürlük savaşını kesin bir başarıya taşımanın mücadelesi içerisinde olmak tarihi görevimizdir. Ancak mücadele etmek, çabalamak, anlamaya çalışmak kendi başına yetmemektedir. Bizim kadın özgürlük sorununda ulaştığımız bilinç Önder Apo'nun muazzam çabaları sonucu gelişmiştir. İmralı çarmıh sisteminde bile iğne ucu kadar imkanları değerlendirerek biz kadın özgürlük savaşçılarını düşünmekte, yüreklendirmekte ve güç vermektedir.

Zindanda olmasına rağmen Önderliğimiz dışarıda olanların önünü aydınlatmaya çalışmakta adeta bir güneş gibi hem ısıtmakta hem de gerektiğinde karanlıktan çıkarmaktadır.

İçerisi dışarıyı bu kadar iyi görebiliyorken, nasıl oluyorda dışarıdaki dışarıyı göremiyor diye düşünmemek elde değil. Yani dışarıda olan bizlerin dışarıyı görmemesinden olsa gerek, içeridekini de göremiyoruz demek. Dolayısıyla içeriyi görebilmek ve daha güçlü hissedip anlayabilmek kendi kendini de görebilmek, anlamak, çözmek dahası kendin olmak, XWEBÛN olmak gerek. Hakikatin yolunda, izinde yol alacaksak eğer hakikatçinin peşine düşmek, aynı yolda yürümek de tek başına kar etmiyor demek. Hakikatin, güneşin yolunda yol alabilmek doğru yolcu olmayı, doğru kişi olmayı, kendi kendinin olmayı gerektirir. Önderliğin yoldaşı, hevali olabilmek bu bağlamda 8 Mart kadını, sevda kadını, direnişin kadını, Apocu kadın olabilmekten geçer. Gerekli ve lazım olan ne varsa bu anlamda bizler için birer görev ya da hakikaten kararlıysak sahibine teslim etmemiz gereken birer borç gibidir. Önderliğimiz İmralı'dan en son bu Mart ayında seslenmişti. Kürt kadınları başta olmak üzere özgürlüğü için zincirlerini koparıp özgürlük meydanlarına koşan kadınlar bir kez daha Önder Apo'dan selam almanın verdiği büyük moral ve sevinçle 8 Mart'ı karşıladılar. Bir kez daha özgürlüğün önderi, Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nin ve Kadın Özgürlük Hareketi'nin önderi olan Rêber Apo'nun 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutluyorum.

Kadın, geçmişten günümüze özgürlük değerlerinin savunulması görevini daima sürdürmüştür

Her ne kadar resmi ve klişe ifadeyle 8 Mart kavramsallaştırması emekçi kadınlar açısından ifade edilse de yürekten kadın mücadelesini ve özgürlük sorununu sahiplenen, bunun bilincine varan tüm kadınların 8 Mart'ı sahiplendiğini ve tüm kadınların emekçi olduğunun bilincinde olduğunu vurgulamak lazım. Emekçi olmayan, yaşamda, kavgada, kısacası her alanda kadınların nasıl sorunlarla boğuştuğu ve yaşam mücadelesi verdiği bilindiğinden, aslında hiç bir kadının emeksiz yaşamadığı ve emeksiz hiç bir şeyin yaratılamadığı ve kazanılmadığı ve bunun da en çok kadın tarafından bilindiği bir gerçekliktir. Kadınlar emekçidir. Kadınlar emek vererek bugünlere kadar gelebilmiştir. Tarihten bugüne kadınlar bu şekilde var olagelmiştir. Kadın tarihinin bu anlamda bilinmesi, araştırılması ve sürekli incelenmesi gereken bir konu olması da bu gerçeklikten kaynağını almaktadır. "Hîlala Zerîn" olarak isimlendirilen Toros-Zagros dağ silsilesinin bağrında Neolitik Devrimi'ni dişiyle tırnağıyla yapan kadın günümüze kadar binlerce yıl boyunca durmadan, nefes almadan kendi eliyle gerçekleştirdiği devrimin anası olarak görevlerine sahip çıkmayı ve bu devrimi hep bir ileriki kuşağa taşıması gerektiğinin bilinciyle hareket etmiştir. Zalim erkeklikle mücadele etmiş, binlerce yıl erkek egemen kurnazlığının ve şamanlığın galip gelmemesi için kazıklara çakılmayı, giyotinle başının kesilmesini, derisinin yüzülmesini, bedeninin lime lime edilmesini göze almıştır ve özgürlük değerlerinin savunulması görevini üstlenmiştir. Kendi kanı, canı pahasına kadın devriminin değerlerini korumasını da bilmiştir. Geçmiş binlerce yıllık tarih serüveninde kadına ve kadın devriminin değerlerine dönük saldırılar şiddetlenmiş, sistematize edilmiş ve çok örgütlü ve planlı şekilde yürütüldüğü zamanlarda bile kadın tarihin, toplumun, toprağın, ağacın-taşın derin yarıklarında ya da yazılı-sözlü ninni ve söylencelerde gizlenerek, sabrederek mücadelesini sürdürmeye devam etmiştir. Yok edilmeye karşı var olabilmek için her şeyi göğüslemiş, bazen geri durmuş, bazen yerinde beklemiş ama asla pes etmemiştir. Kadınlar asla kendi kimlikleri, cins mücadeleleri ve toplumun demokratik ve özgürlükçü öğelerinin savunulmasında, geliştirilmesinde ve derinleştirilmesinde geri durmamış, tersine hep başat bir rol oynamıştır. Zira adı, sanı, kimliği değiştirilmeye çalışılan ve hep müdahalelerle perdelenen kadın, karanlıklarda bin yıllarca yaşamış ve direnmiş olmanın verdiği bilinç ve umutla daha bir güçlenmiş olarak tarihsel çıkışını yine aynı topraklarda Mezopotamyada gerçekleştirmiştir. Tarih sahnesine muhteşem bir giriş yapan kadın özelde Kürdistan düzleminde yeni bir ideoloji ve yeni bir mücadele perspektifiyle tüm geri, geleneksel, iktidarcı ve ataerkil sistem ve zihniyet koruyucularına karşı savaşma kararı almıştır. Şüphesiz Önder Apo öncülüğünde geliştirilen bu mücadelenin özgürlük savaşçıları ve kahramanları ise Kürdistan Özgür Kadın Hareketi militanları olmuştur. Bu anlamda Kürt Kadın Hareketi tüm Ortadoğu ve dünya kadınları adına, erkek egemen zihniyete meydan okumuştur.

Önder Apo'nun fikirleriyle buluşan kadın, sınıf ve cins mücadelesine adeta kitlesel bir katılım yapmıştır

Dolayısıyla günümüzde yürütülen kadın özgürlük mücadelesinin ve açığa çıkan birikim ve deneyimin büyük bir değeri olduğunu bilmek gerekir. Kadınların hiçbir kazanımı emeksiz, bedelsiz, çabasız kan, ter dökülmeden elde edilmemiştir. Kadını ve kadın eksenli olguların ele alışında ve özgürlüğü sağlamada gerekli olan her türlü çabanın bin yıllara dayalı bir gücü olduğunu vurgulamakta fayda var. Nitekim günümüzde Kürt Kadın Hareketi'nin

verdiği mücadelenin de bu bağlamda değerlendirilmesi ve özünden uzaklaştırılmadan çözümlenmesinin yapılması gerekmektedir. Elbette cins anlamında her kadının bir değeri, özü, kavgası ve katkısı olmuştur. Avrupalı ve Amerikalı kadınların da kadın özgürlük değerlerine katkıları küçümsenemez. Feminist kadın mücadelesi-ki halen de canlıdır- tarihinin önemli, devrimci etkileri olmuştur. Kadın öncülüğünde toplumun değişim ve dönüşümünde önemli bir faktör olan kadının tarihsel süreç içerisinde etkisiz olduğu hiç bir dönem ya da olay olmamıştır. Her döneme bir şekilde damgasını vurmuş, değişimde katalizör bir rol oynamıştır. Ancak Kürdistan ve Ortadoğu gerçekliğinde Kürt kadınlarının ulusal mücadeleye ilgi duymasıyla birlikte ve Önder Apo'nun fikirleriyle, sınıf ve cins buluşması ardından Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'ne adeta kitlesel bir katılım yapmıştır. Zaman içerisinde bu kitlesellik ciddi bir birikim oluşturmuş ve kadın özgürlük devrimine öncülük yapacak olan Özgür Kadın Hareketi'ni bağrından çıkarmıştır. PKK hareketinin bir kadın partisi olarak şekil alması ve nitelik kazanması da bu bağlamda önemli bir araştırma konusu olmaktadır.

PKK'nin, Önder Apo tarafından özgürleşmek isteyen, kölelikten kurtulmak isteyen kadınların temel yaşam alanı ve mücadele zemini olarak örgütlendirilmesi Kürdistan Devrimi'nde de bir sıçrama yaratmıştır. Özelde de 1990'lı yıllarla birlikte Kürt kadınları serhildanlara öncülük yaparak özgürlük felsefesini ve özgürlük ideolojisini benimsediğini en radikal eylemselliklerle ortaya koymuştur. Kadının özgürlük isteği ve özlemi karşısında adeta toplumda da bir sarsılma yaşanmıştır. Kadının etki düzeyi herkesi şaşırtmış bir o kadar da Kürdistan Özgürlük Hareketi'ne olan sempatinin de artmasını sağlamıştır. Kadınlar, Kürdistan Özgürlük Hareketi'ne herkesten daha fazla sahip çıkarak tarihsel rollerini oynamıştır. Bu anlamda kadının bilincinde tarihten bu yana aslında öncülük anlamında derin bir birikimin gün yüzüne çıktığı görülmüştür. Adeta bir goncanın güle dönüşmesini seyreder gibi tüm insanlık Kürt kadınları şahsında PKK öncülüğünde dirilişe geçen kadının gelişimini hayranlıkla izlemiştir. Bu hayranlık halen de sürmektedir.

Bilindiği gibi bir kadın devrimi olarak nitelendirilen Rojava Devrimi kadın inisiyatifinde gelişmiştir. Kadınların özsavunmadan ekonomiye, siyasi temsiliyetten eş başkanlığa kadar her alanda devrim gerçekleştirmesi dünya kadınlarının da ilgisini Rojava ya çekmiştir. Dünyanın onlarca ülkesinden özelde de sol, sosyalist ve feminist kadınların Rojava Devrimi'ne sahip çıkması ve Rojava topraklarına gelip faşizme karşı Kürt ve Arap kadınlarla birlikte el ele mücadele vermesi, kadın devriminin gerçekleşmeye başlamasının somut ifadesi olmaktadır. Nerede bir kadın devrimci ve sosyalist fikirli kadın varsa yönünü Rojava'ya vermiştir. Bu anlamda Kürt kadınları öncülüğünde verilen mücadelenin somut kazanımlara, kurumlaşmaya ve sistemleşmeye dönüşme süreci ivme kazanmıştır. Bunun yanında dünya sosyalist kadın hareketleri ve feminist güçler Kürt Kadın Hareketi'nden ilham alarak özelde de özsavunma anlamında ciddi bir tecrübe kazanmıştır. Avrupalı, Güney Amerikalı, Hindistanlı ve Ortadoğulu kadınlar arasında köprü görevi görerek ortak sorunlara ortak çözümler üretme mekanizmaları geliştirilmeye başlamıştır. Cins sorunun ulus ve sınıf çözümünüde beraberinde getireceği düşüncesi örgütlenmeye ve kökleşmeye başlamıştır. 8 Mart'la kadınlara bahşedilen bir günlük tatilin ya da bir günlük bayramın anlamlı olduğu ancak kadınların özgürlük sorunun çok daha ciddi olduğu bilincine varılmış ancak 8 Mart eylemsellikleri, kadınların devrim yapma ihtiyacının çok daha güçlü bir tarzda ifade edilmesnin sembolü olmuştur. Dolayısıyla kadınların 8 Mart'ta sokağa çıkması, evlerini ve iş yerlerini terk edip isyan etmesi çok anlamlıdır.

İsyan ateşinin sokağa çıkan tüm kadınların yüreğinde yandığını gönül gözüyle bakan herkes görmüştür

Kapitalist modernitenin krizi her zaman en çok kadınları vurmuştur. Bu yıl da kapitalizmin yaşadığı kriz en çok kadınları etkilemiş ve kadınlar sisteme karşı her alanda isyan etmiş, direnişleriyle tepkilerini dile getirmişlerdir.

Kürdistan'da da kadınlar, Silopiya'dan, Amed'e, Wan'a ve İstanbul'a kadar her yerde özgürlük sloganları ile alanlardaydı. Ruhta yakalanan birlik sloganlara yansımış ve Jin Jiyan Azadî sloganı neredeyse dünyanın her yerinde yankılanmıştır. Amed başta olmak üzere, Kobanê, Wan, Dersim, Silopiya, Hesekê, Tirbespiyê, İstanbul, Çanakkale, Ankara, Adana, izmir, Rize, kayseri, Konya yani Kürdistan, Türkiye, Rojava ve Kuzey Doğu Suriye illerinden Avrupa kentlerine kadar her yerde milyonlarca kadın direniş meydanlarında 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutladı. Elbette bir çok kitlesel kadın eylemselliğinde görüldüğü üzere kadınlar sadece şölen şenlik yapmadı. Kadınlar mevcut erkek egemen zihniyete, patriarkal düzene, kapitalist moderniteye, erkek-devlet şiddetine, kadın katliamlarına, şiddete, taciz ve tecavüze, çocuk istismarına, çocuk yaşta evliliğe ve geri geleneksel ölçü dayatmalarına karşı isyandaydı. Gerçek anlamda bir isyan ateşinin sokağa çıkan tüm kadınların yüreğinde yandığını gönül gözüyle bakan herkes görmüştür. Çünkü kadınların 2020 yılı 8 Mart'ında verdiği mesajlar geçmiş tüm 8 Mart eylemselliklerinin adeta toplam ifadesi olmuştur. Çok net ve şeffaf bir şekilde dünya kadınları kendini ifade etmiş ve ne istediğini ve neyin mücadelesini verdiğini çok güçlü bir şekilde göstermiştir. Örneğin Rojava ve Kuzey Doğu Suriye'de ilk kez 8 Mart kutlaması yapan binlerce Arap kadın meydanlara adeta bir sel gibi akmıştır. Rojava Devrimi'nin başlamasıyla birlikte işgale ve sömürgeciliğe karşı Kürdistan Özgür Hareketiyle birlikte omuz omuza mücadele eden Arap kadınlar kafile kafile YPJ ve QSD saflarına katılmıştır. Sadece "silah kızkardeşliği" ile yetinmeyen Arap kadınları, Önder Apo'nun Kadın Kurtuluş İdeolojisi ve Jineoloji perspektifiyle tanışarak özgür kadın mücadelesine katılmıştır. Bin yılların karalara bağladığı toplumsal gerçekliğinden kurtuluşun yolunu Önderlik perspektifinde bulmuştur. Buna öncülük eden ise Kürt Kadın Hareketi olmuştur. Dünya kadınları YPJ-YJŞ, YJA-Star ve QSD içerisinde ki Kürt ve Arap kadınlarının mücadele ve savaşından etkilenip yeni fikirler geliştirip ve bazen de destek etkinlikleri ile dayanışmaya çalışırken savaşın merkez üssüne dönüştürülen Suriye ve Rojava topraklarında ise Êzidî, Kürt, Türkmen, Ermeni, Asuri-Süryani ve Arap kadınlar

> Kadınlar asla kendi kimlikleri, cins mücadeleleri ve toplumun demokratik ve özgürlükçü öğelerinin savunulmasında, geliştirilmesinde ve derinleştirilmesinde geri durmamış, tersine hep başat bir rol oynamıştır. Zira adı, sanı, kimliği değiştirilmeye çalışılan ve hep müdahalelerle perdelenen kadın, karanlıklarda bin yıllarca yaşamış ve direnmiş olmanın verdiği bilinç ve umutla daha bir güçlenmiş olarak tarihsel çıkışını yine aynı topraklarda Mezopotamyada gerçekleştirmiştir.

ortak özsavunma gücünü ve sistemini örerek mücadelesini zirveleştirmiştir. Bu anlamda büyük bedeller ödenerek kazanılan özgürlük alanları kadınların sadece bir günlüğüne serbest bir şekilde kullanacakları bir alan olmaktan çıkmış her günün ve her alanın kadının yaşam alanına dönüştürülmesini sağlamıştır. Bu anlamda Rojava topraklarında yapılan 8 Mart kutlamalarına katılan her bir kadının birer özgürlük savaşçısı olduğunu unutmamakta fayda var. Kobanê'de Arîn Mîrkan'ın köleliğe, gericiliğe, faşizme, erkek egemen zihniyete ve işgale karşı bedenini kalkan yaptığı meydanda, özgür kadını simgeleyen özgürlük heykelinin etrafında kutlaması ayrıca anlamlı olmuştur. Aslında Rojava'nın her metre karesinde kadınlar bedel ödemiştir. Yüzbinlerce kadının meydanlara çıkması ve büyük kitlelerle ''Tekoşîn azadi ye, berxwedan serkeftine'' şiarıyla 8 Mart'ı karşılaması her şeyi özetlemektedir. Evet kadınlar mücadele ederek özgürlüklerini kazanıyor ve direnerek zaferi elde ediyor. Dolayısıyla özgürlüğün bedelinin ne kadar ağır olduğunu ve direnilerek kazanılan zaferin ne kadar onur ve gurur verici olduğunu direnenlere ve savaşanlara sormak ve onlardan tecrübe kazanmak çok daha doğru olacaktır.

Bu yıl gerçekleştirilen 8 Mart etkinliklerinde göze çarpan ve değerlendirilmesi gereken diğer bir husus ise Jin Jiyan Azadî sloganıyla yerelleşen, yerelleştikçe evrenselleşme anlamında nitelik kazanan ve enternasyonal bir karaktere de bürünen kadın özgürlük mücadelesinin ne denli devrimsel gelişmelerle bağı olduğu gerçeğidir. Her ne kadar erkek egemen zihniyete ve patriarkal düzene karşı ortak mücadele veriliyor olsa da halen ortak bir dünya kadın hareketinin ve ortak bir dünya kadın ideolojisi etrafında mücadele vermiyor oluşumuz bizler açısından bir handikaptır. Yani evrensel anlamda ortak bir amaç etrafında mücadele veriyor olmak, evrensel olma isteği de dahil olmak üzere halen evrensel bir birlikteliğin olmaması ciddi bir eleştiri ve özeleştiri konusu olmaktadır. Ortak sloganlar, ortak danslar, ortak tepkiler, ortak istekler, ortak ihtiyaçlar ve en önemlisi de ortak duygu ve düşünceler bizleri daha güçlü bir birliğe taşıması gerekmiyor mu? İşte bu sorunun doğru yanıtını arıyoruz.

Kadın gerçeği karşısında sarsılmadan yürümek, yaşamak yüzeyselliktir

Kadın devriminin eksik ayağı bu anlamda ulusal ve uluslararası bir kadın gücünün örgütlenmeyişi olmaktadır. Bu 8 Mart'ta kadınlar olarak sorunlarımızı ele almamız tarihsel bir görev olmaktadır. Yoksa kadını ve kadın etrafında büyüyen bin yılların emeğinin hakkettiği sonucu almamasına sebebiyet verecek ya da devrimi kendi ellerimizle geciktirmiş olacağız. 21. yüzyılda, kadın gerçeğinin en yakıcı bir şekilde hissettirildiği bu tarihsel dönemeçte kapitalizmin liberalleştirdiği tüm düşünce ve eylemlerde bizler de nasibimizi almaktan kurtulamayacağız. Kadın özgürlük sorunu kapitalist sistem tarafından çok iyi bilinmesinden dolayı, kadın özgürlük mücadelesinin genelleşmemesi için sorunu sıradan, bireysel, toplum ile bir bağı olmayan, bir kaç kadının sorunuymuş gibi lanse edilmesine karşı kadınların, kadın özgürlük sorununu toplumsal ve toplumsal olduğu kadar da evrensel bir sorun olduğu gerçeğini radikal bir tarzda ortaya koyması gerekmektedir. Tabii radikal derken sadece eylemsel boyutlardan bahsetmiyoruz. Teori ve pratiğin her anlamda iç içe geçmesi gereken bir sorun olduğunu da özenle vurgulamak gerekir. Çünkü kadın sorunu neredeyse diğer tüm toplumsal sorunlardan çok daha suni görülmekte, hatta yokmuş gibi ele alınmaktadır. Oysa Avrupa gibi kadın hakları konusunda çok gelişmiş ve demokrat görünen kıtalarda dahi kadın sorununun çok daha derinlikli ele alınmasına ihtiyaç vardır. Çünkü bu hususta en fazla yanılgı yaşamaya müsait olan yapı feministler olmaktadır. Feministlerin önemli bir kısmı kadının özgürlük sorununu toplumsal bağlamından koparıp erkek egemen sistemin bir yaratımı olarak görmesi ve erkekle fiziki kopuş başta olmak üzere her türlü erkek reddinin gelişimiyle bağlantılı bir çözümü hedeflemesi eksik bir yaklaşım olmaktadır. Elbette Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nin de erkeği ele alma biçimi vardır. Erkekten sonsuz boşanma, erkek egemen zihniyetin yaratımları olan devlet, aile, din gibi bir çok kurumun sorgulayarak ya da yeniden demokratik ve özgürlükçü değerlerle birlikte değişim ve dönüşümü sağladıktan sonra kendi özünden koparmadan yeniden bir inşayı öngörmektedir. Ancak, "Erkekten kurtulduk. Artık erkekten geriye kalan her türlü alan bizimdir" yaklaşımı ya da erkeğin dıştalanmasıyla beraber kazanılacak mevziler üzerinden yeniden bir yaşam inşa etme fikri gelişmektedir. Bu da reel sosyalist mantığın halen kadın cephesinden ideolojik olarak yeterince çözümlenmediğinin göstergesi olmaktadır. Bu anlamda proleter diktatörlük fikrinin kadın diktatörlüğünü savunma fikrinden pek bir farkı kalmamaktadır. Reel sosyalizmin sadece sosyalist kadınlar açısından değil özgür kadın hareketleri, inisiyatifleri özcesi feminist çevreler başta olmak üzere tüm kadın özgürlük aktivistleri tarafından yeniden çözümleme ihtiyacı vardır. 21. yüzyılı kadın yüzyılı yapma düşüncesini taşıyan tüm kadınların düşünsel, duygusal, fikirsel, ideolojik temelde bir araya gelmesi birleşme fikrini tartışması konunun ciddiyeti açısından aciliyet arz etmektedir.

Çünkü kadın gerçeği karşısında sarsılmadan yürümek, yaşamak yüzeyselliktir. Kadını kadın gibi ele almadan kadını ekine köküne ayırarak basit bir matematiksel soru ya da basit bir toplumsal sorunsallık olarak ele almak da yüzeyselliktir. Yüzeyselliğin boyutları kadın sorununa yaklaşım kadar tehlikeli

ve ciddi sonuçlar ortaya çıkarmasa da esasta ciddi bir sorun olarak ele alınmayı bekleyen önemli bir anlayış ve yaklaşım sorunu olarak her alanda ceryan etmektedir. Kadını tarihin derinliklerinden ele alıp değerlendirmeye tabi tutmak, kadını tarihi ve toplumsal yanları ile birlikte analiz edememek, kadını ya da kadın açısından sorun haline getirilen her şeyin derinlemesine kadın bakış açısı ve zihniyeti ile ele alınmaması çarpık, yanlış ve köksüz yaklaşımları beraberinde getirmektedir. O sebeple tarihsel açıdan değerlendirmeyi hak eden bir çok önemli konunun başında kadının yüzeysellikten uzak bir şekilde ele alınması konusu gelmektedir. Dolayısıyla basitçe 'Bazı fikirsel ayrılıklar var, onlar da zamanla giderilir' demeden 'en önemli ve yakıcı sorun budur' deyip bir araya gelmenin koşullarını yaratmak, gelişim, değişim, dönüşüm ve ilerleyerek devrim yapmak için gereklidir. 21. yüzyılı kadınlar olarak doğru bir temelde analiz etmek, ön görülerde bulunmak, ortak bir strateji belirlemek, özsavunma imkanlarını tartışmak, kazanımlarımızı ve kaybettiklerimizi objektif bir şekilde ele almak, ileriye dönük plan ve projeler oluşturmak yine özgürleşme noktasında vardığımız düzeyi tespit etmek, deneyimleri ortaklaştırmak, birikimleri sahiplenmek ve devrim zamanını yakalamak anlamına gelecektir. Bu anlamda düşünsel bir patlamanın yaratacağı bu birliktelik ruhuyla da kadınların devrim gerçekleştirmesi, kendi zamanını yaratması ve yakalaması kaçınılmaz olacaktır diyebiliriz. Aslında bu birlikteliği sağlayacak olan da bizleriz. Yani Kürt Kadın Hareketi'nin kendisidir. Önderliğimiz, 'Kadın arkadaşların gelişmelerini sürdürmeli ve bunu da insanlara, toplumlara, halklara ulaştıracak çalışmalara dönüştürmeliler. Her boyutta örgütlenmenin, yol ve yöntemini bulmalılar. Bunu da yaratıcı, sonuç alıcı ideolojik, politik, örgütsel çalışmalarla yaşamalılar, başarmalılar. Kürt kadınının; sadece Kürdistan'da değil Türkiye'de, Ortadoğu'da ve Rojava Devrimi ile birlikte dünyada, nasıl bir gelişmeye, etkiye yol açtığı görülmektedir. Kadının iradeleşmesi, özgürleşmesi sonucunda; yarattığı, yaratacağı çok büyük toplumsal, tarihsel sonuçlar olacaktır. Mevcut durumda Kürt kadını; Kürdistan Kadın Özgürlük Hareketi öncülüğünde, bölge ve dünya kadınlarının öncüsü haline gelmiştir. Kadın özgürlüğünün gelişmesi ve bu özgürlük düzeyinin, ölçüsünün sürekli yükselmesi, Kürdistan ve Türkiye başta olmak üzere, Ortadoğu'da ve dünyada bu düzeyde yarattığı etki gücüyle; kadınların siyasal, toplumsal mücadeleye daha yoğunluklu, daha derinlikli ve kapsamlı katılımlarına yol açmaktadır.' demektedir. Dolayısıyla Kürt kadın mücadelesi verdiği mücadelenin yanında Kürdistan sınırlarını da aşarak, dünya kültürüyle, inançlarıyla, dilleriyle gelenek ve görenekleriyle buluşması, büyüme gücününün ve görevinin bir sonucu olacaktır diyebiliriz.

Cesaret, bilinç, inanç, düşünce, ideoloji, eylem ve başarı noktasında ciddi bir mesafe kat edilmiştir

Kırk yılı aşkın mücadelenin ardından Kürdistan'dan, Sudan'a ve Filipinler'e kadar Kürt Kadın Hareketi'nin muazzam etkisi görülerek, kadınlar bir 8 Mart'ı daha belirlenmiş bir alan dışında istediği her yerde coşkuyla, neşeyle, sevgiyle, hoşgörüyle, serbestçe ve özgürce kutlayabilecektir. Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nin tüm kadınlara taşırılması, buluşturulması ve ortaklaştırılması düşüncesi bile insana heyecan vermektedir. Geçen dönem bu konuda konferans yapan kadınlar, sadece bir kere bir araya gelerek bile ne kadar çok güç olduklarını, ortak daha nelerin yapılabileceğini çokça dile getirerek zengin bir planlama çıkarmıştır. O sebeple başta Kürt kadınları açısından artık ciddi bir özgüvenin geliştiğini rahatlıkla belirtebiliriz. Cesaret, bilinç, inanç, düşünce, ideoloji, eylem ve başarı noktasında ciddi bir mesafe kat edilmiştir. Kürdistanlı kadınlar dünyanın dört bir yanında ideolojik ve siyasi açıdan bir düzey kazanmıştır. Fakat halen kadrosal ve örgütsel anlamda öncülük sorunları da gündemdeki yerini korumaya devam etmektedir. İşte bu sorun ve sıkıntıların giderilmesi hem kadrosal yetersizliklerin hem de öncülük anlamında iddia ve isteğin önündeki engellerin ortadan kaldırılması için yerelden evrensel fikrinin derinleşme, ihtiyacı vardır. Devrim amacı etrafında bir araya geliniyor, devrimci olunmak isteniliyor, devrimciliğe soyunuluyor, düşman olarak hedef gösterilen güce karşı kahramanca mücadele ediliyor, canını ortaya koyuyor ama özgürlük düşüncesinin yaşamsallaşması, hayat bulması ya da inşası noktasında zayıflık gösteriliyor. Bu dünyanın hiç bir yerinde görülmemiş bir paradokstur. Önderliğimizin, 'Devrimden korkuluyor' eleştirisi bu anlamda en fazla kadınların gündeme alması gereken bir konudur.

Örneğin erkek eliyle bu yıl 350 kadın Türkiye'de katledildi. Bu kadar kadın nasıl, nerede katledildi? Kaldı ki bu veriler resmi yapılan açıklamalara dayanmaktadır. Peki ya akibeti bilinmeyenler? Akibeti bilinmeyenlerin hesabını kim soracak? Kadına yönelik şiddette mevcut iktidarın direkt bağı var. AKP-Erdoğan bu katliamdan sorumludur. Şiddetten kurtulmanın ve kadın katliamlarının durdurulması kesinlikle faşizmi yenmekle ilgili bir konudur. 350 kadın yalnızca bir sayıyı değil bir katliamı anlatmaktadır. Bu bir kadın soykırımıdır. AKP-MHP faşist iktidarı İdlib'te, Libya'da bu kadar asker kaybetmedi. Somut bir işgal harekatı ve savaş yürütmesine rağmen yüzlerce askeri kaybetmediğini söylüyor. Peki bu yüzlerce kadın hangi harp meydanında kaybedildi? Bu katliamlar neden yeterince sorgulanmıyor? Türkiye gibi bir ülkede 5 asker öldüğünde ulusal yas ilan ediliyor. Tüm medyanın, toplumun gündemi ölen askerlerin durumuna kilitleniyor. Peki doğru düzgün isimleri bile bilinmeyen bu kadınların suçu ne?

'Kadınlar direnişi örgütlüyor özgürlüğe yürüyor' sloganı etrafında 8 Mart'ı karşılayan Kuzey Kürdistan ve Türkiyeli kadınlar işte bu katliama karşı isyandaydı. Verilen mesajların da doğru anlaşılması lazım. Küçük gruplar ya da inisiyatifler ve kurumlar adına yapılan çağrılarda 'Ortak platform, ortak hareket' vurgusu ön plana çıktı.

Kürdistan'ın dört bir yanında İmralı adasında düşman tarafından İmralı'da orman yangını olduğu bilgisi verildikten sonra kadınlar öncülüğünde meydanlara akan halk, ortaya koydukları tepki ve tutumlarıyla beraber Önderliğimizin ailesiyle görüştürülmesi sağlanabilmiştir. Bu açıdan Önderliğimizin kardeşi aracılığıyla dışarıya verdiği mesajların da çok çarpıcı olduğunu belirtmek gerekir. 'Asıl çözüm gücü sizsiniz, herkes çalışmalı, herkes elinden geleni yapmalı' diyen Önderliğimiz bu tarihi eşiği nasıl karşılamamız ve atlatmamız gerektiğini vurgulamaktadır. Bu açıdan 8 Mart'ta alanlara akan kadınlar, direniş coşkusuyla Önder Apo'ya selam göndermiş, kadın özgürlük mücadelesinin yükseltileceğinin sözünü ve kararlaşmasını bir kez daha göstermiştir. Önderlikten haber almış olmanın verdiği mücadele ruhuyla Kürt kadınları 2020 8 Mart'ını farklı bir ruh haliyle kutladığını görmek, hissetmek, anlamak ve kavramak gerekir. Tüm engellemelere ve baskılara karşı Kürt geleneksel kıyafetleri ve özelde de devrimin rengi olan kırmızılı kıyafetlerle alanlarda, barikatlarda kadınlar onurlu bir yürüyüşün öncüsü olduğunu ve mücadele edilerek kazanılacağını, savunulacağını, var olunacağını, varlığını koruyacağını ve özgürleşeceğini haykırmıştır. Bu açıdan kadınlar bu yıl dünyada Üçüncü Dünya Savaşı'nın taraflarına, savaşın yürütücülerine, sahiplerine, savaşın merkezindeki güçlere ve savaştan çıkar hesapları olan tüm kesimlere, şirketlere, dev holdinglere, devletlere yani erkeklere bu savaşta taraf olacaklarını ilan etmişlerdir. Çünkü kadınların meydanlarda açtıkları pankartlarla, dövizlerle ve giydikleri kostümlerle mesajları vardı.

Ölüme ve zulme karşı kadınlar yaşamı ve umudu haykırıyor, hem de hiç olmadığı kadar ve tüm zamanları aşacak kadar güçlü bir şekilde. Şilili bir milyonu aşkın kadın sadece bireysel hak ve özgürlükleri için ayaklanmadı. Şilili bir milyonu aşkın kadın hem diktatörlüğe karşı hem de kadına yönelik erkek egemen sistemin kurum ve yapılanmalarına karşı isyan etti. Özgürlük istiyor hem de herkes için ve herkes adına. Bu açıdan Şilili ve Kürdistanlı kadınların amaç ve hedefi birdir.

Mesela en fazla göze çarpanlardan bazıları şunlardı; "İtirazım var", "Özgürlük çizgisinden asla vazgeçmeyeceğiz", "Özgürlükte ısrarlı mücadelede kararlıyız", "Jin berxwedanê bi rexistin dikin, ber bi azadîyê ve dimeşin", "Özgürlük sokaktan geçer", "Yoksulluğa karşı grevdeyiz", "Krizin bedelini evde de işte de kadınlar ödemeyecek", "Erken evlilik değil; çocuk istismarı", "Çocuk istismarını aklayan devlet istemiyoruz", "İstismarın affı ve bahanesi olmaz", "Krize ve şiddete karşı isyandayız", "Erkekler evlere çocuk bakmaya", "İnadına isyan, inadına özgürlük", "Dünya yerinden oynar, kadınlar özgür olsa", "Yaşasın kadın dayanışması", "8 Mart kadın devriminin sembolüdür", "Susmuyoruz, korkmuyoruz itaat etmiyoruz", "Kadın cinayetleri politiktir", "Kapitalizm öldürür, kadın dayanışması yaşatır!" Kadınlar, Avrupa'da da mültecilerle dayanışmayı öne çıkarmayı başarmış Üçüncü Dünya Savaşı ortamında yükseltilmeye çalışılan ırkçılığa, cinsiyetçiliğe ve dinciliğe karşı güçlü bir tavır geliştirerek liberal kapitalist hesapları boşa çıkarmayı amaçlamıştır.

Türkiye'deki faşizm ve gericiliğin geriletilmesi için bir araya gelinmesi gerektiği, ulusal birlik kadar faşizme karşı ortak cephelerde bir araya gelinmesi ve ortak mücadele vurgusunun öne çıktığı görülmektedir. Peki öne çıkan bu mesajlar nasıl okunmalıdır, yapılması gereken nedir? Kadınların verdiği mesaj kadın hareketleri ve öncülüleri tarafından nasıl karşılık bulmalı, ortak örgütlülük nasıl geliştirilecek? Ortak hedefe nasıl yönelinecek? Tüm kadınların istemi olan özgürlük başka hangi yol ve yöntemler devreye konularak mücadeleye akıtılacak? Bu soruların herkes tarafından kendi cephesinden yanıtlanması gerekmiyor mu?

Çünkü ölüme ve zulme karşı kadınlar yaşamı ve umudu haykırıyor, hem de hiç olmadığı kadar ve tüm zamanları aşacak kadar güçlü bir şekilde. Şilili bir milyonu aşkın kadın sadece bireysel hak ve özgürlükleri için ayaklanmadı. Şilili bir milyonu aşkın kadın hem diktatörlüğe karşı hem de kadına yönelik erkek egemen sistemin kurum ve yapılanmalarına karşı isyan etti. Özgürlük istiyor hem de herkes için ve herkes adına. Bu açıdan Şilili ve Kürdistanlı kadınların amaç ve hedefi birdir. O zaman yapılması gereken bir araya gelmek, gücü birleştirmek, ortak hareket edip ortak mücadele ederek zafere yürümektir.

Ölüme ve zulme karşı kadınlar yaşamı ve umudu haykırıyor

Yalan, hile, kurnazlık, vahşet, işgal, kan, ölüm, feryat figan bir yaşam tarzını dayatan erkek egemen sisteme ve devlete karşı aydınlığa, mutluluğa, umuda, hayal etmeye, bir ütopya sahibi olmaya ve sosyalist bir kişiliği-yaşamı savunmaya taraf olduğunu ortaya koyan kadınlar iş başına çağrılmıştır. Mücadele alanlarına, savaş mevzilerine özsavunma alanlarına davet edilmiştir. Tüm kadınların özelde de sosyalist ve devrimci kadınların görevleri düşünsel ve teorik çalışmaların yanında artık pratiğe de koşulması gerektiği bir kez daha açığa çıkmıştır. Ancak bu şekilde her dilden her dinden her renkten her kimlikten her halktan ve her fikirden kadınların yan yana, el ele vererek kadın özgürlük mücadelesini yükseltmesi mümkün olacaktır.

Dünyada kadın hareketleri ciddi anlamda yükselişe geçmiştir. Kadınların özgürlük yürüyüşü kararlı ve ısrarlı bir biçimde gelişme göstermektedir. Aynı zamanda kadınların özgün örgütlülüklerinin yaygınlık gösterdiği de gözlemlenmektedir. Kadınların kendi özgün ve özgürlük sorunlarının merkezinden doğru yayılan ciddi gündemler vardır. Kadın özgürlüğü için mücadele eden kadınlar, erkek egemen sistemi hedeflerken aynı zamanda yeni ve özgür bir yaşamın inşası içinde ayrıca bir inşa mücadelesi yürütmektedirler. Mesele sadece erkeğe, devlete, köleliğe karşı mücadele etmek olmadığı da netleşmektedir. Sadece eylem yapmak, eylem ve etkinliklerle kendini sınırlandırmak yetmemektedir. Toplumsal yaşam içerisinde hatta sıradan bir haber bültenine bile yansıyan kadın boyutunun kendi başına ele alması bile mevcut çalışmaların yetersizliğini gösterecektir. Yeni yaşamın, yeni örgütlülüğün ve sistemin düşünsel anlamda derinleştirilme ihtiyacı vardır. Bu anlamda ne sadece kaba, dolu dizgin bir pratikçilik ne de soyut bir teorisyenlik, fikir-zikir eylem birlikteliğinin olması lazım. Kadın Kurtuluş İdeolojisi bağlamında bilimsel olarak ele alınan kadın sorununa Jineoloji bilimi çerçevesinde çözümün geliştirilmesi artık bir zorunluluktur. Erkeğin 'malı ve mülkü' konumundan çıkarılan ya da çıkarılmak istenen bir kadının nerede kalacağı, nasıl yaşayacağı, ne iş yapacağı, kendisini nasıl koruyacağı, toplumsal yaşama ahlaki ve politik görevler kapsamında nasıl katılacağı gibi sorular önem kazanmaktadır. Yani alternatif kurumlar, alternatif yaşam alanları, özgürlük alanları, kadın özgürlük vakıfları gibi kadının örgütleneceği, çalışacağı mekanların oluşturulması lazım. Ayrıca ekonomik olarak kadının bağımsız ve serbest olabilmesi ve toplumsal üretime katılabilmesi için kadınların kendi kooperatif çalışmalarının kollektif temelde oluşturulması lazım. Yine düşünsel anlamda da kadının gelişimini sağlaması, ahlaki ve politik toplumun öncülüğünü yapabilmesi, entellektüel görevlerine sahip çıkması da önemlidir. Bunun dışında hangi kadın ya da kadın toplulukları yaşamı güzelleştirme, estetize kılma, çoğaltma anlamında ne yapmak istediği de önemlidir. Kendi özgür bakış açısı ve iradesiyle bir araya gelecek kadınların güçlerini birleştirerek, ortak fikirler etrafında örgütlenerek başaramayacakları hiç bir işin olmadığını Kürdistan Özgür Kadın Hareketi ispatlamıştır. DAİŞ faşizmine ve AKP sömürgeciliğine karşı mücadelede bunu kanıtlamıştır. Önder Apo, kardeşi ile yaptığı son görüşmede şunları söylemektedir; 'Çalışın, katkı sunun, güç sizsiniz, her şey sizin mücadelenize bağlı!' Önderlik, adeta yanı başımızdaymış gibi günlük olarak bizi takip ediyormuş gibi temel sorunumuzu bu şekilde tespit etmekte ve perspektif vermektedir. Önderliğimiz her şeye emek verilerek kazanılacağını vurgulayarak kadınlar başta olmak üzere özgürlük mücadelesi veren herkese aslında seferberlik çağrısı yapmıştır. Kendi özgürlüğünüz için tecrite karşı mücadele edin çağrısıdır bu. Sadece bir gün değil, her gün yirmi dört saat mücadele içerisinde olunması gerektiğini belirterek gece-gündüz emek verilmesi gerektiğini belirtmiştir. Bundan yıllar önce de bir grup kadın devrimci şahsında tüm kadınlara seslenirken de, 'Gerekirse 10-20 yıl inzivaya çekilip kendilerini özgürleştirmeleri gerekir. Kişiliklerini yaratmaları ve kendilerini yetiştirmeleri gerekir. Kölelikten başka türlü kurtulmak olmaz. Büyük çabalarda bulunurlarsa büyük başarılar. Özgür kadının yaratılması, bir ülkeden ve bağımsızlıktan daha önemlidir benim için.' demektedir.

Kadın özgürlük mücadelesi kazanırsa yer yerinden oynayacak. Tüm eril sistemler yıkılacak, dünya bambaşka bir renge bürünecek. Bu açıdan kadının mücadelesi sıradan ve basit bir mücadele değildir. Basit sorunlar ve gündemler etrafında da mücadele etmemektedir. Kadın merkezli sorun tüm toplumsal, siyasal, kültürel, ekonomik ve askeri sorunlarında çözümünü hedeflemektedir. Kadın özgürlük soruna Özgür Kadın Hareketi'nin tüm kadro ve çalışanlarının büyük bir ciddiyetle yaklaşması gerekir. Kadının eksiltilmeye çalışıldığı alanlara kadınların katılması, çoğaltılması ve belirgin kılınması önemlidir. Kadın nerede en çok vuruluyor, yok ediliyor, görünmez kılınmaya çalışılıyorsa o zaman o alanlara yönelmek, kadını orada nicelik ve nitelik olarak çoğaltmak mevcut politikaları boşa çıkarma anlamında önemli olacaktır.

Bu açıdan, 2020 yılının 8 Mart'ıyla birlikte kadınların yeni bir kavgaya girişmek için kollarını sıvadığını, mücadele meydanına vardığını ve öncülük görevini daha güçlü yerine getirmek için hazırlıklarını tamamladığını görmek mümkündür.

Tüm kadınların bu özgürlük aşkına karşı çok daha güçlü mücadele verebilmek, özgür kadın değerlerimize sahip çıkmak ve Özgür Kadın Hareketi'nin de önderi olan Önder Apo'nun özgürlüğü başta olmak üzere tüm işgalci, faşist, sömürgeci, diktatör, patriarkal sisteme, yaratıcılarına ve kurumlarına karşı zihinsel, örgütsel, ideolojik ve özsavunma çizgisinde mücadelemizi zafere kadar sürdüreceğimizin kararlaşması 8 Mart'la mühürlenmiştir. Bu temelde kadınlar mücadelelerini her alandan, her yönden yükseltecek, 21. yüzyılı kadın yüzyılı haline dönüştürecektir.

■■■

Rêber Apo'nun 25 Mart 1997 tarihli çözümlemesidir

Yapabileceğiniz en hayırlı iş, iradenizi parti iradesiyle, genel iradeyle birleştirmektir. Ve bundan güç alarak büyük bir duyarlılıkla, inisiyatifle kendini güçlendirerek yeniden yapılandırmak, kendinizi dönüştürerek tekrar yaşama ve savaşa çekmektir. Bundan başka çaremiz de yoktur. Dünyayı bize verseler, biz devrim yapamayız. Devrimi bizim irademiz yapacaktır. Partinin iradesi devrimi belirleyecektir. Parti'nin kolektif iradesi olmadan hiçbir başarı olmaz. Her devrim, irade büyüklüğünü gösteren bir avuç insanın işidir. Devrim sonuna kadar iddialı olan, sonuna kadar yürüyebilen ve yaratabilenlerin eseridir.

Devrim sonuna kadar yürüyebilen ve yaratabilenlerin eseridir

Artık karşımızda adamakıllı, sözünün sahibi kişiler görmek istiyoruz. Uzun süredir sergilediğiniz kişilikler, esef edilecek kişiliklerdir. Ne siyasi ne askeri, herhangi önemli bir özelliği yok. Bu kişiliğinizi utanmadan ısrarla dayatıyorsunuz. Halen kendi sözüne, kendi kararına, kendi inançlarına göre büyük bir saygıyla yaşayan kişilik yok. Oysa biz büyük hizmette bulunmak istedik. Sıkılmadan, türlü yollarla sözümona kendinizi yaşatmaya çalışıyorsunuz. Bu size yakışmıyor. Biz bu özelliklerinizi kabul etmiyoruz. Bu özellikleriniz nerden geliyor? Neden aşamıyorsunuz? Çok çaresiz, çok yetersiz bir durumda bulunmaktan, ısrarla kendinizi kılıktan kılığa sokarak yaşamaktan ne bekliyorsunuz? Kendinizi köklü bir inanç, köklü bir başarı gerçeğine yatırmadan nasıl yaşatacaksınız, bir türlü anlam veremiyorum. Ben olsam bu kişiliği yedi kat yerin dibine gömerim ve böyle yapmadan insanların karşısına çıkmam.

Bu kişilikler yetmiyor, kabul görmüyor, işleri yürütemiyor, çok açık veriyor, çok kayba yol açıyor. Başarısı olmayan bu kişiliği ne yapacaksınız? Hele bir de askeri-siyasi konumunuz ve gerçekten ciddi bir kişilik iddianız varsa bütün bunlar nedir? Kendinizi nereye, kime taşıtmak istiyorsunuz? Böyle yaşamak mümkün mü? Beni tam bir çıkmazla karşı karşıya bıraktınız. Bizim bütün amacımız, öncelikle davamıza yararlı, yeterli olmayan kişilikler sorununu çözmektir. Başka türlü karşımızdaki düşmanın üzerine yürüyemeyiz.

Almışsınız başınızı sonu belli olmayan ne kadar sakatlık, sahtelik ve yetersizlik varsa yaşamaya cüret ediyorsunuz. Bu, ciddi bir dava adamlığıyla bağdaşmaz, aldanıyorsunuz. Bu şekilde hiçbir sonuca ulaşamazsınız. Öncelikle kendi geriliğinizi, kendi başarısızlık nedenlerinizi ve çirkin yönlerinizi yenmeden, parti ortamında ne geziyorsunuz, hatta iddialı bir insanlık karşısında ne arıyorsunuz? Bu konuda sizi defalarca uyardık, çözümlemeler yaptık. Bakıyorum ki, bu halen çoğunuzun umurunda değil. Bana kalırsa böylelerine bir parça ekmek bile verilmez. Biz böylelerini yaşatamayız. Kendim de dahil, bu saflarda yararlı olmuyorsak, bir merhabayı, bir çorbayı hakkedecek kadar yerimiz olamaz. Bütün bunları anlamıyorsunuz.

Çok derin yanılgılardan ve kendini terbiye edememeden dolayı, kabul görmez birçok özelliği bir kadermiş, bir zorunlulukmuş gibi dayatma gafletinden bir türlü çıkmak istemiyorsunuz. Olmuyor, dünya bizi böyle kabul etmiyor; insanlık ve tabii ki parti de böyle kabul etmiyor. Aileleriniz veya toplumsal gerçekliğiniz bundan sorumluymuş! Oysa biz iflah olmayanları gördük ve ilk savaşımlarımızı bunlara karşı verdik. Bu toplumu ve bizi yaşatmayan bütün zayıflık nedenlerini aşıncaya kadar yıllarca kendimizi eğitme gereği duyduk. Kendimizle savaştık ve bunu dürüstçe yaptık. Siz ise bütün bunları duymazlıktan geliyorsunuz. Eğilimlerinizin ve terbiyenizin niteliği ne kadar başı boş, ne kadar dağıtıyor, bozuyor, ne kadar yetmiyor ve çaresiz. Bunları hiç ölçmeden, biçmeden "Haydi, yaşamaya devam edelim" diyorsunuz. Bana göre bu yaklaşım yanlıştır.

Burası kudretli, bir şeyler beceren ve elini attığını koparan insanların yeridir

Bu temelde bu halkın içinden saygıdeğer, iş bilir ve başarabilir bir kişilik çıkmadı. Bu tarzınızla giderseniz sizden de böyle bir kişilik çıkmayacak. İçinizde sonuç alan bir kişilik var mıdır? Var mıdır bir örnek? İnsan başı boş olur, kör olur da bana göre bu kadar olmaması gerekir. Bana göre size verilen bu kadar destekle artık bu durumunuza bir çare bulmanız gerekir. Sizin kendinize hiç saygınız yok mu? Örneğin son ana kadar kendimi ölçer biçerim. Ölüyor muyum, yararlı mıyım, bir şeyler yapabilir miyim diye her an kendime sorarım. Siz ise sanki böyle sorunlarınız hiç yokmuş ve sizi her şeyinizle kabul etmek zorundaymışız gibi davranıyorsunuz. Ne münasebet. Kendimizi bile böyle kabul etmiyoruz, sizi neden kabul edelim. "Çaresiziz, zavallıyız, bize bakacak başka kimsemiz yok" diyorsunuz. Bu sözler bize karşı söylenemez. Biz bu temelde sizi karşımıza almayarak, çaresizlerin yerinin çaresizler yurdu olduğunu söylüyoruz. Gidin, orada kendinize bir yer bulun. Başarısız, yenilmiş kişilerin bizim içimizde yeri olamaz. Gidin, sersefil toplumun içinde kendinize yaraşır olan yeri bulun. İçimizde buna yer yoktur. Burası kudretli, bir şeyler beceren ve elini attığını koparan insanların yeridir. Burada sözünün gereklerini yerine getirebilecek insanların yeri vardır. Son dönemlerde ne kadar başı boş kişi varsa, hepsi de bizim içimizde yer bulmaya çalışıyor. Hatta bu yerini köşe taşı haline getirmek istiyor. İçinizde dürüst insanlar var. İçinizde gerçekten inanarak bir şeyler yapmak isteyenler var. Ama bu çaresizlikleri her şeyi boşa çıkarıyor. Tabii sonuçta da yazık oluyor.

Bizim, davasına başını, yüreğini koymuş ve bütün yürüyüşünde bunu kanıtlayarak sonuç almış bir kişiliğimiz, bir kimliğimiz ve bu temelde bir hareketimiz var. Sizin sersefil, başarısız ve çarpık yürüyüşünüzü ben ne yapacağım. Halen ne bu tereddütler, ne bu zikzaklar, ne bu lafazanlıklar? Kişilikleriniz bununla bir yere varır mı? Bu yürüyüşünüzün bana yararı yok. Gidin başka yerde kendinize göre yer ayarlayın. Bu saflar beyniyle, yüreğiyle bir olmayı esas alanların ve kati suretle hem çok yüksek inançlı olmayı hem de en sıradan bir imkanla yaşamayı ve savaşmayı esas alanların yeridir. Gerçekten bu mücadeleye inanıyor musunuz? Kendinizi gerçeğe yatırdınız mı?

İçimize en sersefil kişilikler gelmiş. Uzun süredir bunlarla uğraşıyorum, ancak halen kendi yaramaz, yetmez yönlerini ayarlamakla meşguller. Sanki bir kadermiş gibi, keyfi, ipe sapa gelmez davranışları yüzünden, partiyi düşmanın yapamadığı kadar boşa çıkarmak istiyorlar. Sözümona çoğu da bunu iyi niyetlice yapıyor. Artık bunları kaldırmıyoruz. Burada biz kişilere uymak zorunda değiliz. Kişinin büyük bir özveriyle dönüşüm kabiliyeti, uyum kabiliyeti varsa içimizde yeri vardır. Kocaman bir partiyi her gün kendi benliğine ve keyfi tutumlarına alet etmek isteyenler var. Milyonların iradesini temsil eden, on binleri aşan şahadetleriyle kendisini iradeleştiren bir partiyi kendi iradelerine tabi tutmak istiyorlar. Bundan daha büyük küstahlık olur mu? Yüreksiz, beyinsiz, bencil ve güdüleriyle hareket eden kişilik, bu kutsal değerleri kendine uydurmak istiyor. Utanmadan, sığ tartışmalar ve bulanık yaklaşımlar sergiliyor. Bunlar suç ve böyleleri içimizde durmayacak. Güneş kadar yakıcı gerçeklikler ortadayken, bunları görmek istemiyor ve kendi bencilliklerine yer aramak istiyorlar. Biz çaresiz değiliz, ancak insanlara saygımız var. Yoksa bu kişileri bir gün içimizde tutmayız. Bu kuru kalabalığı veya ipe sapa gelmez kişilikleri ne yapacağız. Yoldaşlara inandık, başımızı koyduk ve çalışıyoruz. Elimizden gelen budur. Ben bunu yapabiliyorum. Bende biten budur. Beğenmiyorsanız, gidin beğendiğiniz yerde kendinize yer ve yaşam arayın. Ölçülerinize göre yer, ölçülerinize göre yaşam yoksa ben ne yapayım. Bütün bunları çok açıkladım, yaşayıp yaşamayacağımı halen bu mücadele ile belirlemeye çalışıyorum. Kendimi sizin gibi yaşatabileceğime inanmıyorum. Bunları çok açıkladık. Kabul edilebilir bir yaşamı açıklığa kavuşturmak istedik. Bunu bilincimizle ve savaşımızla kazanmayı denemeye çalışıyoruz.

Sonsuz inanç ve çaba sahibi olmak zorundayız

Kimin yaşamı, neyin yaşamı, neyin savaşı olduğu belli olmayan, ölçüsü belli olmayan bir biçimde, bir de "PKK'nin imkanları var, istediğin gibi yaşa" gibi bir durum yok. Bu yaklaşımlar çok sakıncalıdır. Büyük bir namus meselesi, büyük bir insanlık meselesi, büyük bir şeref meselesi ve büyük bir yaşam meselesi nedeniyle biz bu kadar dayanıyoruz.

Sizde hiç vicdan yok. Çok zorunlu ve mutlak bazı nedenleri, esasları olmasa, biz bir saat bile böyle yaşayamayız. Büyük bir insanlık kavgası, insan olma kavgamız olmasa, çok büyük bir haksızlıkla karşı karşıya olmasak, biz buna dayanamayız. Ama bu sizin umurunuzda bile değil. Şeref, mutlak hak aramak, bunun için mutlak bir çareyi, bir direnme imkanını yakalamak gibi şeyleri hiç düşünmüyorsunuz. "PKK'nin olanakları, keyfime göre bir imkanı var mı?" diyerek gözü karaca bunlara takılıyorsunuz. Ben bile bunlara cesaret edemiyorum. Benim gücüm bile yetmiyor, sizin gücünüz nasıl yetecek?

Bir gerçekliğimiz var, katliamdan geçiyor. Bir halkımız var, insanlık dışında bırakılmış. Kim bunları göz ardı edebilir? Gerçek buysa saygılı olacaksınız ve o zaman namus, onur, diye bir kavramdan da bahsedeceksiniz. Çok sınırlı da olsa imkan yaratmayı, büyük bir arzuyla ve önemli bir gelişme gibi görerek yaşama gireceksiniz. Hele hele önemli bir gelişme imkanı yakaladınız mı dünyalar sizin olmalı. Çünkü orada yaşamın imkanı ortaya çıkıyor, büyük haksızlığa bir darbe vuruluyor, bir şeref elde ediliyor. Şimdi bunlarda yaşam bulunabilir. Başka türlü yaşanılmaz. Haddini bilmeyenlerin, ölçüsü olmayanların yaşamını ben ne yapacağım. Direnmesini bilmeyenlerin yaşamını, kişiliğini ne yapacağım.

Terbiye, öncelikle haddini bilme ve ölçülerini tutturma ile başlar

Siz ısrarla, bizim olmazsa olmaz kabilinde bazı gerçeklerimizi görmek istemiyorsunuz. Çünkü zorunuza gidiyor. Çünkü ölçülerinize sığmıyor. O zaman bu da, siz başka yolun yolcususunuz demektir ve bizimle yürüyemezsiniz. Şimdiye dek yürüyüşünüz neden bu kadar sakat? Bu halk adına ben de bir çabanın sahibiyim. Bu mücadeleye milim kadar zarar veriyor muyum? Onun için gerekli olan her türlü çabayı kusursuz denilecek kadar duyarlılıkla yerine getirmiyor muyum? Esas olan bu değil midir? Bir defa bunu kendinize yedirecek ve vazgeçilmez bir yaşam ilkesi olarak öğreneceksiniz.

Terbiye, öncelikle haddini bilme ve ölçülerini tutturma ile başlar. Varsa bir beyniniz, yüreğiniz bu temelde müthiş kullanacaksınız. Bu yaşa gelmişiz, halen size diyorum ki, karşınızda çok yakıcı sorunlar var. Değil sizin gibi yaşamak, nefes bile alamıyorum. Tabii biz sorumluyuz. Biz, sizin gibi, kendi kendini kandıran yaşama giremeyiz. Yaşattığı mı, yoksa öldürdüğü mü; kazandırdığı mı, yoksa kayıp mı ettirdiği belli olmayan bir tarzı biz affedemeyiz. Bütün bunları biz kendimize yakıştıramayız. Ama size göre her şey mümkündür. Tarzınızda sonuna kadar başarısızlık var. Sanki bir soğuk su içmiş gibi bu sorunun üzerinden atlıyorsunuz. Siyasi yalancılık, neredeyse kişiliklerinizde meslek haline gelmiş. Çok tehlikeli askeri bir konuya kafa yormuyorsunuz, ama elinize silah almışsınız, bu dehşet verici bir şey. Bununla yaşayamazsınız. Bir soruna doğru dürüst kafa yormuyor, ama komutanlık yapacağınızı sanıyorsunuz, bunu bırakacaksınız. Bunun için size büyük bir duyarlılıkla eğitim savaşımını dayattık.

Ülkede bir sürü kişi için "Zafere inancı yok" deniliyor. Aşınmış, keyfi yaşamak istiyormuş! İnsan şunu sormadan edemiyor, bu tiplerin inancı yoksa ve bir de yiyip içiyorlarsa o zaman bunları ne yapacağız. Toplum içinde en onursuzca yaşayanlar dahi bunlar kadar olabilir mi? Onlar bile hayatın acımasızlığından dolayı bu şekilde yaşarlar. Yaşamaya değer bir fırsat yakaladılar mı müthiş bir duyarlılıkla doğrusunu seçerler. Ama bizdekilerin rahatı yerinde. Yiyor, içiyor ve "Umudum yok, inancım yok" diyor. Bir de iyi niyetliler, sözümona yöneticiler var. Durumu böyle olanları ne yapacaksınız? Derhal mahkum edin, eğer bu durumlarını halledemiyorsanız kovun. Fitne-fesadı ve inançsızlığı tutturmuşsunuz. İşiniz gücünüz, muğlaklığı, bozgunculuğu geliştirmek. Bunu neyle izah edeceksiniz. Adamı yirmi dört saat içinde ya ıslah edeceksiniz ya da kovacaksınız. Yıllardır bana bunları dayatıyorsunuz. Bunlar affedilmez yaklaşımlardır. Bunu yapmaya hakkınız yok. Bazı şeyler var ki, anbean halledilmek zorundadır. Bizimle habire bol bol, ucuz ucuz konuşuyorlar. İnsan hayret ediyor. Ben olsam, bu söylediklerinizin bir kelimesini bile söylemeye cesaret edemem. Öyle konuşacağıma işimi yaparım, savaşırım, eğer başaramıyorsam da bu işten vazgeçerim. Yıllardır görevlerin başında oturuyorlar, yanı başlarında her türlü bozguncu, kaçkın, inançsız adam çıkıyor, ama kendilerini bundan sorumlu görmek istemiyorlar. Ve tahrik edercesine hepsini bana dayatıyorlar. Çoğunuz bunu yapmadınız mı? Peki bu doğru mudur? Kim size bu alışkanlığı verdi? Bunun PKK'yle ne ilgisi var? PKK'nin kutsal değerleriyle, büyük şehitleriyle, çok büyük direnen, doğru sözlü, özlü olanların çabalarıyla ne ilgisi var? Bunları halletmek zor mudur? Fakat halledemiyorsunuz. Bu kişiliğinizi nasıl kabul ediyorsunuz? Kavga yapacaksınız. Bizim yaşam dilimiz kavga dilidir. İçimizde kavga, dışımızda kavga, doğayla kavga. Kısaca, amaca ulaşmak için ne gerekiyorsa onun için kavga. Başka türlü yaşamın yolu, başarının yolu var mıdır?

Kendi kendinizi terbiye etmek ve bazı yüce değerlere göre yaşamak çok mu zordur? Bu soruya cevap verin. Gerçekten yaşamak istiyor musunuz? Parti tarzıyla yaşamak istiyor musunuz? Gerçekten ülkeye bir başarı için yürümek istiyor musunuz? Buna hazır mısınız? Ölçüp biçtiniz mi, emin misiniz? Özgürlük kavgasında iddiası olanların eline eşsiz fırsatlar verdik. Ancak ortada özgürlük diye bir sorununuz yoksa, her şey elinizden alınmış olmasına rağmen buna karşı çok büyük öfkesi olmayan bir kişilikseniz, tabii ki bela olursunuz. Ben, herkes olağanüstü partili olur demiyorum. Ama mutlaka bir yerlerden bu parti davasına en üst düzeyde bağlı olanlar ortaya çıkar ve bunlar güçlüdür, bunlar işini yürütmeyi bilir. Ve bunların karşısında kimse duramaz. Örneğin ben kendimi böyle görüyorum. Parti davasını hiçbir zaman düşürmedim, hiçbir zaman başarısızlığa uğratmadım. Her koşul altında bunu yaptım.

Ne idüğü belirsiz, çizgiyle bir ilgisi olmayan, gerçeklerimizle bağını tamamen koparmış, yüreksiz, beyinsiz, ama kendini her şeyin sahibi sanan birçok kişilik ortaya çıkmış. Bu kişilikler inançsızlığı da yayıyor, bozgunculuğu da, ama gözü de her şeyde. Bazı konular var, bıçak kadar keskin olmayı gerektirir, çözümün anı anına dayatılmasını emreder. Aksi halde yaşam elden gider. Garip bir şey, yıllardır sizi böyle yaşatmamıza alışmışsınız, adeta bu tarz yaşamaya bayılıyorsunuz. Ama ben yaşamı sizin gibi ele almıyorum. Siz, yaşamı hafif ele alıyorsunuz, değersiz ele alıyorsunuz. Bunlar çok yanılgılı yaklaşımlardır. Biz yaşamı asla böyle ele almıyoruz.

Bu kadar genç yaştasınız, ancak enerjinizi henüz doğru bir kanala akıtamadınız. Yıllardır bir kadro sorununu çözmeye çalışıyoruz. Bu kadrolaşmanın canına okumak için, neredeyse her gün ipe sapa gelmez bütün dayatmalar bu kişiliğinizden çıkıyor. Size ne kadar imkan sunuyorsak, o kadar kendinizi kaybediyorsunuz. "Ben neydim, demek ki ben çok önemliydim, çok büyüdüm" diyerek, merkez tanımıyor, yönetim tanımıyor, hep "ben" diyorsunuz. Bütün bunları söylediniz de ne oldu? Halbuki güç, birlik olmaktan doğar. En basitinden güçlü birleşenler güç olurlar. Bunu bile büyük bir anlayışsızlıkla boşa çıkarıyor, yine "Ben en güçlüsüyüm" diyorsunuz. Bu, dünkü o korkunç bencillik değil midir?

Toplumun aleyhine çalışan en çılgın tipler, bu faşist düzende ortaya çıkmadı mı? Bizim içimizdeki yansıması da bu olmuyor mu? Benliğini parti çizgi içinde, parti iradesi içinde eritmeyenler, tam tersine kendisini ısrarla buna dayatanlar, içimizdeki en sakıncalı tipleri temsil ediyorlar. Marifetleri, durumları ne olursa olsun -geri olsun, ileri olsun, bilinçli olsun, bilinçsiz olsun, iyi niyetli veya art niyetli olsun- bunlar en tehlikelisidirler. Ve bir de kendilerini uyanık sayıyorlar, hallerinden razılar. Peki, parti bu halden razı mıdır, parti iradesi mevcut durumdan razı mıdır? Elbette razı değil. Peki sizler buna nasıl razı oluyorsunuz? Kendi kendinize karar vermiş, öyle uygun görüyorsunuz. İşte parti kadrosu olamama budur. Zaten bu noktada bunlarda vicdan, yürek gibi bir şey de yok. Çalışmalar bizden nasıl bir ilerleme istiyor, gelişmeler nasıl bir tempoyu dayatıyor, bunlar da umurunda değil. Bunlar, "Canım böyle istiyor" diyerek, parti iradesini felç etmektedirler.

Parti'nin kolektif iradesi olmadan hiçbir başarı olmaz

Sonuçta bütün bunlar sizi ne askerileştirir, ne siyasileştirir. Bazı şeyler var ki, öncelikle onu yenme gücünü göstermelisiniz. Bunların en başta geleni de, kendini parti iradesiyle bütünleştirmek, ona ulaşıncaya kadar bıkıp usanmadan kendini eğitmek ve yeterli kılmaktır. Bu iyi bir şeydir. Zaten birey olarak sizin iradeniz çoğunlukla felç olmuş durumda. İradenizin fazla bir keskinliği yok, bireysel olarak da varacağınız, aşacağınız bir şey yok. Çünkü zavallısınız, bunun için de ezilirsiniz. Yapabileceğiniz en hayırlı iş, iradenizi parti iradesiyle, genel iradeyle birleştirmektir. Ve bundan güç alarak büyük bir duyarlılıkla, inisiyatifle kendini güçlendirerek yeniden yapılandırmak, kendinizi dönüştürerek tekrar yaşama ve savaşa çekmektir. Bundan başka çaremiz de yoktur. Dünyayı bize verseler, biz devrim yapamayız. Devrimi bizim irademiz yapacaktır. Partinin iradesi devrimi belirleyecektir. Parti'nin kolektif iradesi olmadan hiçbir başarı olmaz. Her devrim, irade büyüklüğünü gösteren bir avuç insanın işidir. Devrim sonuna kadar iddialı olan, sonuna kadar yürüyebilen ve yaratabilenlerin eseridir.

Yıllardır kendinizi de, bizi de yanlış ölçülerde uğraştırıyorsunuz. Size göre neredeyse her şey benden sorulmalı. Bütün başarıları benden bekliyorsunuz. Oysa hemen hepinizin benden daha fazla imkanları var, zemini, zamanı benimkinden daha uygun. Ama özde, bir başarıya ne kadar göz dikmişsiniz? Bunun büyük yüreğine ne kadar kendinizi yatırmışsınız? Ülkeye gideceksiniz, ama konuşmayı beceremeyeceksiniz, bir toplantı, bir durum değerlendirmesi yapmayı, bir göreve anlam vermeyi bilemeyeceksiniz. O zaman bu kişiliği ne yapacaksınız?

Kendinizi eğitemediyseniz, bunun sorumlusu kim? Anlamamak, yaklaşmayı bilmemek sizin suçunuz. Biz burada her şeyi netleştirdiğimize inanıyoruz. "Beni çarpıttılar, önüme engeller çıktı" diyorsunuz, ancak bütün bunlar yalan. Bir parti kadrosunu çizgi temelinde kimse yanıltamaz. Kimsenin buna gücü de yetmez, böyle bir görevi de yoktur. Kimsenin kimseyi yanıltma görevi, taktikten, çizgiden düşürme yetkisi yoktur. Tüm karargahlar bir tarz icat etmiş, kadroyu boşa çıkarıyorlarmış. Eğer kadro gerçekten kadroysa o merkezi altını üstüne getirerek yola sokar. Karşısında bir yönetim varsa onun da hesabını görebilir. Ya yola getirir ya da tasfiye eder ve doğrusunu kurar. Bütün bunlar doğru kadro ölçülerine sahip olmakla mümkündür. Şimdiye kadar siz böyle yaptınız mı? Bir sorunun üzerine gitmeyi beceremiyorsunuz. Sorunun içine girseniz, belki de sorunu daha çok içinden çıkılmaz bir hale getirirsiniz. Ve bu durumunuz hiç de umurunuzda değil. Böyle yaklaşım, böyle girişim olmaz.

Benim yürüyüşümde değer üretme süreklidir

PKK olayında ne üstte, ne altta zorlama yoktur. PKK olayında doğrular uğruna her zaman büyük savaş olmuştur ve bu kanıtlanmıştır. PKK, bütün zorluklara karşı sınanmıştır. Bir taktiğin büyük başarısı sadece bir zevktir, bir arzu büyüklüğüdür, insanı büyük yapan bir çabadır. Neden bundan kaçınılıyor? Siz bu dili, bu bedeni ne zaman çalıştıracaksınız? Hayret ettiğim nokta şu, binlercesi bir arada, ancak en basit bir soruna dahi anlam veremiyorlar. Doğru bir gidişatı kararlaştıramıyor, birbirleriyle konuşmaya, gerektiği kadar kafa kafaya vermeye yanaşmıyorlar. Bol bol inanmadıkları şemalar, ucuz kararlar geliştiriyorlar. Ardından son derece bireyci ve bütün o kararları anlamsız kılan ne kadar davranış varsa sergileniyor -en başta komutan diye tabir edilen kişi bu kargaşaya öncülük ediyor- ondan sonra gel de bu işin içinden çık. Düzenlemeye zaten inanmıyor ve tehlikeli buluyorlar. Bireycilikleri için derin esaslı ilkeler dahilinde düzenlemeye gerek duymuyorlar. Çünkü yine bireysel hesaplar var. Sırf o basit bireyciliğin, güdülerin ve bir günü keyfince geçirmenin uğruna tarihle, bütün bu çabalarımızla oynanıyor. Aslında geçirilecek keyfi bir gün, keyfi bir an da yok, sadece kendilerini kandırıyorlar. Ama bunu yaparken bütün değerleri işlemez duruma getiriyorlar. Bu yapılanlar doğru mu? Hayır. Şimdiye kadar hep böyle yapmadınız mı? Evet. Peki neden? Susuyorsunuz, cevap yok. Sizin gidişatınıza, yürüyüşünüze, görevlerin üzerine gidişinize anlam veremiyorum.

Ben de insanım. Ben de bu halk adına hareket ediyorum. Ama nereye gidiyorsam imkansızın peşindeyim. Hiçbir zaman sizin gibi hazır imkanlarla yürümedim. Hiçbir zaman bana görev belirlenmedi. Ancak hep yeniyle ve yaratıcı çabayla uğraşıyorum. Yürüyüşüm hep bu temeldedir ve hiçbir zaman çaba sarf etmekten bıkmadım, hiçbir engele takılıp kalmadım. Benim yürüyüşümde değer üretme süreklidir. Adam hiçbir şey yapmamış, canından sıkılıyor, ülkesi, halkı ve örgütü için ciddi hiçbir değer kazanması da yok, kendi kendini yaratma şurada kalsın, var olanı da bozuyor ve bunu da sorun yaparak bize dayatıyor. Ve biz de yutuyoruz! Şimdi saflarımız

Ben de insanım. Ben de bu halk adına hareket ediyorum. Ama nereye gidiyorsam imkansızın peşindeyim. Hiçbir zaman sizin gibi hazır imkanlarla yürümedim. Hiçbir zaman bana görev belirlenmedi. Ancak hep yeniyle ve yaratıcı çabayla uğraşıyorum. Yürüyüşüm hep bu temeldedir ve hiçbir zaman çaba sarf etmekten bıkmadım, hiçbir engele takılıp kalmadım. Benim yürüyüşümde değer üretme süreklidir.

böyleleriyle dolu. Akıllı ve dürüst arkadaşlarımız ise, "Fark edemedim, güç yetiremedim, uzlaştım" diyorlar. Onlar da varlığı yokluğu belli olmadan yaşayıp, savaşıp gidecekler. Bunları tamamen yanlış buluyorum, bizimle, bizim yürüyüşümüzle hiçbir ilgisi yok. Bu iş para pulla ya da rica minnetle olsaydı, biz bu yöntemleri de denerdik, ama bunlarla olmaz. Bu dava bu tutumla kazanılmaz, hatta adımı bile atılmaz. Bireysel önyargılarla, farklı taleplerle, kendi benliği için bir şey istemekle bu dava yürümez. Bu dava, ancak geliştirmek istediğimiz çerçevede yürüyebilir. Bu dava, "Ben bütün halkımı kazanıyorum, bütün partimi kazanıyorum, bütün halkım benimdir, bütün partim benimdir, ben bütünüyle partininim, halkınım" tutumuyla yürür, yoksa "Bu kadar verdim, bu kadar istiyorum" hesabıyla değil. Şimdi bütün komuta ve yönetim yapılarımız böyledir, "Neler verdim, neler almak istiyorum" hesabındadırlar. Ben bu yaşa geldim, bu kadar çaba sahibiyim, ama benlik anlamında talep edilecek hiçbir şeyimin olduğuna inanmıyorum. Kaldı ki anlayışım şu: Ben bütünüyle partinin ve halkının, halk da benimdir. Benim bunun dışında bir yaklaşımım olamaz. Bir de kendi anlayışınıza bakın: Bin bir türlü fitne fesat hesabı; "Örgüt bana ne verecek, hangi rütbeyi verecek, halk beni nasıl eller üstünde tutacak, beni nasıl yaşatacak" veya "Ben kendimi nasıl yaşatacağım" hesapları. Bunların hepsi yanlış. Basit bir eylem yapmış, bunun karşılığında birçok talep ileri sürüyor, "Rütbem artsın, keyfim artsın, kimse bana yaklaşmasın" diyorsunuz. Bu taleplerin hepsi yanlış, ama sizde var. Bunların hepsi bizim parti tarzımızı bozuyor. Fakat herkes bu konuda neredeyse birbiriyle yarıştı. Hele bazıları, en üst düzeyde dahil, çılgınca yarıştılar. Yapıdan bazıları umduğunu bulamayınca kaçıyor. Sözümona hakkı var, hakkına dayanan talebi var ve onu bulamayınca kaçıyor. Bu durumlar doğru partileşmeyi egemen kılmamaktan kaynaklanıyor. Benim de bir tarzım var, bana inananlar ve benimle yürekte bir olanlar kaçmaz.

Yaptığınız bütün yanlış hesaplar, Önderlik duvarına çarpıyor

Bütün bunlar açıktır. Uydurduğunuz bazı tarzları artık terk etmelisiniz. Eğer başarmak mümkünse parti tarzına gelmekle mümkündür. İçimizde ajan olabilir, iflah olmaz kişilikler olabilir. Biz, onları da görebiliriz. PKK'yi bu kadar boz bulanık, yine komutayı böyle başı boş kişiliklerle dolu yürütmenin anlamı yoktur. Bu kişilikler PKK'nin temel kişilik özelliklerine göre değilse ne diye komutan olsun? Ölçüleri uygun değilse, biz bunları ne diye taşıyoruz? Ya kendilerini uygun hale getirir yürürler ya da biz bunları kabul etmeyiz. Bunları kabul etmeye mahkum muyuz, bunlara boyun eğmek zorunda mıyız, bu kadar güçsüz müyüz? Değiliz, ama işte bu tarzı siz icat ediyorsunuz. Böylelikle bilerek veya bilmeyerek önümüze en büyük zorlukları siz çıkarıyorsunuz. Partiden anlayan bazı kişiler bunun savaşımını vermeliydi, ancak basit bencillikleri yüzünden vermediler.

Her zaman söylerim, "Yanlış hesap Bağdat'tan döner." Yaptığınız bütün yanlış hesaplar, Önderlik duvarına çarpıyor, partinin gerçeğine çarpıyor ve geri dönüyor. Demek ki, on yıl daha dayatsanız da bu hesaplar geri dönecek. Doğrusu budur. Bu hesapları anında bırakacaksınız, bıraktıracaksınız. Birçok kalantor gibi kişilik, örgütün şurasına burasına yığılmış. Biz bunlara mahkum değiliz. Biz bunları içimizde tutamayız. Bunlar inançsızdır, hiçbir gelişmeden haberleri yoktur, kimseye saygıları yoktur. Bu bireysel talepçiler, insanlarımızın başına bela olup görevin kutsallığının farkında olmayanlardır. Bireysel yaşam peşindedirler. Örgüt kendilerine tam uygun olmadığından, örgütü kendilerine uygun hale getirmek için yıkıyorlar. Bireysel yaşam hesapları hayata geçecekmiş! Bu kişilik büyük suçludur. Bu tutumlar karşısında ilk yapılması gereken iş, bu planlarını yerle bir etmektir. Sizde yürek yok mu? Sizde örgüt davasına inanç yok mu? Görevli olmanızın en temel vazgeçilmez birinci şartı, gecenizi gündüzünüzü bu temelde bir örgüt uğraşısına vermektir. Nerede bir yetersizlik varsa üzerine gideceksiniz. "Tarzı tutturma" derseniz, onu da düşünüp hazırlayacaksınız.

Biz, bu insanların iflah olmayacağına inanmıyoruz. Düşmanın bir deyimi vardır, "Bu halk adam olmaz" der. Biz bunu kabul etmiyoruz. Biz bal gibi adam oluruz. Bütün işlerimizi doğru yapabiliriz. Kendimiz buna yeterli olabiliriz. Bu, devrimcilerin dilidir, bizim dilimizdir. Bu, bizim tarzımız ve gerçeğimizdir. Düşmanın dilini ve tarzını bırakacaksınız. O, "Adam olmazlık, yetmezlik, beceremezlik, hep yenilmek" gibi düşüncelerinin hepsi düşmanın dayatmasıdır.

Şimdi "Çalışma zorluğu, bir alanın zorluğu var" diyeceksiniz, ancak bizim bütün süreçlerimiz böyle geçmiştir. Kimse bize bir süreci rahat başaracaksınız dememiştir. En güvendiğimiz dostlar da dahil olmak üzere herkes en inanılmaz zorlukları karşımıza çıkarmıştır. Hatta sizler bile bize, bütün süreçlerde zorlukları artırmaktan başka bir şey sunmadınız. Ama buna rağmen gerçekten yürüdük ve gerçekten başardık. Parti tarihini düşünün, kimler kimlere ne kadar yardımcı oldu. Kimler bu işleri büyük bir ısrarla geliştirdi. Bütün dostlukları da biliyorum, hepsi çıkar peşindeydiler. Hepsi, bir vermeden on almak istiyorlardı. Ama bunlara rağmen işleri ilerlettik. Bizim tarzımız budur. Bizde hiçbir zaman sınırlı bir engel karşısında daralma olmamıştır. Oysa siz hazır imkanları, hazır ortamları bile değerlendiremiyor, sınırlı bir tedbiri bile geliştiremiyorsunuz. "Her şey hazır gelsin" diyorsunuz. Neredeyse sahte bir zaferi benden hazır bekleme havası içindesiniz. "Bu adam zaferi de getirecek" diyorsunuz. İnsaf edin! İnsanlar, dogmalara ve mucizelere inanırlar, ancak inananlar bile büyük savaşırlar. Bizimkiler ise hiçbir şey yapmadan, sözümona böyle zaferleri bekliyorlar. Bu bir moda haline gelmiş. Bütün bunlar anlaşılırdır ve sanıyorum çok iyi anladınız. Anlamadıysanız, anlama işini mutlaka tamamlamanız gerekiyor. Yola çıkacaksanız, yola böyle çıkmak gerekiyor. Başka türlü bu canınıza yazık olur. Kendinizi bu anlamda kararlaştıramadıysanız çok yazık. Bu canlarınız boşa gidecek ve bunun sorumlusu da ben değilim. Her koşul altında görev gerçeğine bağlı kaldım. Bu ortadadır. Hiçbir yere gücüm yetmiyorsa, gücüm kendi kişiliğime yeter. Hiç olmazsa kendi kişiliğimi olumsuzluklara malzeme yapmam, kişiliğimi savunurum. Terbiye, gerçek parti ölçüleriyle hareket etme budur. Sizi bunun dışında hiçbir şey iflah etmez. Öyle bir ortama, öyle bir mücadele sürecine giriyorsunuz ki, bu halinizle perişan olacaksınız. Bazı inançlarınız, bazı umutlarınız var, bunların hepsi başınıza yıkılacak ve kötürüm kalacaksınız. Başarısız kalan insanın değeri olmaz. Bir başarısızlık, iki başarısızlık derken kendiniz için yaşamı anlamsız hale getirirsiniz. Zaten bunu yoğunca yaşıyorsunuz.

Biz sonsuz inanç adamı ve sonsuz çaba sahibi olmak zorundayız

Bu bir kader değil, sizin tarzınızın bir sonucudur. Hiçbir zaman insanlarla alay etmem ve küçük görmek istemem. Ama siz, ısrarla bir çerçeveye oturmamakla, titiz olmamakla, büyük hassasiyet içinde olmamakla alaycı konumunuzu kendiniz ortaya çıkarıyorsunuz. Bu aşamadan sonra kendimizi sıradan, şahsiyetsiz bir kişilik olarak dillere düşüremeyiz ve bu güne kadar düşürmedik. Ama sizin bu halinizle PKK'nin en kişiliksiz, en alay edilecek, en kötü durumlara düşecek bir parti haline gelmesi işten bile değildir. Neden? Yine bu tarzınız yüzünden, yine bu temsil durumunuzun yetersizliğinden. Bana istediğiniz kadar dayatmalarda bulunsanız da, ülkemiz ve halkımızın içinde bulunduğu bu aşamadan sonra ortaya çıkardığınız her tür yetmeyen, olumsuz, amaca cevap vermeyen gelişmeleri kabul edemem, onaylamam. PKK'nin her şart altında kesinlikle saygı duyulması gereken bazı değerleri vardır. Kimse bizden bu değerlerden taviz vermemizi bekleyemez.

Biz, bu insanların iflah olmayacağına inanmıyoruz. Düşmanın bir deyimi vardır, "Bu halk adam olmaz" der. Biz bunu kabul etmiyoruz. Biz bal gibi adam oluruz. Bütün işlerimizi doğru yapabiliriz. Kendimiz buna yeterli olabiliriz. Bu, devrimcilerin dilidir, bizim dilimizdir. Bu, bizim tarzımız ve gerçeğimizdir. Düşmanın dilini ve tarzını bırakacaksınız. O "Adam olmazlık, yetmezlik, beceremezlik, hep yenilmek" gibi düşüncelerinin hepsi düşmanın dayatmasıdır.

Şehitlerimiz var, kişilikleri emredici bir komutadır ve gerekleri yerine getirilecektir. Halkımızın beklentileri vardır, halkımızın insanlık yerine konulması gerektiğine dair sözümüz vardır ve bunların gerekleri yapılacaktır. Bunun önünde hiçbir engelinizi, hiçbir yetmezliğinizi de kabul edemem. Biz insana güveniriz, insanı esas alırız. Bize göre insan başarır. İnsanın, doğru yola girdikten sonra yapamayacağı hiçbir şey olamaz. Bunun için bu çarpık yürüyüşünüzü kabul edemem, anlam veremem, onay da veremem. Burada aramızda bir savaş var. Burada dönüşmesi gereken ben ve parti değil, sizsiniz. Biz sonsuz inanç adamı ve sonsuz çaba sahibi olmak zorundayız. Bunlar PKK'yi PKK yapan veya bizi hedeflerimiz konusunda başarıya götürecek olan esas kişilik özelliklerimizdir. Örneğin ben en zor koşullarda bile öyleyim. Benim için de bu şartlar geçerlidir. Neden siz de öyle olmayacaksınız?

Şehitlerimiz var, kişilikleri emredici bir komutadır ve gerekleri yerine getirilecektir. Halkımızın beklentileri vardır, halkımızın insanlık yerine konulması gerektiğine dair sözümüz vardır ve bunların gerekleri yapılacaktır. Bunun önünde hiçbir engelinizi, hiçbir yetmezliğinizi de kabul edemem. Biz insana güveniriz, insanı esas alırız. Bize göre insan başarır. İnsanın, doğru yola girdikten sonra yapamayacağı hiçbir şey olamaz. Bunun için bu çarpık yürüyüşünüzü kabul edemem, anlam veremem, onay da veremem.

Esas eleştiri gerçeği budur. Eleştiri gerçeği bu noktada bu sonuca ulaşmanın silahıdır. Bu noktayı tutturuncaya kadar eleştirileceksiniz. Eleştiriden kurtulmak için bu kişiliğe ulaşmak gerekir. Söylediğim çalışma tarzına, çalışma kişiliğine, başarı kişiliğine ulaşmayıncaya kadar eleştiri okları bir an bile alnınızdan eksik edilemez. Bu oklar çalışmayan ve başarmayan her yerinize, her tarafınıza saplanacak. Bunlardan mezara kadar da kurtulamazsınız.

Her şeyden önce PKK'deki ciddiyeti anlamak zorundasınız. Bu ciddiyet, eleştiri ciddiyetidir. PKK tarihine bakın, her şeyi eleştiri temelindedir. Yani eleştiri amansızdır ve ölüme kadardır. Ölümüne kadardır, mezarda da devam ediyor. Belirttiğimiz ölçüleri bunun için koyduk. Bu ölçülere ulaşıncaya kadar PKK'de amansız bir eleştiri tufanı altındasınız. Gücünüzü yetirinceye kadar gözünüzü bile açamazsınız. Bu neden gereklidir? Çünkü başka çare yok da ondan. Herkes kurtuluş bekliyor. Çok konuşuyorsunuz, bir şeyleri çok istiyorsunuz ve buna ulaşmak da mümkündür. Özlemleriniz, hayalleriniz var, bunlar da ancak bu kişiliğe ulaşmakla gerçekleşir. Başka hiçbir şey bizi tatmin etmez, bizi doyurmaz.

Saflarımız beyni ve yüreğiyle katılımı esas alanların yeridir

Büyük bir kavga kişiliğine ulaşmak gerekir. Kavga kişiliği de öyle sizin sandığınız gibi değil, çok iyi eleştiren ve çok iyi yapabilendir. Nereden gelirsek gelelim, ne kadar yoldan çıkmış olursak olalım, burayı yakalayacağız. Bunu her yerde temsil edecek gücü hemen herkese karşı göstereceğiz. Aksi halde bütün bu çabalarınız sonuç vermeyecek ve ömrünüz gerçekten boşa gidecektir. Kapasiteli olmayı, gidilen her yerde görev adamı olmayı sağlayıncaya kadar bu çabalarımız sürecektir. Bunun dışında bizim başka bir sorunumuz yok. Başka türlü yapamayız, müdahale edemeyiz. Başka türlü bir günlük bile idareniz mümkün değil. Biraz daha gevşetsek, bıraksak gene her tarafta inançsızlar, dolayısıyla aşağılık tipler, hainler diz boyu olup gider ve hiçbiriniz de bu tehlikenin altından kurtulamazsınız. Bu iyi bir şey midir veya sizi bitirmez mi? Onun için diyorum ki, en büyük mücadele parti tarzında hem netleşme hem de onu herkese karşı, her görev için başarıyla yürüyecek kadar kendinde kesinleştirme, kararlaştırmadır. Böyle bir kişiliği her konumda sağlam tutma ve yürütmedir.

Son dönemlerde yapılanlar, bunu çarpıtma, saptırma, parçalama ve bunun yerine herkesin kendine göre kişiliğini parti adına dayatmasıdır. Hep bu kişiliklerini dayatmayı bekliyorlar. En büyük tehlike budur. size tehlikeyi çok açık gösteriyorum. Siz sözümona keyfi iradenizle yaşamaya çalışırken, farkında olmadığınız örgütten, mevziden, dolayısıyla güçten düşme hesaplarınızı altüst eder. Gidecek hiçbir yeriniz yok. Şu anda örgütle, yürüttüğümüz politikayla ayakta duruyorsunuz. Ancak bunu anlamamak ve sonuç çıkarmamak sizin hoşunuza gidiyor. Bunun üzerinde yanlış hesaplar yapmak, bu yaşamın kendiliğinden bir yaşammış gibi üzerine dayanmak neredeyse hepinizin rahatlıkla kendine kabul ettirdiği en gafil, dolayısıyla en tehlikeli sonuçlara götüren özelliğinizdir.

Çok fazlasıyla bencil, bireyci ölçülerle saflara geldiniz ve halen ısrarlarınız var. Aslında kolektif bir yaşama da fazla inandığınızı sanmıyorum, çünkü ona da öfkelisiniz. Bu, birbirinize yaklaşımlarınızdan bellidir. Kimin kime ne yapmak istediği belli değil. Kimin kimi yoldaş mı, yoksa rakip mi olarak gördüğü belli değil. Kimin kimi ne kadar kendine gerekli gördüğü, ne kadar dava arkadaşı olarak görmek istediği belli değil. Bununla hiçbir yere varılır mı? Bu yaklaşımlarınız almış başını yürümüş. Bu en ilkel bencilliktir. Düzenin son dönemlerde tahrik ettiği kişiliklerin "özgürlük" dedikleri olay budur. Zaten kişiliğinizin tarihi temeli de, halkı esas alması da yok. Ve burada büyük bir çıkmaz içindesiniz.

PKK'lileşmek iradeye sonsuz çaba, özgürlük ve başarı imkanı vermek demektir

Ben şu sözlerinizi hiçbir gerekçeyle kabul edemiyorum: "Biz çaresiziz, biz bitiğiz, biz bu noktada iddialı olamayız, büyük bir dönüşüme kalkamayız." Biz bunu kendimize, partimize, halkımıza büyük bir saygısızlık ve bütün tehlikelerin en büyük kaynağı olarak görüyoruz. En tehlikeli tutum budur. "Benden bu kadar, ben ancak böyle olabilirim" demek, en büyük düşmandır. Bütün gelişmeleri durduran en büyük tutuculuk özelliğidir. Bu her şeyi durdurmadır. Ve ısrarla takıldığınız noktalar burasıdır. PKK'lileşmek, bu anlayışların dışına çıkmak demektir. PKK'lileşmek, bu durumu bir kader gibi görmek değil, onu paramparça ederek iradeye sonsuz çaba, özgürlük ve başarı imkanı vermek demektir. PKK, PKK Önderliği budur. Bu düzeyi yakalayamazsanız, size bir kurbanlık koyun olmaktan öteye bir şans tanımak mümkün değildir.

Bu kişiliklerinizle hiçbir yere varamazsınız. Onun için hesabınızı sağlam yapın ki, bizi bu vicdan azabından kurtarasınız. Ben kendime artık acımıyorum. Çünkü kendimi çalıştırıyorum, yaşatıyorum. Ben size acıyorum, çünkü kendinizi çalıştıramıyor, engelleri aşamıyorsunuz. Şimdi sizi ne yapacağım? Düzende sıradan bir vatandaş olarak kalsaydınız bir işe yarardınız veya çoğunuzun hiç olmazsa kendinizi kurtaracak bir işi olurdu. Devrime kalktınız, ama onun kişiliğine cevap veremediniz. Savaşa kalktınız, ama onun hiçbir sorununa kendinizi yatıracak gücü ortaya koyamadınız. Benden de tam bu noktada adeta oyun bekliyorsunuz, icat bekliyorsunuz, uydurmalar bekliyorsunuz. "Ne olacak, böyle de idare ederim" diyorsunuz. Siz çılgın mısınız? Savaşa kalkan, özgürlüğe kalkan hiç bu durumda bunları söyler mi? Benim ıstırabım tam da bu noktadadır.

Böyle bir idare ediş tarzına kendimi yatırmam. Bunları bu haliyle idare edeyim demem, herhalde kendime yapacağım en büyük kötülük olurdu. Sizi neden böyle kabul edeyim? Ya siz çekip gideceksiniz ya ben sizin tüm bu özelliklerinize karşı sonuna kadar mücadele edeceğim. Artık bu işkence bitmeli. Çünkü böyle devrime kalkan hiçbir el başarıya ula-

şamaz. Çok sahte bir komuta, çok sahte bir yönetimi yıllardır bana dayatıyorsunuz. Size bu uydurmalarınızı bırakın diyorum. Siz ise bunu gururunuza yediremiyorsunuz. Bu daha da kötüdür. Gururun varsa, onu doğru tarzda göster. Ben illa zafer, destan peşinde değilim. Kimse sizden de böyle bir şey istemiyor. Ancak sallantılı, ikircikli, ecinni gibi bir durumu da kabul edemem. En sıradan görevler var, onlara bile bu kadar terslikle yaklaşırsanız, sizi kabul edemeyiz.

Özgücünüze dayanmayı ve çare olmayı bilin

Biz yoldaşlar olarak birbirimizle, başarımızla sürekli gurur duymak isteriz. Ancak bu çok başarısız halinizle sizinle nasıl gurur duyacağız? Örneğin ben bizzat böyle olmak istiyorum. Benim yaşamım halkın ve siz bütün partililerin de gururudur, güvencesidir, cesaretidir. Peki siz niye bunu gösteremiyorsunuz? Yiğitlik, çevresi için gurur, başarı ve cesaret kaynağı olmak değil midir? Kendinizi başka sahte ölçülerle nasıl yutturacaksınız? Zorlamalarla, oyunlarla kendini yutturmayı denemek düzenin yaptıkları değil midir? Bütün düzen politikacılığı, düzenin köşe dönmeciliği bu değil midir? Biz bunu kabul edebilir miyiz? Kaldı ki, bunları PKK içinde uygulamak mümkün müdür? PKK içinde bunları uygulamak, benim için en öldürücü yaklaşımdır.

Demek ki bu noktada eleştiri yapmak kendini düzeltmektir. Ben bunun önünde ciddi engel görmüyorum. Engeller varsa da her an bu engelleri süpürelim. Böyle doğru bir noktaya ulaşmanızı kim engelliyor? Karşınızda kimse var mı? Varsa gösterin. Eğer bunları gerçekleştiremezseniz, o zaman siz bir ana kuzusunuz demektir. Bu halinizle hangi savaşın üzerine yürüyeceksiniz? Bu yürekle, bu beyinle, düşman üzerine yürünemez. Şimdi ben tek başıma savaşıyorum, bu halinizle sizinle birlikte savaşmam. Onun için varsa bir çareniz, varsa bizimle bu çerçevede yürüyecek gücünüz, ortaya koyun. Gücünüzü açıkça, sıkılmadan ve aldatmadan ortaya koyun. Biz de kimlerle birlikte yürüdüğümüzü bilelim. Tutabileceğiniz kadar bir sözünüz olsun. Sizden destan istemiyoruz, ama en basit bir işi de gidip bozmayı veya ona hakkını vermemeyi de normal görmüyoruz.

Bu noktada ısrarla şu denilmek isteniyor: "Bırak böyle geçsin, bırak herkes bildiğini okusun." Peki böyle olursa sonuç ne olur? Sonuç, hiç kimsenin birbirini iflah etmediği, en kötü, bozulmuş ve bitmiş bir PKK ortaya çıkar. Hangi yürek bunu kabul edebilir? Vicdan, yürek sorgulaması bu noktada olmalı. Böyle bir sonucun başa gelmesini nasıl önleyeceğiz? Kendini bu kadar saygısızlığa layık gören acaba ne durumda olur? Siz istiyorsunuz ki, zor günlerin içinde yığılıp boğulup gidelim. Veya tehlikeyi fark etmiyor, "Böyle günler bizden uzaktır" diyorsunuz. Bunlar doğru değil. Eğer tedbiri alınmazsa bu tehlikeli günler çok yakındır. Çok büyük bir dirençle karşılanmazsa, bu günler başınıza gelebilir. Sanki bu yalnız benim işim. Ben, sizi sağlam tutmaya; şerefinizi, onurunuzu hep ayakta tutmaya mecbur muyum? Tek başıma sizi nasıl ayakta tutacağım? Hatta bu zorlamanıza, bu yetmeyen kişiliklerinize ve hep bozmaya elverişli dayatmalarınıza rağmen bu işleri ben nasıl yürüteceğim? Ucuz bir ölüm sizden uzak olsun. Sürekli başarısız bir yaşam uzak olsun. Kendiniz için çare bulun. Gecenizi gündüzünüze katarak kolay ölmemenin, başarısız ve sefil yaşamamanın çaresini bulun. En başta gelen göreviniz budur. Çare yalnız bende bitmez, çare sizsiniz. Sahte hayallere, sahte güvene, sahte ilişkilere, sahte kişiliklere dayanmayın. Özgücünüze dayanmayı ve çare olmayı bilin.

Bir savaş sürecine girmek ve birçok görevin üzerine yürümek istiyorsunuz. Ancak bu sıradan olmamalı. Burada en büyük silahınız örgütlenme gücünüz, örgütün iradesini temsil eden kadro gücünüzdür. Bunun dışındaki hiçbir silah sizi kurtarmaz. Kadro, partimizi temsil etme gücüdür. Kadro, savaşta, cephede, ülke içinde ve dışında temsil gücüdür, en büyük kurtarıcıdır.

İnsanın sınırsız büyüme gücü vardır PKK Önderliği budur

Ben şimdi şu sorunla karşı karşıyayım: Bana dayanarak yaşıyorsunuz. Ben kendime dayanamıyorum, siz nasıl bana dayanacaksınız? Düşünüyorum, bende ne bitiyorsa o kadar verdim diyorum. Kaldı ki yine elimden geleni de yapıyorum, ama buna güvenerek genç ömrünüzü yaşatamazsınız. Bana göre tam tersi olmalıdır. Şimdiye kadar size verilen fırsatlar az değil. Sizdeki yanlışlık, bunun farkında olmamak, hatta verilenleri yeterli görmemek ve daha fazlasını istemektir. Bu kişiliği patlatamazsanız, her şeyden önce kendinize saygısızlık edersiniz. Bana göre bu kişiliği henüz patlatamamışsınız. Kişiliğiniz kendi içinde zincirlenmiş, adeta çözümsüzlüğe mahkum edilmiş durumdadır. Bunu patlatmak istedik. Size verebileceğimiz en büyük güç budur. Buna karşı direnmeyin. Bana göre her tür düşmanı yenilgiye götürecek olan en büyük güç, insanın patlama gücü, savaşma gücü ve örgütlenme gücüdür. Bunu açığa çıkarırsak düşmanı yenebiliriz. Bunun dışında kim kime ne veriyorsa yanlıştır. Kim kime "Sen güçlüsün", kim kime "Başka türlü güçlü olabilirsin", "sen bana dayanarak ben sana dayanarak güç olabiliriz" diyorsa yanlıştır. Bu, aynı zamanda saygısızlıktır. Benim tecrübelerim şunu gösterdi: Biz, bu insanları biraz özgücüyle çalıştırarak buraya geldik. Bu halkı biraz özgücüne kavuşturarak bugüne getirdik. Ancak bana göre henüz özgücü değerlendirme çok sınırlı. Bir insanın sınırsız büyüme gücü vardır. Bir insan isterse kendisinde her şeyi bitirebilir. PKK Önderliği budur. PKK'nin devrimdeki zafer tarzı da budur. Kendinizi patlatmaktan, kendinizi başarıyı zorlayan ölçülere sahip kılmaktan çekinmeyin, korkmayın. Tutkunuz, iradeniz hep buna yürümeli. Bunun dışındaki şeyleri basit görün ve tenezzül etmeyin. Beni başarıya ve her tür çözüme götürmeyen bir kişiliği ben ne yapayım? Beni düşman karşısında bir oyuncak gibi bırakan ve her gün ucuz nedenlerle kaybeden bir kişiliği ben ne yapayım? Bizde yaşanan en temel sorunlar bunlardır.

Burada sahte hayallere kapılmayalım. Ben halen kapılmıyorum. Ben büyük başardım, istediğimi tam yaptım diyor muyum? Kendimi abartıyor muyum? Hayır. Halen kendimi sınırsız hizmetle yaşatmak isteyen birisiyim. Ben emeğime dayanmadan yaşamak istiyor muyum? Başkalarının emeği üzerinde kendimi yaşatmak istiyor muyum? Hayır, bana en anlamlı gelen kendi çabalarımdır ve çabalarımın verdiği zevktir, tutkudur. Bunun dışında hiçbir şeye ilgi duymam, tenezzül bile etmem. Ama siz bütünüyle başkalarının emeği üzerinde, kendini çok abartarak yaşamayı ustalık, kurnazlık sanıyorsunuz. Unutmayın ki, her türlü haramın, her türlü hırsızın yolu da budur. Kimin emeği üzerinde nasıl yaşadığınızın farkında bile değilsiniz.

Ben kendi emeğimde, kendi emeğimin sonuçlarında ve bunu başkalarıyla doğru paylaşmada bu ilkeleri esas alırım, uydurmaları değil. Örgütün değerleri üzerinde hesap yaparak veya bunları hiçe sayarak, doğru kullanmasını bilmeyerek yaşanmaz. Bunun dışında siz, çok zavallı birileri durumundasınız. Bu halinizle ülkedeki vahşi savaşa dayanma imkanınız olamaz. PKK içinde yaşamaya dayanamazsınız. Sıkılmaya, tıkanmaya da hakkınız yok. Ben size çözümün böyle olduğunu söylüyorum. Dünya kadar yük omzumda olmasına rağmen, hiç sıkıldığımı söyledim mi? Hemen hemen her şey önümüzde bir engeldi, hiçbir zaman bundan şikayet ettim mi? Sizin önünüzdeki görevler sınırlı ve şikayet edilecek hiçbir yanı da yok. Altından kalkılamayacak hiçbir görev de önünüzde yoktur. Hepsi rahatlıkla üstesinden gelinebilecek görevlerdir.

Benim tecrübelerim şunu gösterdi: Biz, bu insanları biraz özgücüyle çalıştırarak buraya geldik. Bu halkı biraz özgücüne kavuşturarak bugüne getirdik. Ancak bana göre henüz özgücü değerlendirme çok sınırlı. Bir insanın sınırsız büyüme gücü vardır. Bir insan isterse kendisinde her şeyi bitirebilir. PKK Önderliği budur. PKK'nin devrimdeki zafer tarzı da budur. Kendinizi patlatmaktan, kendinizi başarıyı zorlayan ölçülere sahip kılmaktan çekinmeyin, korkmayın. Tutkunuz, iradeniz hep buna yürümeli. Bunun dışındaki şeyleri basit görün ve tenezzül etmeyin.

İşte bizim burada kararlaştırmak istediğimiz ve temsil ettiğimiz kişilik budur, amacımız buna ulaşmaktır. Bu bizim alfabemiz, amentümüz, bizim şartımız, bizim yeminimiz, bizim sözümüz ve bizim emrimizdir. Biz bununla yola çıkarsak, etrafı yakar yıkarız ve yeniden kurarız. Aksi halde sizi bin perişan olmaktan öteye bir şey beklemiyor. Burada bunu kararlaştırmak istiyoruz.

Tekrar ciddi olarak burada işin üstündeyiz. Sözümüzün üstündeyiz. Söz, karar vereceksiniz ve kişiliğinizde bir süreci başlatacaksınız. Eleştiri sizi mutlaka bu noktaya getirmelidir. Bu noktaya gelmedikçe kendinizi sağlam bırakmayın. Öyle bir başlangıç yapın ki, bundan sonrasını bu çerçevede götürebilesiniz. Bu en iyisidir. Ne yapayım, başka türlü sorumluluğunuzu kaldırmam mümkün değil.

Birbirimize vereceğimiz en büyük değer, gerçek komuta yürüyüşünde birbirimizi amansız şartlandırma ve büyük bir gücü bu temelde ortaya çıkarmadır. Bundan daha değerlisi olamaz. Bu aşamadan sonra başka hiçbir çare göremiyorum. Davasını esasta başaramayan, yaşamın hiçbir ipini tutamaz, ucundan bile yakalayamaz. Esası kaybettikten sonra yaşasan bile metelik kadar değeri olamaz. Bütün bunları ısrarla belirtiyorum, çünkü çok boyun eğdiniz, yanlışlıklarla çok uzlaştınız, bireycilikleriniz her şeyi kırıp geçirdi ve bu umurunuzda bile olmadı.

Önderliğe de hakim olan bu gerçeği tanıyın. Birçok kişiye önderlik etmek durumundayım. Bunu bütün bu yönleriyle görün ve bir yerinden tutun. İşler zor. Hiçbir ham hayali önünüze koymak istemiyorum. Bütün bunlar, gerçeği yakıcılığıyla göstermek içindir. Bunu kabul edin ki, sizlerin de tamamen doğruyu, gerçekleri hem gören hem hakkını veren bir yürüyüş kolu, bir öncü kolu olduğunuzu bilelim ve biz de yaşadığımıza veya bir şeyler temsil ettiğimize inanalım. Bizim de yaşamımızın bir anlamı olsun. Ben yine bu noktada kendimi, kendi temsilimi fazla önemsemiyorum. Siz, gidip ikinci gün düşerseniz çok yazık olur ve bunun sorumlusu da bunca çabadan sonra kendiniz olursunuz. Başarısızlık, çaresizlik ve yol yöntem tutturamamaktan kendinizi sorumlu tutacaksınız. Bütün savaş taktikleri yanlış da olabilir, yönetimlerin hepsi sağa da yatmış olabilir, ama yine bu çerçeve dahilindeki kadro bir çıkış bulabilmelidir.

Bizim için tehlike artık şu düşman veya şu işbirlikçi değildir. Eğer biz bu noktayı yakalayamazsak, tehlikenin en büyüğü içimizdedir, bizzat kendi kişiliğimizdedir. Bu nedenlerden dolayı kendimize verdiğimiz zararın boyutunu düşünemiyorum bile. Bu sorunların bu kadar üzerinde durmamın nedeni budur. Şu anda eğer bu çabalarım olmasa, birbirinizin canına okumanız işten bile değil. Yedi yaşından yetmiş yaşına kadar birbirinize girerdiniz. Kürt olayı bu konuda tamamen bir beladır ve tarihi bir kez daha hortlatmak istiyor. Tamamen bu noktaya gelmiş dayanmışsınız. Bunu yıkacağız ve aşacağız. Anlamanız gereken ve temel iş budur. Zekice anlayın, yeterlice anlayın. Söylediklerim net, sınırlı bir uygulama durumu bile büyük sonuçlara götürebilir.

Biz başka türlü size değer veremeyiz. Sizin gönlünüzü ufak tefek şeylerle avunduramayız. Çoğunun yaptığı gibi hediyelerle, iltifatlarla kesinlikle bir şey verilemez, bu aldatıcı olur. Birbirimize vereceğimiz en büyük değer, gerçek komuta yürüyüşünde birbirimizi amansız şartlandırma ve büyük bir gücü bu temelde ortaya çıkarmadır. Bundan daha değerlisi olamaz. Bu aşamadan sonra başka hiçbir çare göremiyorum. Davasını esasta başaramayan, yaşamın hiçbir ipini tutamaz, ucundan bile yakalayamaz. Esası kaybettikten sonra yaşasan bile metelik kadar değeri olamaz. Bütün bunları ısrarla belirtiyorum, çünkü çok boyun eğdiniz, yanlışlıklarla çok uzlaştınız, bireycilikleriniz her şeyi kırıp geçirdi ve bu umurunuzda bile olmadı. Bu durumlarınıza karşı kayıtsız duramam ve sıradan bir tehlike olarak da ele alamam. Çünkü ben burada her tür tehlikeyi görüyorum. Her tür yıkım, her tür başarısızlık burada, başka yerde değil.

Birçok karargaha kendiniz de hakimdiniz. Birçok parti birlikleri emrinizin altındaydı, neden böyle yarım ve çok sakıncalı bir durumda bıraktınız? Bunu gücünüz, kalbiniz nasıl kabul edebilir? Bu çalışma öyle basit ele alınabilir mi? Oysa size basit geliyor, "Nasıl olursa olsun öyle götürelim" diyorsunuz. Hiç böyle olur mu? Bu alışkanlıklarla hiçbir büyük yürüyüşe katılabilir misiniz?

Büyük hakaretler var. Düşmanın bir günlük uygulamaları bile bizi arşa kadar isyana çekiyor, isyana davet ediyor. Peki bu kişilikle mi, bu dirençle mi isyan edeceksiniz? Siz bu tarzla mı hesap soracaksınız? En fazla kullanmanız gereken parti silahını kendi içinizde işlemez duruma getirerek mi düşman üzerine yürüyeceksiniz? En temel militanlık özellikleri ile oynayarak ve gereklerini yerine getirmeyerek mi bu orduyu savaştıracaksınız. Siz, geriliklerinizi büyük bir alışkanlıkla, cüretkarlıkla şimdiye kadar dayattınız. Onun için ben partiyi savunmak zorundayım. Bu yaptıklarınıza ister kader, ister büyük düşüş, büyük düşkünlük, isterseniz büyük bencilik, bireycilik deyin, ne derseniz deyin, biz bunun karşısında kendimizi savunacağız ve sağlam noktaya getireceğiz. Kendimizi sağlam noktaya getirmeden hiç kimse bizden onay beklemesin. Zavallı yüreklere, çaresizlere biz ilaç olamayız. Burada bunların yeri yoktur. Bir kurala, bir sağlam temsile gücü yetmeyenin çaresizliğine de ben ilaç olamam. Verilmesi gerekeni verdik, sağlığınıza çoktan kavuşmanız gerekirdi. Bütün bu işler karşısında böyle anlamsız duruşlarınızı kabul edemem. Halbuki tersi olmalı. Sorunları daha çıkmadan gören ve adeta canına okuyan bir tarz, bir yoldaş tipi çoktan yakalanmalıydı. Hiçbir irade, hiçbir gerekçe bizi böyle olmaktan uzaklaştıramaz. Bahanelerinizi bırakacaksınız, hiçbir gerekçeyle savunulamayacak neyiniz varsa hepsini bırakacaksınız. Eleştiri budur.

Tarz, dil ve çaba yetmiyorsa kendinizi yetiştireceksiniz

Söz eğer büyükçe ve anlamlıca verilecekse böyle olur. Yok mu olalım, her şey elimizden gitsin mi? Bu düşman büyük bir beklenti içinde. Büyük bir haksız, büyük bir zalim olduğu halde bizi kötüleyerek, karalayarak sonuca gitmek istiyor. Bunu yüreğimiz kabul edebilir mi? Bunu nasıl kolay kabul edeceksiniz? Eğer, "Bunu yüreğimize oturtamayız" diyorsanız, o zaman kararlılık noktasını, temsil düzeyini böyle yakalayacaksınız. Bunun dışında her şey yalan, sahtekarca ve objektif olarak düşmanı esas almaktır. Tarz, dil ve çaba yetmiyorsa, kendinizi yetiştireceksiniz. Doğrusu budur ve bu da mümkündür. Gerisi yalandır, oyalamadır.

Mümkünse bütün yönleriyle kendinizi gözden geçirip ve gerektiği kadar eleştirilerle de güçlenerek bu noktayı, bu kararlılık düzeyini yakalayın. Her yerde ve her zamanda bu karar sizin için altın değerindedir. Büyük bir şanstır ve en değerlisidir. Başka hiçbir şey bize bu kadar yararlı olamaz. Bundan daha güzeli, anlamlısı, gereklisi ve daha özgür olanı da yoktur. Tüm insanlık tarihinin güzel öğretisi, her tür tanrı öğretisi, her tür yücelen insan öğretisi bunu emrediyor. Neden buna karşı çıkacaksınız? Karşı çıkan düşmandır ve o da hakkedilen yere gidecektir. Ama biz hakketmediğimiz yere gidemeyiz. Bunun için ısrarlıyız. Bunun için bu noktayı ne pahasına olursa olsun kendinize yakıştıracaksınız. Gerektiğinde kendinizi yeniden doğururcasına, yeniden yaşama başlatırcasına bu gelişmeyi yakalayacaksınız.

Bu temelde eleştirileriniz gerçekçi olacak, özeleştiriniz tam kararı ifade edecek düzeyde olacaktır. Ve bu da yaşam karşısında sizin en iddialı duruşunuz, en sağlam yürüyüşünüz olacaktır.

■■■

En sert ve derin mücadele İmralı'da yaşanmaktadır

Duran Kalkan

“İmralı'da yangın çıktı” açıklaması, faşist özel savaşçı Süleyman Soylu'nun basit bir psikolojik savaş oyunuydu. Daha sonraki gelişmeler söz konusu açıklamanın böyle bir girişim olduğunu net bir biçimde ortaya çıkardı. Fakat ilk andan itibaren halkımızın ve dostlarımızın verdiği tepki sonucunda bütünüyle çöktü. Yani bu başarısız özel savaş girişimi, sahibinin ayağına dolandı. Bir yerde faşist özel savaşçı şef Süleyman Soylu bu girişimle baltayı kendi ayağına vurmuş oldu. Öyle anlaşılıyor ki, bir televizyon programında biraz da gayri ciddi yaklaşımla 'İmralı'da yangın var' derken bazı şeyleri sınamak istiyordu. Kendine göre siyasi ortamda boşluk oluşmuştu, onu faşist özel savaş kapsamında değerlendirmek istiyordu. O boşluğu psikolojik savaş saldırısıyla doldurmaya çalışıyordu. Amaçladığının özellikle Kürk halkının ve devrimci demokratik güçlerin tepkilerini ölçmeyi içeriyordu. Önemli bir husus buydu. Acaba durum nedir, Kürtlerin duyarlılığı ne düzeydedir, nasıl tepki verecekler? Bir tür anket yapma gibi bu sorulara cevap aramayı ifade ediyordu.

Diğer önemli bir nokta ise psikolojik savaş temelindeki saldırı boyutuydu. Toplumun psikolojisini bozmayı, bilincini, iradesini, inancını olumsuz etkilemeyi hedefliyordu. 'Yangın var bir şey yapamazsınız, siz çaresizsiniz!' gibi aslında Kürt toplumunun ve dostlarının iradelerini kırmak istiyordu. Açık bir psikolojik savaş saldırısıydı ve irade kırmak amaçlıydı.

Daha sonra şu görüldü: Aslında söz konusu olay yanlış ya da yalan değil, İmralı'da böyle bir yangın olmuş, bunu 2 Mart tarihli görüşmede Önder Apo ve İmralı'da tutulan diğer tutsak yoldaşlar da doğruladılar. Böyle bir olay yaşanmış, bu bir gerçek, fakat faşist özel savaşçı şef Süleyman Soylu'nun böyle bir pratik olayı açıklayış şekli, zamanı, ortamı farklıydı. O tarz bir açıklama böyle bir pratik olayı psikolojik özel savaşa dönüştürme, ondan özel savaş kapsamında sonuçlar alma amacını güttüğünü net bir biçimde ortaya koyuyordu. Yoksa öyle bir program ortasında dil ucuyla gayri ciddi bir biçimde söylemez, oturur ciddi açıklama yapardı, ciddiye alındığını, Kürt toplumuna, demokratik devrimci güçlere gösterirdi. Buna karşı neler yapılmış, ne tür tedbirler geliştirilmiş, sonuç ne olmuş onları açıklar ve böylece bilgi yetersizliğini ortadan kaldırır, yanlış anlama ve etkilemeleri önleyebilirdi. Dikkat edilirse böyle yapmadı. Tam tersine orada belki de kendiliğinden çıkmış ya da çeşitli farklı sebeplerle olmuş bir olayı bir psikolojik özel savaş saldırısına dönüştürmek istedi. Burası çok önemlidir.

Karşımızda tepeden tırnağa faşist özel savaşla donanmış bir rejimin olduğu, yaşamın her alanını psikolojik özel savaşa dönüştürmeye çalıştığını görüyoruz. Toplum 7'den 70'e her günün 24 saatinde böyle bir topyekûn faşist özel savaş saldırısıyla karşı karşıya, bu son derece açık bir gerçeklik ve bunun da çok önemli bir boyutu psikolojik savaştır. Süleyman Soylu'nun söz konusu girişimi de somut bir psikolojik özel savaş saldırısıydı. Fakat çok iyi örgütlenmemişti, Kürt halkının ve dostlarının tepkileri yeterince ölçülmemişti. Deyim yerindeyse karşıtlarını ve de psikolojik özel savaş gerçeğini hafife alan bir yaklaşımı ve üslubu vardı. Bu nedenlerle tüfek geri tepti, balta ayağına değdi, psikolojik savaş sahibini vurdu. Süleyman Soylu'yu vurdu. Psikolojik özel savaş işte böyle bir olaydır. Çoğunlukla yalana, oyuna, hileye dayanır. Çok ince bir çizgide hareket etmeyi içerir, bu nedenle 'Bıçak sırtında yürümek gibidir' derler. Çok dikkatli olmaz, iyi örgütlenmez ve yaratıcı ustalıkla yürütmezsen ayağını kesebilir, dolayısıyla saldırı sana dönebilir. Bıçak seni vurabilir, işte özel savaş tarzı böyle çok incelikli bir savaş tarzıdır. Bu gerçekliği iyi hesaplayamadı, çok abartılı bir kişilik, 24 saat özel savaş yalan ve hilesiyle yaşadığı, sürekli psikolojik savaş saldırısı içinde olduğu için, 'Ben ne söylersem, nasıl yaparsam, nasıl olsa rahatlıkla sonuç alırım' umudu ve hesabı içerisinde oldu. Ama yanlış hesap Kürt toplumundan, dostlarından döndü, yanlış hesap İdlib'ten döndü. Daha sonra anladık ki esas Serhed'ten dönmüş. Gerillanın kahredici vuruşu aslında bütün bu psikolojik özel savaş oyunlarını bozmuş. Durumu bu temelde ele almak önemli ölçüde aydınlatıcı oluyor.

İmralı'da hiçbir şey kendiliğinden olmaz

Tabii yönetimimiz gerekli açıklamaları yaptı. Olay geniş tartışıldı ve değerlendirildi. Kürt toplumu ve dostları gösterilmesi gereken tepkiyi anında ve fazlasıyla gösterdi.

Şu ortaya kondu: Tepeden tırnağa özel savaş sistemiyle donatılmış bin'e yakın asker tarafından denetlenen, deyim yerindeyse uluslararası komplo yönetiminin bilgisi dışında kuşların bile uçmadığı, her şeyin yasak olduğu İmralı'da hiçbir şey kendiliğinden olmuyor. Her şey ideolojik, siyasi, askeri oluyor. Dolayısıyla söz konusu psikolojik özel savaş saldırısının da ciddi bir ideolojik, siyasi, askeri anlamı vardı. Birçok çevre de değerlendirdi. İmralı'da hiçbir şey kendiliğinden olmaz, her şey bilinçli, planlı bir biçimde ortaya çıkartılır yaşanır, sonuçlandırılır. Böyle ele alınca da söz konusu yangın olayının kendiliğinden çıkmadığı, çıkartıldığı, daha baştan bir özel savaş planı olarak kurgulandığı anlaşılıyor. Bunu yapanın da Süleyman Soylu olduğunu görüyoruz. Önce bir biçimde bir taraftan yangın çıkartıyor, ardından gayriciddi bir biçimde tam bir psikolojik savaşçı saldırısı konumunda bir TV programında bunu ifade ediyor, saldırıya dönüştürüyor. Böylece ondan sonuçlar almak istiyor. Kürt toplumunun ve devrimci demokratik güçlerin iradesini kırmak, psikolojisini bozmak istiyor. Derler ya 'Bam teline basmak' adeta bam teline basılmak isteniliyor. Kürt toplumunun ve dostlarının sinirleriyle oynanıyor. En hassas oldukları savaş ve barış gerekçesi saydıkları noktaya yani Önderlik noktasına saldırı yapılıyor. Bu çok tehlikeli bir saldırıdır, ciddi bir olaydır, hiçbir biçimde basit yaklaşılamayacak, hafife alınamayacak bir durum oluyor. Tamamen planlı ve örgütlü, amaçlı geliştirilmiş bir psikolojik özel savaş saldırısı oluyor. Durum bir yönüyle de böyledir.

Önder Apo'nun kendisi de değerlendirdi, "İmralı'da hiçbir şey kendiliğinden olmaz" dedi. Hatta bu değerlendirmeleri o kadar çok ileri götürdü ki, "İmralı'da ölüm olmaz, öldürme olur" dedi. Yani her şey devletin denetimindedir, uluslararası komplocu güçlerin bilinçli, planlı, örgütlü girişimleriyle olmaktadır. Dolayısıyla orada doğal bir ölüm bile gerçekleşemez, öldürme olur, katliam gerçekleşir. Çünkü savaşın en yoğun ve şiddetli verildiği yerdir. Günün 24 saatinin her anında faşist-soykırımcı özel savaşın, psikolojik savaşın saldırıları vardır. Yaşamın hepsi bu saldırılara karşı direniş olarak gerçekleşmektedir. En sert ve derin mücadele İmralı'da yaşanmaktadır. Bu nedenle bir yangın çıkması, bir olumsuzluğun olması, bir zarar görmenin yaşanması, bunların hepsi bilinçli, planlı, örgütlü gerçekleştirilen saldırılar olarak ortaya çıkmaktadır. Bu nedenle Özgürlük Hareketimiz, PKK ve KCK yönetimleri yaptıkları açıklamalarla olabilecek her şeyden uluslararası komployu örgütleyen güçlerin ve TC devletinin sorumlu olduğunu net olarak belirttiler. ABD önderliğindeki uluslararası komplocu gücü, yine TC devletini, onu yöneten Tayyip Erdoğan yönetimini her şeyin sorumlusu olarak bir kere daha açıkça ifade ettiler. Bu dikkate alınması gereken çok önemli bir durum olmaktadır.

Sonuç; bir nabız yoklama, bir psikolojik saldırı yürütme, bir topyekûn Kürtleri ve dostlarını tehdit girişimi yaşandı ve bu ifade ettiğimiz gibi çok iyi ve yeterli planlanamadığı için dahası da peşinden ortaya çıkan gelişmeler sonucunda boşa çıktı. Plan çöktü, boşa çıkartıldı ve başarısız kılındı.

Bu iki şeyle yaşandı: Birincisi, Kürt halkı ve dostlarının verdiği tepki oldu. Çünkü anında dört parça Kürdistan'da ve yurtdışında gençler ve kadınlar öncülüğünde Kürt halkı anında sokağa döküldü. 22 yıl önce 15 Şubat komplosu gerçekleştiği zaman verdikleri tepkiden daha ileri bir tepki verdiler ki, o zaman komployu yürüten ABD Dışişleri Bakanı "Tepki bekliyorduk ama bu kadarını da beklemiyorduk" demişti. Bu sefer Kürtler ve dostları ondan daha da sert tepki verdiler, daha örgütlü, dinamik hazır ve bütünlüklü olduklarını ortaya koydular. Bu her şeyi boşa çıkartan oldu. Psikolojik özel savaş oyunlarını kırdı. Psikolojik özel savaş etkisini başarısız kılarak zararı sahibine döndürdü.

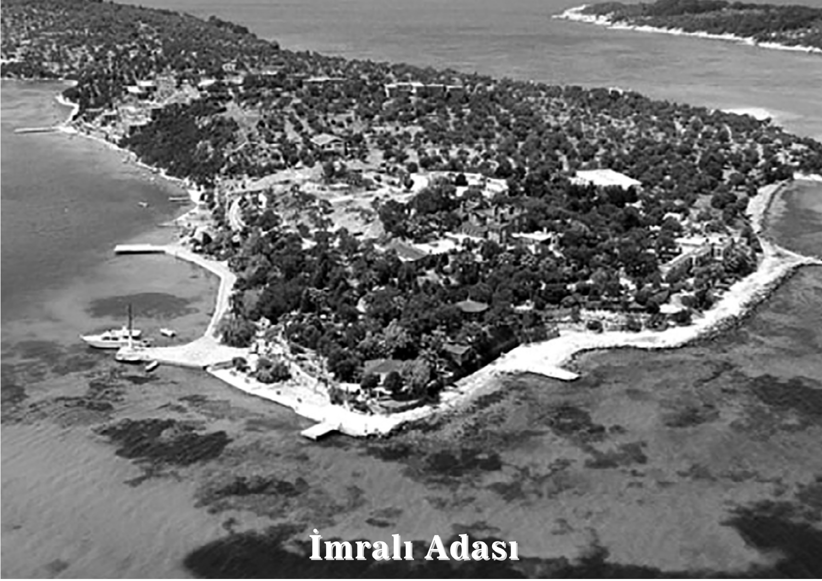
Diğer yandan ise, aynı gün söz konusu açıklamadan kısa bir süre sonra İdlib savaşı yaşandı. Türk ordusu İdlib'te hezimete uğradı. Bazı kaynaklar, 'İki yüz civarı Türk askeri öldü, yüzlercesi yaralandı' diyorlar. Büyük bir taburun ölü ve yaralı olmak kaydıyla tümüyle imha ve tasfiye olduğunu biliyoruz. Böyle bir darbeyle karşılaşınca zaten psikolojik savaş oyunları çöktü. Siyasetin gündemini tümüyle İdlib'te AKP-MHP faşizminin, TC devletinin yaşadığı ağır yenilgi doldurdu. Süleyman Soylu'nun en aktif üyesi olduğu hükümet, İdlib'te tarihinin en ağır yenilgisini yaşadı. Böyle bir yenilgiyle karşılaşınca 'İmralı'da yangın var' çığırtkanlığıyla kazanmak istediği psikolojik üstünlüğü bir türlü kazanamadı. Tam tersine Süleyman Soylu'nun da psikolojisi çöktü, Tayyip Erdoğan'ın psikolojisi de çöktü, hükümetinin de devletinin de çöktü. Öyle ki Tayyip Erdoğan birkaç gün kameraların karşısına geçemez, toplumun önüne çıkamaz hale geldi. İlk çıktığında da suratına düşen bir pirenin bin parça olacağı kadar buruşmuştu, adeta Tayyip Erdoğan kişiliği çökmüştü. Bu yediği darbenin ne kadar ağır olduğunu gösteriyor. Darbe yiyince psikolojik savaş boşa çıkartılıyor, özel savaş başarısız kılınıyor, bu tepki verilince oluyor. Demek ki karşımızda gerçekten de her türlü yalan ve hileye dayalı, kendinden başka hiç kimseye yaşam hakkı tanımayan bir özel savaş sistemi var. Uluslararası komplocu güç var. Faşist sömürgeci-soykırımcı bir zihniyet ve siyaset var. Bu her zaman saldırabilir, hiçbir ahlak ve hukuk kuralı dinlemez, her türlü katliamı yapabilir. Kendi çıkarından hiçbir şeyi düşünmez. O halde her türlü saldırıya karşı her zaman uyanık ve hazırlıklı olmak lazım. Saldırıyla karşılaşınca hemen tepki vermek gereklidir. Öyle basite almamak lazım. Kendine göre yaklaşmamak gereklidir. Faşist özel savaş tehlikeli bir savaştır. Psikolojik savaş, tamiri zor olan ağır etkiler yaratır. Bunların etki yaratmasına ve sonuç almasına asla fırsat vermeyecek bir tutum ve karşı koyuş içerisinde olmayı her zaman bilmek gerekir. Nitekim Kürt halkı, Özgürlük Hareketimiz ve devrimci demokratik güçler İmralı'da yangın var çığırtkanlığı temelinde oynanmak istenen özel savaş oyununa anında ve yeterli tepkiyi vermeyi bilmiştir. Bu da planı bozmuş, saldırıyı kırmış, oyunu boşa çıkartmış, psikolojik savaş sahibini vurmuştur. Yani yaptığı saldırıdan Süleyman Soylu başarısız çıkmıştır.

Herkesin gözü ve kulağı aslında Önder Apo'da İmralı'dadır. Artık sadece Kürtler değil, Türkiye'nin devrimci demokratik güçleri, kadınları, gençleri, halkları aynı zamanda Ortadoğu'nun ve dünyanın tüm ilerici, demokratik, sosyalist güçleri çözümün İmralı'dan geçtiğini, çözüm gücünün Önder Apo olduğunu, Kürt sorununun Önder Apo'nun geliştirdiği teorik paradigmasal ve politik çizgi temelinde gerçekleşebileceğini net bir biçimde görüyor. Önder Apo'suz bir çözümün olamayacağını herkes anlamış durumdadır.

Önder Apo'yu sahiplenme tarihi bir sahiplenmeydi

İfade edildiği gibi faşist özel savaşçı şef Süleyman Soylu'nun 'İmralı'da yangın var' çığırtkanlığıyla geliştirdiği psikolojik saldırıya halkımız ve dostlarımız anında ve çok büyük bir tepki vermiştir. Dört parça Kürdistan'da ve yurtdışında kadınlar ve gençler öncülüğünde insanlar binler, on binler giderek yüz binler ve milyonlar halinde sokaklara dökülmüştür, meydanları terk etmemiştir, sokakları boşaltmamıştır. Günlerce böyle bir eylemlilik kesintisiz bir biçimde sürmüştür. Her alandaki eylemciler 'aile ya da avukatlar tarafından somut bilgilendirme yapılmadan sokaklar terk edilmeyecek, meydanlar

boşaltılmayacak, evlere geri dönme olmayacaktır' diyerek doğal taleplerini dile getirmişlerdir. Gerçekten böyle de yapılmıştır. Süreç devam ettiği müddetçe milyonlar halinde Kürtler ve dostları sokaklarda ve meydanlarda oldular. Rojava'nın tümü sokağa çıktı, Avrupa'nın her tarafı Kürtler ve dostlarıyla doldu. Başûr, Rojhilat, Bakur her yerde çok farklı biçimlerde tepkiler ortaya kondu. Sonuçta, belirttiğim eylemlilik İdlib yenilgisiyle de birleşince AKP-MHP faşizmi aileleri İmralı'ya götürmek, Önder Apo ve diğer tutsak yoldaşlarla görüşme yaptırtmak zorunda kaldı. Nasıl ki, İmralı'da yangın var açıklaması bir özel savaş oyunuydu ve psikolojik savaş saldırısı idiyse 2 Mart günü yapılan görüşme de tamamen böyle bir plan çerçevesinde aslında ortaya çıkan halk tepkilerini Kürtlerin ve dostlarının ortaya koyduğu öfkeyi ve tepkiyi azaltmaya, dindirmeye dönük bir girişimdi. Bunu böyle görmek lazım.

İmralı Adası

Bu temelde bir kere daha öncelikle bu dönemde tepki veren, öfkesini ortaya koyan, sokaklara inen, aile ve avukatların mutlaka Önderlikten haber getirmesini isteyen, işini bırakan, açlığı-susuzluğu dinlemeyen ama 24 saat Önder Apo ile birleşen, kendi özgürlüğünü Önder Apo'nun özgürlüğünde görerek böyle bir tarihi özgürlük eylemi içerisinde olan herkesi buradan kutluyorum, selamlıyorum. Gerçekten büyük bir ruhtu, büyük bir tepki ve bilinçti, örgütlülüktü, kuşkusuz herkes kendi tecridini kırmak, özgürlüğünü sağlamak, demokratik yaşamına ulaşmak için bunu yaptı ama, bunun Önder Apo'nun özgürlüğüyle gerçekleşeceğini görmeleri çok önemlidir. Bu temelde Önder Apo'yu sahiplenme tarihi bir sahiplenmeydi. Eşi bulunmaz bir girişimdi. Kürt toplumunun ve dostlarının Önder Apo etrafında kenetlenmeleri, ateşten çember oluşturmalarının, geçen 22 yıl boyunca azalmadığını, tam tersine hem nicelik bakımından Önder Apo'yu sahiplenenlerin çokluğu çerçevesinde hem de tepki, öfke bakımından çok daha büyümüş olduğunu gördük. Bu çok ciddi bir durumdur, büyük bir önem arz ediyor.

Önderlik ile bir görüşme oldu diye tecrit kırılmış sanılmamalıdır

Diğer yandan bir kere daha gördük ki, direniş kazandırıyor. Nasıl ki 7 Kasım 2018 tarihinden itibaren sevgili Leyla Güven'in başlattığı açlık grevi zindanları, dört parça Kürdistan'ı, dünyanın dört bir yanına yayılarak, binlerce insanı içine alarak, on civarı şehit vererek iki yüz gün sürerek sonuçta İmralı tecrit ve işkence sistemini kırdıysa, 2019 tarihinden itibaren İmralı kapılarının aralanmasını, 8 yıldır görüşme yapamayan avukatların gidip müvekkilleriyle görüşme yapmasını sağlattıysa, 27 Şubat tarihinden itibaren Süleyman Soylu'nun açıklaması gündeme gelir gelmez, sokaklara inip, meydanları dolduran halkımızın ve dostlarımızın bu büyük öfkesi ve tepkisi de 2 Mart günü İmralı kapısının yeniden aralanmasını, Önder Apo ve İmralı'daki diğer tutsak yoldaşlarla ailelerinin görüşmesini sağlattı. Bu tamamen direnişin bir sonucuydu, gösterilen tepkinin ortaya konan öfkenin bir sonucuydu.

Şunu gördük: Direniş kazandırıyor, mücadele kazandırıyor, faşizmi gericiliği direniş yeniyor. Devrimci demokratik direniş karşısında hiçbir gericilik, faşist sömürgeci-soykırımcı saldırganlık dayanamıyor. Hiçbir özel savaş oyunu başarıya gidemiyor. Mazlum Doğan Yoldaş'ın ifade ettiği gibi "Direniş zafere götürüyor." Bunu bir kere daha çok net ve somut bir biçimde yaşadık. Yoksa AKP-MHP faşist yönetimi kendi iyi niyetiyle ya da anlayışı değiştiği için 2 Mart tarihli görüşmeyi yaptırdı, denilemez. Tamamen zorlandığı için, halkımızın ve dostlarımızın gösterdiği tepkiden ve öfkeden korktuğu için, bunun daha da büyüyüp kendisini yıkabileceği endişesini taşıdığı, buna ihtimal verdiği, bundan dolayı derin bir korkuyu yaşadığı için söz konusu görüşmeyi yaptırmak zorunda kaldı.

Diğer bir nokta ise, 2 Mart'ta görüşme oldu diye tecrit kırılmadı, İmralı tecrit ve işkence sistemi devam ediyor, hem de ağırlaştırılarak sürdürülmeye çalışılıyor. Bunu net bir biçimde görüyoruz. Bir tecrit kırılması değil, yapılan, içine düştükleri zor durumdan kendilerini kurtarmak için geliştirdikleri bir taktik girişimdi. 2 Mart görüşmesini AKP-MHP faşizmi, Süleyman Soylu'nun yaptığı gafı düzeltmek ve o söz üzerine ortaya çıkan büyük öfke ve tepkilerin daha da büyümesini ve süreklileşmesini önlemek için yaptırıldı. Nitekim ondan sonra da birçok kez başvuru yapılmış olmasına rağmen ne avukat görüşüne ne de aile görüşüne devlet izin vermiyor. Dikkat edilirse normal koşullarda görüşme olmuyor. Ancak büyük açlık grevleri yaparsan, büyük direnişler içinde olursan, etkili tepki verirsen, yani mücadele edersen ancak sonuç alabiliyorsun. Mücadelenin gücüyle kazanıyorsun, yaşanan olaylar bize bu gerçeği net bir biçimde gösterdi. Diğer yandan da tecridin kırılmadığını, İmralı işkence ve tecrit sisteminin devam ettiğini, buna yol açan zihniyet ve siyasetin planlı ve örgütlü saldırılarını, egemenliğini devam ettirmeye çalıştığını görüyoruz. Burada da herhangi bir yanılgı olmamalıdır. Sanki bir görüşme olunca tecrit kırılmış sanılmamalıdır. Nasıl ki o görüşme öyle kendiliğinden olmamışsa ancak büyük bir direnişin zorlaması sonucunda gerçekleşmişse, bir görüşmeyle de tecrit kırılmamıştır, faşizm tamamen yaşanan zorluktan kendini bu biçimde kurtarmak için görüşme yaptırmak istemiştir. Ondan sonra tecridini ağırlaştırarak devam ettiriyor. Herhangi bir geri çekilme, yumuşatma durumu kesinlikle yaşanmıyor. Bu da önemli bir sonuçtur, net olarak herkes görüyor. Bunu da iyi bilince çıkartmak gereklidir.

Önder Apo'suz bir çözümün olamayacağını herkes anlamış durumdadır

Söz konusu görüşmeyle Önder Apo'nun verdiği mesajlar ne anlama geliyor, neyi içeriyor? Bunları basın-yayın organları çeşitli biçimde yayınladılar. Birçok çevre çeşitli biçimlerde tartıştı, anlamaya çalıştı, anlatmaya çalıştılar. Çünkü herkesin gözü ve kulağı aslında Önder Apo'da İmralı'dadır. Artık sadece Kütler değil, Türkiye'nin devrimci demokratik güçleri, kadınları, gençleri, halkları aynı zamanda Ortadoğu'nun ve dünyanın tüm ilerici, demokratik, sosyalist güçleri çözümün İmralı'dan geçtiğini, çözüm gücünün Önder Apo olduğunu, Kürt sorununun Önder Apo'nun geliştirdiği teorik paradigmasal ve politik çizgi temelinde gerçekleşebileceğini net bir biçimde görüyor. Önder Apo'suz bir çözümün olamayacağını herkes anlamış durumdadır. Eğer Kürt sorunu çözülecekse ve bu temelde bir Kürt-Türk barışı bu dünyada gerçekleşecekse bunun yalnız ve yalnız Önder Apo öncülüğünde gerçekleşebileceğini, bunun başaracak gücün sadece Önder Apo olduğunu artık herkes net görüyor, çok daha iyi ve derinden anlıyor. Eskiden bunu Önder Apo söylerdi. Partimiz çeşitli biçimlerde ifade ederdi. Zamanla Kürt halkı kadınları ve gençleri bu gerçeği kavradılar ve bunları dile getirmeye ve bu temelde eyleme geçmeye yöneldiler, ama artık bu durumda ne Önder Apo'yla ne PKK'yle ne de Kürt halkıyla sınırlı bir olay kesinlikle değildir, artık onları çok açmış bütün Kürtleri kucaklamış, Türkiye halklarının hepsini içine almış, Ortadoğu'nun ve dünyanın özgürlükçü demokratik güçlerini içine çekmiş bir olgu haline gelmiş durumdadır. Meseleyi herkes artık biliyor. Önder Apo gerçeğini herkes çok daha iyi artık tanıyor. Dolayısıyla Kürt sorununu biliyorlar. 'Kürt sorununu kimlerin çıkardığı, bu sorunun ne anlama geldiğini, Kürt sorunu denen sorunun yaşamasından kimler ne tür çıkarlar sağlıyorlar? Tersinden sorunu kim çözmek istiyor, gerçekten nasıl çözülebilir, bu temelde Önder Apo gerçeği neyi ifade etmektedir?' Soruları çok doğru ve etkili cevap verecek duruma gelmişlerdir. Bu nedenle de özgürlük ve demokrasi isteyen, barış ve istikrara kavuşmak isteyen herkesin gözü ve kulağı İmralı'dadır. Önder Apo'nun önünün açılıp, özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşup-kavuşmamasındadır.

Bu temelde 'Kürt sorunu' denen 'faşist-sömürgeci soykırım sorununa' bir çözüm geliştirilip geliştirilemeyeceği gerçeğinin açığa çıkması noktasında odaklanıyor. Bu durum yayılarak ve derinleşerek devam ediyor, azalmıyor, hafiflemiyor. 2 Mart tarihli görüşmeye yaklaşımda da bunları bir kere daha net bir biçimde gördük ve yaşadık. Önder Apo 2019 tarihinde yayınladığı deklarasyon, 2 Mayıs 2019'daki görüşmede ortaya koyduğu iradeyi geliştirerek, derinleştirerek devam ettirdiğini net bir biçimde ifade etti ve herkes bunu yeniden vurguladı. Taktirle ananlar, bunun büyük bir fırsat ve avantaj olduğunu söyleyenler, bu imkanın mutlaka gecikmeden heba edilmeden doğru bir biçimde kullanılması gerektiğini ifade edenler çokça oldu. İşin önemini, ehemmiyetini gördüler. Önder Apo gerçeğinin çözümleyici gücünü, iradesini, ciddiyetini, sorumluluğunu bir kere daha görüp anladılar. Bu önemli bir durum ve mesajdı.

Özel psikolojik savaşın her türlü karalamasına, yalanla, hileyle ortamı karıştırmasına, muğlaklaştırmasına karşın Önder Apo ailesiyle yaptığı bir görüşmede ortaya koyduğu tutumla her şeyi yeniden netleştiren ve aydınlatan bir gerçekliği ortaya çıkardı. Bütün o karartma, muğlaklaştırma oyunlarını boşa çıkardı, başarısız kıldı. Özgürlük ve demokrasi tutkunu olan, bunu Kürt sorununun çözümünde gören herkese bir kere daha fırsat ve imkan sundu. Bu yönlü çalışma noktasında onlar cesaret, moral ve güç aldılar. Bu, 2 Mart görüşmesinin önemli sonuçlarından biriydi. Önder Apo'nun verdiği mesajların temelini, birincisini oluşturdu.

Önder Apo'nun çağrısı bilinçlenme, örgütlenme ve eylem çağrısıdır

Diğer önemli bir mesaj ise; Önder Apo geçmişte böyle bir noktada çözüm bulmak için Kürt sorununu yaratan, çözümsüz kılan çevreleri hep uyarıyordu. Bu sefer de onları kısmen tekrar uyardı. Fakat bir farklılık gördük. Kürt sorununu var eden ve çözümsüz kılan çevreleri uyarmak, kendilerini değiştirmelerini istemekten çok bu kez Önder Apo onların dışında olan, Kürt sorununun çözümünü isteyenlerin, dolayısıyla Kürtlerin özgürlüğünü, Türkiye'nin ve Ortadoğu'nun demokratikleşmesini isteyenlere hitap etti, onların ne yapması gerektiğini ortaya koydu. "Eğer bu isteğinizde, talebinizde ısrarlıysanız o zaman bunun gerektirdiği günlük ideolojik, siyasi, eylemsel çalışmayı yapacaksınız" dedi. "Ben 24 saat bu halimle bu yaşta böyle bir hücrede tek başına tutuluyor olmama rağmen çalışıyorum, çözüm üzerinde yoğunlaşıyorum, araştırıyorum, 24 saat çözüm arayışındayım, çalışma içerisindeyim. O halde gerçekten çözüm istiyorsanız, sizler de benim gibi 24 saat bu doğrultuda çalışacaksınız, imkanlarınız, fırsatlarınız daha fazladır. Dolayısıyla bunları kullanıp kendinizi bilinçlendirerek, örgütleyerek gerçek bir çözüm gücü haline getireceksiniz. Çözümsüzlüğü dayatan, çözüm önünde engel olan güçleri aşacaksınız, yeneceksiniz, iradenizi gücünüzü arttıracaksınız" dedi. Bu önemliydi. Herkesi bu temelde İmralı tecridine karşı mücadeleye, böylece herkesin kendi özgürlüğü ve demokrasi için daha çok mücadele etmesine çağırdı. "İmralı tecridi herkes için tecrittir. O halde herkes kendi tecridini kırmak için mücadele etmelidir. Kendi özgürlüğü ve demokrasisi için mücadele etmeli, o zaman İmralı işkence ve tecrit sistemi kırılır, Kürdistan'a, Türkiye'ye, Ortadoğu'ya özgürlük ve demokrasi gelir" dedi ve böylece özgürlük, demokrasi isteyenleri, Kürt sorununun çözümünü isteyenleri, İmralı işkence ve tecrit sistemine karşı olanları, bunu sözde bırakmamaya daha çok bilince, örgütlülüğe ve ortak eyleme dönüştürmeye, daha büyük güç ortaya çıkartmaya çağırdı.

Böyle yapılmamasını eleştirdi. Egemen güçlerin iki blok halinde kendi güçlerini birleştirdiğini, biri 'Cumhur İttifakı' biri 'Millet İttifakı' biçiminde ortaya çıktığını, böylece Türkiye'deki yönetimi, iktidarı karşılıklı olarak elde tuttuklarını ama bunun iki ayaklı iktidar tahterevallisi olduğunu bir masaya dönüşemediğini o halde üçüncü bir ayağın gerekli olduğunu, bu üçüncü ayak haline Kürdistan'ın özgürlüğünü ve Türkiye'nin demokratikleşmesini isteyen güçlerin bir demokrasi ittifakı etrafında birleşerek oluşturabilmeleri gerektiğini söyledi. Ancak Türkiye denklemi böyle düz bir masa haline gelebilir, kendini üçüncü bir ayak haline getirirse özgürlükçü ve demokratik güçler o zaman başta Kürt sorunu olmak üzere kadın sorununun, Alevilerin sorununun, işçi ve emekçilerin sorununun, bütün ekonomik sosyal, siyasi sorunların çözüm gücü haline getirebileceğini söyledi ve bu temelde çalışmaya çağırdı. Daha yoğun mücadele etmeyi, daha etkili birlik haline gelinmeyi istedi. Bu konuda hem eleştiri yaptı hem de çağrı yaptı. Bu gerçekliği görmeliyiz, çünkü var olanı yetersiz boldu.

Kuşkusuz var olanı önemsedi, küçük görmedi, hepsini saygıyla selamladı. "İmralı tecridine karşı mücadele eden, sokaklara dökülen herkesi selamlıyorum" dedi, propagandacıları, basını selamladı, demokratik siyaseti selamladı. Önem verdiğini, yapılanları önemli gördüğünü ortaya koydu. Böyle bir küçümseme durumu söz konusu kesinlikle değil, fakat yeterli bulmadığını da bunların az olduğunu da açıkça ifade etti ve "yetmiyor, çözüm gücü olmuyor" dedi. Mevcut iktidar bloklarını aşma dolayısıyla İmralı işkence ve tecrit sistemini ortadan kaldırmak için yeterli bir düzeyi ifade etmiyor. O halde ne yapmalı? Daha çok bilinçlenmeli, daha fazla örgütlenmeli, daha çok birleşmeli, daha güçlü mücadele edilmelidir. Demokrasi hareketi kendisini daha çok geliştirmeli, büyütmeli, toplumu daha çok bilinçlendirip örgütleyerek, eğiterek demokrasi saflarına çekmeli; iktidar bloklarının, faşist özel savaşçı güçlerin kandırdığı, aldattığı, yalanla, hileyle satın alarak kendi yanına çektiği insanları aydınlatıp oradan kopararak demokrasi güçlerinin içine, demokrasi hareketinin içine çekmek gerektiğini ortaya koydu. Bu çok önemliydi. Gerçekten de bir bilinçlenme, örgütlenme ve eylem çağrısıydı. Çözümün buradan geçtiğinin bir kez daha net bir biçimde ortaya konmasıdır. Bu biçimde Önder Apo bilinçlenmeyen, örgütlenmeyen, birleşmeyen, daha çok mücadele etmeyen, hep başkasından bekleyen, faşist iktidardan bekleyen, CHP blokundan bekleyen yaklaşım ve tutumları eleştirmiş oldu. O tutumla ve yaklaşımla sonuç alınamayacağını, başarı elde edilemeyeceğini bir kere daha net bir biçimde ifade etti ve gösterdi.

Önder Apo'nun bunun yanında çeşitli mesajları da var. Rojava çözümsüzlüğünden dolayı üzüntülerini ifade ettiği gibi, Kuzey Doğu Suriye Demokratik Özerk Yönetimiyle, Şam yönetimi arasındaki diyaloğun ve görüşmelerin önemine, çözümün oradan geçebileceğine, bu temelde çözüm aramanın, doğru bir yolda yürümek olduğuna dikkat çekti.

Propaganda çalışmalarının, toplumun eğitim çalışması olarak daha fazla geliştirilmesi gerektiğine dikkat çekti. Esas olarak da demokratik siyasetin büyütülmesi, güçlendirilmesi, giderek en güçlü iktidar adayı haline kendini getirmesi gerektiğini ifade etmiş oldu. Her türlü baskıya, tutuklamaya, zulme, engele rağmen direnilerek, mücadele ederek böyle bir düzeyin kesinlikle kazanılabileceğini Önder Apo bir kere daha göstermiş oldu. Anlaşılması gereken budur. O halde 'çözüm olmayacak' gibi bir karamsarlığa, kötümserliğe kapılmamak gereklidir. Diğer yandan ucuz ve kolay çözüm olacak havasına da girmemek lazım. Yine çözümü başkasından dışarıdan beklememek de gereklidir. Bu tür yaklaşımların hatalı olduğunu bir kez daha önemle vurgulamış oldu ve bu temelde herkese Kürt sorununa çözüm isteyen, Türkiye'yi, demokratik Kürdistan'ı özgür kılmak isteyen herkese, "çözüm sizin elinizdedir, çözüm gücü sizsiniz, bilinçlenir, örgütlenir, mücadele ederseniz kendinizi

çözüm gücü haline getirirsiniz, çözüm sizin ellerinizde, çözümü sizler yaratacaksınız. O halde başkasından beklemeyin, karamsarlığa kapılmayın, daha çok bilinçlenin, daha çok örgütlenin ve daha etkili mücadele yürütün. İşte o zaman kazanırsınız" dedi.

Önder Apo özgürlüğün ve demokrasinin kazanması için direniyor

Şu gerçeği herkesin çok iyi bilmesi lazım: 22 yıldır İmralı işkence ve tecrit sistemine karşı direnerek yaşamaya çalışan Önder Apo orada güzel yaşanılır diye bunları yapmıyor. Dikkat edelim orada güzel bir yaşam yoktur. Ne vardır? 24 saat baskı, işkence, zulüm, maddi manevi tahakküm vardır. Psikolojik baskı ve saldırı günün 24 saatinin her anında söz konusudur. Dolayısıyla normal koşullarda İmralı'da yaşanmaz, İmralı baskısına direnilemez, İmralı'da ayakta kalınamaz. Bunları görüşmelerde de hazırladığı savunmalarında da birçok kez en somut bir biçimiyle ortaya koymuştur.

Bütün bunlara rağmen Önder Apo niçin ve nasıl direniyor? "Büyük bir amaç için direndiğini" söyledi. Şunu ifade etti: "Eğer yüce amaçlar olmazsa ve onlara tutku düzeyinde bir bağlılık olmazsa burada bir gün ayakta kalınamaz, 24 saat yaşanamaz, bu tecride, işkenceye, zulme kesinlikle dayanılamaz. Ancak yüce amaçların varlığı insanı böyle bir zulme karşı direnir kılıyor, direnip başarma gücü veriyor" dedi. Bunu net ortaya koydu. Peki bu yüce amaç neyi ifade ediyor? Tabii ki Kürtlerin özgürlüğünü, Türkiye'nin demokratikleşmesini, Ortadoğu halklarının demokratik birlik ve kardeşlik içerisinde yaşamasını içeriyor. Kadınların özgür olmasını, gençlik için özgür ve demokratik bir geleceğin hazırlanmasını ifade ediyor. Her türlü faşist kapitalist baskı, sömürü, zulüm sisteminin, tacizin, tecavüzün, katliamların, faşist terörün, iliklerine kadar sömürünün ortadan kalkması için mücadele ediyor. Başka bir şey için mücadele edilemez, İmralı'da dayanılamaz. Dikkat edelim İmralı'da öyle güzel yaşam, maddi yaşam olmaz. İmralı'da direnerek bir kişi kendisi için bir şey elde edemez. Dolayısıyla Önder Apo kendisine güzel yaşam yaratmak için direnmiyor. Özgürlüğün ve demokrasinin kazanması için direniyor. Faşist baskı ve terörün ortadan kalkması için direniyor. Kapitalist zulüm ve sömürüden insanlığın kurtulması için direniyor. Kadınların özgür, eşit, iradeli birer yaşam öznesi haline gelmesi için direniyor, mücadele ediyor. Bu nokta çok önemlidir. Önder Apo İmralı'da nasıl direniyor? Bu direniş nasıl anlaşılmalı, bu insan üstü mucizevi tutum ve duruş nasıl gösteriliyor? Bu sorulara doğru cevap vermek derinlikli anlamak çok önemlidir. Ucuz yaklaşımlarla ne Önderlik gerçeği ne de İmralı direnişi doğru ve yeterli anlaşılabilir.

Bir defa şunu bileceğiz: Niçin direniliyor, o direnişin amacı nedir? Nasıl direniliyor, yöntemleri nelerdir? Bu denli direniş nasıl sürekli kılınıyor? İşte burada Önder Apo gerçeğinin, onun tarihsel topluma, özgür ve demokratik varoluşa bağlılığının düzeyini görüyoruz. Büyük özgürlük iradesini, demokrasi iradesini görüyoruz. Yoksa kolayca bireysel çıkarlar için, maddi yaşam için kesinlikle orada direnilemez. Bu kadar yoğunlaştırılmış ve inceltilmiş baskı ve işkence sistemine karşı insan; ruhunu, duygularını, düşüncelerini sağlam kılamaz, davranışlarını kontrol altında tutamaz, kısaca dayanamaz. Önder Apo'ya dayanma gücünü veren, doğru yöntemler bulup direnerek kazanmasını sağlatan nedir? İşte 'yüce amaçlar' dediği gerçekliktir. Kendisi için hiçbir şey istemeyen, tamamen kadınların, gençlerin, emekçilerin tüm ezilenlerin ve halkların özgür ve demokratik yaşamları için kendisini adamışlığın sonucunda böyle bir direniş gerçeği ortaya çıkıyor. Bunu çok iyi anlamamız ve özümsememiz gereklidir. Dar ve ucuz yaklaşmamalıyız, kendimize göre yorumlamamalıyız. 'İmralı işkence ve tecrit sistemi yıkılsın, Önder Apo özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşsun, dolayısıyla faşizm yıkılsın, Kürtler özgür, Türkiye demokratik olsun' diyorsak, o halde bunu gerçekleştirmenin tutku düzeyindeki iradesini bilincini, tarzını, bulacağız. Bu da Önder Apo'nun direnme iradesi ve tarzıdır. Bunları da Önder Apo'nun İmralı direniş gerçeğinden öğreneceğiz. Başka yolu yoktur.

> **Bilinmeli ki İmralı'daki ağırlaştırılmış tecrit ve işkence bütün Türkiye'de ve Kürdistan'da herkes üzerinde uygulanan ağırlaştırılmış tecrit ve işkencedir. Bütün baskı, zulüm, sömürüler, İmralı işkence ve tecrit sisteminin varlığından güç almaktadır. Ortadoğu ve dünya halkları, insanlık böyle bir faşist sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyaset tarafından tehdit edilmektedir. O halde bütün bunlardan kurtuluşun yolu İmralı işkence ve tecrit sistemine karşı mücadele etmekten geçiyor. İmralı işkence ve tecridi var oldukça hiçbir yerde özgürlük olmaz, demokrasi olmaz, hiç kimse özgür ve demokratik yaşayamaz. Her yerde tecrit olur, işkence olur, faşizm olur, katliam olur, taciz, tecavüz olur, soykırım olur.**

İmralı işkence ve tecrit sistemini kıracak, komployu yenecek, faşizmi yıkacak, Önder Apo'yu özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşturacak, Türkiye'yi demokratik, Kürdistan'ı özgür yapacak tek mücadele yolu Önder Apo'nun yaşam ve direniş tarzıdır. Başka bir tarz ve üslupla başarılı olmanın, sonuç almanın imkanı yoktur.

2020 yılında İmralı işkence ve tecrit sistemine karşı 22. yılda başarıyla mücadele edebilmek için öncelikle bu bilince, derinliğe ulaşmak, böyle bir inanç sahibi haline gelmek ve bu temelde de örgütlü mücadeleye yönelmek gerekiyor. Herkes daha iyi anlamalı, daha çok örgütlü mücadele yürütmelidir. Herkes elinden geleni yapabilmelidir. Bilinmeli ki İmralı'daki ağırlaştırılmış tecrit ve işkence bütün Türkiye'de ve Kürdistan'da herkes üzerinde uygulanan ağırlaştırılmış tecrit ve işkencedir. Bütün baskı, zulüm, sömürüler, İmralı işkence ve tecrit sisteminin varlığından güç almaktadır. Ortadoğu ve dünya halkları, insanlık böyle bir faşist sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyaset tarafından tehdit edilmektedir. O halde bütün bunlardan kurtuluşun yolu İmralı işkence ve tecrit sistemine karşı mücadele etmekten geçiyor. İmralı işkence ve tecridi var oldukça hiçbir yerde özgürlük olmaz, demokrasi olmaz, hiç kimse özgür ve demokratik yaşayamaz. Her yerde tecrit olur, işkence olur, faşizm olur, katliam olur, taciz, tecavüz olur, soykırım olur. O halde demokrasi ve özgürlük, İmralı işkence ve tecrit sisteminin kırılmasıyla gerçekleşir. İmralı işkence ve tecrit sistemi kırılmadan, Önder Apo özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşmadan, Kürdistan'da da Türkiye'de de hiç kimse için özgürlük ve demokrasi olamaz. Özgürlüğün ve demokrasinin kilidi haline gelmiş oluyor. İmralı işkence ve tecrit sistemine karşı mücadele, antifaşist demokrasi mücadelesinin temel çizgisi ve özü haline gelmiş oluyor. Bu gerçekleri iyi ve doğru kavramamız lazım. Bu temelde de mücadeleyi daha çok yükseltmek gereklidir. Önder Apo da buna dikkat çekti ve çağrıda bulundu. "Daha çok bilinçlenin, daha fazla örgütlenin ve daha güçlü birleşin, daha yoğun mücadele edin. Herkesin elinden ne geliyorsa bulunduğu yerde imkanları fırsatları neyse onları kullanma temelinde mücadele edebilmelidir" diye söyledi. Temel perspektif budur. Perspektif diyene perspektif, talimat algılayana talimat, ricada diye kabul edene rica, ama herkesi antifaşist özgürlükçü ve demokrasi direnişine çağrıdır. Bunun bilinmesi lazım.

Kadınlar, gençler, ezilenler, işçiler, memurlar, halklar Önder Apo'nun çizgisinde özgürlük mücadelesine yürüyorlar

Gerçekten 8 Mart'ta böyle bir durumu kadınlar ortaya koydular. Özellikle Kürt kadınları her yerdeydi, bütün dünyada "Jin Jiyan Azadî" diye Kürtçe sloganlar atıldı. TC sınırları içerisinde Tayyip Erdoğan yönetimi istediği kadar Kürtçe konuşmayı yasaklamaya, Kürtçeyi unutturmaya çalışsın, artık dünyanın dört bir yanında kadınlar Kürtçe konuşuyorlar, Kürtçe slogan atıyorlar, herkes Kürtçe öğreniyor. Ezilenler, işçiler, memurlar, halklar tüm ezilen kesimler Kürt Özgürlük Mücadelesinden ilham alarak Önder Apo'nun çizgisini anlayıp özümseyerek özgürlük mücadelesine yürüyor, kendi kurtuluşunu sağlayacağına inanıyor. Kürtler bu kadar ezilenlere öncülük eden, ilham veren bir özgürlük mücadelesini ortaya çıkartmış durumdalar. Ezilenleri, tüm insanlığı soykırımcı kapitalist modernite sisteminin yasaklayıp yok etmek istediği dil olan Kürtçeyle konuşur hale getirdiler. Bundan daha büyük ve daha güzel ne olabilir.

Diğer yandan kadınlardaki coşku, irade, dayanıklılık en ileri düzeydeydi. Hiçbir 8 Mart, 2020 8 Mart'ı gibi yaşanmadı. Tüm zamanların kadın özgürlüğü temelinde insanlığın özgürce yaşamaya en yakın olduğunu ortaya koyan bir 8 Mart'ı yaşandı. Çok önemliydi, nicel olarak milyonlara ulaşılmıştı, coşku en ileri düzeydeydi, talepler somuttu ve kadınlar özgürlük, eşitlik istiyorlardı. Her türlü erkek egemen zihniyet ve siyasetin kırıldığı, yıkıldığı, kadın özgürlüğünün devrim temelinde sağlandığı bir gelişmeyi yaratma iradesini ortaya koyuyorlardı. Çok ilginç sloganları vardı. "Gelsin baba, gelsin koca, gelsin devlet, gelsin cop; inadına isyan, inadına isyan, inadına özgürlük" diyorlardı. Hiçbir şey kadını köleleştiren verileri bu kadar somut bir arada ortaya koyamaz. 'Baba, koca, devlet ve cop' kadın köleliğini dolayısıyla tüm toplumların köleleştirilmesini sağlatan zihniyet ve siyasetin, saldırının bu biçimde gerçekleştiğini ortaya koyuyorlardı ve buna karşı özgür yaşam kararlılıklarını ve isyan etme güçlerini ortaya koydular.

Aslında bu coşku ve iradenin Newroz'da tarihin en büyük özgürlük ve demokrasi eylemine yol açacağı, doruklanacağı kesindi. Fakat şimdi bazı engellerin çıktığı görülüyor. Corona virüsü diye bir felaket çıkartıldı. Çin'den 'başlatıldığı' söyleniyor. Çin, 'ABD'den başladı, ABD bunu gizledi' diyor. Oradan İran'a sıçradı. Mevcut durumda Ortadoğu'ya, Avrupa'ya Amerika'ya dünyanın dört bir yanına yayılmış durumdadır, veba gibi gerçekten de insanlığı ölüm ile tehdit ediyor. Nereden çıktığı, ne anlama geldiğini kimse konuşmuyor ve söylemiyor. Bunun acaba kapitalist modernite sisteminin azami kâr için doğaya ve topluma yöneltti̇ği saldırılarla bağı ne düzeyde var? Bir kanserleşme durumu olan kapitalist modernite sisteminin yarattığı çokça felaketten biri olduğu net bir biçimde ortaya çıkıyor. Fakat dikkat edilirse kimse işin bu yönüne çok fazla girmek istemiyor, dikkat çekmek istemiyor. Sadece öldürücü etkisi üzerinde duruluyor, panik yaratılmaya çalışılıyor. Ama bu virüs nereden çıktı, durup dururken niye geçen yıllarda saldırmadı da 2019-2020 kışında saldırdı, acaba böyle bir virüs saldırısının ABD-Çin arasında yaşanan o büyük ticaret kavgasıyla bağı neydi? Her türlü hücreyle oynayarak yeni sömürü alanları yaratmaya çalışan kapitalist modernitenin ölçüsüz yaklaşımlarıyla payı neydi? ABD'nin doğayı ve toplumları korumaya dönük baskı ve sömürüleri arttıran, yaşam ortamını bozan tutumları biraz hafifletmeyi içeren anlaşmalardan çekilmesiyle bağı neydi? Yaşanan Trump saldırganlığıyla bağı neydi? Hiç bunlar üzerinde durulmuyor, sanki tanrı cezalandırıyormuş gibi deniliyor, bazıları doğanın kendine yöneltilen saldırılar karşısında intikam alması olarak ifade ediliyor. İyi de tanrı saldırıyorsa niye şimdi insanlara böyle saldırma ihtiyacı duydu? Doğa saldırıyorsa ona ne yapıldı ki söz konusu intikamı alıyor? Demek ki bir şeyler yapılmıştır. Bu durumu ortaya çıkartan nedenler üzerinde durmak gereklidir. Fakat böyle bir saldırıyla yüz yüzeyiz, insanlık tehdit altındadır. Bundan dolayı özgürlük ve demokrasi mücadelesini yürütme imkanlarının daralma durumları gözüküyor. İnsanlık ciddi bir durumla karşı karşıya getirildi. Anlamak lazım, tedbirli olmak gereklidir ama böyle bir felaketin nereden ortaya çıktığını ve nasıl yok edileceğini de bilmek gereklidir. Bunlar üzerinde de yoğunlaşmak lazım. Bunun için daha çok anlamak ve daha yoğun bir mücadele içerisinde olmak gereklidir. Kanserleşmiş kapitalist modernite sistemi yıkılmadan insanlığın bu tür öldürücü felaketlerle daha çok karşılaşabileceğini bilmek, görmek gereklidir. Bunu net bir şekilde anlıyoruz.

Böyle bir saldırı nedeniyle yönetimimizin "Tarihin en güçlü referandumu olacak" diye tanımladığı Newroz etkinliklerimizin, kutlamalarımızın yeterince yapılamayacağı gibi bir durum gözüküyor. Şimdi dikkate almak ve anlamlandırmak gereklidir ama paniğe kapılmamak bu duruma boyun eğmemek lazım. Peki ne yapılmalı? Kendi tedbirlerini almak kaydıyla insanlar yine de farklı yöntemlerle mücadele etmeyi bilmeliler. Bu tür felaketler neden ortaya çıkıyor, onları tümden yok edebilmek için, onları ortaya çıkartan etkenler nasıl yok edilecek? Tüm bunlar üzerinde yoğunlaşmalılar, buna göre de kapitalizme karşı, faşizme karşı, özgürlük ve demokrasi mücadelelerini daha yaratıcı yöntemlerle ve daha etkili bir biçimde geliştirebilmek gereklidir. Bundan uzak duramayız, vaz geçemeyiz. Bunun için de Newroz kutlamalarından da vaz geçemeyiz. Halkımız büyük bir direniş birlik ve özgürlük ruhuyla 2020 Newroz'unu da kutlayacaktır. Bu 2632. Newroz'u Özgürlük Mücadelesinin yeni bir doruğu haline mutlaka getirecektir. Yaratıcı yöntemlerle kendi içini temizleyerek, özgürlük bilincini ve iradesini güçlendirerek her yerde ateşler yakarak, küçük toplantılar organize ederek, en önemlisi de Newroz'un temsil ettiği özgürlük ve demokrasi elde edilmezse insanlığın nasıl bir felakete, saldırganlıkla yüz yüze olduğunu görüp özgürlük ve demokrasi bilincini örgütlülüğünü ve eylemini daha çok geliştirerek bunu çevreye daha çok yayarak yapabilmeliyiz. Bu da büyük bir mücadeledir. Bu Newroz böyle bir sürecin gelişmesine yol açabilir.

Böyle bir felaketle karşıladığımız Newroz'da gerçekleri daha iyi öğrenebiliriz. Halk olarak, tüm ezilenler, kadınlar ve gençler olarak daha iyi bilinçlenebiliriz, daha çok örgütlenebiliriz, daha güçlü birleşebiliriz. Bizi her türlü iktidarcı, devletçi baskıcı, sömürücü, talancı, yağmacı felaketten ve saldırıdan kurtaracak bir mücadeleyi örgütleyip yürüterek özgür ve demokratik yaşama ulaşma hamlesini başlatabiliriz. Bu nedenle durmamak lazım. Yaratıcı yeni yöntemler bulmak gereklidir. Mevcut felaketlerin özgürlük ve demokrasi için, faşizme ve kapitalizme karşı mücadelenin ne kadar önemli anlamlı ve gerekli olduğunu görüp anlayarak mücadeleye daha güçlü yönelmemiz, özgürlük ve demokrasi mücadelesini daha etkili geliştirmemiz gereklidir. Bundan geri kalamayız, kesinlikle uzak duramayız. Herkes tedbirini almaya çalışabilir ama öyle maddi tedbirle bireysel olarak da çok fazla başarılı olunamayacağı, sonuca gidilemeyeceği anlaşılmaktadır. Aslında sonuç daha bilinçli, örgütlü bu tür felaketleri ortaya çıkartan nedenleri aşmayı sağlatan mücadeleden geçmektedir. Onu görüp böyle bir mücadeleye yönelmek en doğrusudur.

Bu nedenle gündemimizi daraltmamalıyız, dar duygusal yaklaşımlar içerisinde olmamak da gereklidir. Mücadeleden de uzak durma daralma olmamalıdır. Daha yaratıcı daha zengin hedefi daha doğru gören ve anlayan, etkisiz kılmayı bilen bir anlayış ve tarzla özgürlük ve demokrasi mücadelemizi yürütmeliyiz. Yeni mücadele hamlelerini örgütleyip geliştirmeliyiz. Her türlü imkan ve fırsatı bu konuda değerlendirebilmeliyiz. Son derece yaratıcı ve iradeli olabilmeliyiz. Bu çerçevede de tecridi kıran, faşizmi yıkan, Kürdistan'ı özgür, Türkiye'yi ve Ortadoğu'yu demokratik hale getiren bir sonucu 2020 yılında mutlaka yaratmalıyız. En azından böyle büyük bir gelişmenin ön adımlarını kalıcı bir biçimde başarıyla atabilmeliyiz. Hedefimiz budur.

Bütün devrimci demokratik güçler olarak, Mart kahramanlık ayımızdan Mahirlerle, Denizlerle, İbrahimlerle başlayıp Mazlumlarla, Saralarla, Ronahîler, Berîvanlarla, Sinan, Navdar ve Serhatlarla süren kahramanlık çizgimiz bize bunu öğretmektedir. Mazlum ve Egîd çizgisinde yürüyüşün bize kazandıracağı açıktır. Bunlar temelinde tüm halkımızın, dostlarımızın Newroz'unu bir kez daha kutluyorum. Başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşlara Newroz özgürlük bayramımızın kutlu olmasını diliyorum. Ulusal Kahramanlık Haftamızı selamlıyor, halkımızı ulusal kahramanlarımız Mazlum ve Egîd çizgisinde daha güçlü bilinçlenmeye, örgütlenmeye, tecride ve faşizme karşı Önder Apo'nun özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşması için daha etkili mücadele etmeye ve daha büyük kazanmaya çağırıyorum.

■■■

Newroz halkı

Kasım Engin

Halkımızın diriliş ve özgürlük bayramı olan Newroz'u yeni bir baharla karşılarken öncelikle Kürt halkını Newroz halkı haline getiren, halkımıza özgürlük fikrini aşılayan, ateşten bir direniş ruhuna ve yenilmez bir iradeye kavuşturan Rêber Apo'nun Newrozu'nu kutluyoruz. İmralı'da en ağır tecrit ve işkence altında 21 yıldır geliştirdiği Prometheusvari direnişini saygıyla selamlıyoruz. Halkımızın birliği ve özgürlüğümüzün meşalesi olan bu günü, geliştirdiği fedai eylem ve yaktığı üç kibritle Newroz ateşini daha derin anlamlara kavuşturan Çağdaş Kawa Mazlum Doğan şahsında tüm Newroz şehitlerimizi minnetle anıyoruz. Özgürlük uğruna büyük bedeller veren halkımızın şahsında tüm Ortadoğu ve Asya halklarının Newroz Bayramını coşkuyla kutluyoruz.

Newroz, birçok anlamı kendi içinde barındıran bir kavram olarak Ortadoğu halklarının dil ve hafızasında önemli bir yer edinmiştir. Newroz, bir bayram olduğu kadar zulme karşı direniş, halklar arası birlik ve dayanışma, özgürlük ve zafer anlamına gelmektedir. Doğanın ve yaşamın kendini yenilemesi, yeni bir yıla başlangıç, toplumun kış soğuğundan, rehavetinden kurtularak üretime başladığı mevsimin başı demektir. Baharı müjdeleyen yeni gündür. Newroz, ezilen halkların özgürlüğe kavuşması ve bu özgürlüğü barış ve bayram tadında kutlamasıdır. Halkların, yaşamı kardeşçe paylaşmasıdır. Newroz, her ne kadar tarihte Med ve günümüzde Kürtlerle özdeşleşmişse de kökü neolitiğe kadar giden Ortadoğu halklarının bir direniş çizgisi ve geleneğidir. Kürt halkı bu direniş ve özgürlük çizgisine öncülük etmiş ve belli tarihsel süreçlerde bunu güncelleştirerek daha fazla pekiştirmiştir. Kürt halkı tarafından bu kadar canlı bir şekilde kutlanmasının nedeni budur.

Mazlum ile başlayan, Ferhat ve Dörtlerle devam eden Hayri, Kemal, Akif ve Ali Çiçeklerle, Büyük Ölüm Orucu'yla zafere ulaşan tarihi Zindan Direnişi zindanın duvarları arasında kalmamış, Kürdistan'da gerilla savaşının ve özgürlük devriminin başlamasına vesile olmuştur. Ülkeye dönüş ve gerilla mücadelesi başlarken büyük güç, moral ve ilham kaynağı olmuştur. Kürt halkının uyanışına, dirilişine, ruh ve bilinç kazanmasına yol açmıştır. Binlerce Kürt genci Mazlum'un çağrısına ses olmuş ve gerilla saflarında yerini alarak eylemine eylem katmıştır. Kürt halkı bu önderlerinden aldığı ruh, bilinç ve cesaretle başkaldırmış, bayrama gider gibi serhildanlara kalkmış ve direniş iradesini tüm dünyaya, dost ve düşmana göstermiştir.

Toplumsal olgular tarihsel gerçekliklerinden kopuk olarak ele alınamazlar. Toplum geçmişini kültür, gelenek, zihniyet ve maneviyat olarak bugüne taşır ve canlı olarak yaşar. Her bitki kendi kökü üzerinde şekillenir. Toplumsal olgular, tarihsel geçmişlerinin birikimi üzerinde öz ve biçim kazanırlar. Nasıl ki, insan hafızasıyla varsa ve hafızasız bir insan kişilik ve kimliğini kaybetmiş sayılırsa, halkların hafızası da tarihsel kültürlerinden oluşmaktadır ve kültüründen, tarihsel hafızasından koparılmış bir halk kimliğini, zihniyetini ve iradesini kaybetmiş demektir. Böyle bir halk, egemen ulusların asimilasyon ve beslenme nesnesi olarak tüketilmeye, kölelik statüsünde yaşamaya ve yok olmaya mahkumdur. Tarihsel kültürü ve kökleriyle bağı güçlü olan toplumlar ise sağlıklı ve özgür yaşayan toplumlardır.

Geçmiş, bu anlamda olmuş, bitmiş ve geride kalmış bir olgu olarak görülemez. Bu nedenle, "Tarih Şimdidir" diyoruz. Birçok durumda tarihin ve geçmişin günümüz üzerindeki etkisi geçmişin kendisinden daha güçlü olabilmektedir. Tarihte yaşanan bir kıvılcım bugün için bir yangına dönüşebilir ve egemenlerin saltanatını küle dönüştürebilir. Özgürlükle özdeşleşen tarihsel bir zaferin anısı bir halkı ölüm ve kölelik uykusundan uyandırarak tarihte ender yaşanır bir direnişin öznesi haline getirebilir. İşte, Newroz ve Newroz günleri Kürt halkı için tam da bu anlama gelmektedir.

Newroz ateşinin yakılması sadece özgürlüğün müjdesi değildir

Tarih ne hep tekerrürden ibarettir, ne de düz bir çizgide ilerler. Tarih, zaman ve mekânın yeniliklerini ekleyerek tekerrür eder. Ne eski tümden yok olur, ne de yeni nevi şahsına münhasır olarak tezahür eder. Eski yeninin içinde, yeni ile birlikte birçok yönüyle öz ve biçim olarak sentezlenir. İkinci doğa olarak toplumda bu iç içelik ve süreklilik çok daha fazla böyledir. Halkların yarattığı maddi ve manevi kültür kolay kolay yok olmaz ve toplumsal yaşamı belirlemeye, ona yön vermeye devam eder. Tarihsel gelişimi birbiriyle ilişki ve çelişkisi içinde, sürekli bir kavga ve çatışma içinde iki nehrin paralel akışı biçiminde düşünmek gerçekçidir. Bu nehirlerden biri demokratik uygarlığı, ahlaki politik toplumu, kısacası demokratik ve özgür toplumsallığı temsil ederken diğeri de merkezi uygarlığı, devletçi ve iktidarcı sistemi temsil etmektedir. Toplumda direniş ve özgürlük uğrana yaratılan her şey bir kültür olarak sonraki kuşaklara devredilir. Benzer şekilde devletçi uygarlığın halklar üzerinde uyguladığı her türlü kıyım, zulüm, köleleştirme ve bunun yol ve yöntemleri de kirli bir miras olarak kendinden sonrakiler tarafından sürdürülür.

Yaklaşık üç bin yıl öncesine gittiğimizde Ortadoğu halkları üzerinde egemenlik kuran Asur İmparatorluğunun zulüm ve kıyımla eş anlama geldiğini görebiliriz. Öyle ki, Asur devlet yöneticileri insan kellelerinden kuleler inşa etmekle övünür hale gelmişlerdir. Bu Nemrudî imparatorluk halkların, kabile ve aşiretlerin yaşam mekanlarını işgal etmekte, tüm maddi değerlerine el koymakta, insanları köleleştirmekte ve geriye kalanları katliamdan geçirmede sınır tanımamaktadır. Burada ahlaktan ne kadar uzaklaşıldığını, yozlaşmanın hangi düzeyde yaşandığını görmek mümkündür.

Bu gaddarlık ve zulüm en sembolik ve mitolojik ifadesini Dehaq'ta bulmaktadır. Yüzyıllara varan Asur despotizminin soykırım uygulamaları Dehaq zamanında zirvesini yaşamaktadır. Her gün insan beyni ile beslenen bir kralın mitolojik anlatımında ifadeye kavuşan bir insan kırımı, oluk oluk kan akması söz konusudur. Başta Kürt halkı olmak üzere Ortadoğu'da bulunan birçok halk köleleşme veya yok olma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Direnmekten ve direnerek özgürlüğünü elde etmekten başka bir yol ve seçenek bulunmamaktadır.

Bazen kötülük, karanlık, zulüm ve adaletsizlik yoğunlaşarak bir kişide, bir güç veya devlette somutluk kazanır. Bunun adı Asur olur, Dehaq olur. Aynı zamanda ve buna karşı aydınlık, özgürlük, kardeşlik ve adalet de yoğunlaşarak bir kişide, bir direnişte, bir sembolde somutluk kazanarak ifadeye kavuşur. Bunun adı Demirci Kawa olur, Med direnişi olur, Newroz ateşi olur. Newroz ateşinin yakılması sadece özgürlüğün müjdesi değildir. Halkların tarih boyunca aydınlık birlikteliği ve kardeşliği, dayanışmayı, eşitliği vb. temsil etmiştir.

Ateş, Kürt halkı tarafından hep kutsal olarak görülmüştür. İnsanı insan yapan biraz da ateştir. Ateş, aydınlatıp ısıttığı kadar insanı doğadan ve her türlü kötülükten korumuştur. Bir beslenme aracı olduğu kadar bir savunma aracı da olmuştur. Zerdüştlüğün mabetlerinde ateş hep yanar, sönmesine izin verilmez. Avesta'da dile gelen kutsal söz ve ocakta, Ateşgahlarda tüten ve Newrozlarda yakılan ateş, Kürt halkının özgürlük bilincini hep diri tutmuştur. Benliğini ve özgürlük iradesini kutsal söz ve kutsal ateşte birleştirmiştir. Kutsal ateşle aydınlanan zihin, hafıza bilinçlidir. Muhafaza eder, geçmişini de geleceğini görür. Kutsal ateşin ışığından mahrum kalan zihin ise unutur, kör olur. Ne geçmişini hatırlar ne de geleceğini görür.

Kürdistan'da gelişen Apocu direniş Kürdistan'ı özgürleştirecek ve Ortadoğu'yu demokratikleştirecektir

Kürt halkı Avesta'nın sesini kaybettiğinde, sözün sesini işitmez, duymaz olduğunda, kutsal ateşi söndüğünde sudan kesilen bir ağacın kurumaya başlaması gibi kurumaya başladı. Tıpkı ruhunu yitiren bir beden gibi. Mabetlerindeki ateş söndüğünde Kürtler, soğumaya başlayan bir cesede dönüştü. Atarlardaki ateşin alevi sadece bedenlerimizi ısıtmıyordu. Ateş, sözün ve özgürlüğün sembolüydü. Sözün gücünü ve ışığını yansıtan ateşin alevleri manevi dünyamızı da ısıtıyor ve zihinlerimizi aydınlatıyordu. Kürtlerin kutsal ateşi söndüğünde veya söndürüldüğünde zihinlerimiz karanlığa boğuldu. Toplumsal cehaletimizin başlangıcı ve karanlık tarihimizin hikayesi böyle başladı. Kutsal sözünü yitiren, sözün sesini duyamayan toplum, toplum olmaktan çıkar. Kutsal ateşinden mahrum kalan, onun ışığını yitiren toplum dağılır. Gönül ateşini kaybedince kuruyan, vücut ateşini kaybedince cesede dönüşen beden misali. Kürtler, toplumdan, toplum olmaktan çıkmış, toplumsallıkları dağılmışsa nedeni budur. Bu, sözünü, sesini, ateşini, ışığını kaybettiğindendir.

Sönmeye yüz tutan ateşi, Newrozlarda tekrardan gürleştiren, kesilen nefesimize toplumsal soluk aldıran, unutulmaya yüz tutan dilimizi dirilten ve özgürlüğümüzün gür sesi olan Önder Apo, Kürt halkının yeniden dirilişini sağlamıştır. Çağdaş Kürt tarihi ve özgür Kürt'ün dünyasına bir Güneş gibi doğan Önder Apo hakikat ve özgürlük Önderliği olarak kabul edilmiştir. Kürt halkının "Ateşin ve Güneşin Çocukları" olarak tanımlanması, Önder Apo'nun Güneş ile özdeşleştirilmesi tesadüf değildir. Halkımızın tarihsel hafızasında bulunan ve kutsal olana dair anılara atıfla bağlantılıdır.

Bugün Asur İmparatorluğu'nu ve kralı Dehaq'ı aratmayan devletler benzer bir akıbeti Ortadoğu halklarına reva görmektedirler. Bunun en somut ifadesini sömürgeci Türk devleti ve devletin başı Erdoğan şahsında görmek mümkündür. Buna Kürdistan'ı işgal eden dört sömürgeci ulus devleti de eklemek gerekir. Eğer diğer sömürgeci devletler aynı düzeyde saldırı ve katliamlar yapmıyorsa, daha demokratik oluşlarından değil, zayıf düşmüş olmalarından kaynaklanmaktadır. Ancak faşist Türk devletiyle bugün hiçbiri yarışamaz. Bir devlet düşünün ki, Kürt halkının özgür varlığını en büyük tehdit ve tehlike olarak görsün, kendisi için bir beka sorunu var saysın. Böyle kabul ettiği için tüm gücüyle nerede bir özgür Kürtlük varsa oraya kırmızı kumaş görmüş boğa gibi saldırsın.

Dünyada hegemonya kuran çağdaş Dehaqların desteğini de arkasına alan bu zihniyet ve faşist iktidar başta Kürt halkı olmak üzere egemenliğini kabul etmeyen tüm halklara kan kusturmaya yemin etmiş gibidir. Dört parça Kürdistan'da soykırım uygulamaktadır. Rojava, Şengal, Başûr Kürdistan'da bunu günlük saldırılarla yaparken tüm bölgeye de soykırım politikalarını dayatmaktadır. Kendini emperyalist güçlere peşkeş çekerek bu soykırım politikalarına onay ve destek almaya çalışmaktadır. Bugün Rojava'da halkların özgürlük devrimi yaşanmaktadır. Yakılan özgürlük ateşinin etrafında bölgedeki tüm halklar elele, omuz omuza halaya durmaktadır. Çağdaş Dehaq Erdoğan'ı sarayında uyutmayan ve kâbus gördüren işte Rojava'daki bu tablodur.

Asur zulmüne karşı Kürt halkı nasıl içinden Keyakser, Diyako, Demirci Kawa gibi önderler ve kahramanlar çıkarmışsa bugün de başta çağdaş Kawa Mazlum Doğan olmak üzere Kemaller, Egîdler, Berîtanlar, Zîlanlar, Delaller, Saralar ve yüzlerce ardılı kahramanlar çıkarmaktadır. Demirci Kawa'nın elindeki gürz nasıl Dehaq'ın beynini parçalamış, Diyako'nun ordusu Asur egemenliğine son vermişse; Kürt halkının PKK öncülüğündeki özgürlük direnişi de bu sömürgeci faşist sistemin sonunu getirecektir. Dehaq'ın başına yıkılan Ninova kalesinin burçlarında yakılan ateş nasıl özgürlük ve halkların kurtu-

luşunu müjdelediyse dört parça Kürdistan'da gelişen Apocu direniş Kürdistan'ı özgürleştirecek ve Ortadoğu'yu demokratikleştirecektir.

Her tarihsel direniş ve toplumsal devrimin temelinde güçlü bir düşünce, felsefe veya inanç sistemi vardır. Devrime ve direnişe ilham ve güç kaynağı olan bu zihniyettir. Devrim önce zihniyette inşa edilmiştir. Güçlü zihinsel inşalar ve zihniyetler güçlü toplumsal direnişleri ve zaferleri beraberinde getirmiştir. Zihniyet için gerekli olan irade ve ahlakı Zerdüştlük topluma vermiştir. Zerdüşt inancı ve felsefesi olmadan Medlerin direnişini ve özgürlüğü sağlayan zaferini düşünemeyiz. Zerdüşt'ün aydınlık düşüncesiyle Ortadoğu halklarına öncülük eden Med halkı karanlığın sembolü Asur despotizmini yenilgiye uğratmıştır. Ahura Mazda'nın etrafında kenetlenerek Ehriman'ın güçlerini yok etmiştir.

Bugün Önder Apo'nun düşüncesi, felsefesi ve paradigması çağdaş bir Zerdüştlük olarak halkların ihtiyaç duyduğu, güç, ilham ve moral aldığı aydınlığı sağlamaktadır. En ileri bir ideoloji ve düşünce olarak zihniyet ve maneviyatımızı oluşturmaktadır. Kürt halkı bu düşünce ve felsefe ile Ortadoğu halkalarına öncülük etmektedir. Bu düşünce gücüyle çağdaş Dehaqlara kök söktürmektedir.

"Kürdistan sömürgedir" sözü büyük bir yargılamadır

Zerdüştlük Kürt halkının birliğini sağladığı gibi Ortadoğu'da ezilen halkları da kapsayarak kucaklamış ve ortak bir mücadelede, Asur'a karşı tarihi direnişte buluşturmuştur. Bir direniş felsefesi olarak karanlığa, zulme ve köleliğe karşı aydınlığın, adalet ve özgürlüğün sembolü olmuştur. Önderliğimizin geliştirdiği Demokratik Ulus ve Demokratik Konfederalizm, bir bütün olarak Demokratik Modernite paradigması da bir özgürlük felsefesi olarak Ortadoğu'da aynı rolü oynamaktadır. Rojava Devrimi'ne öncülük eden Önderlik düşünce ve paradigması Kürt'ü, Arap'ı, Asuri-Süryani, Çerkez'i, Türkmen'i ile tüm halkları kardeşlik ve eşitlik temelinde direnişte bir araya getirmiş ve büyük bir savunma savaşına sevk etmiştir. Tüm çağdaş Dehaqlar en ileri teknik ve büyük ordularla saldırmalarına karşı Kürt Özgürlük Hareketi öncülüğündeki bu irade ayakta kalmaya ve direnmeye devam ediyorsa kaynağını Önderliğimizin geliştirdiği bu düşünce gücü ve paradigmadan almaktadır.

Kürt halkı tarih boyunca Türk ulus devletinin işgali altında olduğu kadar, hiçbir zaman bu kadar inkâr ve imha ile karşı karşıya kalmamıştır. Kürdistan'da yürütülen fiziki ve kültürel soykırım politikalarıyla Kürt kültür ve toplumsal birikimine ait ne varsa bitirilmek ve mezara gömülmek istenmiştir. Bu konuda kısa sayılabilecek bir sürede önemli bir mesafe alındığı da bilinmektedir. Öyle ki, 1970'lere gelindiğinde Önder Apo, "Kürdistan'da kendine ihanet etmemiş tek bir birey kalmamıştır" diyerek bu vahim duruma işaret etmiştir.

Vahşet ve zülüm ne kadar ağır ve derinse, saldırılar ne kadar büyük ise karşı çıkışlar da bunu karşılayacak ve aşacak düzeyde olmak zorundadır. Yoksa altından kalkmak mümkün değildir. Nitekim 1925-40 yılları arasında Kürdistan'da yaşanan başkaldırılar bu nedenle katliamla ezilmiş ve imha edilmiştir. Yaşanılan yenilgiler ve dayatılan katliamlar korkuyu derinleştirmiş ve umutları daha da zayıflatmıştır. Önder Apo'nun çıkışı tüm bunları aşacak güçte olduğu için tarihe damgasını vurmuştur.

Önderliğin yola "Kürdistan sömürgedir" belirlemesiyle başlaması, büyük bir söz ve bilincin filizlenmesi anlamında halkımızın çağdaş tarihinde bir milattır. Bu belirleme bir söz olmanın çok ötesinde anlamlara sahiptir. Bu söz aynı zamanda bir karardır, kararlaşmadır. Bu söz büyük bir yargıdır, büyük bir yargılamadır. Sömürgeci Türk sistemini ret etmiş, yargılayıp mahkûm etmiştir. Köle Kürt'ü ret etmiş ve özgür Kürt'ün oluşmasının iradesini açığa çıkarmıştır. Bu söz bir iddia ve tutumun, bir duruşun ifadesidir. Dilsizlerin dile gelen sözü, üstü betonla kapatılan bir hakikatin çığlığı, Kürdistan'ın asi dağlarının bir volkan patlaması misali haykırışı olmuştur. Bu söz bir karar ve yenilmez bir iradenin ilanıdır. Bu söz bir devrimdir, düzen yıkan, yeniden bir düzen inşa edendir. Bu söz devrimin dile gelişi ve eyleme geçişinin sesidir. Bir fısıltı ile başlayan ve Fırat suyu gibi gümbürdeyerek çoğalan, bir kıvılcımla başlayıp Kürdistanı, Ortadoğu'yu boydan boya saracak bir ateşe dönüşen, devrimin tam da sesidir!

Newroz alanına akan Cizîr halkımızın tutumu korku duvarlarını yerle bir etmiştir

1973 yılında bir Newroz gününde, Ankara'nın Çubuk Barajı'nda Önder Apo'nun aldığı karar, geliştirdiği irade ve eylemiyle tarihe yön vermiştir. Önderliğin Mazlum gibi yoldaşları da fedai eylemleriyle tarih olmuşlardır, tarih yazmışlardır. "Tarih bazen bir kişide somutluk kazanır, bir kişi tarih olur, tarihe yön verir." Mazlum Doğan yoldaşın Diyarbakır zindan karanlığında, faşist, sömürgeci devletin inkâr, imha ve ihanet dayatmalarına karşı yaktığı üç kibrit çöpü ve gerçekleştirdiği eylem Kürdistan'ın tüm dağlarında tutuşan gür ateşlere dönüşmüştür. Mazlum hevalin 21 Mart 1982 Newroz'unda çaktığı kıvılcım bir yangına dönüşerek egemenlerin saltanatını tutuşturmuştur. Mazlum'un **"Teslimiyet ihanete, direniş zafere götürür"** şiarı Kürdistan devriminde bir çizgi ve yeni yaşam felsefesi haline gelmiştir. Büyük zindan direnişi Kürt halkının ve Kürdistan Özgürlük Hareketi'nin önünü açmış, yolunu aydınlatmıştır.

Mazlum ile başlayan, Ferhat ve Dörtlerle devam eden Hayri, Kemal, Akif ve Ali Çiçeklerle, Büyük Ölüm Orucu'yla zafere ulaşan tarihi Zindan Direnişi zindanın duvarları arasında kalmamış, Kürdistan'da gerilla savaşının ve özgürlük devriminin başlamasına vesile olmuştur. Ülkeye dönüş ve gerilla mücadelesi başlarken büyük güç, moral ve ilham kaynağı olmuştur. Kürt halkının uyanışına, dirilişine, ruh ve bilinç kazanmasına yol açmıştır. Binlerce Kürt genci Mazlum'un çağrısına ses olmuş ve gerilla saflarında yerini alarak eyleme eylem katmıştır. Kürt halkı bu önderlerinden aldığı ruh, bilinç ve cesaretle başkaldırmış, bayrama gider gibi serhildanlara kalkmış ve direniş iradesini tüm dünyaya, dost ve düşmana göstermiştir.

Mazlum'un çaktığı Newroz kıvılcımını başka Newrozlarda Zekiye Alkan Amed Surlarında, Rahşan Demirel İzmir-Kadifekale'de, Ronahî ve Berîvanlar kapitalist modernitenin buz gibi soğuk Avrupa merkezlerinde bedenlerini ateşe verip Newroz ateşini harlandırarak gürleştirmişlerdir. Sema Yücelerden Zülküf Gezenlere kadar bu direniş mirasını devralanlar bu çizginin fedai militanları olmuşlardır. Bu ateş hiç sönmemiş, daha da harlanarak düşmanın korkulu rüyası olmuştur. Bu irade, korku ve teslimiyeti, ihanet ve ölümü yenmiştir. Çünkü gösterilen bu iddia, kararlılık ve inanç, bir özgür yaşama kararıdır. Özgürlük uğruna büyük bedellerle yaratılan bir mücadele çizgisi ve kültürüdür.

Kürt halkı ve Kürt özgürlük mücadelesi bu direniş kültürüne ve özgür insan iradesine dayanmaktadır. PKK Newroz'un ifade ettiği tüm değerlerin birikim ve sentezini temsil etmektedir. Halkımız, "PKK halktır, halk burada" sloganlarını Newroz meydanlarında haykırırken bu bütünleşmeyi özlü bir şekilde dile getirmiştir. Şehit Berîvan'ın öncülüğünde düşmanın tankına, topuna karşı Newroz alanına akan Cizîr halkımızın tutumu korku duvarlarını yerle bir etmiştir. Cizîr Newrozu'nun kana bulanmasına karşı Nisêbîn halkının ikinci kez ayağa kalkması ve büyük bedeller vererek katliamı protesto etmesi Kürt halkında başlayan ulusal birlik ruhu, destek ve dayanışmanın işareti olmuştur. Cizîr ve Nisêbîn'le başlayan ve dalga dalga tüm Kürdistan'a yayılan Newroz kutlamaları bir halkın dirilişini ifade etmiştir. Kürt halkının kendi kimliğine, kültürüne dönüşü ve özgür yaşam felsefesine yeniden kavuşması anlamına gelmiştir. Newroz'u tarihsel gerçeğine uygun kutlayan halkımız, Newroz'a yeni anlamlar katmış, yeni duygular, yeni bir ruh kazandırmıştır. Ölüm uykusundan kalkan, dirilişini başaran bu halkı artık hiçbir kimse, hiçbir güç özgürlüğünden alıkoyamayacaktır.

Düşmanın Newroz'dan bu kadar korkması ve 1990 yıllarının Newrozlarına vahşice saldırması, halkımıza katliam dayatması boşuna değildir. Newroz ateşinde kendi karanlık sisteminin sonunu görmüştür. Yasak, baskı ve katliamlarla Kürdistan'daki işgal ve sömürgeciliğini uzatmaya çalışmıştır. Ancak halkımız her koşulda ve büyük bedeller pahasına da olsa Newroz'u kutlamıştır. Newroz'u bir gün ile sınırlamaktan çıkarmış, her günü Newroz ve mücadele günü haline getirerek, bizatihi kendisini Newroz halkı haline getirmesini bilmiştir.

AKP-MHP faşizmi özel ve psikolojik savaş yöntemleriyle ömrünü uzatmaya çalışmaktadır

Kürt halkının PKK öncülüğünde gelişen ve Newroz ile özdeşleşen özgürlük mücadelesi 47 yıldır aralıksız bir şekilde devam etmektedir. Kürt halkı Newrozu tarihin derinliklerinden gün yüzüne çıkarırken, Newroz da Kürt halkını kölelik riyle buluşturmuş ve düşmana karşı direnme cesareti aşılamıştır. Her Kürt çocuğunun ilk eylemi denilebilir ki, Newroz bayramına katılmaktır. Zafer işareti eşliğinde "Biji Serok Apo" sloganını haykırmak her Kürt gencinin, Kürt insanının çocukluk anılarını süslemektedir.

Mart ayı, aynı zamanda düşmanla tarihi bir hesaplaşma aydır. Mart ayı katliamlar kadar büyük direnişlerin ve şehadetlerin yaşandığı bir aydır. Her bir günü büyük bedeller ve direnişle geçmiştir. Bu nedenle Çağdaş Kawa Mazlum Doğan'la Newroz'da başlayan ve 28 Mart'ta şehit düşen Egîd yoldaşın şehadet tarihine kadar devam eden haftayı halkımız Ulusal Kahramanlık Haftası olarak ilan etmiş ve kutlamıştır. Bu kahraman yoldaşlarımızın yaşam tarzları ve mücadele çizgileri bile tek başına bir halkı ayağa kaldırmaya yeterdir. Bu ulusal kahramanlarımızın duruş ve devrimde öncülük tarzları, bize nasıl yaşamamız ve nasıl savaşmamız gerektiğini gösteren temel bir perspektif olmaktadır.

Bütün bu direnişler bize sadece direnmeyi değil zafer kazanmayı, özgürlük ve kurtuluşu dayatmaktadır. Zaferi erteleme lüksümüz olmadığı gibi buna sabır ve tahammülümüz de kalmamıştır. Önder Apo 21 yıldır İmralı mutlak tecrit sisteminde rehin tutulmaktadır. Tek başına bu gerçeklik bile bize anı anına mücadeleyi emretmektedir. Yetersiz yoldaşlığımızın utancını ve Önderliğimize, devrime olan borcumuzu ancak İmralı sistemini parçalayarak ödeyebiliriz. Önderliği fiziki olarak özgür çalışır ve yaşar koşullara kavuşturmadan rahat bir uyku yüzü görmemek devrimci sorumluluğumuzun gereğidir.

Önderlik 3 Mart'ta aile görüşmesinde bize ve halkımıza önemli bir çağrıda bulunmuştur. Her şeyin mücadeleyle kazanılacağını, mücadele yükseltilirse İmralı'daki tecridin kırılacağını, çözüm ve özgürlüğün de geleceğini belirtmiştir. AKP-MHP faşist iktidarı Kürt, Türk ve diğer tüm halkların ortak mücadelesiyle bertaraf edilecektir. Mücadele örgüt ve eylemle yapılır. Halklarımızı örgütledikçe eyleme kaldırabilir, eylem halinde oldukça faşizm yıkılabilir. Bu nedenle Newroz'un bize yüklediği en öncelikli görev ve sorumluluk mücadeleyi her alanda yükseltmektir. Bu Newrozlu günlerde, bu baharla başlayan yılı düşmanı kesin yenilgiye uğratma ve özgürlüğümüzü kazandığımız bir yıl haline getirme en temel görevimizdir.

Ulusal birliğimizi Newroz ile özdeşleşen ulusal ruh ve bilinçle yerine getirme zamanıdır

Düşman en zor dönemini yaşamaktadır. Her geçen gün daha fazla saldırganlaşması gücünden değil, zayıflığından kaynaklanmaktadır. Ekonomik olarak iflas noktasına, siyasi olarak kendini sürdüremez duruma gelmiş ve savaş dışında iktidarda kalmanın koşullarını kaybetmiştir. Sömürgeci Türk devleti ve AKP-MHP hükümeti Kürt soykırımını başarıyla tamamlamayı kendisi için varlık gerekçesi haline getirmiştir. Türkiye'nin tüm imkanlarını bunun için seferber etmekte, tarihin en kirli savaşını Kürt halkına karşı yürütmektedir. Ancak kısa sürede sonuç alacağı hesabı ile başladığı bu savaş uzadıkça kesilen fatura ağır gelmekte ve her geçen gün altından kalkamaz duruma gelmektedir. Bu nedenle her gün bir kriz yaşamakta, suni çelişkilerle Türkiye'yi savaş gündeminde tutmakta ve milliyetçi, ırkçı duyguları körüklemektedir. Bu iktidar özel ve psikolojik savaş yöntemleriyle ömrünü uzatmaya çalışmaktadır.

1990'lı yıllarda geliştirilen özel ve kirli savaş nasıl devleti çeteleştirmişse, sömürgeci Türk devletini bir çete devleti haline getirmişse, bugün yürütülen bu kirli savaşın tahribatları çok daha ağırdır. Türk devleti dünyada DAİŞ gibi çetelerle bir anılır olmuştur. Bu kirli savaşta toplumdan gerçekleri gizlemek için her türlü yalan, manipülasyon ve psikolojik savaş yöntemlerine başvurulmaktadır. Bu uygulamalar eninde sonunda ve en başta da gelip Türk toplumunu vuracaktır. Şimdiden toplu aile intiharları, artan kadın cinayetleri, toplumsal yozlaşma şeklinde yansımasını bulmaya başlamıştır. Bir devlet ve toplum uzun bir süre bu durumu kaldıramaz.

Ancak böyle de olsa Özgürlük ve başarı kendiliğinden gelmeyecektir. Newroz ruhu ve özgürlük bilinciyle örgütlenen ve ayağa kalkan halkımızın mücadelesiyle zafere ulaşılacaktır. Ulusal birliğimizi sadece siyasi partiler düzeyinde değil, halkımızın bulunduğu her yerde Newroz ile özdeşleşen ulusal ruh ve bilinçle yerine getirme zamanıdır. Düşman topyekûn saldırmaktadır. Halkımız da tüm güç ve enerjisini bir seferberlik halinde devrime akıtmalıdır. Normal bir süreçte değiliz. Halk olarak ya özgürlüğümüzü büyük kazanacağımız ya da büyük kaybedeceğimiz düşmanla tarihi bir hesaplaşmanın içinde olduğumuz bir süreçten geçiyoruz. Yaşamımızı buna göre örgütlemek, her şeyi devrimin başarısına göre ayarlamak halk olarak herkesin, her birimizin öncelikli sorumluluğu olduğu gibi, bu topraklarda yaşayan halklarımızın da sorunudur. Doğru bir halkların kardeşleşmesi temelinde,-ki Newroz bu coğrafyanın ve belki de dünyanın en eski hoşgörü kültürüne dayalı olarak gelişen ortak bayramı olması gerçeğini de dikkate aldığımızda- hep birlikte yeni ve çağımızın zalim Dehaqlarına karşı ortaklaşarak direnişe geçmemiz insanlığın bize emrettiği tarihi bir görevdir.

Yine, gerilla düşmanın tüm tekniğine karşılık fedai bir ruh, büyük bir kararlılık ve iradeyle her yerde düşmana darbe üstüne darbe vurmaktadır. Bu halkın en güzel gençleri, kadın ve erkekleri en ön saflarda çelikten bir iradeyle düşmana geçit vermemektedir. Düşmanın işgal girişimlerini boşa çıkarıyor, heveslerini kursaklarında bırakıyorlar. Kürt halkının özgürlük militanları görevlerini en zor koşullarda, büyük bir emek ve fedakârlıkla yerine getirmeye çalışmaktadır. Halkımız da bulunduğu her yerde ayaktadır, değerlerine sahip çıkmaktadır. Zindanlar, Önderliğe ve devrime karşı büyük bir duyarlılık ve sorumlulukla imkanlarını seferber etmeye, güç vermeye çalışmaktadır. Bugün için Devrimci Halk Savaşı stratejisi'nin gereği olarak tüm alanlardaki gücümüzü birleştirip daha üst bir hamle yapmaya ihtiyaç vardır. İnanıyoruz ki, nasıl ki Med halkı yıkılamaz denilen Asur İmparatorluğunu Ortadoğu'nun tüm renkleri ve halklarıyla Newroz ruhuyla yerle bir etmişse, halkımız da bu Newroz'la birlikte geliştireceği mücadeleyle bölgemizin kadim halklarıyla birlikte bu sömürgeci Türk devletini yenilgiye uğratarak Ortadoğu halklarına yemyeşil ve umut dolu baharları getirecektir.

■■■

Kürt halkının özgürlük militanları görevlerini en zor koşullarda, büyük bir emek ve fedakârlıkla yerine getirmeye çalışmaktadır. Halkımız da bulunduğu her yerde ayaktadır, değerlerine sahip çıkmaktadır. Zindanlar, Önderliğe ve devrime karşı büyük bir duyarlılık ve sorumlulukla imkanlarını seferber etmeye, güç vermeye çalışmaktadır. Bugün için Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'nin gereği olarak tüm alanlardaki gücümüzü birleştirip daha üst bir hamle yapmaya ihtiyaç vardır. İnanıyoruz ki, nasıl ki Med halkı yıkılamaz denilen Asur İmparatorluğunu Ortadoğu'nun tüm renkleri ve halklarıyla Newroz ruhuyla yerle bir etmişse, halkımız da bu Newroz'la birlikte geliştireceği mücadeleyle bölgemizin kadim halklarıyla birlikte bu sömürgeci Türk devletini yenilgiye uğratarak Ortadoğu halklarına yemyeşil ve umut dolu baharları getirecektir.

Hakikat arayışçılığı bir sorgulama işidir-II

Duran Kalkan

Önderlik yaklaşımında şu var: Kesinlikle peşinen ret yoktur, olduğu gibi var olanları kabul etme de yoktur, eleştirel bakış vardır. Yönteminin esası yorum sanatı oluyor, o da eleştirmedir. Var olanı değerlendirip eleştirip yani ona bir biçim verme, yeniden yorumlama; yanlış ve kötü gördüklerini atıp iyi gördüklerini ekleyerek geliştirerek yeniden ifadelendirmedir. Önderlik yönteminin, yorum sanatının esası budur. Anlamcılık denen yöntemin esası budur. Bunu böyle bilmemiz lazım. Tarihsel toplumu bu temelde değerlendirmeye hakikat rejimi diyoruz.

İnsanlık, düşünce gücü ve yetisine sahip olduktan bu yana büyük bir mücadele, çaba ve gelişme içerisinde birçok anlayış, yöntem, yaşamı anlama ve açıklama tarzını ortaya çıkarmıştır. Bunlar bir kategoriye tabi tuttularak izah edilmeye çalışılıyor. Bunlar; mitoloji, din, felsefe, sanat, bilim dediğimiz aslında yaşamın anlamına varma, anlamlandırılmada hakikati açıklama yöntemleri oluyorlar. Ama onların içinde de dışında da onlarcası var. Çoğu bunların içerisine girmemiştir de, sadece dört başlık halinde bütün tarih, insanın, toplumun düşüncesi buradan geçmiş diyerek mekanik düşünmememiz de lazım.

İnsan zekâsının gelişimi, algılama, düşünme yetisinin gelişimi, duygusal ve analitik zekâ olarak tanımlandı. Duygusal zekâyı Önderlik "Yorumlamayan, anlamı tepkiyle karşılayan, bir anlama-kavrama durumu" olarak değerlendirdi. Duygusal zekânın cevabı tepkiler oluyor, anında karşılık veriyor, duygular bu tepkileri yaratıyor. Dolayısıyla hayvanların iç güdüleri refleksleri çok hatalı olmuyor, belli kurallar dahilinde oluyor, insanın düşüncesi kadar yanılgılarla dolu değildir. Duygusal zekâ da öyledir. İç güdü değil, hayvanlarda da öyle bir zekâ durumu olabilir mi! Bu inceleniyor. Duygu durumu kesinlikle vardır.

Duygusal zekâyı, insanın ilk düşünce biçimi, yaşamı, doğayı anlama biçimi olarak almamız lazım. İlk gelişen anlam verdiği düşünce tarzı duygusal zekâ gelişimidir. Tarihsel geçmişi doğru anlayabilmek için bunun hem de uzun süre böyle olduğunu kabul etmemiz lazım. Analitik zekâ oradan doğuyor. Analitik zekâ yorumlamayı ifade ediyor. Bir şeyi anladığında hemen tepkiyle cevap veren değil de onu değerlendiren, ona karşı tedbirli düşünen, plan yapan, program yapan, karşı faaliyet geliştiren bir pratiği ortaya çıkarıyor. Duygusal zekâ öyle değildir. Mesela çocuklar incelendiğinde bu durum çok daha fazla görülür, çocuklardaki zekâ durumu esas olarak duygusal zekâdır. Bir şeyi gördüğü zaman tepkiyle karşılık veriyor, öyle öğreniyor, ateşte öyle oluyor, soğuğa karşı öyle oluyor, anlama durumu o düzeydedir. Fakat analitik düşünce farklıdır, analiz etmeyi ifade ediyor. Zaten analitik zekâ tanımlaması analizden ya da aynı kökten gelen kavramlar oluyorlar. Mevcut düşünce sistemleri ve yöntemleri olarak tartıştığımız zihniyet yapıları analitik zekâyla ifade ediliyor. İçlerinde kuşkusuz duygusal zekâ var, ama analitik zekâyla bağlıdır.

Bunun içerisinde mitoloji en eski ve ilk insanın yaşama anlam verme yöntemi ve zihniyetidir. Bu da mitoloji olarak tanımlanmıştır. Esas olan canlılıktır yani yaşamı canlı akışkan olarak görüyor, kabul ediyor; esası zaten gözleme dayalıdır. Gözlediğinden çevredeki değişimi, yaşamı, var oluşu ve tekrar doğma, büyüme, ölüm; doğup bunları gözlüyor ve görüyor bunları yaşamın hakikati, esası olarak değerlendiriyor, yaşam bundan ibarettir diyor ve böyle tanımlıyor. Canlıcılık tanımlaması böyledir. Buna göre de gözlüyor, anlamaya çalışıyor, sözlü olarak ifadelendiriyor. Yaşam tecrübesinin birikimi oluştukça o birikim destan, sözlü aktarımlara dönüşüyor. Yazı yoktur, anlatımı ve aktarımı destanlarla, söylencelerle, masallarla, hikayelerle oluyor. On binlerce yıl böyle yaşanıyor. İnsan ve toplum doğası, insanın doğuştan ölüme kadarki durumu incelendiğinde tarihsel bilgiler, bulgular incelendiğinde böyle izah ediliyor.

Yaratılış destanları var, hemen hemen bütün dinler de esas olarak buraya dayanmışlardır. Din de kendisini mitolojik destanlara dayandırdı. Tevrat'ta da öyledir, Kuran da onu esas alıyor, diğer dinlerin de büyük ölçüde çıkış noktaları aslında benzerdir, farklı ifadelendirmeler kullanıyorlar ama birbirlerine çok benziyorlar. Demek ki mitolojik yöntemi hem anlamamız hem de önemsememiz gereklidir. Daha sonraki düşünce kalıplarının yaşama yaklaşımından daha da anlamlıdır. Hiç olmazsa yaşamı, varlığı parçalamıyor, felsefede, dinde olduğu gibi o kadar varlığı, olayları, gerçekliği parçalayarak oradan bir hakikat aramıyor, bütün görüyor, her şeyi canlı görüyor, canlıya önem veriyor. Buradan birçok icat birikim gelişiyor, anaerkillik kesinlikle buraya dayanıyor. Ana tanrıça kültürünün esasında yaratıcılık var, üretkenlik var, doğurganlık var. Bu, mitolojik düşüncenin ürünüdür, öyle görmemiz lazım, mitolojiye bağlıdır. Aslında neolitik gelişme, tarım-köy devriminde mitolojik düşünce tarzının zihniyet tarzının, yaşamı anlama, algılama, izah etme, yaşam hakikatine ulaşmak; özgürlük, doğruluk, güzellik canlılığa önem veren bir şeyi esas alan bir yaklaşımın bu ilkelere, ideallere büyük değer biçeceği çok açıktır. Ona daha yakın olacak, uzak olmayacak, böyle görmek kesinlikle gereklidir.

Mitolojide parçalanma yoktur bütündür

Mitolojide parçalanma olmadığı için boşluk yoktur. Dolayısıyla egemenlik yok, sömürü yoktur, sınıflaşma yoktur, iktidar ve devlet yoktur. Mitolojik düşünce tarzında bunlara yol açma yoktur, bunlara yer yoktur. Bütün bunları bilerek mitolojiyi anlamamız değerlendirmemiz gereklidir.

Mitolojiyle birlikte var olan diğer önemli izah ise din oluyor. Mitoloji en eski kabul ediliyor, fakat dinin de mitoloji kadar eski olduğunun gerçekliği vardır. Din; canlılığa önem veren, üretimi temel değer gören, yaşamı bununla anlayıp izah edip böyle yaşamayı öngören yaklaşımlar, anlayışlar çeşitli biçimde zorlanınca ortaya çıkıyor olabilir. Din; insan türünün, topluluğunun, klanının, kabilesinin zorlanmasından ortaya çıkmıştır. Bu zorlanmalar nereden olabilir? Doğadan olabilir. Afetlerle olabilir. Saldırılarla birbirini vurmayla olabilir. Avcılıkla olabilir. Mevsim değişikliğiyle olabilir. Bunları neden belirtme gereği duyuyoruz: Çünkü dinin izahında farklılık var, dinin esası yaşamı yaratıcı kutsallara bağlayarak ifade etmektir. Mitoloji doğallığı içerisinde görüyor, canlılığı içerisinde değerlendiriyor. Din; insan toplulukları yaşamda zorlanınca o zorluğu anlamak, izah etmek, onu aşmak için bir sığınak arıyor. O da kutsal yaratıcıdır. Bütün dinlerin hakikat algılaması ve anlatımı, açıklaması bu temeldedir. Kutsal yaratıcıya bağlamadır.

Din, mitoloji kadar eskidir ve sadece tek tanrılı dinler din değildir. Totemcilik var, en yaygın en uzun süre toplum yaşamında, insan yaşamında etkide bulunmuş din totemciliktir. Bir kutsala inanma, felaketi, zoru, yıkımı onun önlenmesini isteme, ondan kurtuluş bekleme, kolaylık bekleme, üretkenlik bekleme; bu oluyor, esas din budur. Diğerleri de aynı anlama geliyor, ama totemciliği iyi değerlendirmemiz lazım. Her klanın totemi var deniliyor, ne kadar doğru bilemiyoruz. Eğer öyle ise o zaman klan döneminden bu yana din var, mitoloji de var, bazı topluluklar mitolojiye inanıyorlar, bazıları ise dinin bakış açısını, zihniyetini, anlayışını geliştiriyorlar. Yaşamı onunla anlamaya, anlatmaya, oradan çıkardıkları sonuçlarla yaşamaya yöneliyorlar.

Totem; her hangi bir maddi şeyi, her hangi bir işareti kutsal saymaktır

Eskiden totemcilik ile klancılığı eşit sayarlardı. Bu biraz da pozitif sosyolojinin bakış açısı oluyor, doğru olmayabilir, çünkü o bir eşitleme oluyordu. Örneğin klanı anlatmak için en kolay yöntemdi. Klan niye bir araya gelmiş, birkaç gerekçe ile izah ediliyordu. Bir; soy, yakınlık, aile, ana etrafında birlik. İkincisi; maddi yaşamı idame ettirme, olumsuzluğa, baskıya, tehlikeye karşı kendini koruyan yaşam araçları yaratma. Üçüncüsü; totem, ortak inanç, bir toteme bağlanma, mutlaka her klanın bir toteminin olduğu, bir totemin birden çok klanda da olabileceği belirtiliyordu. Totem; her hangi bir maddi şeyi, her hangi bir işareti kutsal saymaktır. Hayrı da şeri de, iyiliği de kötülüğü de, yok oluşu da yaratılışı da ondan bilme durumudur. Kutsal yaratıcılık dediğimiz budur. Dini zihniyetin esasını bu oluşturuyor, yaşamı açıklama yöntemi de böyledir. Her şeyi bir kutsal yaratıcı ortaya çıkartıyor. Bu kutsal yaratıcı totem oluyor.

Bu kutsal yaratıcı tek tanrılı dinlere geliyor tanrı oluyor. 99 sıfatlı Allah'a kadar getiriliyor. İslamiyet'in kutsalı, yaşamı anlatma biçimi öyledir. 99 sıfatlı Allah'tır, 99 sıfat yaşamın bütün özelliklerini temsil ediyor. En ağır cezayı veren, gazap sunan, hem en çok mükâfatlandıran, hayır getiren iyilik getiren, yaratan; onların hepsini ifade ediyor. Yaşam öylece izah ediliyor. O da Tevrat'tan itibaren geliyor.

Dikkat edilirse tek tanrılı dinler sadece yazılı kitapla kendini ifade etmiş dinler değillerdir. Aslında tek tanrılı dinlerin hepsi bunlar değiller, içlerinden dört tanesi kitapla ifade ediliyor, ama binlerce, yüzlerce peygamberi var, önderi var, uzun bir tarihsel kesiti kapsıyor, biraz da İbrani dini Hz. İbrahim ile başlıyor. Oradan yaratılan İbrani kavminin aslında Musevilik Yahudi milliyetçiliğini kavmiyetçiliğini de içeriyor, din ve kavmiyet Yahudilikte iç içedir, ortaktır. Hristiyanlık öyle değil, evrenseldir, birçok kavmiyeti, milliyeti esas alıyor. Müslümanlık yine öyledir. Ama onlara temel teşkil eden Yahudilik kesinlikle öyle değildir. Yahudilik kavmiyetle eşit, ama tek tanrılı dinleri şekillendiren Tevrat oluyor, İbrahim'den Musa'ya kadar geçen süreç içerisindeki bilgi birikiminin yazıya dönüştürülmesidir. İlk yazıya geçirilenlerin Hz. Musa'nın kardeşi Harun tarafından yazıldığı söyleniyor. Zaten Kuran Hz. Muhammed döneminde de yazılı değildir, sözlü ezberleniyor, sözlü ifade ediliyor, o zamanın durumu böyledir. İnsanlık zorluklarla düşünce biriktirmiş, bunları görmek açısından belirtiyoruz. Şimdi bu kadar kitap var, kolay okuyoruz, ama bu kadar varlık içerisinde geçmişi anlamak çok zordur. Geçmişe biraz dikkatli bakmamız gerekiyor. Bugünkü durumla bakarsak geçmişi kesinlikle doğru anlayamayız. Düşünebiliyor musunuz; Kuran'ı şimdi hafızlar ezberliyorlar, ama o zamanda bir söylediğini unutmuyor, sürekli aynısını tekrarlıyor, öbürlerine ezberletiyor, onlarca insan ezberliyor ve kitap ezberdeki bir bilgi olarak varlık gösteriyor. Herhangi bir yere kaydedilmeden, ama beyne kaydedilerek yaşatılıyor.

Dini birçok kademede değerlendirmek gereklidir. Başlangıçta din sınıfla devletle ilişkili değildir, daha çok toplumla ilişkilidir, toplum yaşamıyla bağlantılıdır. Mitolojiyi eleştiriyor. Mitoloji aslında biraz daha fazla doğa gerçeğine açıktır. Bu biraz daha kutsal yaratıcı yaratma, kendi zayıflıklarını bir şeye dayandırarak insanın metafizik olarak, manevi olarak kendini yaşam karşısında güçlendirmesi faaliyetidir. Öyle oluyor ve toplumla ilgilidir. Klanlarla, kabilelerle ilgilidir. Kesinlikle topluma güç veriyor, doğa karşısında zayıf olan insanı-toplumu koruyor, ya-

Dincilik, cinsiyetçilikle birleşiyor kölelik oluyor, zaten sömürüyü teşvik ediyor. Diğerleri ise aslında hep dinin etkinliğine dayanak zihniyetimiz üzerinde etkili olmaya çalışıyorlar. Dine dayanmadan hiç birisi kendi başına zaten çok fazla etkili olamıyor. Daha etkili olan dindir, o bakımdan da daha doğru derinlikli anlamamız, Önderlik yaklaşımını doğru özümsememiz ve sürekli bir anlam gücü kazanma, zihniyet mücadelesini birinci planda dincilik zihniyetin üzerimizdeki etkilerine karşı mücadele biçiminde sürdürmemiz lazımdır.

şam iradesini, iddiasını ortaya koyuyor, devam ettiriyor, geliştiriyor. Yoksa birçok etken insanlığı yok ediyor. İnsanlık bu kadar örgütlenmiş, üretken hale gelmiş, kendini güvenliğe, korumaya almış değildir. Öyle bir durumda maddi bakımdan zayıftır, üretimi zayıf, korunması zayıf, güvenliği zayıf, üremesi gerekiyor koruyamıyor, bir çocuğu büyütme 16 yıl, 20 yıl sürüyor, 20 yıllık koruma sağlaması gerekiyor ki soyunu devam ettirebilsin. Nerede ettirecek, yerleşiklik yok, soğuk var, insanlardan, hayvanlardan saldırılar var. Çocukları koruma, büyütme çok daha fazla çaba, örgütlülük istiyor. Onun için insan türü toplumsal olarak yaşıyor. Beyin gücü, analitik zekâ biraz da bunun zorlaması sonucunda gelişiyor. Birileri 'haydi sen analitik düşün' diyor, birisi de kalkıyor analitik düşünüyor biçiminde değildir. Tarihin yaşamın içinden böyle zorlana zorlana o zorlukları yenme arayışı, mücadelesi içerisinde, çabası içerisinde hep düşe kalka, zorlana zorlana bu düzeyi geliştiriyor. Bunları anlamız lazım, tarihe bakarken düz ezbere bakmayalım. Dinin bir boyutu budur.

Diğeri ise iktidarcı ve devletçi sistemin, sömürünün, hiyerarşinin ortaya çıkışında dinin rolü var. Bir dönem mitolojiyle mücadele halinde toplumsallığa hizmet ediyor, ama bir dönemde de aslında belirttiğimiz toplumsal yarılmada, dolayısıyla uygarlığın çatallaşmasında merkezi tekelci uygarlıkla, demokratik uygarlığın ayrışmasındaki süreçte önemli rolü olan zihniyet biçimi dindir. Bu süreç biraz bilincin gelişimi, biraz maddi yaşam üretiminin gelişimi, insan yaşamının eskiye göre çok daha verimli hale gelmiş olmasına bağlıdır. Orada baskı ve sömürü yapma kurnazlığı, hilesi, zor kullanması rol oynuyor.

Böyle bir süreçte hakikatin insan ve toplum hakikatinden bu kadar kopan, dolayısıyla karşıt hakikat olarak ifade edebileceğimiz bir yönelimi ortaya çıkartan gelişme içerisinde dinin başat rolü var. Din temsilcisi rol oynuyor, Şaman böyle bir hilenin geliştirilmesinde de topluma kabul ettirilmesinde de temel bir etkendir, çünkü dini temsilcidir, o reddetse toplum da reddeder. Çünkü toplumun inanç bakımından öncüsü odur, demek ki reddetmiyor, tam tersine onu savunuyor, onu geliştiriyor, ittifaklar yapıyor. Silah, askeri güç, örgütlülük, zoru kullanıyor, zorla birleşiyor, tecrübeyi birleştiriyorlar. Böylece sınıflı toplum düzeni, iktidar ve devlet sistemi ortaya çıkıyor. Günümüze kadar gelen 5-6 bin yıllık denen merkezi uygarlık sistemi gelişiyor. Doğal toplum, uygarlık parçalanıyor. Böyle bir durumun ortaya çıkmasında dini temsil eden kişilerin dini doğuş özünden, toplumsallığından kopan, doğruluk yerine yalanı, hileyi, oyunu esas alan; güzellik yerine çirkinliği esas alan, özgürlüğün yerine köleliği öngören yaklaşımları başat rol oynuyor.

Bu durum hiyerarşide de böyledir, kadın üzerinde erkek egemenliğinin gelişimiyle iktidar ve devlet sistemine geçişle de böyledir. Bu noktada böyle bir uygarlık yarılmasında sınıflı, devletli, iktidarlı bir yapının ortaya çıkmasında dinin sorumluluğu ve rolü hem de başat bir düzeyde var. O bakımdan dinin önceki gerçeğini de görmeliyiz, bu gerçeğini de görmeliyiz. Özgürlük, eşitlik, paylaşım akımları tarafından dinin en çok eleştirilen, karşı çıkılan, mahkum edilen yanları buralardır. Neresinin eleştirildiğini iyi bilmemiz lazım.

Kapitalizm Hristiyanlığın parçalanıp iç savaşlarla zayıf hale getirildiği bir dönemde ortaya çıkıyor

Dinin etkisi çok fazla ki, Marksizm ve onun dayandığı toplum bilimi, dine "afyondur" dedi. Uyuşturucu olarak gördü. Baskı ve sömürünün sınıflı toplumun ortaya çıkmasında toplumsal hakikati uyuşturan rolü esas olarak din oynadı. Demek ki, zordan ve silahtan daha etkilidir. Onun için o kadar tepki gösterdiler ve dinin etki düzeyini gördüler. Bu bakımdan baskıyı, sömürüyü, iktidar ve devlet egemenliğini, köleliği, kadın köleliğinden başlamak üzere her türlü kölelik sistemini din kabul etti. Dinle bunları kabul ettirmek daha kolay geldi ve dini bu konuda daha çok kullandılar.

Dinin bu süreçteki duruşunda şunu görmek lazım: Başlangıçta egemenlikçi zihniyet ve sistemin, iktidar ve devlet sisteminin ortaya çıkmasının en temel aracı olurken, diğer yandan şunları da biliyoruz: Bunlara bir sınır da koydu, yine de o dönemdeki din yaklaşımında özellikle tek tanrılı dinlerde hakikatini izah etmiş olduklarını da görüyoruz. Tevrat'ta da, Kuran'da da çok fazlasıyla vardır. Baskıyı, sömürüyü, egemenliği, köleliği kabul ediyor, onu esas alıyor; ama tekelciliğe karşıdır, aşırılığına sınır koyuyor, dinin ahlaki boyutu gelişiyor. Örneğin 'faiz yapabilirsin ama şundan fazlası olmaz, ticaret yapabilirsin şundan fazla kâr koyamazsın, köle kullanabilirsin şundan fazlası olmaz, kadın köleliği olur ama şundan fazlası olmaz' yani dindeki ahlak bu düzeydedir. Baskıyı, sömürüyü kabul ediyor, onun oluşmasına zemin teşkil ediyor, ama bir sınır da koyuyor, 'din ahlakı' denen çerçeve budur, aşırılığa ve tekelcileşmeye sınır koyuyor, her şeyi kâra bağlayan zihniyeti mahkum ediyor, kontrol altında tutuyor. Esas kapitalizm denen şeyi bu ahlakla denetim altında tutuyor. O dönemdeki din ahlakının rolü de odur. Sömürünün önünü açıyor, meşrulaştırıyor, ama kapitalist sömürüyü ise engelliyor mahkum ediyor, ayıplıyor. O tarzda her şeyi kâra bağlayan toplumdan kopmuş bir sömürüyü kesinlikle haram sayıyor; aşırı, belli bir düzeyden fazla mülk sahibi olmayı haram sayıyor, onları paylaştırmayı öngörüyor, bu temelde birçok yöntem buluyor, icat etmiş kullanıyor. Böylece kapitalizmin daha Sümer'den itibaren gelişimini engelliyor. Kontrol altında tutuyor, ama sömürüyü de yaratıyor.

Bu sömürü ne zaman ortaya çıktı? Dinin en çok zayıfladığı orta çağda çıkıyor. İslam'ın artık denetleyemediği, Museviliğin sürgün edildiği ve zayıf düşürüldüğü, Hristiyanlığın da parçalanıp iç savaşlarla zayıf hale getirildiği bir dönemde ortaya çıkıyor. Hristiyanlıkta ortaya çıkan bazı mezhepler bu ahlakı zaten temsil edemiyorlardı. Oradan da faydalanarak kapitalist sömürü biçiminin ortaya çıktığını Önderlik çok net ortaya koydu ve çok iyi izah etti. Kapitalist sömürüye dair şimdiye kadar yapılamayan izah öyle oldu.

Böylece dinin, azami kâr ve tekelcilik biçimindeki sömürüyü engelleyen, baskıyı, köleliği engelleyen gücü ortadan kaldırılıyor, geriye günümüze kadar gelen tekelleşme ve azami kâr düzeni ortaya çıkıyor. Dinde reform, değişiklikler denenler bunun üzerinde oluyor. Artık yeni bir din ortaya çıkıyor. Dikkat edersek tarihsel gelişme içerisinde din, inanç, kutsal yaratıcıyla yaşamı anlama, ona inanarak yaşamı anlama gerçeği üç temel aşamadan geçiyor. Birincisi, totemcilikle toplumsallığa hizmet eden. İkincisi, iktidar ve devlet sisteminin, sömürü ve baskının ortaya çıkmasına hizmet eden, zemin sunan, köleliği başlatan. Üçüncüsü, kapitalist liberalizmin dinciliği artık her türlü tekelciliğe ve sömürüye karşı çıkan değil, her şeyiyle ona hizmet eden, onu kutsayan hale geliyor. Toplumsallığın yaşamasını, kendini koruması amaçlı kutsallık; toplumu bitirmeye, tüketmeye yönelen saldırıyı koruyan, meşrulaştıran kutsallığa dönüşüyor. Dincilik diye liberalizmin bir kolu olarak Önder Apo'nun tanımladığı budur. Bunların gelişme süreçlerini görmemiz lazım.

Dincilik, cinsiyetçilikle birleşiyor kölelik oluyor, zaten sömürüyü teşvik ediyor. Diğerleri ise aslında hep dinin etkinliğine dayanak zihniyetimiz üzerinde etkili olmaya çalışıyorlar. Dine dayanmadan hiç birisi kendi başına zaten çok fazla etkili olamıyor. Daha etkili olan dindir, o bakımdan da daha doğru derinlikli anlamamız, Önderlik yaklaşımını doğru özümsememiz ve sürekli bir anlam gücü kazanma, zihniyet mücadelesini birinci planda dincilik zihniyetin üzerimizdeki etkilerine karşı mücadele biçiminde sürdürmemiz lazımdır.

Liberalizmin içini en çok boşalttığı kavram 'demokrasi' kavramıdır

Bazı kavramlar üzerinde durarak daha iyi anlamaya çalışıyoruz. Pozitif ve pozitivizmin ilişkisi anlaşılmaya çalışıldı. 'Rejim' dolayısıyla 'Hakikat Rejimi' ne anlama geliyor? Kuramlaşmasını Önderlik "Demokratik Modernite" olarak tanımladı. Paradigmasal yapılanışı bütün düşünce sistemlerini kendinde birleştiren pozitif bilimciliğin sistemleşmesinde de zaten kapitalist modernite olarak ifadelendirmişti.

Demokrasi kavramı üzerinde duruyoruz. Çünkü, Önderlik paradigmayı "Demokratik Modernite" olarak tanımladı. Daha önce de ekolojiye ve kadın özgürlüğüne dayalı demokratik toplum olarak tanımlamıştı. O nedenle demokrasi kavramı önemlidir. Bir de farklı anlamlar yüklenen, çok çarpıtılan, saptırılan, herkesin neredeyse her şeyini onunla izah ettiği ve kendisini o temelde aklamaya, kurtarmaya çalıştığı bir kavram durumundadır da. Bütün düşünce sistemleri, zihniyetler, ideolojik-politik çizgiler açısından da böyledir. Herkes de kendisine göre anlam yüklüyor, aslında liberalizmin en çok içini boşalttığı, özünü boşalttığı kavramlardan birisi oluyor, öyle ki her türlü despotizm kendisini demokrasi olarak ifade ediyor. Her türlü yalan, hile, dolan, sömürü kendisini demokrasi olarak yansıtıyor. Her türlü başıboşluk, örgütsüzlük, disiplinsizlik kendini demokrasi olarak tanımlıyor. Neredeyse her kavramın önüne bir demokrasi kavramı konabiliyor, haddinden fazla esnek bir kavram durumundadır, bu durum devam da ediyor.

Dikkat edilirse bizde bu kavramı kullanmak durumunda kalıyoruz. Önderlik "Yine de en iyi yapmak istediklerimizi ifade eden kavramdır, kullanmak durumundayız" dedi, ama sınırlar koydu, tanımlar getirdi, demokrasiye yüklenen anlamları eleştirdi, demokrasiyi oradan kurtardı. Örneğin devletin elinden kurtardı, en önemli bir şey oydu, devletle bağını yeniden tanımladı. O çok önemlidir. Çünkü 'bir devlet biçimi' deniliyordu, hala öyle diyenler çoktur. En despotik devlet yönetimlerine bile demokrasi diyebiliyorlar, öyle gösteriyorlar. Devlet ve iktidar her şeyi toplumdan çalıyor, toplumu öyle tüketiyor, en çok toplumdan çaldığı bir kavram demokrasi oluyor, çünkü demokrasi toplumla o düzeyde bağlıdır. Halkın yönetimi, halkın kendi kendini yönetimi, hem toplumun halk denilen bölümüyle bağlantılıdır hem de yönetimle bağlantılıdır. Önderlik kavramlarda da demokrasi için "Devlet tanımayan özyönetim" karşılıklarını kullandı.

Dolayısıyla biz demokrasinin bu özelliğine bakacağız. Toplumun kendi yönetimi, bu yönetim durumunu sadece seçime indirgeyen anlayışlar var, öyle de içi boşaltılmaya çalışılıyor, seçim oldu mu, "Demokrasi gerçekleşmiş" diyorlar. Biçim olarak doğru, fakat nasıl bir seçim, seçimi yapanlar kimdir, hangi koşullarda oluyor? Ne kadar eşit, adil, özgür ortamda bir seçme ve seçilme oluyor? Öyle olmuyor. Dolayısıyla ne diyoruz "Demokratik seçim olmadı" diyoruz, demokrasinin o zaman özgürlükle, eşitlikle, adaletle bir ilişkisi var, günümüz dünyasında tarihsel toplumun oluşturduğu zihniyette en pozitif kavram demokrasi kavramıdır diyebiliriz.

Şimdi hiçbir zihniyet demokrasiyi kötüleyemiyor, herkes kendi kötülüğünü demokrasinin içine gizlemeye çalışıyor, onunla kendisini gizliyor, maskeliyor, affettiriyor, demokrasi bu kadar pozitif bir kavramdır. Bu bir gerçektir. Önderlik kapitalist modernite sistemini aşmanın onun şahsında iktidar ve devlet düzenini aşmanın ilk adımı olarak demokrasi çağını tanımladı. "Demokrasiyle aşarız" dedi. "Buradan özgürlüklere farklılıklara dayalı eşitliğe, adalete dayalı yaşamlara ulaşırız, hakikatlere ulaşırız" dedi. "Sosyalizme, demokratik komünal topluma gidişin yolu bu biçimde açılır" dedi. Demokrasiyi, onların yolunun açılması olarak tanımladı. Bunlar önemli tanımlar oluyorlar.

Demokrasinin yönetimle bağını, toplumla bağını, kendi kendini yönetmeyle, iradeyle dolayısıyla özgürlükle, eşitlikle, politikayla, ahlakla yakınlığını, bağlarını hep yakın tutmalıyız, bunlar esası değil ama onlarla ilişkili bir kavramdır. Bu kadar pozitif yapısı oradan ileri geliyor, demokrasi kavramını öyle de kullanıyoruz. 'Demokratik yönetim' dendiğinde bile demokrasinin kendisi aslında yönetimdir. 'Demokratik yönetim' diyoruz, bu daha fazla yönetimin adil, özgür, eşit yapı-

sını güçlendiriyor. Kendi kendini yönetme anlamına geliyor.

Önderlik savunmalarda, "Demokratik otorite" diyor. Bunları andıracak şekilde Önderlik kullanıyor, böyle tanımladıktan sonra birçok şeyi açıklamak için kullanıyor, çok rahat kullanıyor, demokrasi diye yazıyor, ama her yerdeki demokrasi aynı anlama gelmiyor. O yazdığı yerde anlamlarından birisini ifade ediyor, öne çıkarıyor. Demokratik otoritenin yanına hemen "Yararlı otorite" dedi. Mesela ana tanrıça otoritesini "Yararlı otorite" diye tanımladı. Yararlı otorite toplumun özgür, doğru, güzel yaşamına hizmet edecek şekilde olursa olur. Demokrasi mücadelesi içerisinde de örneğin böyle yarar getirecek otorite olabilir, otoriteyi düzenlilik, disiplinlilik olarak ifade etti, bir organizasyon, örgütlü olma, koordineli olmadır. Demokratik özne de bu anlamda söylenebilir. Demokratik özne ne anlama geliyor, bir yanıyla halkın kendini bilinçli yönetmesi diyebiliriz. Esas olarak biz özne-nesne ve ruh-beden ikilimini reddederek insanı temel alıp inceleyeceğiz, bu temelde insanda evreni çözeceğiz.

Özne-nesne ayrımı köleliğin kaynağı oluyor

Önderlik, "Özne-nesne ayrımını reddederek aşacağız" dedi. Çünkü o ayrım her türlü parçalanmanın, toplumsal hakikat yitiminin dolayısıyla baskının, sömürünün, hilenin, kötülüğün, köleliğin kaynağı oluyor. O zihniyeti ve siyaseti üretiyor. O zihniyet ve siyasete hak veriyor. Doğru, iyi, güzel, özgür budur diyor. Onunla o ayrımı esas alarak onu aşmak mümkün değildir. O ayrımı reddedeceğiz. Onu reddederek insanı temel alıp incelediğimizde toplumsal hakikate daha çok ulaşırız, yaşamı daha doğru, güzel, özgür, anlamlandırabiliriz, ifade edebiliriz dedi.

Kuantumu incelerken gözleyen-gözlenen tanımlamaları var, o da öznenesne oluyor. Gözleyen, özne; gözlemlenen ise nesnedir. Onları tanımlarken de gözleyen ile gözlemlenenin özdeşliği dedi, ama aynılaşması, benzeşmesi değil, özneyi nesne yapmak ya da nesneyi özne yapmak birbirine dönüştürmek, benzeştirmek değil, özdeşleştirmek. Özdeşleştirmek ne anlama geliyor, yakınlaştırmak yani yok etmek, var olmaktan çıkartmak. O ayrımı gözleyen, gözlemlenen ayrımının giderek silindiği, ortadan kalktığı bir şeyi yaratmaktır. "Benim yöntemimin önemli bir özelliği budur" diyor, yani aynılaştırma değil, benzeştirme değil, özneleşelim diyor. 'Nesne ortadan kalksın derken' biz özneleşelim başkası nesneleşsin biçiminde değil, biz nesneyiz özneye dönüşelim, filan özneyi nesneye dönüştürelim biçiminde de değildir, onu reddediyor. O zaman burada esas olan nesneyi, nesne olmaktan çıkarmak, kurtarmaktır. Özne bir yönüyle daha katıdır. Aslında dönüşmede, değişmede nesne daha açıktır, özne daha kapalıdır. İktidarcı-devletçi sistemleri değiştirmek, dönüştürmek zordur. Ama ezilenleri, toplumları eğitmek, bilinçlendirmek, irade haline getirmek daha kolaydır, ona daha açıktırlar, ihtiyaçları onadır. Diğeri egemenliği ifade ediyor, egemenliği ifade ettiği için elindeki egemenliği bırakmak istemiyor. O bakımdan daha katıdır. Onu da öyle görmemiz lazım.

Özne-nesne için demokrasi ile bağlı olarak böyle ele alabiliriz. Birbirine yakınlaştırma, nesneyi özne yapmak değil de, özne-nesne ayrımını ortadan kaldırmak, nesneyi nesne olmaktan çıkarmak, kurtarma mücadelesi en doğru yaklaşımdır.

Önderlik, binlerce yıllık tarihsel toplum bilincin ortaya çıkarttığı sonuçları yeniden sentezliyor

Önderlik savunmalarını okuyup incelerken, tartışırken yaklaşım ne olmalıdır? Sorunun burada var olduğu gözüküyor. Önderlik savunmaları çok üst düzeyde bir yoğunlaşmanın ortaya çıkardığı bir soyutlama ve eleştiridir. On binlerce yıllık tarihsel toplum bilincinin ortaya çıkarttığı sonuçları yeniden değerlendirmeye dayanıyor, sentezliyor. Dolayısıyla doğal toplumun düşüncelerinden, ilk çağın felsefesinden, dininden, bunları yaşamı açıklama yanlarından söz ediyor. Bu soyutlama ve eleştirilerin her cümlesi hükümlerle dolu, ama her cümle çok yoğun bir bilgi birikimine dayanıyor, o bilgi birikimleri yazılmıyor, onları yazmış olsaydı dünya kadar kitap olurdu. Bazılarını bir cümle ile ifade ediyor, bazılarını bir kelime ile ifade ediyor. Bazılarını bir paragrafla ifade ediyor. Bilmem kaç bin sayfa kendi görüşlerini açıklamış filozofa 4-5 satırlık bir paragrafla tanım getiriyor. O kişi belki de 5 bin sayfa kitap yazmıştır. Önderlik savunmaları böyle bir bilgi birikiminin soyutlamasıdır.

O bakımdan şunu söylemek istedim: Anlamak için o bilgi birikimini edinmeye çalışmamız gerekiyor. Onu araştırmamız, öğrenmemiz gereklidir. Bilgiye açık olmamız lazım, bilgi edinmemiz gereklidir.

Şöyle söylemiyorum: Hepsini olduğu gibi edinelim değil, ama en azından Önderlik eleştiri yapmış, 'şu doğru, şu yanlış' demiş o doğru ve yanlışlık nereden ve neden olmuş, o nedenine cevap verecek bir bilgimizin olması gerekiyor, bilmezsek savunmaları ya hiç öğrenemeyiz ya da ezberlemeye çalışırız, anlayamayız.

Anlamak için de bilgi edinmek gerekiyor. Örneğin Marksizm'i eleştiriyor, reel sosyalizmi eleştiriyor, yıllarca kendi yaşamı içerisinde de otuz yıl uğraştığı, mücadele ettiği sonuçlarını değerlendiriyor, hüküm veriyor, 'şurası yanlıştı, şurası doğruydu' diyor. 'Marx şurada yanlış yaptı, şu konuda Bakunin doğruydu' diyor, 'şurasında öbürü haklıydı ya da yanıldılar doğru olan şuydu' hepsi hükümdür, sonuçtur. Ama yeni şeyleri ifade ediyor. O bilgileri, mücadeleleri bilmezsek Bakunin ile Marx hangi tartışmaları yapmış, kim kime ne demiş, bilmezsek Önderliğin o eleştirisini anlayamayız, zaten anlayamıyoruz da. Açık söyleyebiliriz. O bakımdan okurken, incelerken o hükümlerin içerdiği bilgileri edinmeye çalışmak, o temelde araştırmak, tartışmak gereklidir. Doğru anlayabilmek için kesinlikle gereklidir. "Yeterli bir zihniyet devrimi, değişim-dönüşümü gerçekleştiremiyoruz" diyoruz, bunların hepsi buradan kaynaklanıyor. Önderliğin belirttiği yanlışlar, doğrular neye dayanıyor, ne anlama geliyor, nedenini ve yaşamdaki karşılığını, anlamını kesinlikle bilmemiz lazım, o olmazsa hepsi tartışma olarak kalıyor.

Hakikat arayışı eskiye dönmek değil, mevcut gelişmeleri yaşanır hale getirme çabasıdır

Tarih ile günümüz açısından da Önderlik "Nostalji yapmıyorum, kimseye yeni bir cennet vadetmiyorum" dedi. O bakımdan tarihsel toplumu değerlendirirken, başlangıcı çok iyiydi, her şey güzeldi biz oraya döneceğiz biçiminde değildir. O zaman inceleyelim, o başlangıçta neler vardı, insanlar neler yaşadı? Orası güzel, yeterli olsaydı oradan buraya gelmezdik, hep orada kalırdık. Öyle olmadı, buraya kadar gelindiğine göre durum tam öyle değildir.

'Geçmiş tümden çok iyiydi, insanlık bir yanlış yola girdi yanlışlarla buraya kadar geldi' denilirse, o zaman insan olmak yanlış oldu demeye gelecek. Böyle bakmamak lazım. Anlamaya çalışmak, değerlendirmek, iyi-kötü, doğru-yanlış, özgür-köle ayrımını yapabilmek lazım. Bizim hakikat ölçülerimiz bunlardır. Bunların gereklerine göre geçmişi de bugünü de değerlendirmek gereklidir. Yaşamı anlamaya, anlamlandırmaya, yaşam hakikatine hangisi hangi dönemde daha çok yakındı, ifade ediyordu; ona ters olanlar neler, ondan uzaklaşmalar neler oldu. Böyle bakıp hepsine eleştirel yaklaşmamız, daha doğrusu değerlendirmeci yaklaşmamız gereklidir.

Önderlik "Yöntemim, yorum sanatıdır" dedi, demek ki hepsini yorumlamamız gerekiyor. Yorumlayacak temelde bakmalıyız. Diğer türlü olursa doğru olmaz. Toplumsal yaşamda bir karşılığı da olmaz. İnsan evriminin başlangıcından çeşitli dönemleri var, o dönemde yaşadıkları var, onların özgür, doğru gerçeğine yakın olanlar nelerdi, ters düşenler nelerdi. Bugün gelinen noktada ne gelişti, ne olumsuz oldu. Böyle bakıyoruz. Ortaya çıkan gelişmeler de var. Hakikat arayışı eskiye dönmek değil, mevcut gelişmeleri yaşamın anlamına uygun kılmak, yaşanır hale getirme çabasıdır. Öyle görmemiz lazım. İnsan yaşamı için tehlikeler nelerdir, kıyametin alametlerinin görülmesinden de söz ediyoruz. Bugün de çok pozitif bilimciliğin ifade ettiği gibi çok güzel yere gelmiş her şey gelişmiş mükemmelleşmiş değil, tam tersine büyük tehditler ve tehlikeler oluşmuştur. Hem büyük haksızlıklar var, hem de yıkım var, tüketme var, tümden yıkma tehlikesi var. Doğa için de toplum için de böyledir. Bugün düşüncenin ve onun yol açtığı siyasal, toplumsal sistemlerin, iktidar ve devlet sistemlerinin ortaya çıkarttığı böyle bir sonuç var. Onları değerlendirmemiz gerekiyor. Birbirinden koparmamalıyız.

İktidar ve devlet sistemi toplumun içinden çıktı, toplumun üzerinde yer alıyor, ayrı bir toplumsal sistemdir. Bu kadar kötüdür, ama toplumla bir bütün, toplum gerçeğinin bir parçası olarak Önderlik görüyor, bir bütün olarak ele alıyor. Uygarlık çözümlemesini de öyle ele alıyor, birbirinden koparmıyor, zaten o koparmayı tehlikeli buluyor. "O koparma bu kadar kötülüklerin kaynağıdır" dedi. Onları aşmak için birbirinden kesinlikle o düzeyde koparmıyor. Ama aynı görmüyor, paradigmasal olarak değerlendiriyor. Reddettikleri, eleştirdikleri var; aşılmasını, yok olması gerektiğini söyledikleri var; geliştirilmesini istedikleri var, onları da açığa çıkartıyor.

Mevcut düşünce sistemlerini bilmeden eleştirmek doğru değildir. İkincisi, bu belirtiklerimle bağlantılı olarak mitoloji, din, felsefe, bilimin yanlışları var, açığa çıkartıp aşmamız gereklidir; ama zihniyet hafızası da bunlardır, bunlardan başka da bir düşünce ortada yoktur. 'Bunlar ayrı şeyler, bir de bunların dışında doğrular var' deniliyorsa, bilmeliyiz ki öyle bir şey yoktur. Bunların hepsini bir yana itelim, insan zihniyeti, düşüncesi diye ortada bir şey var mı, toplum düşüncesi diye bir şey var mıdır, yoktur. Toplum düşüncesi, toplumun zihniyeti bunlardan oluşuyor. Bu kategorilerle ortaya çıkartılan zihniyet yaklaşımı somutlaşmıştır. Farklılıklar var, her birinin kendi içinde yüzlerce ayrımı var, birçok şey yakınlaşmış, ama yöntem ortaklığıyla birbirine yakın olanlar alınmış ve insanlık şimdiye kadar bu düşünceleri oluşturmuş, elimizde bilgi olarak, bilinç olarak, zihniyet olarak bunlar var, başka bir şey yoktur. Şimdi bunları değerlendiriyoruz. Önderlik bunları değerlendiriyor, bunlardan yeni bir düşünce ortaya çıkartıyor, çünkü başkası yoktur, hepsi bunlardır, bunlardan çıkartıyor. Toplumsal hakikat temelinde hepsini analiz ediyor, yanlış gördükleri, kötü ve çirkin gördükleri, egemenlikçi, köleci gördüklerini atıyor; olumlu ve doğru gördüklerini, topluma hizmet eder gördüklerini alıyor yeniden sentezliyor, geliştiriyor yeni bir insanlık hafızası, bilinç hafızası oluşturmaya çalışıyor. Savunmalar bu konuda yeni bir sistemli düşünceyi ifade ediyor.

Önderlik bu konuda şunu da söyledi: "Ben bunları eleştirirken tümden reddetmiyorum, ama var olanı da olduğu gibi kabul etmiyorum" dedi. O eleştirilere dayalı olarak yeni bir sentez ortaya çıkartıyor ve bu konuda sentezi de "Hakikat Rejimi" olarak tanımladı, onu da teorik kuram olarak "Demokratik Modernite kuramı" olarak tanımladı, paradigmasal olarak ekolojiye ve kadın özgürlüğüne dayalı demokratik toplum gerçeğini esas aldığını ifade etti. Böyle bakmamız lazım.

Böyle yaparken Önderlik yaklaşımında şu var: Kesinlikle peşinen ret yoktur, olduğu gibi var olanları kabul etme de yoktur, eleştirel bakış vardır. Yönteminin esası yorum sanatı oluyor, o da eleştirmedir. Var olanı değerlendirip eleştirip yani ona bir biçim verme, yeniden yorumlama; yanlış ve kötü gördüklerini atıp iyi gördüklerini ekleyerek geliştirerek yeniden ifadelendirmedir.

Önderlik yönteminin, yorum sanatının esası budur. Anlamcılık denen yöntemin esası budur. Bunu böyle bilmemiz lazım. Tarihsel toplumu bu temelde değerlendirmeye hakikat rejimi diyoruz. Önderlik o özelliğiyle baştan beri birçok şeyden ayrıldı, ama reel sosyalizmin etkisi altında yine de reddettikleri ve kabul ettikleri vardı. Giderek yaşam gerçekleri ortaya çıktıkça, devrimci mücadele bilincini arttırdıkça, onu da eleştirme gücünü göstererek daha net hale geldi.

Hiç birisini peşinen reddetmiyor, baştan bunlar kötü, ötekini alıyorum değil, hepsini insanlığın bir kazanımı, bir yaratımı, bir değeri olarak görüyor, ama kendi hakikat rejimine göre, toplumsal hakikatine göre, yaşam tanımlanmasına göre; doğru-yanlış, iyi-kötü ayrımını yaparak ayrıştırıyor. Bir tarafını öyle atıyor, ama iyi olanı da alıyor ve bir sentez yapıyor. Önderlikte öyle hiçbirisini hemen reddetme yoktur. Bu yöntemlerden, zihniyet yapılarından, hakikat açıklamalarından yorumlayarak kendi hakikat rejimini oluşturuyor, onları reddederek oluşturmuyor. Onlardan aldığı çok şey var. Hiç birisinden tümden attığı yoktur, kimse öyle bakmamalıdır. Bunları bilmeden, anlamadan, ondan sonra Önderlik neyi atmış, neyi almış o ayrımı da Önderlik eleştirile-

Hakikat arayışı eskiye dönmek değil, mevcut gelişmeleri yaşamın anlamına uygun kılmak, yaşanır hale getirme çabasıdır. Öyle görmemiz lazım. İnsan yaşamı için tehlikeler nelerdir, kıyametin alametlerinin görülmesinden de söz ediyoruz. Bugün de çok pozitif bilimciliğin ifade ettiği gibi çok güzel yere gelmiş her şey gelişmiş mükemmelleşmiş değil, tam tersine büyük tehditler ve tehlikeler oluşmuştur. Hem büyük haksızlıklar var, hem de yıkım var, tüketme var, tümden yıkma tehlikesi var. Doğa için de toplum için de böyledir.

rinde görmeden biz hakikat rejimini anlayamayız, öğrenemeyiz. Hele hele bunları tümden reddederek yaklaşırsak o zaman hiç anlayamayız.

Önderlik oradan kendi zihniyetini yapılandırıyor, köklerinden kopardık mı daha nasıl anlayacağız, bu mümkün değildir. O bakımdan da bunları bilmek lazım, incelemek gereklidir. Hakikat rejimini doğru ve yeterli anlayabilmemiz için onu yapmamız lazım. Başka türlü değil. O temelde de Önderlik eleştirilerini anlayabilecek bir bilgi birikimine ve eleştiri gücüne yorumlama gücüne ulaşmamız lazım. Zihniyet devrimi yapmak, Önderlik zihniyetine ulaşmak bu demektir. Yoksa alıp bazı cümleleri, kelimeleri ezberleyip tekrarlamak değil, kesinlikle o ezber ve tekrardan hiçbir şey çıkmaz. Onunla hiçbir yere ulaşamayız, o ezber bize yaşamda hiçbir şey kazandırmaz. Bir yük olmaktan ve kendimizi kandırmaktan öte bir sonuç vermez, bize hizmet edecek tek şey anlama gücümüzdür. Onun için de bunları böyle anlayabilen, eleştiri yapabilen, yorumlayabilen, Önderlik yorumlarını anlayan, yorum yapabilen, bizim de yorum sanatına ulaşabilme düzeyine gelmeyi hedeflememiz lazım. kendimizi o temelde yoğunlaştırmalıyız.

Canlıcılık ve animizim mitolojinin önemli özellikleridir

Din için ilahi yaratıcılık ya da kutsal yaratıcıyla yaşamın ifadelendirilmesi, anlatılması, açıklanması olarak belirttik.

Mitoloji ise tartışılıyor, daha az bilgi eldedir, fakat yaşamda daha çok fazladır, onu anlayabilmek önemlidir. Canlıcılık ve animizim mitolojinin önemli özellikleridir. Bu da her şeyi açıklamaya yeterli değildir, fakat doğa ve toplum gerçeğine daha yakındır. Önderlik "Evreni de canlı olarak görmeliyiz" dedi. İnsanı değerlendirdi. O boyutuyla daha yakındır. Fakat mitoloji yaşamı, her şeyi çok iyi açıklamıştı diyemeyiz. Öyle olsaydı mitolojide zihniyet farklılaşması olmazdı, niye olsun ki? Demek ki öyle değildi, yetmedi, yetersizdi. Onun için sadece animizm olarak da böyle dar bir canlıcılık ile yüzeysel bakış açısı da olmamalıdır. Bir de mitoloji sadece o değildir, bir ruhlar gerçeği var, dünyanın ruhlarla dolu olduğunu, mitolojinin yaşamı canlı ruhlarla izah etme durumu var. Bu çerçevede hala günümüzde mitolojik yaşama var. Rüya bile mitoloji ile ilgilidir, hayal görmeler mitolojiktir. Din ile çatışıyor ama birbirini besliyor da, öyle o çatışmalar birbirini beslemeyen çatışmalar olarak görülmemelidir.

Mitolojiye bakalım ruhu canlı olarak görüyor, görünmüyor ama görünen yaşam aslında o ruhun pratikteki şekillenmesidir, dolayısıyla yaşamdaki mücadeleyi ruhların mücadelesi olarak ifade ediyor. Tanrılar, tanrıçalar arasındaki kavgalar, insanlar arasındaki kavgalar, o izahların hepsi bunu ifade ediyor. Olumluluk-olumsuzluk açısından insan değerlendirebilir, ama hakikat budur diyemeyiz, yaşam hakikatini izah etmede o çok fazla açıklayıcı aydınlatıcı değildir. Bilim onu tümden reddetti, pozitif bilim de doğru değildir. Öbür uçta her şeyin ruhlarla izahı da, yaşamı ruhların yarattığı, bizi ruhların yönlendirdiği, yaşam gerçeğinin canlı ruhlar gerçeği olduğu da doğru değildir. Her şeyi anlatmaya, izah etmeye, yaşamı doğru anlamamıza, çözmemize yeterince hizmet etmiyor. Böyle bakabilmek lazım. olumlu yanları, özgürlüğe yakın yanları neler; ama öyle olmayan, hayali, yanlış, gerileteci yanları neler onlara bakmak gereklidir.

Dini böyle sadece tek tanrılı dinler olarak görmemek gerekir. Sadece Tevrat ile başlayan süreç olarak da görmemek lazım. Din, inanç, kutsala inanma ilk insandan başlayan süreçtir, onun çeşitli aşamaları var, dinin topluma hizmet ettiği dönem de vardı. Sınıflaşmaya, sınıf sömürüsüne izin verdi, köleliğe, hiyerarşi ve devlete izin verdi, onun çok güçlü bir ucu oldu. Öyle bir savrulmanın, sapmanın ucu oldu. Ama orada bugünkü pozitif bilimciliğin ortaya çıkardığı sonucun ortaya çıkmaması için de gerçekten bir ahlaki örgü oluşturdu, her şeye bir sınır koydu. Dinin çok önemli bir ahlaki özelliği var, bu da önemlidir, kuşkusuz yeterli değil, eleştirilecek çok yanı var ama bir de toplum üzerindeki anlamı, rolü var. Metafiziğin oluşmasında o ahlakın çok büyük bir rolü var. Bazı felsefeciler de daha fazla da güçlendirdiler. Önderlik "Metafizik ahlakın kurucuları" diyor. Peygamberleri bir yanıyla değerlendirdi, ama bir yandan da Zerdüşt, Konfüçyüs, Sokrates gibi kişiliklerin de ahlak felsefelerinin ilkelerini değerlendirdi. Zerdüşt'te her şey iyi-kötü ikilemindedir. İyi-kötü onun bütün bakış açısını belirliyor. Ona göre bir ahlaki sistem oluşturuyor. Konfüçyüs Çinliler tarafından çok övülüyor. Sokrates'in felsefe yaklaşımlarını biliyoruz. Baskı ve sömürü sistemiyle, iktidar ve devlet sistemiyle iktidar güçleriyle çelişen-çatışan yanlarını biliyoruz.

Felsefe için tanımlamalar oldu. Felsefe, bir bütün değildir. Sorgulayıcılık var, biraz eleştiri yorum da var. Felsefede de yorumculuk var, Önderlik onu esas alıyor, fakat felsefede sorgulayıcılık daha öndedir, anlamlandırıyor, anlam verme var. Yaşam gerçeğini açıklamada iki uçtur. İdealizm ve materyalizmdir. İkisi de felsefi akımlardır. İdealizm; dinden kopuyor. Dini idealizm, yaşamı tanrıyla, görünmeyen ruhla ifade ediyor. İdealist felsefe öyle değildir, düşüncenin gücüyle ifade ediyor. "Düşünüyorum öyleyse varım" demesi onun içindir. O kadar uç noktaya götürüldü ki kutsallık atfedilecek kadar bir duruma gitti. Sonra da ulus devleti tanrının yerdeki temsilcisi olarak tanımladı. Böyle bir yaşam tanımlaması var.

Materyalizm bunun tam karşıtıdır. Bütün o düşünce ruh açıklamasını reddediyor ve her şey maddidir, diyor. Maddeyi ele alıyor. Maddenin hareketiyle açıklıyor. Evren maddidir, gelişme maddenin mücadelesiyledir, dolayısıyla evren tanınabilir diyor, pozitif bilimler öyledir. Materyalizmi daha çok etkili kılan diyalektik yöntemdir. "Diyalektik materyalist felsefe" olarak tanımlanıyor. Diyalektik yöntem önemlidir. Maddeye ilişkin yanları yanlış değildir, fakat her şeyi maddeyle izah etmesi, evreni de madde ile izah etmesi, maddi olmayanı görmemesi topluma ve evrene sadece maddi gözle bakması yanlıştır. O da tek yanlılık ortaya çıkardı. Metafiziği dolayısıyla toplumu ve bireyi kavramayı, anlamayı ortadan kaldırdı, oraya tam tersine fizik gibi, kimya gibi diğer bilimsel disiplinleri dayattı, ağırlıklı olarak özellikle de aydınlanma döneminin filozofları, felsefesi oraya dayandı.

Diyalektik yöntemin temel ilkeleri var. Her şey birbirine bağlı, bir bütünlüğü esas alıyor. Diyalektikte parçalanma yoktur. Değişim içtedir, her şey çelişki halindedir. Çelişki de, karşıt iki ucun birliği ve mücadelesi vardır. Bunlar diyalektiğin temel ilkeleriydi. Birlik esas olandır. Fakat bunu giderek topluma uyarlayarak özellikle de topluma dönüştürüldüğünde zıtlar, çelişki, karşıtlar yok edici, yıkıcı olarak değerlendirildi. Çelişki teorisi önemliydi, gelişmeyi ifade etme noktasında hala da öyledir. Mücadele ve değişimin kaynağı gerçekten de önemlidir. Fakat şöyle tanımlanıyordu: Yıkıcı karşıtlık tanımlaması vardı, antagonist tanımlaması, çelişen tarafın zıtların birbirini yok etmesi ve birinin kalması olarak, birinin diğerini tüketmesi olarak tanımladı. Önderliğin en temel itirazı burayadır. Orada bir ucu tez bir ucu anti-tez mücadelede birinin diğerini yok etmesiyle ortaya çıkan sonucu sentez olarak değerlendiriyor. Önderlik bu yöntemi de reddetmiyor, fakat mücadele yok edici değil, besleyici birbirini içericidir diyor. Dolayısıyla birinin diğerini yok edici değil, ikisinin birbirini besleyen mücadelesinden yeni sonucun ortaya çıkması ve bu sonucun bir değil fazla olması değişimin çoğalma, farklılaşma biçiminde olduğunu, çelişkiden sonucun böyle ortaya çıktığını Önderlik ifade ediyor. Diyalektik materyalizme bu tüketici, birbirini tahrip edici, yıkıcı çelişki anlayışının sonucunu dogmatizm olarak tanımladı. Bunu topluma götürünce proletarya-burjuva arasındaki çelişki öyledir, o halde burjuvazi proletaryayı tüketiyor; proletarya da burjuvaziyi tüketmeli, proletarya diktatörlüğüne, burjuvaziyi böyle zorla ortadan kaldırma düşüncesine ve pratiğine buradan gittiler, bu felsefenin sonucunda reel sosyalizm pratiği ortaya çıktı. Sonuçta gördük ki doğru değildir, yaşam onu doğrulamadı. Toplumdan değerlendirdi, daha sonra Önderlik yaşamın doğruladığı biçiminde değiştirdi, düzeltti, yanlışlarını attı. Felsefe açısından bunları ek olarak belirtebilirim.

Bilim yöntemi için ise şunlar belirtilebilir: Aydınlanma dönemi, reform, Rönesans, aydınlanma çağı önemlidir. Sanayi devrimiyle de birlikte gelişiyor. Önderlik insanlığın ikinci büyük devrimi olarak tanımladı. Tarım-köy devriminden sonra en temel toplumsal devrim olarak bu süreci gördük, birçok bakımdan bunlara işaret etti. Fakat bilimsel teknik devrim deniliyor. Bilimde ve teknikte müthiş bir ilerleme oldu. Öyle ki fizik, kimya, biyoloji gibi maddi bilimlerde ortaya çıkan sonuçları olduğu gibi topluma da uyarlama oldu. 'Toplum da bir maddi güçtür o halde öyle izah edilmeli' denildi. Özne-nesne ayrımı, olguculuk, deneycilik, ampirizm; aslında o tehlikeyi Lenin görüyor, toplumsal mücadeleyle uğraştığı için "Materyalizm ve Ampiryokritisizm" kitabı var. Maddi bilimlerdeki deneyciliği, bunların ulaştıkları sonuçları olduğu gibi topluma aktarma durumuna karşı çıkıyordu. Toplumsal hareketin tümden öyle ele alınamayacağını, insanın biraz farklı olduğunu belirtiyor. Beyni inceliyor, "Beyin düşünce organıdır" diyor, bütün düşünceleri inceliyor, dolayısıyla insan ve toplum sanki biraz farklı der gibiydi, ama bu yetmedi, çok yüzeysel eleştiri ve değerlendirmeydi. Zaten Lenin'in kendisi pratiğe de koyamadı, birçok saldırılar karşısında önceki düşüncelerini değiştirmek de gerekti, önceki de toplumsal hakikati açıklamada yeterli değildi, hataları yanlışları çoktu, dolayısıyla çöküşe giden bir reel sosyalizm sistemi öyle gelişti.

Reel sosyalizm de pozitif bilimciliğin çok önemli bir yanı oluyor. Ama kapitalist modernite olarak tanımladığımız, anlamaya çalıştığımız, endüstriyalizm, ulus devletçilik, kapitalist sömürü buradan kaynaklanıyor. Toplumları, tarihsel toplum varlığını sadece ekonomi ile izah eden, alt yapı = ekonomi, toplum = alt yapı, o da = ekonomi, ekonomi de = üretici güçlerle üretim ilişkileri arasındaki çelişkidir, çatışmadır, bütün gelişmenin temelinde bu var. Kapitalizme gelince de üretim güçleri araçlarla, işçiler, üretim ilişkilerine sahip olan burjuvalar; dolayısıyla aracı kullanan zaten üretim yapıldığı zaman sömürülüyor, temel sömürü olarak bunu gördü. Tarihsel olarak yaşanmış olanları görmedi. Etnisite nasıl köleleştirildi, kadın nasıl köleleştirildi, tarım-köy devrimi nasıl tahrip edilmeye çalışıldı, doğa üzerinde nasıl tahribatlar oldu. Bunların hiç birisini görmedi. Sömürü olarak gördüğü artı değer olarak tanımladığı sanayideki o sömürüdür. Oradan kalkarak da sadece işçi sınıfına dayalı burjuvaziyi yok etmeyi, diyalektiğin zıtlar karşıtlığı ve mücadelesiyle de sonuç almayı öngören bir devrim tasarladı. Kendilerinden sonra 20. yüzyılın başında iki tür yorumlama oldu. Bir taraf proletarya diktatörlüğü denen devlet sistemi kurarak, bir taraf sosyal demokrasi mücadele tarzında biraz daha uzlaşmayı öngördü. Reel sosyalizm bu mücadele içerisinde ortaya çıktı.

"Yöntemim yorum sanatıdır anlamcılık, buna da hakikat rejimi diyorum"

Önderlik aydınlanma düşüncesini de reddetmiyor, büyük bir gelişme olarak değerlendiriyor. Fakat şimdi önemli eleştirileri var. Tarihsel toplumsal bakışına eleştiri var, toplumsal sistemi değerlendirişine eleştiri var. Pozitif bilimcilik oldu, metafiziği, insanı, toplumu tümden reddeden ve böylece özne-nesne ayrımı ile insan nesne; toplum, doğa nesne bu kadar sömürü azami kar, endüstriyalizm sömürüsü tahripkarlığı, ulus devlet faşizmi, baskı ve sömürü sistemi bu zihniyetin uygulanması, pratikleşmesi olarak ortaya çıktı. Yaşananların dayandığı zihniyet budur. Bunları böylece ortaya koydu, eleştirdi. Gerçekten de çok köklü bir kopuşu ifade ediyor. Kapitalizmden önceki her şeyi reddeden, kapitalizmle sanayi bilim ve teknik devrimi özdeşleştiren yaklaşımları çok yanlıştır. Çünkü tarihsel toplumun tümden inkarı var.

Oradan Marksizm çıktı, reel sosyalizmin tarihsel materyalizmi ile dinin yaşamı izah etmesi birbirine ne kadar benziyor, ne kadar da kolay öğreniliyor. '…Şöyle yaşayacaksın sonra öleceksin, öldükten sonra şöyle sorgulanacaksın…' Aslında din daha sorgulayıcıdır, 'Ölünce hesap vereceksin' diyor, hem de öldüğün anda da vereceksin, mahşer gününde vereceksin, tekrar tekrar hesap sorulacak, yanlış yapmayacaksın, bir ahlakı var.

Diğerinde ise 'Kapitalizm geldi, kapitalizmden sonra sosyalizm olacak' Buna o kadar çok inanılmıştı ki, kapitalist olmayan sosyalist olmaz, o halde önce kapitalist olmak lazım. Reel sosyalizmden etkilenen Kürt reformist milliyetçi akımları, küçük burjuva akımlar onu o kadar benimsemişlerdi ki, hep burjuvalaşmaya çalıştılar, kapitalizmi Kürdistan'da nasıl geliştiririz arayışına girdiler. Önderlik daha o zamandan Kürdistan'daki duruma bakarak bir yanlışlığın olduğunu fark etti ve reddetti. İlk karşı çıkışını çok ayrıntılı ya da her alana yayılmamak kaydıyla fakat temel bir ideolojik duruş olarak Kürdistan'daki kapitalizm değerlendirmesi ve ulusal kurtuluşla Kürdistan'a giren sömürgeci kapitalizm denen gerçek arasındaki mücadeleyi tanımlaması, sistemden de bu tür düşüncelerden de Önderliği ilk kopartan düşünce oldu. Ondan sonra mücadele geliştikçe, bilgi düzeyi arttıkça, hem pratikten, hem de okuyup incelediklerinden edindiği bilgiyle mevcut zihniyet sistemini ortaya çıkardı. Bir hakikat açıklaması oluyor. "Yöntemimin adını öyle koyuyorum, yöntemim yorum sanatıdır. Anlamcılık, buna da hakikat rejimi diyorum" dedi.

■■■

Diyalektik yöntemin temel ilkeleri var. Her şey birbirine bağlı, bir bütünlüğü esas alıyor. Diyalektikte parçalanma yoktur. Değişim içtedir, her şey çelişki halindedir. Çelişki de, karşıt iki ucun birliği ve mücadelesi vardır. Bunlar diyalektiğin temel ilkeleriydi. Birlik esas olandır. Fakat bunu giderek topluma uyarlayarak özellikle de topluma dönüştürüldüğünde zıtlar, çelişki, karşıtlar yok edici, yıkıcı olarak değerlendirildi. Çelişki teorisi önemliydi, gelişmeyi ifade etme noktasında hala da öyledir. Mücadele ve değişimin kaynağı gerçekten de önemlidir. Fakat çelişen tarafın birbirini yok etmesi ve birinin kalması olarak, birinin diğerini tüketmesi olarak tanımladı. Önderliğin en temel itirazı burayadır.

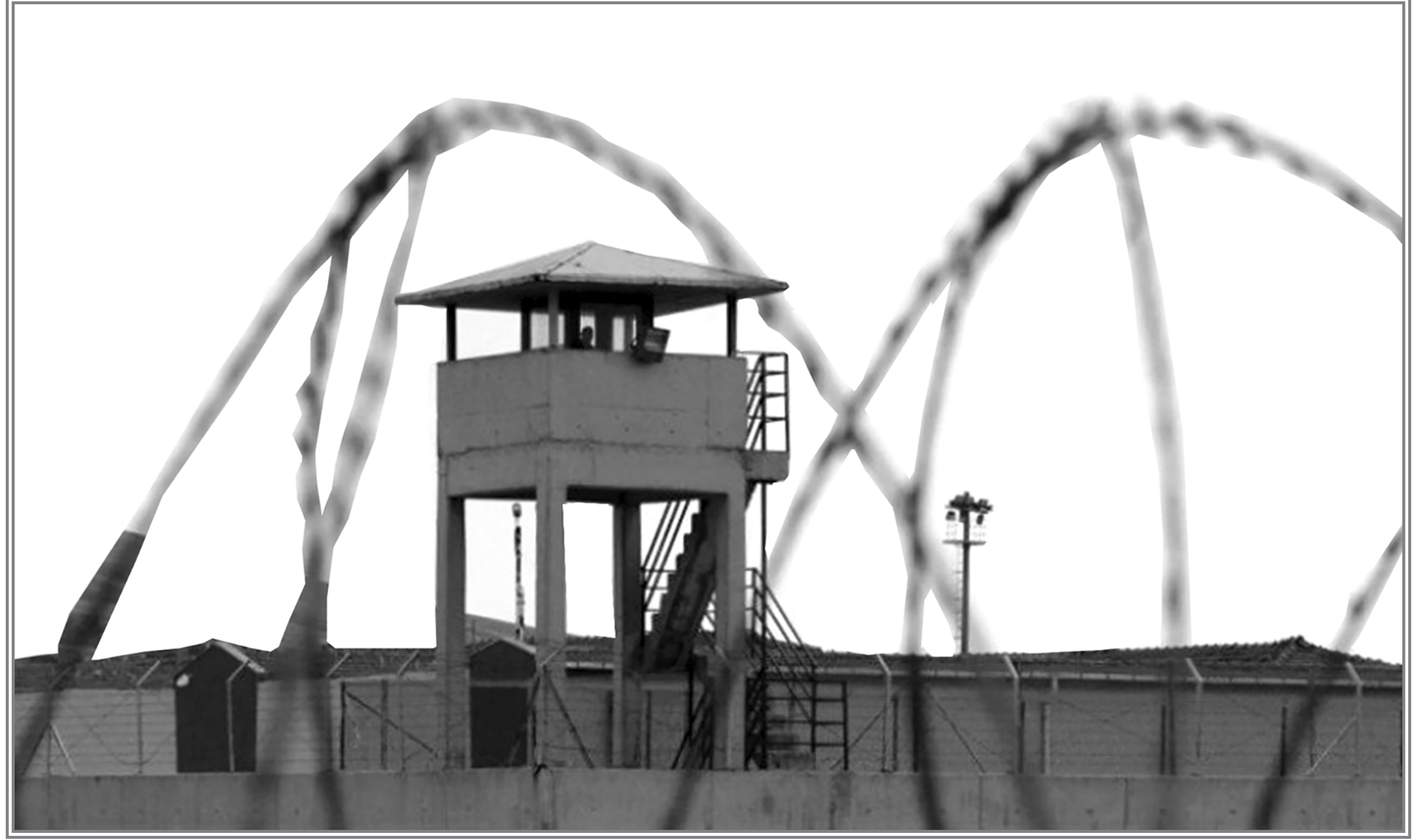
Metafiziğin oluşmasında o ahlakın çok büyük bir rolü var. Bazı felsefeciler de daha fazla da güçlendirdiler. Önderlik "Metafizik ahlakın kurucuları" diyor. Peygamberleri bir yanıyla değerlendirdi, ama bir yandan da Zerdüşt, Konfüçyüs, Sokrates gibi kişiliklerin de ahlak felsefelerinin ilkelerini değerlendirdi. Zerdüşt'te her şey iyi-kötü ikilemindedir. İyi-kötü onun bütün bakış açısını belirliyor. Ona göre bir ahlaki sistem oluşturuyor. Konfüçyüs Çinliler tarafından çok övülüyor. Sokrates'in felsefe yaklaşımlarını biliyoruz. Baskı ve sömürü sistemiyle, iktidar ve devlet sistemiyle iktidar güçleriyle çelişen-çatışan yanlarını biliyoruz.

Zindandan Mektup var

Zindan öylesine zorunluluklarla dolu ki, beraber yaşanan ortamların esnekliği, katılığı dengeye kavuşmazsa dağıtıcı oluyor

Merhaba Abbas Heval;

Size ilk defa mektup yazmanın heyecanındayım. Buna vesile olan arkadaş Hejar Amed olsa da, aslında fitili ateşleyen bir rol üstlendi. Size yazarken neden heyecanlandığımı kendime sorarken, biraz da sesli düşünmek isterim. Elbette bunun belirleyiciliği sizin kendinizden taşan anlamlara sahip olmanızdır. Yoldaşlığımız her zaman heyecan yaratmalı ki sıradanlaşmayalım, sıradanlaştırmayalım. Hani Einstein'ın, Bilge'nin de paylaştığı bir sözü var ya, şöyle diyor; "Hayatımıza giren en güzel şey gizem içeren şeydir." "Yaşama hayret etmeyen veya evrenin karşısında saygı duruşuna geçmeyen bir kimse, gözleri kapanmış bir ölüden farksızdır" diye ilave yorumda bulunuyordu Bilge. İşte böylesi bir gizemin de yarattığı heyecan var. Sizde her şey ne kadar şeffaf olsa da, bir o kadar da anlaşılması gerekli kılınan hayretlere de sahipsiniz. Özgürlük Hareketi'nin ana akımındaki siz yoldaşlarla bir gün de olsa kalarak sizi izlemek ve anlamak isterdim. Bu arayışımı ziyadesiyle Bilge'ye karşı da yaşamaktayım. Bunu tahmin etmek zor değil. Ama bunu bedenselleştirmek; bir günün akışına sığdırılan anlam gücünü izlek haline getirmek benim için hafıza-i bir değer. Hep düşünürüm; onca yılın acısını kaldıracak yüreği besleyen nedir? Evet, "yürek yutmuş" insanlarsınız. Bu acıyla yaşama cesaretiniz var. Bu acı sizlerde neye dönüşüyor, bunları anlamaya çabalıyorum. Öte yandan kıskandıran, imrendiren bir devrimci istikrar var. Bunun gerisine düşme olmuyor. İdeolojik moral kaynaklarınız büyük. Değer yaratan bir ırmaktan besleniyorsunuz. Nicesiyle kendime dönüp sordum; 20 yıllık devrimci yaşamımın içinde taşınılan sorumluluk anlarında ne kadar bunu kaldırabildim, ne kadar gereğince yaşadım? Burada ölçü kıldığım insanlar sizler de oluyorsunuz. Sorumluluklar nerede, zorunluluk nerede, ihtiyaç nerede doğallık kazanıyor? Kendinize dair zamanlar oluyor mu? Kendinizi kendinizde mi, size temas edip var kılan hayatın diyalektik akışındaki olgularla mı sorguluyorsunuz? Kendinizi en fazla neyin karşısında sorguluyorsunuz? Ben zindanda özelde de zihni ve ruhi olgunluğuma eriştiğim zamanlardan sonra bilmelerimi tecrübelerden öğrendim, anlamı somutlaştırabildim. Siz onca tecrübeye rağmen yeni bilmeler, şoklar, şaşkınlıklar yaşıyor musunuz? Çokça soru sorduğumun farkındayım. Sorularım cevaplarını yaşamda buluyor. Bana bu soruları sordurtan da bunun aksinde yaşanan yoğunluklardır. Zindan öylesine zorunluluklarla dolu ki, beraber yaşanan ortamların esnekliği, katılığı dengeye kavuşmazsa dağıtıcı oluyor. Homojen bir düşünce, amaç birliğinin olduğu mekanlardan zindan gibi amaç birliğinin yoğunlukta farklılaştığı bir mekana dahil olmak bunu sorgulatıyor. Hayat bu soruları kendi aksindeki yansımalarıyla sorgulattı, sorgulatıyor.

Her daim iyi, güzel ve doğru olana ulaşmak istiyoruz. Bu mücadelemizi en fazla da tortulaşan yaşam dışılıklarımıza karşı veriyoruz. Kendinden vazgeçmeme halimiz, bu tortulaşan anlayışlar karşısında ortaya çıkıyor. Öylesine gerekçeler yaşanmakta ki, hangisi bu mücadelede bizlere evladır, anlamakta bile zorlanıyoruz. Şimdilerde geçirilen görkemli direnişin büyüsündeyiz. Birileri bu kadar coşkulu, kendine sevgisi artan duruşlara kibir dedi, oysa coşkunluğumuzla taşkınlaşmalıydık. Zafere abartılı anlamlar yükleniyoruz ama hakkını da teslim etmeliyiz.

Devrim kendi bütününde çok şeye ulaştı, ama biz devrimciler oralara ulaştık mı?

O nedenledir ki zindanda en fazla kendimden korkarım. Bazen yanınıza gelirsem o zaman kendime tutunduğum değerlerin aslında bir yalandan ibaret olduğunu görürsem ne yaparım diyorum. Koşullar seni öncü kılabilir ama neye ve kime göre? İşte bunun yanılsamasına kapılmak istemiyorum. 11 yıllık zindan benden ne götürdü diye sorduğumda 'neden izin verdin' sorgulamasında kendime çarpmaktan ürküyorum. Zindanda devrimciliğimizi evcilleştirdiğimizi düşünmediğim zamanlar da yok değil. İşte bunun tanımını yapınca sizlerdeki gizi açıklamaya değil, fark etmeye çabalıyorum. Biz devrimciliğimizle neye ulaşmak istiyoruz? Bazen kendimize bakınca bir yerlere ulaşma telaşesinden ziyade bir yerlerden hızla geçmek için yol aldığımızı düşünüyorum. Geçen zamanlar ulaşılan zamanlar oldu mu? Devrim kendi bütününde çok şeye ulaştı ama biz devrimciler oralara ulaştık mı? Bu da mücadelemizin ikilemi; devrim gerçeğimizle devrimci gerçeğimiz aynı hız, tempoda yol alamıyor. İşte şu yukarıda yazdıklarım, ilk defa yazılan bir mektuba bunların su gibi akıtılmasıdır sizdeki, sizlerdeki sır.

Güzel insanlar;

Her daim iyi, güzel ve doğru olana ulaşmak istiyoruz. Bu mücadelemizi en fazla da tortulaşan yaşam dışılıklarımıza karşı veriyoruz. Kendinden vazgeçmeme halimiz, bu tortulaşan anlayışlar karşısında ortaya çıkıyor. Öylesine gerekçeler yaşanmakta ki, hangisi bu mücadelede bizlere evladır, anlamakta bile zorlanıyoruz. Şimdilerde geçirilen görkemli direnişin büyüsündeyiz. Birileri bu kadar coşkulu, kendine sevgisi artan duruşlara kibir dedi, oysa coşkunluğumuzla taşkınlaşmalıydık. Zafere abartılı anlamlar yükleniyoruz ama hakkını da teslim etmeliyiz. Sizlere o zamanları anlatmak isterdim. Öylesi duygular, düşünceler yaşandı ki! Her şeyi zirvede yaşadık. Sizlerle sohbetleşmeye ihtiyaç duyduğum zamanlar niceydi. Bir yandan muhteşem bir direniş, adanmışlık vardı, bir yandan da kaygılar, o kaygıların beslendiği ideolojik savaşlar. Özyönetim direnişleri sonrasında halkın acıya karşı duyarlılığı artmıştı. O nedenle herkese hakim olan bedel ödeme kavramı çokça gündemleşti. Buna karşı anlama çabası öne çıksa da içkinleşen bir tepki de vardı. Sanırım direniş sürecimiz, özelde de ölüm orucumuz buna en güçlü cevabı verdi. Beni düşündürten bir husustu; neden şimdiye kadar bu derece gündem olmayan bedel ödeme kavramı şimdilerde bu derece gündem oldu? Yine 8 yoldaşımız bireysel eylem yaptılar. Bu yoldaşların birçoğu özyönetim sürecinde esir düşenlerdendi. İnanır mısınız, bu son 3-4 yılda özelde de genç yoldaşlarda hakim olan kendini ölüme yatırma halet-i ruhiyesine karşı çok konuştuk, çok dinledik, hatta nöbetleştik. Bu genç jenerasyon yaşamı kendine zul saydı. Çatışmasızlık sürecinde katılanlar birden bire vahşi bir savaşın içine girdiler ve düşman gerçeği ile yüzleştiler. En yakınlarındaki yoldaşlarını kaybettiler ve kimilerince 'ihanet' olarak tanımlanan esareti yaşadılar. İşte bu psikoloji kolay kolay atlatılmadı. Zaten yeni jenerasyonun özel savaş politikaları nedeniyle yaşadığı kültürel soykırım süreci kendine yabancılaşmış, yaşama yabancılaşmış bir kuşak oluşturmuştu. Bunun da beslemesiyle içinden geçtikleri süreçlere doğru anlamlar vermede zorlandılar. Sizce de şehadetlerin daha çok bu kuşaktan olması tesadüf mü? Ve yöntem hususunda inanın basiretim bağlandı. Mazlum Doğan arkadaş kendini astığında bunu izah edecek, anlaşılır kılacak koşullara sahipti. Öyle ki amaç her şeyin önüne çıkıp bunu tartışılır bile kılmadı, kılamazdı. Ama Zehra arkadaşın Gebze'de başlattığı bu yöntem sıra sıra yaygınlaştı. Ve adeta kör bir bilmezlikle bu yöntem basında faş edildi. Bunu dile getirmem kendini yakmayı meşrulaştırmıyor. Ancak kendini yakma eyleminin kendisi direniş tarihlerinde bu coğrafyada anlam kazanan bir eylem. Açıkçası kendini aşma eylemi kesin sonuç alma adına dahi yapılsa bana olumsuz bir geleneği çağrıştırıyor ve ürkütüyor. Kimsenin kurtarılma ihtimali dahi kalmıyor. Düşünün Trabzon'da 3-4 yıldır zindanda olan bir arkadaş (genç bir arkadaş) grevinin 60. gününde tecride karşı kendini kafa üstü yere çakılacak tarzda ranzadan

Sizlerle ölüm orucu zamanının paylaşılması, herkese dair kılınan zamanlarını anlatı haline getirmek isterdim. Ancak bazı şeyler anlatıldığı zaman büyüsü bozulur. Anlatış kelimelere ruh katmazsa öylesine hızlıca sıradanlaşır ki, yüreğine ve zihnine güvenmek zorunda kalırsın. Oradaki zaman, öncesi sonrası olmayan sonsuz ve On'larla doludur. Zamansız ve mekansızdır. Yaşananlar sonuçları itibariyle tarih oldu ama yaşayanlar o zamanda yaşadıklarını kendine sır etmeli. Şu zaman, en güzeli en iyiyi öylesine hızlı eskitip paçavralaştırıyor ki… Biz de bundan azade değiliz, çünkü bu çağın çocuklarıyız.

atıyor. Şimdi felç geçirmiş durumda. Sizce bu olay ve olguların kendi zamanı içinde eleştirel bir yoruma tabi kılınması gerekmez mi? Özelde genç yoldaşlara yaşa-yaşat felsefesini iyi kavratmak gerekliliği ile yaklaşıyoruz. Ama anlamakta da zorlanıyoruz.

Liberalizm illeti uyuşturucu etkisi yaratarak zihnimizi, ruhumuzu kemiriyor

Yaşanan direniş sürecinin planlamaya kavuşmasında doğrudan sahanın kendisinden haber alma öylesine zayıftı ki! 1 Mart gibi görkemli bir eylemi basından duyduk… Evet, koşullar hızlı ve değişken planlamalar yapmayı zorunlu kılıyor. Ama bu zorunluluklar bu derece bağlayıcı olamaz. En fazla kaygıyı yaşadığımız arkadaşlar 1 Mart grubundakilerdi. Çoğu yurtsever arkadaşlardı ve seçicilik uygulanmadı. Kendilerini bu kadar uzun süreye hazırlamamışlardı ve müthiş direndiler. Kendilerine şaşırdılar. Lakin büyük bir riskti de. Bu süreçte sahanın gerçeğini esas bilenler söz söyleyebilseydi daha da iyisi olabilirdi. Yaşananlar anlamlı sonuçlar doğurdu ama, açığa çıkan eksiklikler bir tarzı yansıtıyorsa sonuçlar olumlu da olsa bunu öncelikli kılmadan tarzı ele almak gerekiyor. Direniş politikasını oluştururken stratejik yaklaşım çok net ortaya konulur ama bizlerdeki zayıflık, politik öngörüsüzlük, rastgelelik ve çok seslilikte kendini açığa vuruyor. Kendimiz açısından da SAG'in uzamasına dair öngörü zayıflığını yaşamamız, yeterince kavratıcı olamamamız üzerinde çokça yoğunlaştık. Zindanın, kendisi hakkında söz söyleme gücü zayıflamışsa bunun kendini değer haline getirmeme kadar değer olarak görülememesiyle ve bunun hakkını teslim edememesiyle de bağı vardır. Düşünün aylarca Önderlikle görüşme olsun diye bedenini açlığa yatırıyorsun ama senin dışında herkes o görüşmelerden haberdar oluyor. Yanlış anlamayın bu konuda şikayetçi değilim, olmak da istemem. Zira bu konularda Yahudiler gibi kendini çamura atarcasına bas bas bağırıyoruz da. Ama bu kulaklar bu sese göre değilse ne yapabiliriz? Sizlerin cephesinden anlaşılmak adına yapılan paylaşımlardır.

Size bu süreçte en fazla da ideolojik bir savaşın içinde olduğumuzu belirtmiştim. Buna sebep grev sürecinde yaşananlardır. Aslında yaşananı anlam gücündeki zayıflıkla da izah edilebiliriz. Önderliğin ortaya koyduğu hakikatlerle gerçekte yaşananın buluşmaması buluşturulamamasıyla da izah edilebilir. Sürece dair anlaşılmayan hususlar yoruma açılınca tanımlar uçlaşabiliyor. En somut örneği 2 Mayıs görüşmesine dair verebiliriz. Nicelerinin kafasında bu süreçte neden Önderliği dinlemeyip grevi sürdürdük biçiminde düşünceler belirdi. Grevin devamı bedensel bir zorlanmaya dayalı olarak tanıma kavuşmuyor. Ancak tablo okunurken adeta büyük aile O'nu dinlemedi sonucu çıkartılıyor. Ürkütücü bulduk. Söz söylesek de muhatap büyük ailedir denebildi. Bilge insan her daim kendisi için yapılanlara eylemsel boyutta karşı çıkıyor. Bu etik bir duruş. Ancak burada özgün olarak ele alınması gereken şey büyük aile ile Bilge'nin pozisyonunun tanımlanmaması oluyor. Benzer şeyler seçimler üzerinden de özel savaş yöntemi olarak yapıldı. Beni ürküten büyük aileye karşı bilinçsizce dahi olsa da gelişen güvensizlik halidir. Bu pozisyon düşmanın değirmenine su taşır. Oysa büyük aile mensupları bu süreçlere dair çokça açıklama yaptı. Sizlerden istemim odur ki, yeniden bu hususlarda net açıklamalarda bulunmanızdır. Aynı şeyler dile gelse de maalesef doğrularda ikna olma durumu kişiler ve konumlar üzerinden gelişebiliyor. Şayet biz sözümüzü anlam, değer haline getirememişsek bu da bizlerin zayıflığındandır. Bu tür çelişkiler özyönetim süreçlerinden beslenebiliyor ve kendini her zeminde yineleyebiliyor. Büyük aile eşrafının zindana bu süreçlere dair daha doyurucu yaklaşması önem kazanıyor. Somutta özyönetim sürecine dair yaşanan yetmezliklerin çok somut dile gelmesi doyuruculuğu sağlamamış bir ihtiyaç olmakta. Tüm bunlara dair ilerde sizlere daha doyurucu mektup yazmak istiyorum. Lakin elinize ulaşıyor mu, buna cevap olunur mu kaygıları ihtiyaçları perdeleyici olabiliyor. Benim için kendimden de uzaklaştırmadığım temel kaygıysa bu ve benzeri sorunsallıkların güncel anlamda beslendiği kaynağı bulmak kadar bu sorunsalı kabul edip aşabilmektir. Liberalizm illeti uyuşturucu etkisi yaratarak zihnimizi, ruhumuzu kemiriyor. O uyuşturucu veya uyuşma hali sanal bir alem yaratıyor ve seni gerçekliğinden koparıp yabancılaştırabiliyor. Faşizmin şu son yıllarda yarattığı toplumsal gerçekliği de sosyolojik düzlemlerinden koparmadan anlamaya çalışıyorum. Yaşanan sorunsallıklara bu pencereden bakarak anlam kazandırmaya çabalıyorum.

Yoldaşlarımıza layık olmak, onların başını yıldızlara değdirmek bizlerin en büyük mutluluğu oldu

Sizlerle ölüm orucu zamanının paylaşılması, herkese dair kılınan zamanlarını anlatı haline getirmek isterdim. Ancak bazı şeyler anlatıldığı zaman büyüsü bozulur. Anlatış kelimelere ruh katmazsa öylesine hızlıca sıradanlaşır ki, yüreğine ve zihnine güvenmek zorunda kalırsın. Oradaki zaman, öncesi sonrası olmayan sonsuz ve On'larla doludur. Zamansız ve mekansızdır. Yaşananlar sonuçları itibariyle tarih oldu ama yaşayanlar o zamanda yaşadıklarını kendine sır etmeli. Şu zaman, en güzeli en iyiyi öylesine hızlı eskitip paçavralaştırıyor ki… Biz de bundan azade değiliz, çünkü bu çağın çocuklarıyız. Grev bittiğinde de en büyük korkum bu zamanın önce sıradanlaşması, sonra da anlamının unutulması ve sadece bir anı olarak geçmiş zamanda bırakılmasıydı. Biliyorum aynı zaman-mekanı tekrar yaşamak da gerçekçi değil. O zaman benim için metafizik olanı tanımlıyor. Öylesine bir nirvanaydı ki, kendimde kaybolanı, görülmeyeni faş ettim. Kendimle buluştum. Maddi yaşamın ışıltısının içimizdeki evreni nasıl karanlıkta bıraktığını fark ettim. Belki de eriyen bedenimizden öte maddi yaşamın kendisiydi. Ölüm ve yaşamın yan yana geldiği ender zamanlardandı. Ölüm anlamını kaybediyor. Yaşamın anlam gücü ölümü kendine yakınlaştırıyor. Uğruna feda olma hali böylece gerçekleşiyor. Zihinsel evrende sonsuzlaşan anlamlar kendini gerçekleştirememenin keşkelerini yaşatıyor. Evrensel ve tikel düzlemde yaşananların tarifini yapmak esasta seni gerçekleştirilir kılan varlık savaşımının kendisini oluşturuyor. Varlığın kendini kendi kılması ve kendinden taşma hali… Müthiş duygu yoğunluğuna kapıldık. Yanımda bu sürecin yolcusu Serhildan Hevalle bu zamana dair çok önemli paylaşımları zamana şahit kıldık. Yoldaşlık kendinde yeni tanımlar kazandı. Yaşarken yaşama daha yüce hakikatlerde buluşmanın yoldaşlığıyla anlam kazandı. En iyi gerçeklerin böylece kendi yaşam deneyimlerimizden damıtılarak hakikate kavuştuğunu gördük. Bunu hakikat kılansa o gerçeğin içindeki acılardı, mutluluklardı. Yoldaşlarımıza layık olmak, onların başını yıldızlara değdirmek bizlerin en büyük mutluluğu oldu. İnsan başkasına dair yaşamalı. En büyük değer o zamanlarda yaşanır. Hasılı bu süreçte Halil Cibran'ın dediği gibi "var olmanın sırlarına vakıf olduk".

Bu zamanın öylesine özgün anekdotları oldu ki! Ölüm orucu eylemimizin başladığı ilk günde yoldaşlar bize, "Serkeftin" diyemedi! Fazlasıyla duygusal bir atmosfer vardı. İkimizin birden girmesi koğuşta duygusal bir zorlama yarattı. Sanırım hemen şehit düşeceğimizi sandılar! Evet zaten bunu göze alma, buna da hazırlanma vardı ama, zaman içinde yaşam moralimizle bu aşıldı. Sanırım bu eylemin "Serkefti" olması hepsinde hızla bir şey olmadan sonuçlanması algısına dayanıyordu. Durduğumuz yerden olay ve olgulara yüklediğimiz anlamlar farklıydı. Elbette anlaşılır bir duygu ancak, eylemcinin başarısı daha az acıyla, bedelle sonuca erişmekten ziyade hızla ve büyük bir kararlılıkla amaca ulaşmaydı. Bu eylemi kutsal kılan da arayışlarımız ve bu arayışların kendini akıttığı anlamlar, amaçlardı. Grev sürecinde bizlere bakan refakatçiler hiç zorlanmadı! Çünkü sadece su ile beslendik. Hiç su içme alışkanlığı olmayan bir yoldaş suyun gerçeğine bu eylemle ulaşınca su içmeye anlam katarak başladı. Bazen arkadaşlar, "Size bir şey getireyim mi" diye sorduklarında onlara tebessümle ironik cevaplar veriyorduk. Aslında bu hal onları da zorladı. Dışardan yoldaşların müthiş desteğini aldık. Öylesine çok posta geldi ki bunları hayata yazılmış nameler olarak ele alıp arşivledik. Çoğu eyleme, 'Yaşam Orucu' adını takmıştı. Her paylaşım eyleme yüklenen anlamı çoğalttı. Eylemin anlamı böylece çoğalınca biz bunun altında ezildik. Acaba layık olabilecek miyiz, sorgulaması bakidir. Analarımız bu zamanın öznesiydi. Sürekli direnişte ve yanımızdaydılar. Doğurganlık salt biyolojik bir oluşum hali yaratmıyor, aslında varlık, var olma bilincini büyütüyor. Analarımız direnirken varlık savaşını veriyorlardı. Onlar bir derviş gibi yüreklerini yatırmışlardı bu direnişe. 27 günlük ölüm direnişimiz naçizane bir zamandı. Bu zamanı bizlere yaşatan yüce gönüllü bilge yoldaşlara hep minnettarız. Bu herkesin anlam veremeyeceği bir minnettarlıktır. Size bu zamana dair beni derinden etkileyen başka bir anekdotu daha anlatmak isterim. Avrupa'da uzun yıllardır sürgün hayatı yaşayan ve hastalanan dedem (Alzaymır hastası) ölüm orucunun biteceği günün ortasında bu haberi duyuyor ve beni hatırlayarak maniler diziyor. Huzura eriyor. Eylemin sonuçlanmasının huzuru… Ve o günün gecesinde vefat edip hakka ulaşıyor. Cemevine götürülüyor ve orada şu deniyor bir canın kurtulması için başka bir canın feda olması gerekiyordu. Kızılbaş inancında yeri olan bir inanıştır bu. Kendini feda ediyorsun ve bir başkası da sana feda oluyor. Yaşamın ölümle kendini sürdürmesi inancı toplumsal bir hafıza olarak her zaman mekana sirayet ediyor.

Güzel insanlar;

Aslında sizlere, size yazmak beni varlığımda ateşe tutuşturuyor. Çünkü size yazınca bilme halini, oluşu yaşıyorum ve bilme bir yanmaya dönüşüyor. Yananlar, kendini tutuşturan uyuyan gerçeklerdir. Hep anlamak, hep anlaşılır olmak isteriz. Zindanda kazandığım nice değerler olsa da kaybettiğim yitik zamanlar da oldu. Yitik zamanlar sizsiz geçen her zamandı. Dağı yüreğime kazıdım. Kaybetmek acı verdi. O acıyı sürekli kılıyorum ki, kim olduğumu bileyim, unutmayayım, sesinizi duydukça yaşayan değerlerin gücünü hissediyorum, güç alıyoruz. Buluşacağız ve biz o buluşmanın hazırlığında olacağız her daim. Asla pes etmeyeceğiz. Gerçekler ne kadar acı verse de özgürlük inancı güç katıyor. Hepinizi özlem ve hasretle sımsıkı kucaklıyoruz. Ne mutlu bize ki hiç yan yana gelmeden, birbirimizi tanımadan birbirine feda olacak güçte yoldaşlık değerini yaşadık, yaşamaktayız. Her daim iyi, güzel ve doğruya dair yaşama inadıyla.

D.S.S
31.07.2019
Bakırköy Zindanı
Hêvî Varto

■■■

Murat Saat Yoldaş, Samsun'un gerçek düşüdür

Baş tarafı sayfa 32'de

Özgürlük ateşinde kavrulan bir ruhu hapsedecek zindanı yoktur

Heval Deniz Pir, zindana geldiğinde anasına dağları anlatır. Anası ona der ki, "Oğlum o dağlarda ben de senin için yasin okuyordum." Anası ve babası emekçi, köylü Karadeniz insanlarıdır. Kırk yaşlarına kadar çocukları olmamıştır. Heval Murat onların ilk çocuğudur. Peşinden bir erkek kardeşi daha olur. Kardeşi kendi halinde Havza'da esnaflık yapan biridir. Annesi inançlı bir insan olup 35 yaşlarındayken Kuranı öğrenmiştir. Babası Heval Deniz Pir dağdayken vefat eder.

1996 yılında Heval Deniz Pir, Karadeniz çalışmalarına katılmak üzere Kuzeye geçer. Karadeniz'de kendi doğduğu ana topraklarına bir özgürlük gerillası olarak gitmek onun için tarifi imkansız bir duygudur. Çünkü Karadeniz'in yeniden doğuşa ihtiyacı vardır. PKK yeniden doğuşun hareketidir. "Ben PKK ile yeniden doğdum. Karadeniz de yeniden doğmalıydı. Onun için heyecanlıydım ama çeteler hayalime çelme attılar." Deniz Pir arkadaş, Bedlîs Motkî'de işbirlikçi, hain korucular tarafından 1996 yılının Temmuz ayının sonunda yakalanıp sömürgeci ve işgalci Türk ordu birliklerine teslim edilir. Yakalandığında kendisinin Samsun'lu bir Türk olduğundan sömürgecilerin haberleri yoktur. Türk subayları Samsun'lu bir ARGK gerillasını esir aldıklarını anladıklarında şaşırırlar. Bunu öğrendiklerinde PKK'nin etki gücünün verdiği bir saygıyla ona yaklaşırlar. Küfür, işkence uygulamalarını gevşetirler. 15 günlük sorgu sürecinden sonra tutuklanıp Antep cezaevine götürürler. Orada arkadaşların yanına verilmez, açlık grevine girer. Açlık grevinden vazgeçirme oyunlarına düşmez. Devrimci bir duruşla eylemini sürdürür. Öyle ki düşman annesi ile telefonda konuşturarak iradesini zayıflatmak ister. Annesi ile yıllar sonra ilk defa telefonla konuştuğu için heyecanlıdır. Anası, "Oğlum neden kendine zarar veriyorsun" der. O da Anasına, "Böyle konuşursan onlar sevinir. Ben, seni üzecek bir şey yapmam" der. Anası, "Tamam oğlum onları sevindirmem" der. Arkadaş sergilediği direniş ve kararlı tutum sonucu talebinin kabul edilmesi üzerine arkadaşların yanına verilir. Diyarbakır DGM'sinde müebbet cezası aldıktan sonra Bursa Cezaevi'ne götürülür. O dönem arkadaşın sağ yakalandığı bilinmediğinden şehit düştüğü ilan edilir. Hatta Serxwebûn'da arkadaşa dair bir anı yazısı bile yayınlanır.

Yetenekliydi, edebi yönüyle kalemi güçlüydü

Şehit Deniz Pir yoldaş Samsun'luydu. Türk toplum ve kültür geleneğinin çocuğuydu. PKK paradigmasının ideolojik, zihinsel yoğunlaşmalarının sonucu iktidar-toplum ayrışmasını yapıp kendi halk gerçekliğini buldu. Toplumsal ve kültürel Türklüğün de düşmanı olan Beyaz Türk faşizmini ve Türk iktidar metafiziğini her anlamda savaşılması gereken kötülük yapıları olarak gördü. Kötülük yapılarının kazanamayacağını PKK'ye katılarak düşmana gösterdi. Beyaz Türk faşizminin askeri, memuru, işçisi ve erkeği olmadı. Onun suçlarına ortaklık yapmadı. Yaşamının son nefesine kadar PKK saflarında kaldı. Kendi şahsında mütevazice kendi öz toplumsal tarihini inşa etmeye çalıştı. Uzun yıllar siyasi ilişkiler dışında kalsa da komün yaşamında maddi manevi duruşun sahibi oldu. Eylemliklere katıldı. Hiç bir zaman komün yaşamıyla bir uyumsuzluğu olmadı. Önderlik, "Komünü olmayan, benim yoldaşım olamaz" diyor. Bu yönüyle Önderliğin yoldaşı oldu. Komün yaşamında düşüncelerini, görüşlerin yoldaşlarıyla paylaştı. Bilgisine, gördüklerine dair bir şey sorulduğunda mütevazice PKK militan adabı ile kültürüyle yanıt oldu. Komünün moral gücüne bütün varlığıyla katıldı. Yetenekliydi, edebi yönüyle kalemi güçlüydü. Sanatsal yönü vardı. Dil öğrenme konusunda analitik ve duygusal zekası çok güçlüydü. Kendi ana dili dışında bir çok dil biliyordu. Entelektüel donanım açısından kendini eğitmiş bir yoldaşımızdı. İşte tüm bunlarla birlikte yeni bir pratik sürece başlamıştı. Çok heyecanlıydı. Rahatsızlandığı gün yoldaşlarına dediği gibi canı çok koşmak istiyordu. Kendine Apocu felsefe konulu bir eğitim programı hazırlamıştı. Nasıl bir eğitim tarzı üzerine yoğunlaşmış bunu etrafıyla paylaşıp Demokratik Modernite Üniversitesi başlığıyla rapora dökmüş partiye sunmuştu. Şehit Delal Amed eğitim devresinde bulunduğu odada eğitim komisyonunda yer almıştı. Sadece üç gün katılabilmişti. Bu devrede üç günlük eğitim tartışmalarını yürütmüştü. Konuyu toparlarken en son yoldaşlarıyla paylaştığı sözler şu olmuştu: "Herkes Önderliği kullanabileceğini düşünmüştür. Necati, (devlet) Kesire (devlet yada geleneksel modernist kadın) Önderlik her zaman hem çok sürükleyici olmuştur, hem de zayıf görülmüştür. Bu zayıf görünümün altında sürekli oluşum halinde olma, dogmatik her görüşün katı etkisine girmeme etkilidir. Önderlik geleneksel bir erkek, solcu, Kürtçü, dinci, devletçi vb. olmamıştır."

"Quien eres tu?" (Sen kimsin?)

Şehit Deniz Pir, uzun süredir zindandaydı. Kimi sağlık sorunları vardı. Onu en çok zorlayan astım ve alerji sorunuydu. Parfüm, çamaşır suyu vb kokulara karşı aşırı hassastı. Bunların dışında belirgin rahatsızlıkları yoktu. Aralık ayında aniden rahatsızlandığında bunun kalp krizi olduğunu sonradan öğrendik. O esnada baygınlık geçirmesine rağmen ölümü adeta kendinden uzaklaştırmak istercesine ayağa kalktı. Terini sildik. Kendisi her zaman yaptığı gibi son bir defa aynada saçını düzelterek koğuştan çıktı. Günlerce gözlerimiz yollarda kaldı. Yoldaşımızı bekliyorduk. Fakat yaşam mücadelesine bedenen 28 Aralık gecesi yenik düştü.

Alandaki son konferansa yeni bir başlangıç yapma iddiasıyla katıldı. Konferans sürecinde 3. ZDK (Zindan Direniş Konferansı) materyallerini okumuş bundan çok etkilenmişti. Yine Önderliğin son savunması onu köklü bazı sorgulamalara götürmüştü. Üzerinde uzun süreli ilişki dışında kalmanın mahcubiyeti vardı. Güçlü bir özeleştiri ve kararlılıkla buna yanıt olmak istiyordu. Bunu yazılı ve sözlü olarak biz yoldaşları ile paylaştı.

Şehit Deniz Pir yazdığı romanda İspanyolca şöyle bir soru soruyordu, "Quien eres tu?" Yani "sen kimsin" ve kimdin? Her şehrin bir kendiliği (xwe) vardır. Onlar açığa çıktı mı, o şehrin anlamı kavranır. Murat Saat, Samsun'un gerçek düşüdür. O Samsun şehrinin dile gelmiş bir sesidir. Murat Saat, Demokratik Ulus kimliğini kendi kimliği olarak gördü. Bu kimliğin oluşması için yeri geldi Doğan adını aldı yeri geldi Deniz Pir oldu. Demokratik Ulus kimliği bu gün Kürt, Türk, Laz, Arap, Fars, Çerkez, Asuri, Türkmen, İngiliz ,Fransız, Amerikalı, Güney Afrikalı, İtalyan, Avustralyalı kahraman şehitlerden oluşuyor. Demokratik Ulus kimliği bu anlamıyla sahte ulus devlet kimliğini çoktan aşmış hakiki ve evrensel bir kimliktir. PKK şehitleri bunun ispatıdır. Murat Saat Yoldaş da bu yönüyle Demokratik Ulus militanı olarak bu çizginin yılmaz savaşçısı oldu. Demokratik Ulus kimliğinin ideolojik politik donanımı, teorik ve pratik görevleri için büyük hayalleri vardı. O hayaller bizlerin de hayalleridir. Onun ve tüm şehitlerimizin hayallerini gerçekleştirmek boynumuzun borcudur.

Bu duygu ve düşüncelerle Şehit Deniz Pir Yoldaşımız şahsında tüm Şehitlerimizin anısı önünde saygıyla eğiliyor Şehitlerimize bir kez daha sözümüzü veriyoruz.

31 Aralık 2017
Bandırma 2 Nolu T tipi Kapalı
Cezaevi'ndeki mücadele yoldaşları

Şehit Murat Saat Yoldaşın konferansa sunduğu raporudur

"Konferans yapısına;

Değerli arkadaşlar, başlarken konferans çalışmalarının yoğunlaştığı bu dönemde bütün arkadaşlara başarılar diliyor, selamlarımı, saygılarımı sunuyorum. Arkadaşlar, faşist diktatörlüğün hem Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da hem de Ortadoğu'da insanlığın yüz karası yöntemlerle Kürt halkına ve bölge halklarına karşı dizginsizce saldırdığı, kendi ruhunda ve varlığında alı koyduğu koyu karanlığı bölge insanın tek hakikati kılmaya çalıştığı bugün hiç bir zaman düşünsel ve duygusal olarak ayrı düşmediğim Hareketimizle tekrar bütünleşmek ve bu alanda yeni bir başlangıç yapma kararındayım. Dışarıda ve zindanlarda her gün yeni yöntemlerle tanık olduğumuz bugünlerde bu isteğimin nedenlerini arkadaş yapımıza izah etmek; kendimde yaşadıklarımı paylaşmak zindanda kendi isteğimle üç yıla yakın örgütsel çalışmaların dışında kalışıma götüren etkenleri anlayabildiğim kadarıyla konferans bileşimimize açmak istiyorum. Öncelikle kısa özgeçmişimi şu şekilde ifade edebilirim.

1974 yılında Samsun'da doğdum. Ailem köy kültürünün hakim olduğu bölge koşullarında orta halli sayılabilecek, çok belirgin politik eğilimleri olmasa da aile fertlerinin içinde demokratik ve sol mücadele içerisinde yer alan kişilerin olduğu bir ailedir. İki kardeşiz. Annem ve babam ben zindandayken vefat ettiler. 1992 yılında İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde okumak için İstanbul'a geldim. Yaşama bir anlam bulmak ve kapitalist modernitenin hem doğduğum Samsun şehrinde hem de metropol merkezlerinden birindeki görünümlerini çözmek amacıyla sosyalizm odaklı okumalar yapmaya başladım. Bu süreçte eş zamanlı olarak Partiyle tanıştım. Hiç bir zaman başka sol bir yapıyla ilişkilenmedim. İki yıl boyunca YCK ve DHP (Partinin 1992-2000 yılları arasındaki Türkiye'nin devrim çalışması) çalışması yürüttüm. Bu süreçte Kurdistan ve PKK gerçeğini tanımaya başladım. Egemen zihniyette yetiştirilmiş bir genç olarak, hakim zihniyet yapılarının yanlış ve sahte tarih bilincini sorgulamaya, Kürt halk gerçekliğini tanıdıkça kendi halkını ve birey hakikatimle de yüzleşmeye çalıştım. İki yılın sonunda 1994 Haziranı'nda Xerzan Eyaleti'nde PKK saflarına katıldım. Değişik dönemlerde Xerzan, Botan, Zap, Haftanîn, Garê ve Metîna'da, dönemin hareketli taburları içinde Çukurca bölgesinde faaliyet yürüttüm. 1995 ikinci 15 Ağustos Atılım sürecinde Güney Savaşı'na katıldım. İki yıllık gerilla yaşamım zihin ve duygu dünyamda büyük izler bıraktı. Bu yılların her gününü bayram gibi yaşadım. Bu süre içinde aldığım tek yaptırım bir görev esnasında grup sorumlumuzun kaçması sonucu görev dönüşü aldığım on iki saatlik silahsızlandırma cezasıdır.

1996 Mayısı'nda Kuzey eyaletleri düzenlemesine dahil olarak Karadeniz bölgesi çalışmaları için yoldayken Bedlîs Motkî ilçesinde bölük komutan yardımcısının firarı sonucu pusuya düşen grubumuzdan koptum. Tanımadığım Motkî alanında üç günlük arkadaşlara ulaşma çabam başarısız oldu. Ve çetelerce yakalandım. 15 gün sorguda kaldım. Bir PKK militanın göstermesi gereken yeterli duruşu gösteremesem de bir Parti değerini düşmana teslim etmedim. Zindanda sırasıyla iki yıl Antep, beş yıl Bursa, iki yıl Kandıra, on bir yıl Sincan cezaevlerinde kaldım. Bursa da kaldığım süre içerisinde yaklaşık dört alan yönetiminde yer aldım. 2004 yılında kendi isteğimle örgütsel ilişkilerden çıktım. Hemen akabinde sevk olduğum Sincan cezaevinde alan örgütümüzde onbir yıl boyunca komün ilişkilerine dahil olarak kaldım. Bu uzun süre boyunca Önderliğin düşünce, felsefe, politik çalışmalarını ve gündemini takip etmeye, alan örgütünün açık ve fiili resmi ilişkilerinde kopuk olmama rağmen arkadaşların yoldaşça paylaşımlarıyla örgütsel gündemden de kopmamaya çabaladım. Bu şekilde herhangi bir ideolojik, duygusal kopukluk olmamasına rağmen bir çok defa arkadaşlar örgütsel çalışmaların dışında kalmamın anlamsız olduğunu belirtip ilişkimi gözden geçirmemi defalarca önerdilerse de Hareketle ilişkim Önderliği felsefi olarak takip etmekle sınırlı kaldı. Neden ve nasıl ilişki dışına çıktığımı açıklayabilmek için 2004'te yazdığım rapordan kısaca söz etmek istiyorum. Raporumda öz olarak Hareketle ideolojik, politik, duygusal bir ayrılık yaşamadığımı, ancak kadro temsiliyeti için gerekli özellikleri kendimde görmediğimi, beklentileri karşılayacak bir örgütsel tarz tempoyu, inatçılığı kendimde yaratamadığımı belirterek durumumu arkadaşlara açtım. Arkadaşlar beni anlamaya, yardımcı olamaya çalıştılar. İlişkilerimin devam etmesini istediler. Ancak kendimi ilişkilerin dışında konumlandırarak bir anlamda arkadaş yapımızın ve üst yönetimin ulaşamayacağı bir uzaklığa düştüğümü hissettim ve devrimci inatçılıkla zayıflıklarımın üzerine gitmek yerine yalnızca durumu kabullenmek ve Partiye açık olmakla yetindim. Gerek Demokratik Cumhuriyet programından gerekse de daha sonra oluşup iyice sağlamlaşan Demokratik Özerklik, Konfederalizm paradigmasından şüpheye düşmedim. Önderliğin ve Partinin sosyalist özünü ve karakterini esas aldım. Ancak şimdi baktığımda kendimi tüm bu alt-üst oluşun yıpratıcı süreçleri ve o zaman bana kaotik görünen örgütsel değişim döneminde doğru bir noktaya kendimi yerleştiremedim, gerekli dönüşü yaşamadığımı daha iyi görebiliyorum.

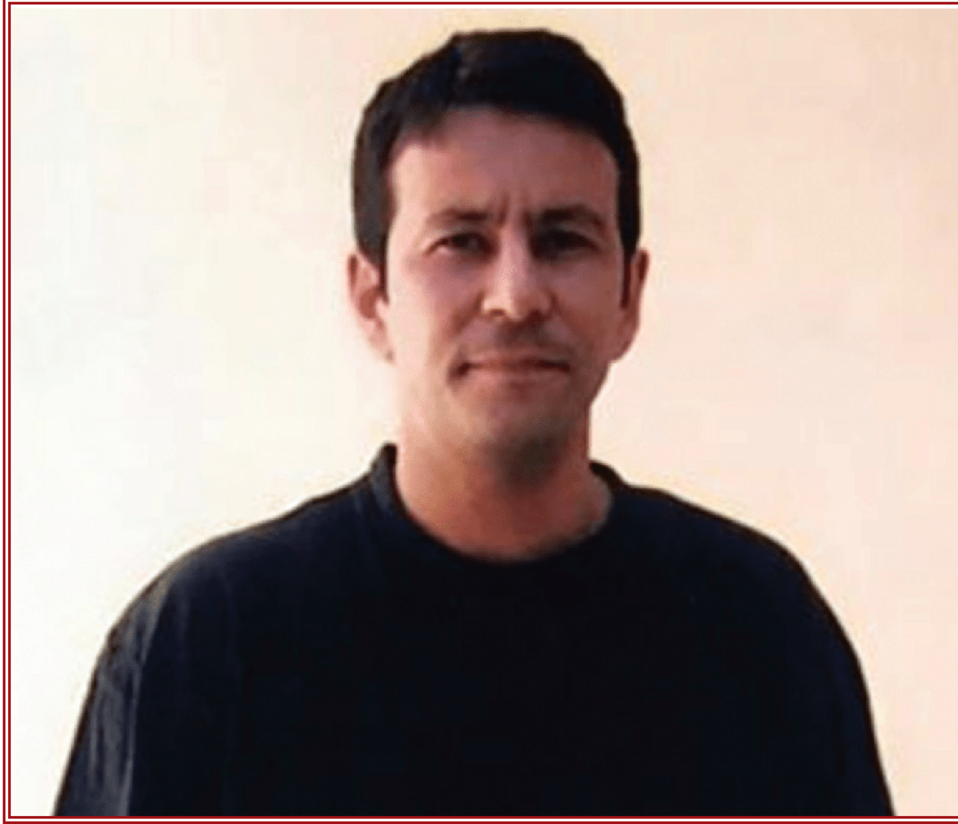
F tipleri ile birlikte buraları, bulunduğumuz izolasyon, yalnızlaştırma mekanlarının yarattığı zindanı pasif ve yapılabilecek her şeyin çok sınırlı olacağı bir alan olarak görmek de bunların üstüne eklendi. Bireysel yaşam özlemlerimin çok olduğunu söyleyemeyeceğim. Bu nedenle ilişkilerden koptuktan sonra kendimi boşlukta buldum. Daha sonraysa bireysel anlamda kendimi eğitmeye, var etmeye çabaladım. Sonuçta bu bir savrulmaydı. Örgütlü mücadeleden düşmeydi. Nedenleri, nasılları olduğu, ne zaman başladığının bunca yıldan sonra bir önemi yok. Düşmanın hanesine yazıldı. Bireysel olarak kendimi, devrimci özümü, yoldaşlarla bağlarımı, Partiye ve Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'ne olan duygularımı korumaya çalışmam, örgütsel bütünlüğümüzden koptuktan sonra ifade edebileceğim tek husus insani olarak kendimi korumaktı. Halklarımızın düşsel yarınları için yola çıkan bir devrimci için kendini korumayı onure etmek hazin bir durumdur.

Zamanla kendime, Partiye, yaşadığım sorunlara daha perspektifi gerçeklere dokunan bir bakış açısı edinmeye, ama kendimi daha çok zindan sonrası için gücüm, yeteneklerim oranında devrimci mücadele içerisinde tasavvur etmeye başladım. 2008'lerden sonra örgütsel çalışmaların dışında kalmam için güçlü bir neden kalmamasına rağmen çokta fobi düzeyine varan özgüven yetersizliği ve Partinin militan kadro ölçülerine yanıt olamayacağım korkusuyla kendimi örgütlemede harekete geçirmek inatçı bir tutuculuk sergiledim. Kadro ve militan ölçülerine mükemmelci yaklaşarak bu ölçülere ulaşmamın sürekli bir kendiyle mücadele, kendini yenileme, değiştirme sorunu olduğunu unutup, yaşadığım tıkanıklıklardan, yetersizlik duygularımın yarattığı huzursuzluktan kendimi örgütsel çalışmaların dışına atarak kurtulma yolunu seçtim. Bu arada alan örgütümüz hemen hemen genel alan yapısının örgütsel gündemini de benimle paylaşıyordu. Genel önerilerimi ve düşüncelerimi ele alıyor, desteğini her durumda devam ettiriyordu. Düşünsel, duygusal, ruhsal ve örgütsel olarak içinde olduğum bu süreci bir bütünen resmi olarak kıyısında yıllar geçirdim. Partinin yıllarca emek verdiği bir militan olarak Partiye layık olamadım. Sorumluluklarımı yüklenmeyerek zindanı pasif bir alan görerek mücadelenin içeride ve dışarıda tek bir hakikat oluğu gerçeğini yeterince kavrayamadım. Toprağa verdiğimiz yoldaşların, Partim ve halkımız karşısında bunun mahcubiyetini ömürüm boyunca taşıyacağım. Şüphesiz çözümlenecek pek çok boyut var. Zamanla daha iyi paylaşabilirim. Bu alanda arkadaşlarımdan moral, destek ve yoldaşlık aldım. Kendim neye ait olduğumu daha iyi gördüm. Zindanlarda sert mücadeleye sahne olması beklenen faşizmin yeni yöntemlerinin ve tüm Kürdistan ve Türkiye'nin bu faşizan yöneliminin hedefi olduğu gerçeğini değerlendirdiğimde hiç bir devrimcinin savaşın, mücadelenin, direnişin dışında kalmaması gerektiğini anlamam zor değil. Bir tarafta insanlığın yüz karası faşizan sömürgeci iktidar yapısı, bir yandan halklarımızın bin yıllardır özlemini duyduğu özgür yaşam özlemleri. Devrimci mücadele inancıyla kendimizde iradi bir kalkışma yaratımı için bunlardan daha iyi hangi neden olabilir?

Cuma Arkadaşın değerlendirmesiyle, "PKK kadrosu yeni paradigmayla birlikte artık dünya devrimcisi olmak zorundadır." Bu hakikat konusunda kadro görevleri kazanmada eğitimle, bilinçle Önderlik felsefesini daha iyi anlayarak gücüm ve yeteneklerim oranında katılımımı ve iddiamı gün geçtikçe büyütmek istiyorum. Örgütümüz ve arkadaşların yardımıyla bunu yapabileceğime inanıyorum. Yaşadığım çağda yaşama, insana ve kendime dair anlam arayışımın ilk yanıtı Apocu felsefe ve PKK'dir. Son yanıtı da Apocu felsefe ve PKK olacaktır. Özcesi; Önder Apo'ya, şehitlerimize, halklarımıza ve yoldaşlarıma böyle bir mücadelenin sahibi olacağıma dair sözümü veriyorum.

20.09.2017
Murat Saat (Deniz Pir)
2 Nolu T Tipi Cezaevi /Bandırma"

Murat Saat Yoldaş, Samsun'un gerçek düşüdür

Kod adı: **Deniz Pir-Doğan**
Adı soyadı: **Murat Saat**
Doğum yeri ve tarihi: **Samsun-Havza / 1974**
Partiye katılım yeri ve tarihi: **Xerzan Eyaleti / 1996**
Şehadet yeri ve tarihi: **Balıkesir Hastanesi / 28 Aralık 2017**

"Yaşadığım çağda yaşama, insana ve kendimize dair anlam arayışımın ilk yanıtı Apocu felsefe ve PKK'dir. Son yanıtı da Apocu felsefe ve PKK olacaktır."

Bu kış mevsiminde (2017) can yoldaşımız Deniz Pir (Murat Saat) yoldaşı kaybetmenin derin acısı ve üzüntüsü içindeyiz. Yakın zamanda alan konferansımızı yaptık. Arkadaş konferansa sunduğu raporda, kendisiyle büyük hakikat yapısallığı olan Önderlik ve PKK arasındaki anlam ilişkisini yukarıda kaleme aldığımız sözlerle ifade etmişti. O yaşama dair anlam arayışını Apocu felsefe ve PKK militanlığında bulmuştu. O bir Apocu ve PKK'li militandır. Böyle yüce bir militanın yoldaşı olmak, onunla aynı alanda, aynı komünde bulunmak, onu tanımak, aynı eylem ve irade doğrultusunda yaşamak onurdur, şereftir. Her şehidimiz gibi Deniz Pir yoldaşımız da ölümsüzdür! Özgür yaşam, özgür insan, özgür toplum, dolayısıyla aşk ve hakikat savaşımızın göğünde ve yerinde yönümüzü diğer şehitlerimizle birlikte belirleyecek yıldızımızdır. Onun yerini dolduramayacağız. O vazgeçilmezdi. Zira farklılığını ortaya koymuştu. Bu nedenle onun sesini, sözünü, gülüşünü, sohbetini komünümüzün her yerinde anıyoruz. Bu duygu ve düşüncelerle başlarken, her şeyden önce arkadaşımız Murat Saat'in şehadeti önünde saygıyla eğiliyoruz.

Heval Deniz Pir, Kürt Halkının çarmıhta olmasını, kendi halkının da çarmıhı olarak gördü.

Milyonda bir görülen kimi hastalıklar için çekilmiş bir belgeselde deniyordu ki, "Milyonda bir görülen ağrınız varsa, milyonda bir görülecek bir arkadaşımızın olması gerekir." Kürt halkının sömürgeci faşizmin askeri, siyasi, ideolojik, kültürel ve ekonomik saldırılarından kaynaklı tabiri caizse milyonda bir görülen ağrıları vardı. Önderlik bunu, "Kürt Çarmıhı" olarak tanımlıyor. Kürt halkı kültürel soykırım çarmıhına alınmış bir halktır. Bu çarmıhtan çıkarılması, çivilerin sökülüp atılması, ağrıların dindirilmesi için tıpkı belgeselde belirtildiği gibi milyonda bir arkadaşlara ihtiyaç vardı. Heval Deniz Pir, Kürt halkının çarmıhta olmasını, kendi halkının da çarmıhı olarak gördü. Ahlâk ve vicdan devrimi ile bu ağrıları dindirmenin arayışlarına girdi. Çarmıhın çivilerini karınca-kararınca gücü ve çabası oranında sökmeye çalışırken kendini tanıdı. Özveride bulundu. Kendisini verdi. Kültürel ve sosyolojik olarak aynı bölge insanı olan büyük şehidimiz Kemal Pir'in, "Türk halkının kurtuluşu Kürt halkının kurtuluşundan geçer" sözünü hayatının şiarı yaptı. Bu şiarın bir gereği olarak farklı bir toplumsal kültürden gelmesine rağmen, milyonda bir davranış olan çaba ve azimle Kürtçenin Kurmancî lehçesini kendi ana dili olan Türkçe gibi konuşmayı, okumayı ve yazmayı öğrendi. PKK'nin tarihsel anlamlarından biri olan dillerin kardeşliğini, özgür birlikteliğini şahsında yarattı. Kürt'ü ve Türk'ü kendinde özgürce yan yana getirip birleştiren büyük şehitlerimiz Kemal Pir ve Haki Karer'in izinden yürüdü. Gerilladaki ismiyle Doğan, zindandaki ismiyle Deniz Pir yoldaşımız işte böyle yüce ve soylu biriydi. Önderlik şöyle demektedir, "Şüphesiz Türk halkının geleneğinden gelen ve kendisini bunun üzerinde tanımlayan bir çok kişi ve grup PKK'nin enternasyonalist kimlik ve özgürlük mücadelesinin içinde ve yanında oldu. PKK ile birlik, eylem halinde bulundu. Kemal Pir ve Haki Karer başta olmak üzere çok sayıda Türk kökenli genç kadın ve erkek yoldaşımız, PKK'nin en değerli kadroları olarak şehadete erişinceye kadar mücadelenin ön saflarında yer alıp, savaştı. PKK saflarında halen bir çok yoldaşımız vardır." Heval Deniz Pir, Önderliğin bahsettiği bu yoldaşlardan biriydi. Son nefesine kadar onurluca PKK'nin özgürlük savaşı içinde yer aldı. O, "Sömürge Kürdistan" teorisinin 90'lı yıllarda algılayanlarından biri oldu. Bu teorinin kavgası ve pratiği için Türk metropollerinde çalışmaktan, üniversite anfilerinde Apocu propaganda yapmaktan, dağlara çıkmaktan, zindana girmekten asla çekinmedi. Apocu hakikat savaşçısı ve hakikat havarisi oldu. Zindandaki yıllarını bile yoldaşlarına değerlendirirken bir keresinde şöyle demişti. "Aslında şanslıyız. Kapitalizm her şeyi kirletiyor. PKK kapitalizmden bizi koruyor." Bu anlam gücünü ondan döktüren düşünce ve duygu, PKK ve Önderlik gerçeğinin ta kendisidir. İnsan olmak, temelde felsefik bir sorun olup, varlık olma bilincini gerektirir. Shakespeare demiş ya, "Olmak ya da olmamak, işte bütün mesele bu!" Olmak; varlığın oluş halini, olmamak ise; yokluk ve hiçliği ifade eder. Önderlik bu felsefik sorunun kimlik ve özgürlük arasındaki ilişkisine işaret eder. Özgürlük olmadan kimliğin yaşamayacağını belirtir. Bunun Türkiye ve Kürdistan ilişkilerinde en açık ifadesi Özgür Kürdistan olmadan özgür bir Türkiye'nin olamayacağı gerçeğidir. Şehit Deniz Pir, 90'lı yıllarda Türk metropollerini hakikat dalgalarıyla etkileyen PKK'nin sosyalizm, özgürlük, yaşam ve insan düşünceleriyle tanıştı. O PKK'yi, PKK onu arıyordu. PKK sayesinde Türk toplumsal ve kültürel kimliğinin özgür olmadığını idrak etti. İstanbul'a Karadeniz'den Önderliğimizin yoldaşı, halkımızın en zorlu zamanında yanında büyük bir cesaret ve bilge filozof asaletiyle duran hemşerisi Vedat Türkali'nin de memleketi olan Samsun'dan gelmişti.

"Bir şeyler arıyordum fakat kitaplarda bulamıyordum"

Heval Deniz Pir, İstanbul'da kaldığı süre boyunca sol klasikler, muhalif basına ait gazete ve dergiler okur. Arkadaşı komün yaşamındaki duruşundan da biliyoruz ki, imkan ve olanakları iyi değerlendiren bir özelliği vardı. Bu anlamıyla günlerini iyi değerlendiriyor, zihinsel kavrayış dünyasının ufuklarını genişletiyor. Bununla birlikte kendisi bu süreci, "Ne kadar okusam da rahat olamıyordum. Bir şeyler arıyordum. Fakat kitaplarda tam bulamıyordum." diye değerlendiriyordu. Aradığı, raporunda da belirttiği gibi kendisi, yaşam ve insanın anlamıydı. Bu arayışın içinde İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesinde okurken Kürdistanlı yurtsever öğrencilerle tanışıyor. Bu tanışmayı "Bizim arkadaşlar farklıydı. Ben ve Mehmet'in arkadaşlığına benziyordu. Sadece ve sadece arkadaştılar. Konuşmaları, okuduğu kitaplar kendilerine özgüydü. Kimseye benzemiyorlardı. Ben mi onları buldum, onlar mı beni buldu bilemiyorum. Ruhumda bir etkileri oldu. Bir baktım onların arasındayım. Bir baktım bildiri dağıtıyorum, bir baktım beraber yürüyorum..." cümleleri ile anlatmıştı. Şehit Deniz Pir'in Mehmet diye bahsettiği arkadaşı hareketimizin şehitlerindendir. Eminiz ki Heval Deniz Pir böylesi satırlar içerisinde Şehit Mehmet ile birlikte anılmaktan mutluluk duyardı. Şehit Mehmet onun Havza'dan çocukluk arkadaşı olup Çerkez kökenli bir arkadaştır. Liseye kadar birlikte okuyorlar. Ayrılan gayrıları yoktur. Şehit Deniz Pir'in gerillaya katıldığını öğrenince o da arayışa girip PKK ile tanışıyor ve gerillaya katılıyor. Şehit Deniz Pir'in bundan haberi yoktur. Yakalandığında Antep Zindanı'nda ailesi geldiğinde onlara ilk sorusu, "Mehmet ne yapıyor?" oluyor. Aile, "Bilmiyoruz uzun süredir haberimiz yok" diyor. Daha sonraki yıllarda Şehit Deniz Pir Bursa Zindanı'ndayken Avrupa'da yapılan bir şehit anmasının fotoğraflarında Şehit Mehmet'in fotoğrafını görüyor. Hakikat yoldaşlığı bu olsa gerek. Birbirine bu kadar bağlı ve yoldaşın yürüdüğü yollardan giden, birbirlerini gönülden, candan etkileyen bir hayatın insanları Murat ve Mehmet. Bu vesileyle Çerkez Kökenli Şehit Mehmet yoldaşımızın anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Şehit Deniz Pir PKK saflarında

Şehit Deniz Pir, üniversitede YCK çalışmalarında bulunurken zindana sıklıkla gidip gelir. "Kürdistan'lı aileleri orada yakından tanıdım. Kürt kadınından çok etkilendim. Kürtlerin Önderliğe ve PKK'ye bağlılığı beni adeta eğitti" diyordu. İki yıllık İstanbul'daki Parti çalışmalarından sonra artık arayışlarına daha net bir yön vermenin kaçınılmaz olduğunu belirtir. Bu da, onun için Kürdistan dağlarında gerilla olmaktan geçiyor. Yoldaşımız artık gece gündüz yaşamın her anında dağlara gitmenin hayalini kurar. İstanbul'daki çalışmalar içerisinde kendi toplumsal gerçekliğini de yok oluşa sürükleyen faşist sömürgeci Türk devletinin Türk iktidar gerçeği ile yüzleşmiştir. Bu iktidar gerçekliğini alt edemeden ne Kürt'e ne Türk'e ne de diğer haklara rahat yoktur. Kararını verir. Bir grup kendisi gibi Türk kökenli arkadaşla birlikte Xerzan Eyaleti'nden gerillaya katılmak üzere İstanbul'dan Batman'a giderler. Batman'ın bir bölgesinde arkadaşlarla buluşacaklardır. Oraya giderler. Bu süreçte kaldığı köy de arkadaşın üzerinde büyük etki yapar. Grup Türk arkadaşlardan oluştuğu için yurtsever köylüler ellerinden gelen tüm imkânları seferber ederler. Daha sonra "Kürt kadınından ikinci etkilenmem burada oldu" diye bu süreçten bahseder. Bu köyde gerilla ile ilişkilenme girişimleri başarısızlıkla sonuçlanır. Alanda operasyonlar olur. Tesadüfen yakalanmaktan kurtulup Batman şehir merkezine gelirler. Batman şehir merkezinde yurtsever bir ailenin evinde yaklaşık iki hafta kalırlar. İlişki sağlanmayınca gruptan bazıları, "İstanbul'a dönelim, tekrar geliriz" dese de Şehit Deniz Pir kabul etmez, 'Ne olursa olsun gerillaya ulaşacağız' der yanındakilere. Yanında Afyonlu ve Erzincanlı iki kadın, iki erkek arkadaş da vardır. Bu arkadaşlardan ikisi yaşıyor, ikisi de şehit düşmüştür. Burada kısa bir süre sonra gerilla ile ilişki sağlanır. Ve Xerzan Eyaleti'nden gerillaya katılırlar. Artık arkadaşın Kürdistan dağlarında özgürlük gerillası olma günleri başlar. Bu yeni doğuşun ardından aldığı yeni ismi Doğan'dır. Bu süreç önemli oranda Başûrê Kurdistan'da geçer. Değişik kademelerde görevler üstlenir. Türkiye çalışmalarına dönük bu dönemde yürütülen DHP çalışmalarına ideolojik ve politik yoğunlaşma ve tartışma süreçlerine Türk kökenli arkadaşlarla birlikte katılır. Deniz Pir arkadaş, daha sonra bu sürece ilişkin, "Ben her zaman kendimi PKK militanı gördüm. DHP adı altındaki çalışmalarda çok fazla kendimi göremedim. O nedenle zindanda geldiğimde PKK örgütsel kimliğinin dışında bir konumlanmam olmadı" der. Başûrê Kurdistan'dayken Güney savaşına katılır. 2 yıl boyunca Gare, Metîna, Zap, Çelê alanlarında faaliyet yürütüyor. Metîna'ya Xerzan Eyaleti'nden aylar sonra ulaşmalarına dair anısı onun için çok değerlidir. Metina'da Heval Cemal onları karşılar. Gerisini ondan dinleyelim: "Heval Cemal bizi karşıladı. Çok değer verdi. Utandım. Kendi elleriyle kizvan kahvesi yaptı. O kahvenin tadını hiç unutamıyorum. Hani derler ya bir kahvenin kırk yıl hatırı vardır." Heval Deniz Pir bu kahvenin hatırını hiçbir zaman unutmamıştır. Sadece kahvenin değil Kürdistan'a kokusunu, nefesini, rüzgarını, havasını, suyunu ve ekmeğini veren dağların, vadilerin, çiçeklerin, bitkilerin hatırını da unutmadı. Kürdistan taşlarına sırtını dayamasının hazzını şöyle anlatmıştı, "İnsanın bir taşa sırtını dayaması nasıl da güzel bir şey. Bunlar geçen gelen her şeyden kalanlar bir şey toz oluyorsa bil ki gerçektir. Taşlara bu yüzden güveniyorum."

Devamı sayfa 31'de